JAZZ, BLUES, EMPROVİZE MÜZİK DERGİSİ

JAZZ

EKİM-KASIM-ARALIK 2007 / 04 • 106422 • YIL 11 • SAYI 48 • 6 YTL

17.Akbank Jazz Festivali

Fahir Atakoğlu

Arturo Sandoval

Meltem Ege

11. Ankara Jazz Festivali

Phil Woods

9 771300 884003 04

Turkcell'le bağlan
kültüre, sanata.
2007 RESMİ
İLETİŞİM SPONSORU
İKSV
TURKCELL

Sayı: 48
Ekim - Kasım - Aralık 2007 ISSN 1300 - 8846

JAZZ

Boyut Yayıncılık ve Tic. A.Ş. adına sahibi ve
Genel Yönetmen
Bülent ÖZÜKAN

Genel Sanat Yönetmeni
Murat ÖNEŞ

Genel Müdür
Nilgün ÖZÜKAN

Genel Müdür Yardımcısı
(Reklam)
Yaprak ÜNER

Yayın ve Reklam Yönetmeni
Zuhal FOCAN
focan@nardisjazz.com

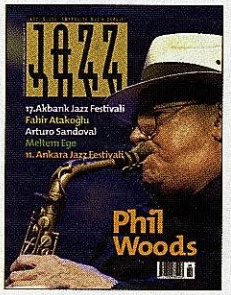

Kapak: Phil Woods

Reklam Müdürleri
Selim Erem
Aslı Balımtaş

Katkıda Bulunanlar
Anna Polat, Başak Yavuz, Can Ergelmiş, Devrim Dikkaya, Emra İşlek, Emre Memecan, Ferit Odman, Filiz Küçük, Gülüş Gülcügil, Heymi Bahar, İmge Özbek, N.Sinan Odabaşı, Özgen Özman, Seda Binbaşgil, Selim Benba, Uğur Hüküm.

Grafik - Tasarım
Bülent USTAOĞLU

Matbaa Müdürü
Memduh ARSLAN

Müessese Müdürü
Ejvet OKTAY

Abone İlişkileri
Sedef Varıcı

Boyut Abonelik ve Müşteri Hizmetleri Hattı
0212 444 53 53

Reklam İletişim
0212 413 33 28

Bu yayın ve diğer tüm Boyut ürünlerini edinmek için yukarıdaki telefon numarasından gönderim ücreti ödemeden sipariş verebilirsiniz.

Yönetim Yeri
Jazz Dergisi
Matbaacılar Sitesi 1. Cadde No: 115
(Milliyet Gazetesi Arkası)
34204 Bağcılar / İSTANBUL
Tel: 0.212.413 33 33
Fax: 0.212.413 33 34

Antalya Bürosu:
Barbaros Mah. Akarçeşme Sok No: 23
Kaleiçi/Antalya
Tel: 0.242.244 49 90-91
Fax: 0.242.244 49 92

Basıldığı Yer
Boyut Matbaacılık A.Ş.

BOYUT YAYIN GRUBU

© 2007 BOYUT YAYINCILIK ve TİCARET A.Ş.

N A R D I S

Merhabalar,

2007 sonbahar döneminin en önemli etkinliği bildiğiniz gibi Akbank Jazz Festivali. Akbank bu yıl yine çok önemli isimleri ağırlıyor. **Phil Woods Quintet** ve Frank Sinatra şarkıları projesi ile gelecek olan **John Pizzarelli Quartet** bunların başında yer alıyor. Butch Morris'in Nublu Orkestrası, Mose Allison Trio, gitarist Terje Rypdal ve piyanist Roberto Fonseca konserleri kaçırılmayacak gibi. Ayrıca **Archie Shepp** konseri de avangard türünden hoşlananlar için çok önem arzeden konserlerden...

Dergimiz festival müzisyenlerinin ve konserlerinin önde gelenlerine arkadaşımız Can Ergelmiş'in kaleminden çok detaylı olarak yer verdi. Her zamanki gibi de festival organizasyonunun ve sanatçıların izni ile yapabileceğimiz röportajları ise önümüzdeki sayıda bulacaksınız.

Bu yıl oldukça özel bir konsept ile hazırlanan 11. Ankara Jazz Festivalinde ise büyük orkestralar sahne alacak. Gerçekten de sadece ülkemizde değil, tüm dünyada da yaşaması çok zor olan büyük orkestraların, kalabalık kadroları nedeniyle uzun süre birliktelikleri her zaman mümkün olmuyor. 15-27 Kasım tarihleri arasındaki festivalde **TÜRKAY** (Türk Armoni Orkestrası), **Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Orkestrası, Jazz'ın Kartalları Orkestrası, TRT İstanbul Jazz Orkestrası ve Başkent Senfoni** (Süheyl Denizci ve Nükhet Ruacan anısına), **Bilkent Senfoni Orkestrası ve Michiel Borstlap Kerem Görsev Trio ve Hacettepe Senfoni Orkestrası, İstanbul Superband** gibi orkestralara ülkemizin değerli sanatçıları solist olarak eşlik edecekler. Ayrıca İşsanat'da da sahne alacak olan **Ladysmith Black Mambazo** da bu festivalin konukları arasında.

Köşe yazarlarımızdan Orhan Kahyaoğlu **Arturol Sandoval** dosyası hazırladı. Tunçel Gülsoy ise yeni çalışmalar yapıp, jazz dünyamıza hareket getiren isimler ile görüştü; **Fahir Atakoğlu, Tord Gustavsen, Meltem Ege, Engin Gürkey** bu isimler arasında.

Bu sezonda yine öne çıkan isimler ile İşsanat konserleri heyecan uyandırıyor. **Jack DeJohnette**; Ripple Effect Projesi ile, **Stacey Kent**; Breakfast on the Morning Team ile ve Yıldız İbrahimova konserlerini lütfen izleyin deriz.

Nardis Jazz Club'da ise "dünyanın 1 numaralı erkek vokali" olan **Kurt Elling** sahne alacak. Ayrıca İsveçli saksofoncu **Fredrik Lindborg** ve gitarist Gustav Lundgren'in grubu da oldukça ilgi görecek. JC's de yer alacak **Kevin Mahogany** ve Ze Renato konserlerinin baskıya hazırlandığımız sırada iptal haberleri geldi. Ama **Steve Smith** ve **Eliane Elias** konserleri jazz severleri bir araya getirecek.

Dergimizin sayfaları arasında İstanbul Jazz Festivali'nde gönülleri fetheden **Wynton Marsalis**, bu yıl 35. yılını arkada bırakan **IKSV**, artık adlarını çok sık duymaya başladığımız genç jazz'cılarımız, Avrupa'daki yaz dönemi jazz etkinliklerine gelen bereket sonrası izlenimleri, ve malesef birer birer yitirdiğimiz, yerleri doldurulamayacak, çok kıymetli müzisyenlerimizin ardından yazılarımız yer alıyor. **Joe Zawinul, Max Roach, Art Davis, Bill Barber, Herb Pomeroy** bu isimler arasında.

Hepinize iyi konserler, jazz dolu bir sezon dileriz.

ZUHAL FOCAN
focan@nardisjazz.com

Muvaffak 'Maffy' Falay
İstanbul Jazz Festivali
Fotoğraf: Aykut Uslutekin
2005

içindekiler

1 NARDIS

6 RIFFS
- EN YENİLER Zuhal Focan
- JACKY TERRASSON Selim Benba
- ALAMUT Anna Polat
- AMSTERDAM KONSERVATUARI Devrim Dikkaya-Evrim Gürel
- JAZZ ŞEHİRLERİ; BERLIN Heymi Bahar

18 ŞU JAZZ DEDİKLERİ
- Ali Sönmez

22 FİRMALAR – SOUND'LAR
ARTURO SANDOVAL Orhan Kahyaoğlu

26 RÖPS.
- FAHİR ATAKOĞLU Tunçel Gülsoy
- TORD GUSTAVSEN Tunçel Gülsoy
- ENGİN GÜRKEY Tunçel Gülsoy
- MELTEM EGE Tunçel Gülsoy

44 NELER OLACAK
- 17. AKBANK JAZZ FESTİVALİ Can Ergelmiş
- ARCHIE SHEPP Murat Beşer
- AMP FIDLER Murat Beşer
- NARDIS JAZZ CLUB Zuhal Focan
- JC'S Zuhal Focan
- İŞ SANAT Zuhal Focan
- 11.ANKARA JAZZ FESTİVALİ İmre Özbek
- LADYSMITH BLACK MAMBAZO İmre Özbek

68 NELER OLDU
- GORAN BGREGOVIC İmre Özbek
- MARSALIS İLE... Nazım Sinan Odabaşı
- IKSV 35 YAŞINDA Hülya Tunçağ
- GENÇ JAZZ'CILAR... Devrim Dikkaya
- FERHAT ÖZ & EVRİM ÖZŞUCA Zuhal Focan
- PULAWY GÜNLÜĞÜ Başak Yavuz
- FRANSA VE HOLLANDA FESTİVALLERİ Emra İşlek
- PARIS'TEN Uğur Hüküm
- JOE ZAWINUL Emre Memecan
- MAX ROACH Ferit Odman
- ART DAVIS, BILL BARBER, HERB PAMEROY Viktor Bensusan
- YAYLAKÖY'DE YAZ VE JAZZ Fusun Levet

98 HI-FI
- Zuhal Focan

100 KLİNİK
- PHRASE'LER Cem Tuncer

101 CD VİTRİNİ
Önder Focan (Swing A La Turc), Fahir Atakoğlu (İstanbul Blue), A.Şenol Filiz & Birol Yayla (Mızrabın Nefesi), Kerem Görsev (Back Again), Kerem Görsev (Jazz Collection III), Doublemoon Remixed, Baba Zula (Kökler), Karrin Allyson (Footprints), We All Love (Ella), Matt Chamberlain (Floratone), Stan Kenton (Tha Jazz Compositions of Dee Barton), Stacey Kent (Breakfast on the Morning Tram), Euge Groove (Born 2 Groove), Sevara Nazarkhan (Sen), Malia (Young Bones), John Surman (The Spaces In Between), Gianluigi Trovesi (Vaghissimo Ritratto), John Abercrombie (The Third Quartet), Ray Brown Trio (Some of my best friends; Guitarists), Tierney Sutton (On The Other Side), Billy Taylor & Gerry Mulligan (Live at MCG), Dave Brubeck (Indian Summer), Christmas Break (A Relaxing Classical Mix), Tony DeSare (Last First Kiss), Debbie Davies (Blues Blast), Rolf Smedvig & Michael Murray (Ceremonial Music), Najee (Rising Sun), Oliver Mtukudzi (Tsimba Itsoka), Jeremy Davenport (Jeremy Davenport), Fredrik Lindborg (The General).

- Seda Binbaşgil'in Seçtiği Yeniler

108 RADYOLAR
Filiz Küçük

110 KÖRLEME
MERİÇ DEMİRKOL Serdar Karabatı

104 BULMACA
Serdar Karabatı

104 CAZGIR
Özgen Özman

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

En Yeniler...

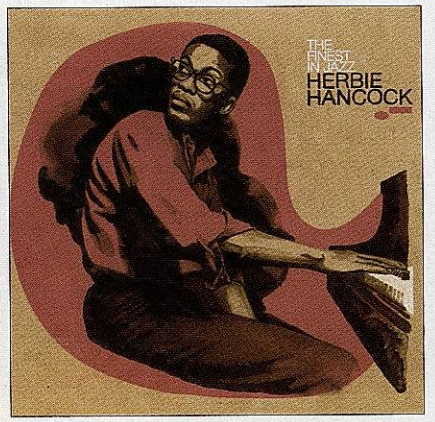

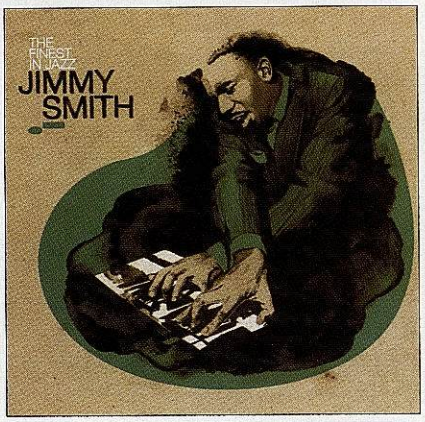

Blue Note etiketi altındaki sanatçılarından bir kısmının çalışmalarını yeniden basarak, yeni ambalajıyla piyasaya sundu. Özellikle yeni başlayanlar için bulunmaz olan bu seri CD'ler hem ekonomik fiyatlarıyla, hem de sanatçıların en bilinmesi, dinlenmesi gereken, hit parçalarının bir arada bulunmasından dolayı önemliler.

Bu en yeni piyasada bulunan CD'ler arasında The Finest in Jazz serisi adı altında Lee Morgan (94894-28), Thelonious Monk (94893-29), Jimmy Smith (94895-27), Herbie Hancock (94897-25), Grant Green (94892-20) bulunuyor.

Yerli firmalarımızdan Rec.Jazz da aynı bu konseptde bir seri albümü yeniden basarak, yeni ambalaj ile piyasaya sürdü. Emre Kartarı Quartet; Orijin (20048), Lloyd Chisholm; from the Moon (20036), Cem Nasuhoğlu; Yolculuk (20042), Selen Gülün; Just About Jazz (20023), Erol Erdinç, Solo Piyano (20039), Burçin Büke; Personel Touch (20025), Burçin Büke; Mozart for Babies (20047).

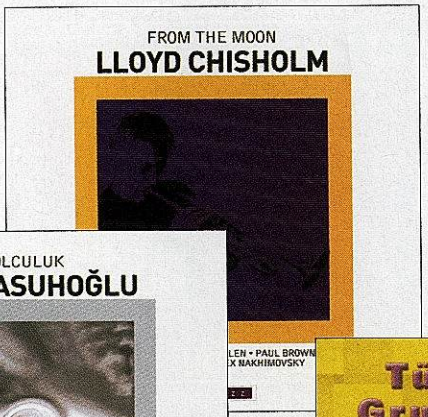

Arkaplan Müzik yayınlarından piyasaya çıkan bir de müzik kitabını sizlere duyurmak isteriz. Türkiye'de Grup Müziği; 80'ler adı ile, Münir Tireli tarafından kaleme alınan kitap Türkiye'de grup müziğinin tarihini anlatıyor.

Arkaplan: 0216-4163108
kitap@arkaplan.com.tr
www.arkaplan.com.tr

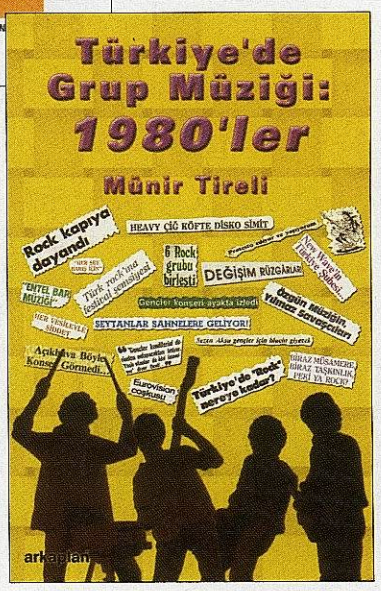

KÖŞE BUCAK CAZ

ARCHIE SHEPP QUARTET / JOHN PIZZARELLI QUARTET / THE PHIL WOODS QUINTET / MOSE ALLISON TRIO / ROBERTO FONSECA / NUBLU ORCHESTRA CONDUCTED BY LAWRENCE D. "BUTCH" MORRIS / TERJE RYPDAL, PALLE MIKKELBORG, HELEN DAVIES / "BY ANY MEANS" ALI, GAYLE, PARKER / RENAUD GARCIA - FONS & ARCOLUZ / EDDIE BO / AMP FIDDLER / İLHAN ERŞAHİN'S NUBLU / NOSTALGIA 77 OCTET / MOSCOW ART TRIO / KEREM GÖRSEV AKUSTİK TRIO / SOIL & PIMP SESSIONS / TORTURED SOUL / A HAWK AND A HACKSAW / DANdadaDAN / GEVENDE / THIRD WORLD LOVE / SELEN GÜLÜN TRIO / MURAT ÖZTÜRK TRIO / SARP MADEN QUARTET / DİNAMİK / KAISER & SEMİH DUO / DJ YAKUZA / SONG DREAMING 2 / AYHAN SİCİMOĞLU & THE LATIN ALLSTARS

ORGANİZASYON
pozitif

bilet ix
0216 556 98 00
www.biletix.com

AKBANK

Selim Benba
selim.benba@gmail.com

Jacky Terrasson; Mirror

Jacky Terrasson 1990'lardan beri dünya jazz sahnesinde seçkin bir yer edinen genç nesil piyanistlerden biri. Jazz piyano dünyasındaki en önemi referans olan yüksek saygınlık taşıyan Theolonious Monk Yarışması'nı 1993'te kazandıktan sonra hemen ertesi yıl Blue Note Label için bu güne kadar kaydedeceği sekiz albümden ilki olan "Jacky Terrasson"u yayınladı. Kısa zamanda jazz dünyasında bir fenomen olarak tanınmaya başlayan Terrasson, sonraki dönemde efsanevi Betty Carter, Dianne Reeves, Dee Dee Bridgewater gibi vokalistlere eşlik etti. Parıldayan bir hayal gücü ile yaptığı doğaçlamalar ile dikkat çeken bir piyanist olarak tanımlanan Terrasson ağırlıklı olarak piyano üçlüsü formunda albümler yaptı. Son çalışması "Mirror" ise bir piyanist için çok ayrı bir yere sahip olan "solo piyano" formatında. Terrasson klasik üsluba en yakın olan, aynı zamanda piyanistlerin tam bir serbesti içinde kendini olabildiğine özgür bir şekilde ifade edebildiği bu formattaki ilk çalışması olan "Mirror" 2007'nin en ilginç albümlerinden biri olmaya aday...

Açılış parçası Duke Ellington klasiklerinden "Caravan"... Açılış akoru ve tamamen serbest bir havada ve ses renklerinden oluşan intro, ne kadar güzel bir müziğin bizleri beklediğinin sanki bir habercisi oluyor. Intro sonrasında 7/4'lük aksak bir ritim ile parçanın karakteristik özelliklerini fark ediyoruz. Son derece özgün ve serbest bir yapıda akmaya devam eden parçanın ortasında sürpriz bizi bekliyor. Terrasson tuşları bırakıp enstrümanın gövdesinde 7/4'lük oryantal perküsyon çalıyor! Hem de nasıl bir tuşe ile! Sonra aniden yoğun bir swing ile doğaçlamaya geri dönüyor. Tarzlar ve mood'lar arasında serbest dolaşım sağlayan Terrasson'un yaratıcılığı yüzlerce kez seslendirilmiş bu standart'a yepyeni bir soluk kazandırıyor. Albüm bir Terrasson bestesi olan "Juvenile" ile devam ediyor. 3/4'lük ritim, naif bir melodi, parçanın B bölümünde Chopin vals'lara bir gönderme... Açılış parçası ile karşıtlık teşkil edercesine tonal ve formun dışına çıkmayan bir edada süren parça, başladığı havada huzurlu bir şekilde son buluyor. Sonrasında kanımca biraz "kitsch" bir parça olan "Just a Jigolo" belki de ilk kez bir jazz albümünde karşımıza çıkıyor. Carol King'in en önemli hit'i "You've Got A Friend" son derece yalın ve özüne sadık bir şekilde Terrasson'un piyanosunda yeniden hayat buluyor. Nerede ise jazz unsurlarını hiç taşımayan, new age ve country tarzlarının harmanlandığı bu yorum, Terrasson'un jazz'cılığın ötesinde aslında güzel müziğin peşinde koştuğunu ve bu uğurda içerisinde nerede ise hiç doğaçlama yapmadığı naif bir parçayı albümüne dahil edebildiğini görüyoruz. Sonrasında arka arkaya gelen iki Terrasson orijinali, be-bop havasındaki "Little Red Ribbon" ve sıkı bir blues olan "Tragic Mulatto Blues" ile yeniden irkiyoruz. "Little Red Ribbon"un son bölümündeki derinlik ve "Tragic Mulatto Blues"taki geleneğe tamamen sadık karanlık "bluesy" hava, 40'larına giren Terrasson'un artık gelecek "genç piyanist" kimliğini bir köşeye bırakıp ustalar kategorisine girdiğini müjdeliyor sanki... "America The Beautiful"u bir be-bop standartı olan "Cherokee" takip ediyor. Ritmik ve melodik ustalık, sağlam ve dengeli bir tuşe ile çalınan bu parça yine sürprizler, gidiş gelişler ve varyasyonlar içeriyor. Terrasson'un "Cherokee"sinin solo piyanoda bugüne değin dinlediğim en başarılı be-bop performansı olduğunu söyleyebilirim. Sonrasında gelen parça"Everything Happens To Me" muhteşem melodisi ve Chat Baker'in yorumu ile ölümsüzleşmiş bir ballad... Keith Jarrett'in etkisini fazlası ile hissettiğim bu yorumda Terrasson "az" çalmış. Sol eli ile çaldığı kendini monoton ve bir şekilde tekrarlayan sabit notalar dinleyicide meditatif bir etki yaratıyor. Steinway Grand piyanonun tiz tuşlarına ulaştığında doruğa ulaşan ve melodinin etrafında ustaca gezinen doğaçlama, bu doğaçlamaya sanki başka bir müzisyenmiş gibi eşlik eden abartıya kaçmayan fakat bir muazzam zenginlik ve lezzet taşıyan armoniler... Bir ballad solo piyano ile bence ancak bu kadar güzel çalınabilir. Bir sonraki parça albüme adını veren "Mirror"... Son derece karmaşık melodi ve armonilerin iç içe geçtiği bu parçada Terrasson besteciliğinin ve piyanoda tekniğinde ulaştığı üst noktayı sergiliyor. "Mirror" un yarattığı fırtına, sakin bir jazz vals formundaki bir Terrasson bestesi olan "Go Round" ile diniyor ve albüm bitiyor. Yine küçük bir sürpriz ile... Bu sürprizin ne olduğunu ise yazmayacağım... Sizde az da olsa merak uyandırabilip bu muhteşem albümü dinlemenize vesile olmuş isem ne mutlu bana!

Garanti

Flexi

SAHİBİNİN SESİ

GÖNLÜNÜZDEKİ DİZAYN

AKLINIZDAKİ BONUS

Aklınızdan geçen faizi, taksiti, bonusu; gönlünüzdeki dizaynla birleştiren dünyanın ilk ve tek kredi kartı.

flexicard.com.tr

FLEXİ yazın
3340'a SMS yollayın,
Flexiniz gelsin.

Anna Polat
alpagopolat@wp.pl

ALAMUT BAHÇELERİ

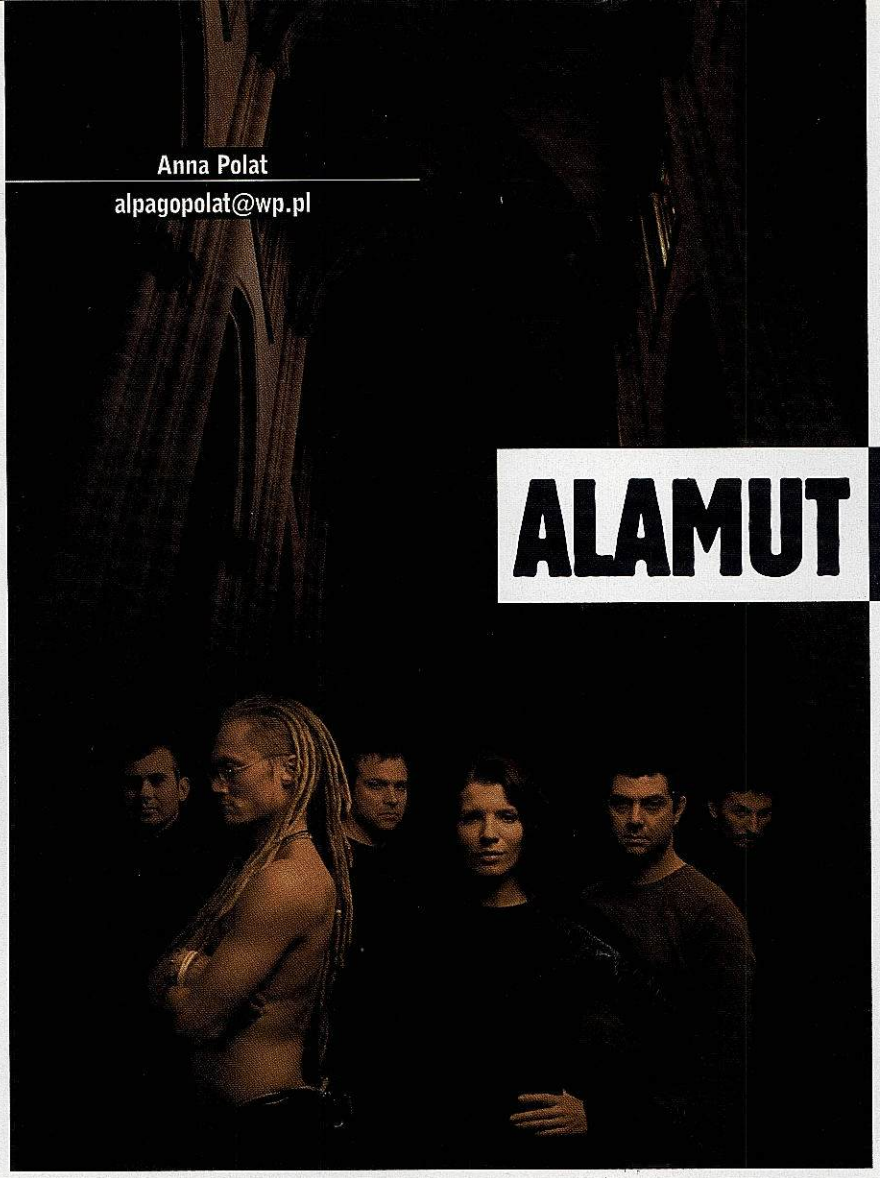

Neymiş? Nereden çıkmış?Neden böyle bir isim? Neden Polonyalı bir grupta bu kadar güzel Farsça bir ad? Bunlar gibi soruları ilk albümleri çıktığından beri, neredeyse her gün cevaplamak zorundalar. İlk başta Alamut Dağı'ndaki bahçelerin hikayesini sabırla anlatıyorlardı. Dağlı ihtiyarın haşhaş içirdiği erkekleri alıp o muhteşem bahçeye götürdüğünü, bahçedeki güzel körpe kızlarını, büyük eğlence gösterilerini anlatıyorlardı. Genç adamların bahçeyi asla terk etmek istemediklerini... Sonra karar verdiler ki hikaye anlatmayacaklar. Neden? Müziği duyanlar bilirler. Onlar sormuyorlar artık.

Alamut Polonya'da iki sene önce kurulan bir grup. İki Polonyalı arkeolog ve bir Türk, yani bir gitar, bir bendir ve bir ney olarak başladılar.

Oturup, ışıkları kapatıp çalıyorduk. Her şeyin başında dostluk vardı, arkasından neyin sihri geldi. Ney grubumuzun ruhudur - her zamanki heyecanla açıklıyor Karol, grubun kurucusu, gitaristi ve tam anlamda spiritus movens'i.

Sonra klarinet ve kontrabas bu ruhun içine farklı duyguları kattı, müziği ve insani dengelerin kurulmasında yardımcı oldu. Vokalist Azja (Leh dilinde Asya demek) gruba katılınca, tüm dengeler birden oynadı, sarsıldı ve gerçekten harika bir sonuç vererek tekrar yerine oturdu. Bunu aralarındaki hakiki yakınlığa mı yoksa rastlantısal bir uyuma mı borçlular bilmiyorlar, ama hem bu dostluk hem uyum, her konserde ve neredeyse her parçalarında açığa vuruyor.

Ön planda hep etnik ritimlerin olduğu bu müzikte hem modern rock hem de jazz izlerini farketmemek mümkün değil. Etnik esintileri – mütevazı Güney Avrupa melodilerden başlayıp hızlı, rakseden Doğu ritimlerde bitirerek - herşeyden önce Azja'nın sesinde hissediliyor. Ama Alamut'un son albümünde Batı seslerini de, arka planda kalsalar bile, rahatlıkla duyabilirsiniz. Bu müzikte Bill Laswell, David Byrne, John Zorne ya da Don Cherry'den esintilerini mutlaka bulacaksınız.

Konserlerde daha keşfetmediğimiz, yepyeni bölgelere ulaşmaya çalışıyoruz. İşte o zaman en heyecanlı anı yakalayabilirsek, en hünerli yapıtlar kurulabiliyor.

Ancak Alamut'un müziğinde karışık emprovizasyonları veya gürültüye kaptırılmış heyecanları bekliyorsanız, sizi hayal kırıklığına uğratacaklar. Burada sizi bekleyen derin ve iyice planlanmış, birbiriyle uyumlu notalar var. Müzisyenler nereye varmak istediklerini çok iyi biliyorlar. Onun için parçalar duygularla yüklü, sabırlı dereler gibi yolunu hiç şaşırmadan akıp gidiyor. Müzikal hikayelerini anlatmak için Türk, Mali, Latin Amerika, Moğol, Polonya ve Hint kültüründen esinlenerek çeşitli denemelerde bulunuyorlar. İlk albümlerinde en fazla Türk izi vardır. "Dağlar" ve "Sinan's Dream" adlı parçalar Polonyalı dinleyiciler tarafından her seferinde çok sıcak karşılanıyor. Ney ve bendir sesleri buralarda yabancı ve o kadar da ilgi gören enstrümanlar.

Hepimiz müzikle büyüdük. Onu dinliyor ve sürekli yeni şeyleri arıyoruz. Yaptıklarımız ise doğuştan biriktirdiğimiz tecrübelerden oluşuyor. Garbarek, Jarret, Towner, Nusrat Fateh Ali Khan, Yunghen Lhamo, Hector Zazou, Ali Farka Toure, Tinnariwen, Rokia Traore, Kudsi Erguner, Laswell, Bach, Brian Eno - onları dinleyip sürekli yeni yolları arıyorlar. Esas amaç – müzikteki gerçek – kültür, çeşit, zaman sınırlarının dışında yatıyor olmalı. Meditasyon ve transa girme ona ulaşmakta yardımcı olacağına inanıyorlar. Ama müzik onlar için her şeyden önce bir sohbet, bir buluşmadır. Jazz kulüplerinde veya açık hava festivallerindeki konserlerinde değişik dinleyicilere rastlıyorum. Onları bile sınıflandırmak güç – hem çok gençler hem orta yaşlılar var. Hippiler, jazz dinleyicileri, öğrenciler...

Belli bir duyarlılık seviyesinde her şey çok kolay anlaşılıyor. Bir tek dinlemeyi ve gözleri kapatmayı bilmek gerekiyor.

Konserleri bir çeşit müzik gösterisi, bazen performans gibi geçiyor – müzik, ışık, bazen görüntü, arka fonda siyah beyaz bir film... Dinleyicilerden hiçbir beklentileri yok, konsantrasyonun ve sessizliğin dışında... Ama bir çeşit katharsis yaşatmak istediklerini inkar ediyorlar. Verebildiğimiz tek şey, bir buçuk saatlik unutma zamanı. Telefonunu, gününü unutacağın, felekten çalacağın bir zaman...

Grubun resmi web sitesi
www.alamut.alpha.pl
Grubun ilk albümü Lale plaktan temin edilebilinir.

movida plus map

FORTIS

Şimdi Fortis'i dinleme zamanı.

www.fortis.com.tr | 444 0 144

Devrim DİKKAYA devrim@genccazcilar.org
Evrim GÜREL evrim@genccazcilar.org

Avrupa'nın Kalbinde Kaliteli Müzik Okumak İsteyenlere Özel Seçenek "CvA"

Hollanda'nın başkenti Amsterdam'da yer alan "Conservatorium van Amsterdam" (Amsterdam Konservatuvarı) müzik eğitimini Avrupa'da yapmak isteyen jazz severler için gerçekten iyi bir seçenenek.

Amsterdam'da müzik okumak, Avrupa'nın müzik merkezlerinden birinde kayda değer bir müzik eğitimi alma fırsatının yanı sıra; Amsterdam'ın engin kültürel mirası, aralarında Van Gogh müzesinin de olduğu zengin müzeleri, sanatsal etkinlikleri ve Avrupa'nın diğer önemli kentlerindeki kültürlerle iç içe olmak, etkileşmek ve gelişmek demek.

Hollanda'nın en büyük konservatuvarı olan Amsterdam Konservatuvarı (CvA), Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten'in müzik fakültesi. Okul, tıpkı Viyana gibi Avrupa'nın müzikal merkezlerinden biri olarak kabul edilen Amsterdam'da olmanın avantajını öğrencilerine yansıtıyor. Amsterdam'ın çok yönlü müzikal yapısı okul öğrencilerinin ayaklarına serilmiş bir hediye gibi. Dileyen müzisyenler, kendilerini bu yüzlerce yıllık kültür çeşitliliği içinde çeliştirebilir, yeniden var edebilme şansına sahip.

Tarihi

1985'den bu yana, Van Baerlestraat'daki eski bir banka binasında yer alan Amsterdam Konservatuvarı (CvA), 2008'de Oosterdokseiland'daki yeni binasına taşınacak. Bu yeni binada, modern donanımlı 4 konser salonu ve bir müzikal tiyatro stüdyosu bulunuyor.

Eğitim Seçenekleri

CvA'de klasik müzikten, jazz'a, operadan latin müziklerine ve popüler müziğe kadar çok geniş bir yelpazede müzik eğitimi veriliyor. Branşlarda verilen sayısız özel proje sayesinde müfredattaki teori ve uygulama eğitimi dengesi çok güzel korunuyor. Lisans ve yüksek lisans programlarında öğrenciler eğilimleri doğrultusunda bireysel seçimler yapma şansına sahip.

CvA müzikal eğitim alanında verilen dersler:

İkinci eğitim ve müzik okullarının işbirliğiyle hazırlık kursları,

Klasik müzik ve jazz dallarında Lisans ve Yüksek Lisans programları; Müzik Eğitmenliği alanında Lisans Programı,

Yarı zamanlı Müzik Eğitmenliği programı,

Özel Eğitim: Genç Yetenekler Bölümü, sözleşmeli eğitim, bilgi tazeleme ve izleme dersleri, Amsterdam Üniversitesi (Universiteit van Amsterdam) işbirliği ile Müzik teorisi dalında Müzik Yüksek Lisansı.

Konservatuvardaki müzik eğitimi, 4 yıllık Lisans ve 2 yıllık Yüksek Lisans olmak üzere ikiye ayrılıyor. Yüksek Lisans programına sınırlı sayıda öğrenci kabul ediliyor. Lisans ve yüksek lisans programları besteci (kompozitör), müzik öğretmeni ve performans sanatçısı olmak isteyenleri hedeflerine en mükemmel şekilde ulaştırmaya yönelik olarak hazırlanmış.

Hazırlık Bölümü

Okuldaki programlardan birinde eğitim almak için öncelik hazırlık sınıfında okumak gerekiyor. Hazırlık Bölümü, Genç Yetenekler Bölümü ve hazırlık derslerinden oluşuyor. Hazırlık aşamasında, öğrencilere, daha sonraki lisans giriş sınıvını geçebilmelerini sağlayacak enstrümental/vokal beceriler, müzik bilgisi ve temel teorik bilgiler veriliyor.

Ek Kurslar

Sayıları fazla olmamakla birlikte, okul zaman zaman Bilgi Yenileme Kursları, Ek Dersler ve Kısa Dönemli Kurslar da düzenliyor. Bu kurslarda, kendini geliştirmek ve son gelişmeleri takip etmek isteyen profesyonel müzisyenler bilgi ve becerilerini yeniliyorlar. Her yıl, Jazz Bölümü bir Yaz Atölyesi düzenliyor.

Jazz

Amsterdam Konservatuvarında jazz, Brezilya, Afro-Küba, R&B, pop, funk, fusion gibi pek çok farklı müzikal stili içeriyor. Programda öğrencilerden kendi ilgi alanlarını keşfetmeleri bekleniyor. Emsemle çalışmasına önem veriliyor: Üç sesli trio'lar, belli bir türde çalan solistli özel gruplar, Latin ve karışık müzik yapan gruplar, jazz koroları ve bid band gibi seçenekler var.

Davetli Sanatçılar

Amsterdam Konservatuvarında (CvA), her bölüm, her yıl en az bir kez uluslararası üne sahip bir sanatçıyı atölye çalışması, masterclass ya da özel ders için davet ediyor.

Kariyer Hazırlıkları

Okulun şov dünyası, stüdyolar, medya gibi kariyer odaklarıyla bağlantısı sayesinde öğrencilere mezun olmadan ve mezuniyetlerinde gerekli kariyer bağlantıları sağlanabiliyor. Ayrıca, müziğin işletmecilik yönüyle ilgili verilen özel dersler öğrencileri bu bağlamda endüstriye hazırlıyor.

Okula Girmek İçin Neler Yapılmalı?

CvA'nın lisans programına kabul edilebilmek için adayların, lise mezunu olmaları ve

KASIM - ARALIK '07

İş sanat

12 KASIM

Pazartesi 20.00

JACK DEJOHNETTE FEATURING RIPPLE EFFECT

JACK DEJOHNETTE, vokal/davul **JOHN SURMAN,** tahta nefesli
JEROME HARRIS, vokal/bas **MARLUI MIRANDA,** vokal/perküsyon
BEN SURMAN, elektronik programlama

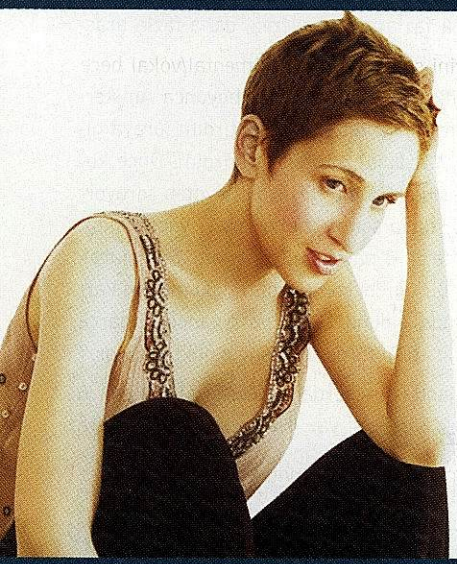

20 KASIM

Salı 20.00

STACEY KENT

"BREAKFAST ON THE MORNING TRAM"

13 ARALIK

Perşembe 20.00

"ASIRLARIN ŞARKILARI"

YILDIZ IBRAHIMOVA, vokal **JIVKO PETROV,** piyano
VESELIN VESELINOV, eko/bas **HRISTO YOTSOV,** davul/perküsyon
IVO PAPAZOV, klarnet **TAHİR AYDOĞDU,** kanun

biletix

Bilet için: www.biletix.com | (0216) 556 98 00 | Biletix satış noktaları

İş Sanat'ın tüm etkinlikleriyle ilgili ayrıntılı bilgi için: **www.issanat.com.tr** | (0212) 316 10 83

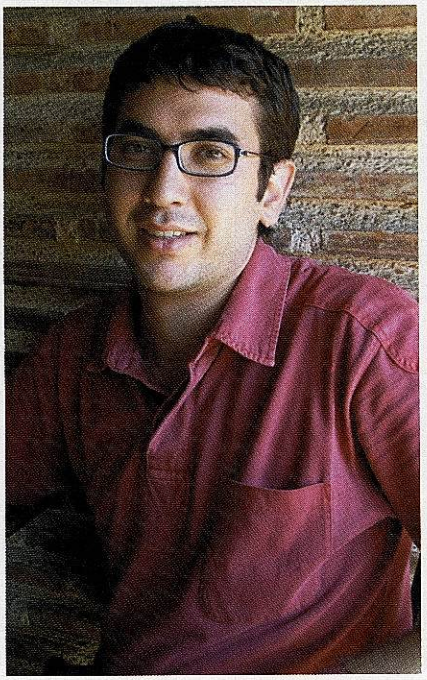

Oğan ŞADAN

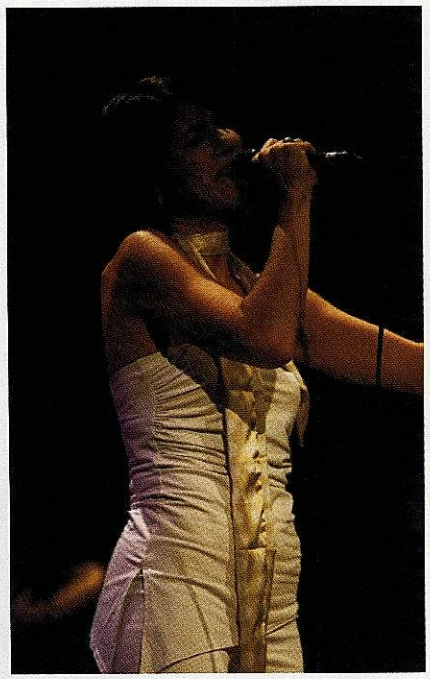

Esra DALFİDAN

bu mezuniyet belgesinin Hollanda'da VWO ya da HAVO tarafından karşılığının olması gerekiyor. Bazı durumlarda gerekli niteliklere sahip olmayan adaylar, yine de başvurabilmekte. Adaylar bir giriş sınavından geçiyorlar. Bu programa en geç kabul yaşı 30. Eğitim, Şeflik ve Kompozitörlük/Aranjörlük bölümleri için ise yaş sınırlaması yok.

Dil Sertifikası CvA'daki dersler, Hollandaca ya da İngilizce veriliyor. Bu yüzden, İngilizce veya Hollandaca dil sınavından geçmek zorunlu. Dil standartına sahip olmayan öğrenciler okuma hakkı edilde edemiyor.

Avrupa birliği dışından okula girmek isteyen uluslararası öğrencilerin, TOEFL veya IELTS belgesi sunmaları bekleniyor. Bu belgeler için istenen asgari başarı puanları IELTS'de, lisans ve yüksek lisans için en az 6,0 puan; TOEFL'da internet tabalı testte (IBT) 64; Bilgisayarlı testte (CBT) 180; Normal TOEFL testinde (PBT) 507. TOEFL'da adayların test türünü seçme özgürlüğü var ancak konuşmayı da içerdiği için IBT tercih sebebi. Testlerle ilgili ayrıntılı bilgiyi www.toefl.org or www.ielts.org. Adreslerinden edinebilirsiniz. Çalışma Planı Yüksek lisans programı için öğrencilerden bir çalışma programı sunmaları bekleniyor. Bu konudaki başvuru belgeleri Öğrenci Kayıt Ofisi'nden (Student Registrar Office: studadmin@cva.ahk.nl) elde edilebiliyor. Yüksek lisans için kayıt gerekliliklerini yine bu ofisten öğrenebilirsiniz.

Branşlar	
Jazz	Piyano
Bas gitar	Saksafon
Kompozisyon	Davul
Düzenleme	Müzik Teorisi
Double bass	Trombon
Gitar	Trompet
Percussion	Ses

Başvuru ve Giriş Sınavları

Başvuru için her yıl belirlenen tarihlerde başvuru belgeleri tamamlanarak okula başvurmak gereklidir. İlki Ocak ayında "erken" olmak üzere farklı tarihlerde okula giriş sınavları yapılmakta.

Ücretler

Giriş sınavı ücreti 35 AVRO (EUR).

Okul ve giriş sınavları hakkında daha detaylı bilgiyi http://www.conservatoriumvanamsterdam.nl/ internet adresinden edinebilirsiniz.

CvA'de bir Türk Öğrenci

Oğan, Bilkent'te aldığı müzik eğitimi ile yetinmeyip, jazz'a olan tutkusunu Hollanda'nın en önemli eğitim kurumu Amsterdam Konservatuarı'nda sürdüren genç bir jazz sanatçısı. Sıcak bir ağustos ayında doğup büyüdüğü İzmir ziyaretinde kendisini yakaladık ve sizin için bu ay tanıttığımız okulu anlatmasını istedik.

"Eğitim kalitesi ve fiyat olarak ABD ve İngiltere ve hatta Türkiye'den bile daha ucuz olması nedeniyle Amsterdam Konservatuarı'nı tercih ettim. Senelik 1900 Euro gibi komik bir fiyata inanılmaz imkanları olan bir okulda okuyorsunuz."

"Sadece jazz değil, Latin, Afrika, hatta Türk müziği, mümkün olduğunca dünya müziklerine açık bir okul. Bu eğitimleri verecek hocaları yıllar içinde yetiştirilmiş ya da okula kazandırılmış."

"Amsterdam Konservatuarı görüş açısı ve armoni eğitimi açısından biraz daha klasik müziğe yatkın. Amerikan okullarına göre daha fazla analiz ederek, daha fazla araştırarak eğitim alıyorsunuz."

"Bilkent'te okurken 2 yıl boyunca Amsterdam Konservatuarını araştırdım, oraya gidip 3 aşamalı bir sınava girdim. Önce kulak sınavı (toplu giriliyor, teypten soruyorlar), daha sonra çalma sınavı yapılmakta. En fazla 3 parça çalıyorsunuz. Son olarak her bir öğrencinin tek olarak komisyon karşısında olduğu kulak ve piyanodan parça takip ettiği türde bir sınavla noktalanıyor."

Şu anda Amsterdam Konservatuarı'nda 6 Türk öğrencisi var. Her sene artıyor. Esra Dalfidan ve Oğuz Büyükberber gibi kendilerini kanıtlamış Türk müzisyenler yüksek lisanslarını bitirip ayrıldılar. Ben buraya Bilkent lisansından sonra geldim ve yeniden lisans eğitimi almaktayım (3. sınıf Öğrencisi). Çünkü buranın seviyesi çok yüksek. Dışardan doğrudan gelip mastıra başlayan yok."

"Ben sınavda kendi bestemi çaldım ve çok beğendiler. Buraya gelmek isteyen genç jazz'cılara klasik olsa da çok dinlemeleri, çok çalışmaları, müzisyenler ile iletişim halimde olmaları ve yıllar içinde biriktirdikleri müzikal fikirlerini, hislerini yansıtacakları beste yapmaya önem vermeleri gerekmekte."

Oğan ile Antalya Caz Derneği Başkanı ve Doktor annesi Prof.Dr.Gülay ŞADAN sayesinde tanıştık. İyi de oldu. Kendisi ile iletişime geçip bizim aklımıza gelmeyen soruları yöneltmek isterseniz, caz@genccazcilar.org adresine mail atmanız yeterli. Biz "Genç Cazcılar" sizleri Oğan'la buluşturacağız...

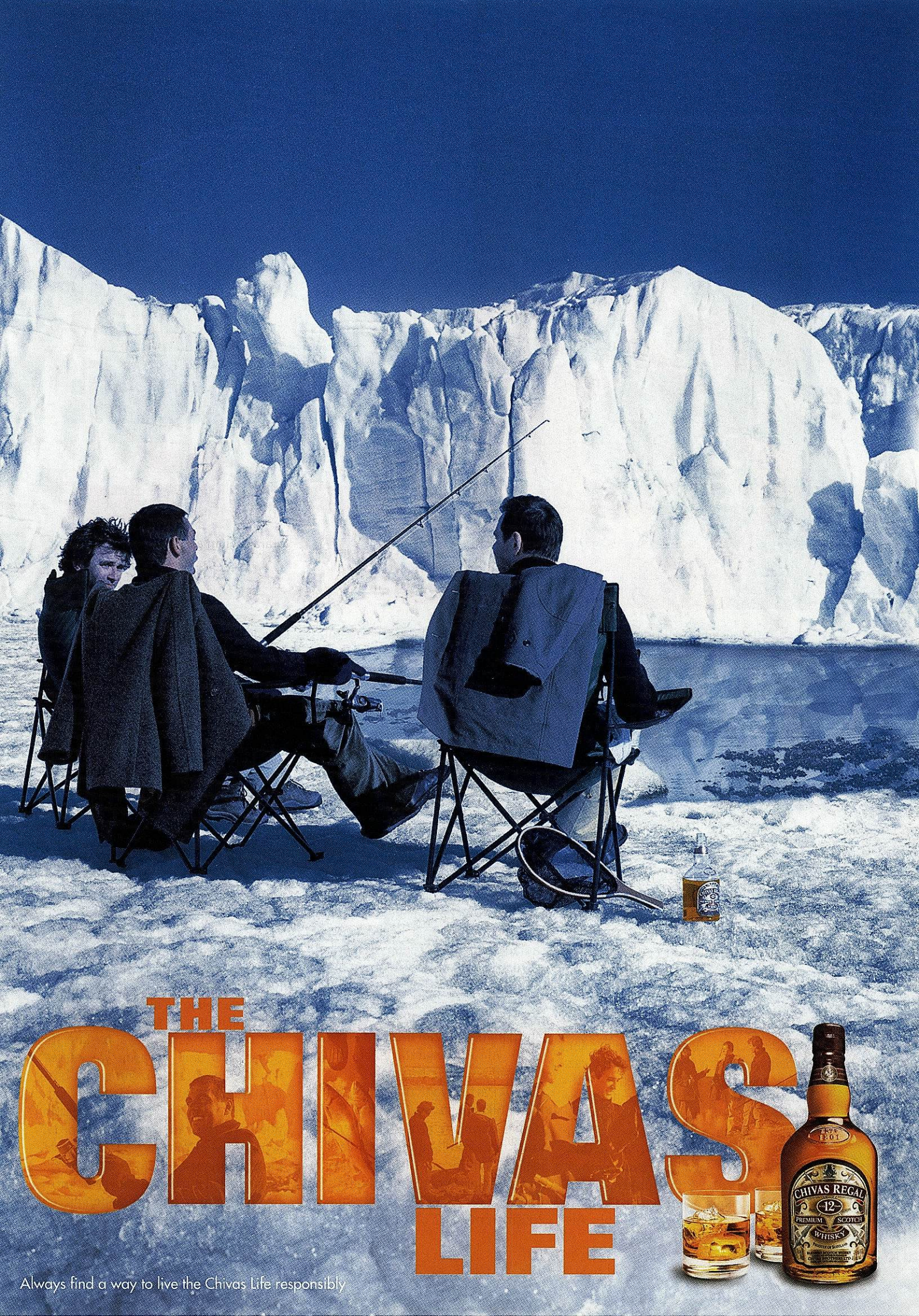

Always find a way to live the Chivas Life responsibly

Heymi Bahar
heymibahar@superonline.com

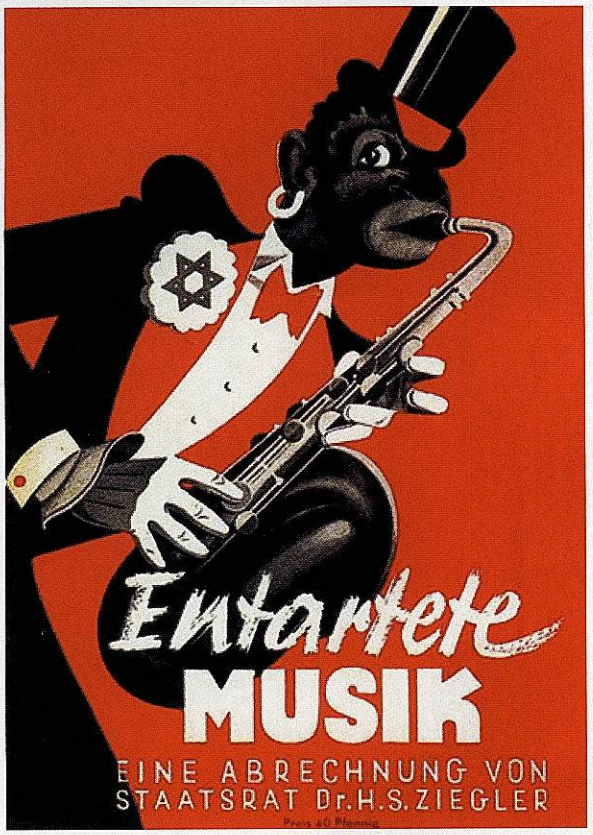

Jazz Şehirleri: Berlin

20. Yüzyılın belki de en önemli tarihsel sahnelerine tanıklık etmiş olan Berlin'in jazz tarihi de kendi tarihi gibi iniş çıkışlarla dolu. Özellikle yasaklar ve kısıtlamalar altında büyümeye çalışan jazz, yeraltında ya da illegal radyolarda kendine yer bulmaya çalıştı. Avrupa'nın diğer bir çok şehrinde olduğu gibi kısıtlamalar biraz kulakların paslanmasına neden olsa da notaların yazılmasına plakların az da olsa çalınmasına engel olamadı. Almanya'da Nazi Rejimi'nin yıkılmasından sonra da iki farklı Berlin için iki farklı jazz kültürü hüküm sürmek zorunda kaldı: Batı ve Doğu Berlin Jazz kültürleri.

Berlin'e Geç Gelen Jazz: Savaşı Kaybettik Ama Yine de Eğlenebiliriz...

Avrupa'ın en önemli şehirlerinden biri olan Berlin'e Jazz, Almanya'nın I. Dünya Savaşı öncesinde ve sırasında yaşadığı ciddi ekonomik problemler nedeniyle Londra ve Paris'e göre biraz daha geç geldi. Savaş'ın hemen bitimiyle beraber 1919 yılında milyonlarca insanın hayatını kaybetme trajedisini üzerinden atmak isteyen Alman toplumu Weimar Hükümeti'nin yasaklarına rağmen jazz müziğini tatmaya karar verdi. Ancak jazz'ın kendisi Almanya'ya henüz gelmeden dedikodusu yayılmıştı bile. 1918 yılında bir Alman kafesinden ünlü müzik adamları Londra'da dinledikleri jazz'ı 'gürültü' olarak tanımlamayı tercih ettiler. İlk canlı jazz müziğini dinledikten sonra da fikirlerinin değiştiğmediği de açıkça ortadaydı. Aynı kafelerden birinde jazz'ı tanımlamaya çalışanlar 'inek çıngırağı' kelimelerini kullandılar. 1919 ile 1923 yılları arasında Berlin insanı jazz'a ısınma süreci olarak fazla yayılamadı. Ancak 1924-1928 yılları arasında jazz dans edilme imkanı olan "Swing Jazz" Almanya'nın en popüler müziklerinden biri haline geldi. Paul Whiteman'in Berlin'de verdiği 'Symphonic Jazz' adlı konserler jazz'ın sadece bir müzik tarzı değil bir yaşam tarzı olarak benimsenmesini sağladı. Evlerinden odun yerine kağıt paralarını yakan Alman insanları bu dönemde jazz üretmese de, dinlemekten vazgeçmediler.

Düşmanımın Müziği Jazz

1933 yılı Almanya tarihinin dönüm noktasıdır, çünkü Nasyonal Sosyalist (Nazi) Partisi yani diğer bir değişle Hitler ülkenin başına geçmiştir. Bu tarihten sonra jazz hem bir propaganda aracı olarak kullanılmış hem de Nazi ideolojisinin bir parçası olan ırkçı tanımlamanın içinde kendini bulmuştur. Öncelikle bir Amerikan icadı olan jazz ?düşman müziği? olarak tanımlanmış ve dinlenmesi kesinlikle yasak müzikler kategorisine alınmıştı. Ardından Nazi Propaganda bakanı Joseph Goebbels jazz'ı 'ikinci sınıf insan sanatı' olarak tanımlamıştı. Goebbels bir konuşmasında jazz müziği hakkında özgürlükçü bir yapıya sahip olduğu için Alman ırkını bozacağını ve asimile edeceğini iddia etmiştir. Ari ırkı dışında tüm ırkları ve ideolojileri insanlık dışı olarak tanımlayan Nazi ideolojisi tarafından jazz hem Amerikan hem de özgürlükçü olması ile birlikte çifte kötü damgası yemişti. 1935 yılında Naziler Jazz müziğinin radyolarda çalınmasını engelleyici bir yasa çıkardılar. Ancak jazz'ın tanımı yasada çok açık olmadığınından bunun uygulanması da oldukça zorlandı ve jazz Berlin sokaklarından ve özellikle Berlin radyosunda çalınmaya devam etti. Jazz aşkı Berlin'de Swing ile bir kez tanındıktan sonra gençlerin bu sevgisini örtbas etmek oldukça zor olmaya başlamıştı. Savaşın hüzünlü havasını yok etmek için Naziler jazz'a göz yummaya başladılar. 1939'a kadar Benny Goodman gibi Yahudi jazz müzisyenlerinin bile parçaları radyolarda çalınıyordu. Ayrıca Swing müziği 1930'larda yapılmış Alman filmlerinde bile en çok tercih edilen müzik olarak yerini korudu. Yasakların uygulanmadığının en son noktası ise 1936 Berlin Olimpiyat-

İskandinav tasarımının yeni yüzü.

Ona yakından bakın: Her ayrıntısında İskandinav tasarımının benzersizliğini fark edeceksiniz. Yeni dinamik yapısı, şıklığı, üstün yol tutuşu ve kışkırtıcı turbo gücüyle yeni Saab 9-3 "performans" kavramını yeniden tanımlıyor. Gelin, performans için tasarlanan bir dünyayı keşfedin.

www.saab.com.tr

Yeni Saab 9-3.

Turbo hayal gücüyle altmış yıl

Saab 93

SAAB

move your mind™

VIP Line
(0212) 337 1 337

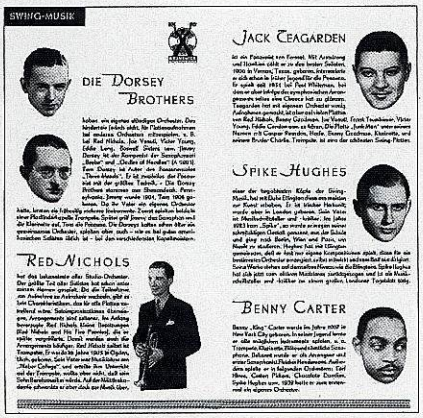

çözüm bulamadığından Charlie Parker gibi ünlü Amerikan müzisyenlerinin jazz parçalarının müziklerini alarak üzerine Stalin, Chuchill, Roosvelt ve Yahudi karşıtı sözler yazılması için propaganda bütçesinden bir miktar ayırmış ve bunların piyasada yaygınlaşması için büyük çaba göstermişti. Özellikle 1941-1943 yılları arasında Nazilerin toprak kazanma başarılarının en yüksek noktaya ulaşmasıyla birlikte kültür ve müzik alanındaki kontrol daha da zayıfladı.

larında ortaya çıktı. Olimpiyata çağırılan yabancı müzisyenler arasında jazz çalan birkaç grup bile bulunuyordu ve üstelik jazz müziğini Nazi bayraklarının altında resmi olarak çaldılar. Bu arada jazz müziğini engelleme yasası geliştirilse de hala belirsizliğini korudu, bu nedenle bir müziğin jazz olup olmadığı, müzisyenlerinin ari ırkına ait olup olmadıklarına göre karar veriliyordu. Jazz müziğinin kendisine dokunulamasa da ari ırkına ait olmayan ama jazz çalmaya devam eden kişiler sürekli tutuklanıp işkence görüyorlardı. Diğer bir yandan Almanya'nın işgal ettiği bölgelerde müziği engellemek daha da zor hale geliyordu. Brüksel Radyosu'nda bir Yahudi besteci olan Sigmund Romberg'in şarkısı olan 'Softly As a Morning Sunrise' en çok çalınan parça oldu. Goebbels ayrıca jazz müziğinin yayılmasına

Swing Kids: Bir Sosyal Jazz Ayaklanması

Swing Kids hareketi ise neredeyse jazz adına Berlin'deki en ilginç gelişme sayılabilir. Swing Kids 13 ile 18 yaşında Swing müziği tutkunu gençlerin oluşturduğu bir topluluktu. Swing Kids gençlerinin tek dertleri yasaklanan jazz müziğini geri istemeleriydi ancak bir süre sonra müzik ile başlayan yasakların genişleyip baskıcı bir rejime doğru gittiğini fakettiler. Bu nedenle hareket bir anda ideolojik bir pozisyon almaya başladı. Swing Kids bir anda kendini Hitler Gençlik Örgütü ile karşı karşıya buldu ve bu çocuk denecek yaştaki Swing severlere karşı baskısını arttırdı. Ayrıca Berlin'de bulunan bu gençler Hamburg'da bulunan ve başka bir Hitler karşıtı grup olan 'White Rose' (Beyaz Gül) ile işbirliği bile kurdular. 18 Ağustos 1941 yılında Swing Kids hareketi Nazi partisi tarafından tolere edilemeyecek hale gelmişti. O gece Berlin'deki Swing Kids merkezi Nazi Polisi tarafından basıldı ve üyeler hapise atıldı. Ayrıca itiraf etmeleri için kızların saçları bile kesildi. Grubun liderleri ise toplama kamplarına gönderildi ve bir daha haber alınamadı.

Nazilerden Sonra...

Savaş sonrası Almanya yine eskisi gibi kendini toparlama çabası içerisine girmişti. Ancak jazz müziği yine hareketliliğini korumaya devam etti. 2005 yılında hayatını kaybeden Albert Mangelsdorff ise Almanya'nın savaş sonrası en önemli müzisyenlerinden biri olarak kabul edilebilir. 1948 yılında kemanı bırakıp trombon çalmaya karar veren sanatçı bir çok ünlü Alman jazz sanatçısını da yetişrdi. Heinz Sauer, Günter Kronberg, Günter Lenz ve Ralf Hübner ile 1961'de Newport Jazz Festivali'nde çaldıktan sonra bir anda Avrupa'nın en iyi jazz grubunun lideri olmaya aday hale gelmişti. Mangelsdorff hala Alman modern jazz'ının en önemli temsilcisi olarak sayılır.

Berlin'den ABD'ye Jazz Göçü

Berlin'in paylaşılmasının ardından Alman jazz'ı iki ayrı kültürün etkisi altından ikilemler içerisinde yaşamaya devam etmeye çalıştı. Doğu Almanya komünist rejimin etkisinde olduğundan jazz müziği bu bölümde yeniden Stalin tarafından bir Amerikan icadı olduğundan yasaklandı. Ancak diğer bir yandan Berlin'in batı bölgesinde modern jazz müziği çalınmaya devam etti. Ancak sürekli bombalanma tehditi altında bulunan şehrin hem doğu hem batı tarafındanki çoğu sanatçı şehri terketme kararı aldı. Karl Berger gibi birçok ünlü Alman jazz'cıları belirsizlik içerisinde müziklerini geliştirmek yerine Amerikan topraklarına göç etmeye karar verdiler. 1970 ve 80'lerde birçok müzik okulunda dersler vermeye başladılar. Bunun yanında Conny Bauer gibi inatçı jazz'cılar ise Almanya'da kalıp burada jazz müziğine katkıda bulundular. Berlin duvarının yıkılmasının ardından şu anda şehirde jazz geniş kitlelere hitap etmektedir. Haftanın her günü her tür jazz müziğini dinlemek şehirde şu anda mümkün.

EFES PİLSEN BLUES FESTIVAL 18

Adolphus Bell
John Primer&The Real Deal Blues Band
Bernard Allison

Şehre renk geliyor.

2 Kasım-11 Aralık 2007 • 20 şehir • 23 konser

2 Kasım 2007 SAMSUN Büyük Samsun Oteli • 3 Kasım 2007 TRABZON Zorlu Grand Hotel • 5 Kasım 2007 ERZURUM Polat Renaissance Hotel • 7 Kasım 2007 KIBRIS Jasmine Court Hotel-Disco • 9 Kasım 2007 ANTALYA Divan Talya • 11 Kasım 2007 DENİZLİ Richmond Pamukkale SPA Hotel • 13 Kasım 2007 KONYA Rixos Hotel • 14 Kasım 2007 KAYSERİ Hilton • 16 Kasım 2007 ADANA HiltonSA • 17 Kasım 2007 MERSİN Mer-Yat Armada Center • 19 Kasım 2007 GAZİANTEP Kalender Plaza • 21 Kasım 2007 DİYARBAKIR Demirok Tesisleri • 23-24 Kasım 2007 ANKARA HiltonSA • 27 Kasım 2007 ESKİŞEHİR 222 Park • 28 Kasım 2007 BURSA Almira Hotel • 30 Kasım-1 Aralık 2007 İZMİR Hilton • 4 Aralık 2007 ÇANAKKALE Kolin Hotel • 5 Aralık 2007 KOCAELİ Venüs • 7-8 Aralık 2007 İSTANBUL Lütfi Kırdar Uluslararası Kongre ve Sergi Sarayı/Rumeli Salonu • 11 Aralık 2007 TEKİRDAĞ Erguvan Sosyal Tesisleri

İletişim Hattı: 444 33 37

EFES Pilsen

www.efeskeyfi.com

18 yaş sınırı vardır. Gece boyunca fast-food servisi vardır. Salona içecek ve yiyecek getirilmemesi rica olunur. Konser düzeni ayaktadır. Kapılar, konserden 1 saat önce açılacaktır.

Organizasyon

NTV NTV Radyo biletix pozitif

www.pozitif.info

Derleyen: Ali Sönmez
(alisonmezjazz@hotmail.com)

Şu jazz dedikleri...

"JAZZ music is an intensified feeling of nonchalance.
JAZZ müziği yoğun bir soğukkanlılık ve rehavet duygusudur." – FRANÇOISE SAGAN

Genç Koleksiyoncu: SUN RA *(22 Mayıs 1914 - 30 Mayıs 1993)*

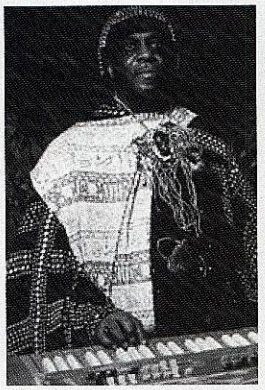

Belki de Jazz dünyasından geçmiş en enteresan şahsiyet olan, piyano, org ve synthesizer çalan, filozof, ozan, besteci ve orkestra şefi Sun Ra, uzun yıllar boyunca pek çok kişi tarafından şarlatan olarak değerlendirilip alay konusu edilmişse de, bazı çevreler tarafından da şovlarıyla Jazz sahnesine renk katan, toplu doğaçlama anlayışına değerli katkılarda bulunan bir yenilikçi olarak takdir görmüştür... Okul belgeleri Sun Ra'nın gerçek adının Herman Poole Blount olduğunu ve 1914 yılında Alabama eyaletinin başkenti Birmingham'da doğmuş olduğunu göstermektedir. Ancak Sun Ra bu gerçekleri sürekli inkar etmiş ve aslında dünyalı olmadığını, Satürn gezegeninden yeryüzüne 1055 yılında görevli olarak gönderildiğini iddia etmiştir. Dünya üzerinde adının Herman olabileceğini (aslında annesi adını koyarken vodvil kökenli zenci sihirbaz "Kara Herman"dan esinlenmiştir), ancak hiçbir zaman Blount soyadını taşımadığını söyleyen sanatçının soyadı gerçekten de Lee olabilir (annesi iki kez evlenmiştir). Çocukluğundan itibaren çevresinde Sonny diye çağrılan Ra'ya 10. yaşgününde annesi bir piyano satın alır ve müzik o günden itibaren yaşamının eksenini oluşturur. Sanatçı nota okumayı bilmesinin ve piyano çalmasının doğal yetenekleri arasında olup hiç bir ders almadığını iddia etmişse de, önce Lula Randolph'un, lise yıllarında da pek çok profesyonel müzisyeni yetiştirmiş olan John T. "Fess" Parker'ın öğrencisi olmuş, ardından Alabama'daki A&M Üniversitesi'nde müzik eğitimi almaya başlamıştır. Ortaokul ve lise yıllarında Fletcher Henderson ve Duke Ellington Orkestraları'nı ve Fats Waller'ı konserlerde izleme olanağı bulan delikanlı, fırsat buldukça hem solo piyanist olarak, hem de rhythm & blues gruplarında sahneye çıkmıştır. Bu yıllarda bir yandan büyük Jazz ustalarının plaklarını toplamaya başlamış, öte yandan da Avrupalı bestecilere merak sarmıştır. 20 yaşında, daha Alabama'da okurken, Chicago'daki müzisyenler sendikasına kaydolan Sonny Lee, bir yıllık eğitimin ardından üniversiteyi bırakır, orkestra elemanlarına 18. yy Fransa'sının kıyafetlerini (perukalar ve dantelli gömlekler de dahil) giydiren Oliver Bibb'in topluluğuna katılır. Sanatçının ilerki yıllarda kullandığı egzotik sahne kıyafetlerinin kaynağında bu deneyiminin yattığı varsayılmaktadır. 2. Dünya Savaşı sırasında göreve çağrıldığı halde orduya katılmadığı için 3 ay hapis yatan ve kendi adına kurduğu bir orkestrayla Jelly Roll Morton, Charlie Barnett ve Duke Ellington'ın müziğini seslendiren Sonny Blunt (ya da Lee), 1945 yılında Chicago'ya gider ve Club DeLisa'da aranjör olarak çalışmaya başlar. Ertesi yıl bu kulüpte konserler veren Fletcher Henderson'ın orkestrasına aranjör-piyanist olarak katılır. 1948'te, kısa bir süre için tenor saksofoncu Coleman Hawkins ve kemancı Stuff Smith'in üçlüsünde görev alır. Bu arada İncil'in yanısıra Eski Mısır mitolojisini ve Ermeni mistik Gürciyev'in öğretilerini inceleyen bir gruba katılır. O dönemde, insan olmayıp meleklerin soyundan geldiğini, kozmik yaratıcının hizmetkarı olduğunu ve onun mesajını karanlıklar içindeki Dünya'ya iletmeye geldiğini iddia etmeye başlar. İsmi de artık Le Sony'r Ra olmuş (20 Ekim 1952'den itibaren kimlik ve pasaportunda da resmen kullandığı bu isimde, "Ra" eski Mısır'ın güneş tanrısına ithafen, "Sony" kendi deyimiyle "heliocentric / güneş merkezli" inanışı nedeniyle (ancak bunun çocukluktan gelen lakabını çağrıştırdığı kuşkusuzdur), "Le" aile soyadını anımsatmak için kullanılmıştır; "r" harfini ise özel bir gücü bulunduğuna inandığı 9 harfli bir isme sahip olmak için ilave etmiştir!) ve sahne adı olarak da Sun Ra'yı kullanmaya başlamıştır. Çocukluğunda Flash Gordon ve Buck Rogers gibi hayali uzay kahramanlarına düşkün olduğunu bilenler, onun ilerki yıllarda uzay ve eski Mısır temalarını birleştiren mistik bir müziğe eğilmesini ve bestelediği eserlere "Saturn", "Space is the Place", "Cosmic Chaos", "Travel the Spaceways", "Astro Black", vb isimler vermesini yadırgamamışlardır. İlginç olan husussa, uçan daireler, uzaylı ziyaretçiler, uzaylılar tarafından kaçırılmalar gibi, ABD'de ancak 1950'li yılların ortasından itibaren popüler olacak bazı kavramların, çok daha önceden Sun Ra'nın söylemleri arasına girmiş olmasıdır. Müzisyenin 1951 yılından itibaren, önce bir üçlü olarak kurduğu ve "Space Trio" diye isimlendirdiği topluluk zaman içinde büyür ve "Arkestra" adını alır. Bu toplulukla Sarah Vaughan, Ray Charles, Dakota Staton gibi şarkıcılara da eşlik eden Sun Ra, Arkestra'yı 1955'ten itibaren bir Big Band'e dönüştürür ve özellikle tenor saksofoncu John Gilmore ile alto saksofoncu Marshall Allen'in katılımlarıyla, ertesi yıldan itibaren kendi adına plak kayıtlarına başlar. Yine ilk kez bu dönemde, Sun Ra ve arkadaşları sahnede eski Mısır ile bilim-kurguyu birleştiren ilginç tasarımlı giysi ve başlıklar giyerler. Sun Ra kısa sürede Chicago'daki "Afro-Futurist Underground" çevrenin efsane gurusu olur. Zaman içinde "The Solar Myth Arkestra", "Blue Universe Arkestra", "The Jet Set Omniverse Arkestra", "Astro-Infinity Arkestra", vb farklı isimlerle anılacak olan Arkestra'nın çekirdek kadrosuyla, 1961'de Chicago'dan Montreal'e geçen ve birkaç ay sonra New York'a taşınan Sun Ra, burada bir stüdyo tutar ve etrafına topladığı müritleriyle komün hayatı yaşamaya başlar. 1960'lı yıllarda, elektrikli piyano ve orgu ön plana çıkaran Free Jazz türündeki plak kayıtlarını El Saturn adını verdikleri şirketleri için kendileri gerçekleştiren, teker teker elde hazırladıkları plak kapaklarını da çizdikleri resimler ve yazdıkları şiirlerle süsleyen, ve günümüzde herbiri çok değerli koleksiyon parçalarına dönüşmüş bu plakları konserlerinden sonra yine kendileri satan Sun Ra ve arkadaşları, avangard Jazz'ın ön plana çıktığı bu dönemde, elektronik aygıtlar ve değişik enstrümanlar eşliğinde, ışık ve renk oyunlarından yararlandıkları ve özgün sahne kıyafetleriyle çıktıkları konserlerle, kan kaybetmekte olan Jazz'a yepyeni bir boyut katarlar. Yapıtlarıyla Ornette Coleman, John Coltrane ve Cecil Taylor gibi öncü müzisyenleri de etkilemiş olan Sun Ra'nın komün faaliyetleri, 1960'lı yılların ortasında Chicago'da kurulan AACM (Yaratıcı Müzisyenlerin Gelişimi İçin Birlik) kooperatifi için ilham kaynağı olmuş, sahne şovları da yine bu ocaktan çıkan Art Ensemble of Chicago'ya yol göstermiştir. 1966 yılının Mart ayından itibaren, her Pazartesi gecesi Slug's adlı kulüpte sahne alan Sun Ra ve arkadaşları, özellikle Beat kuşağından ve yeni gelişmeye başlayan psychedelic akımının müritlerinden hatırı sayılır bir seyirci kitlesi edinir. Bazen bir ayini, bazen de bir sirk gösterisini andıran sıradışı sahne şovları ve seslendirdikleri parçalara verdikleri kozmik çağrışımlı isimler, aslında çok başarılı bir Big Band olan Sun Ra ve Arkestra'sının pek çok Jazzsever tarafından uzun süre ciddiye alınmayıp reddedilmesine yol açmışsa da, onun müzisyenliğine ve yaratıcılığına saygı duyanlar (ki aralarında Dizzy Gillespie ve Thelonious Monk da vardır), bu egzantrik faktörlerin sanatçının farklı iç dünyasını yansıttığını düşünerek çalışmalarını takdir etmişlerdir. New York'ta müzisyenleriyle birlikte yaşadığı binanın satılmasının ardından, 1970 yılından itibaren çalışmalarını Philadelphia'da sürdürmeye başlayan ve yine o yıl İngiltere, Fransa ve Almanya'yı içeren ilk Avrupa turnesine çıkan Sun Ra'nın uzay ağırlıklı bir kült mezhep kurduğunu iddia edenler de olmuşsa, sanatçı ve müritleri tek amaçlarının Dünya'yı daha yaşanır bir mekana dönüştürmek ve müzikleriyle insanları kainat konusunda aydınlatmak olduğunu savunmuşlardır. 1971'de Mısır'da Piramitler'in önünde bir konser vererek en büyük hayalini gerçekleştiren, 1970'li yılların ortasından başlayarak da Swing ağırlıklı bir müziğe yönelen Sun Ra, 1980'li yılların başından itibaren katıldığı festivaller ve çıktığı turneler aracılığıyla ismini tüm dünyada daha geniş kitlelere duyurma olanağı bulmuştur. 1990 yılında İstanbul'a da gelmiş ve konserlerinin öncesinde, geleneksel giysilerinin içindeki Arkestra elemanlarıyla birlikte bir kamyonun üstünde, şaşkın bakışlar altında, Beyoğlu'nu baştan başa geçmiştir. Aynı yılın sonlarına doğru geçirdiği bir beyin kanaması ve felce rağmen, 3 yıl sonra, doğduğu kent olan Birmingham'da, 79 yaşında zatürreeden ölünceye kadar, sahne şovlarını ve plak kayıtlarını elinden geldiğince sürdüren Sun Ra, geride pek çoğu zor bulunan 200'ü aşkın albüm bırakmıştır. Bir piyanist olarak stili Earl Hines'tan Cecil Taylor'a kadar uzanan Sun Ra'nın son 10 yılda kapsamlı bir program dahilinde CD olarak yayınlanmaya başlayan yapıtları arasından yaptığımız seçimleri, her zamanki gibi, Jazz'a olan ilginize, bütçenize ve hedeflediğiniz koleksiyonun çapına göre sınıflandırdık. Her bölümde öncelikli olarak alınması gereken, en başarılı yapıtları birer okla vurguladık.

DERLEME ALBÜMLER

(İlk CD'lerini alacaklar ve kısıtlı bütçeler için)

➲ The Singles (1954-82) EVIDENCE ECD-22164 (2 CD)
➲ Greatest Hits: Easy Listening for Intergalactic Travel (1956-73) EVIDENCE ECD-22219

ÖZGÜN ALBÜMLER

(Kapsamlı bir koleksiyonu hedefleyenler için)

➲ Sound Sun Pleasure (1953-60) EVIDENCE ECD-22014
➲ Sun Song (1956) DELMARK DC 411
* Supersonic Jazz (1956) EVIDENCE ECD-22015
➲ Visits Planet Earth (1956) + Interstellar Low Ways (1960) EVIDENCE ECD-22039
➲ We Travel the Spaceways (1956-58) + Bad & Beautiful (1959-61) EVIDENCE ECD-22038
➲ Angels and Demons at Play (1956) + The Nubians of Plutonia (1960) EVIDENCE ECD-22066
➲ Sound of Joy (1957) DELMARK 414
➲ Jazz in Silhouette (1958) EVIDENCE ECD-22012
➲ The Futuristic Sounds of Sun Ra (1961) SAVOY JAZZ 213
* Cosmic Tones for Mental Therapy (1961-62) + Art Forms for Dimensions Tomorrow (1963) EVIDENCE ECD-22036
➲ Other Planes of There (1964) EVIDENCE ECD-22037
➲ The Magic City (1965) EVIDENCE ECD-22069
➲ The Heliocentric Worlds of Sun Ra Vol.1 & 2 (1965) ESP-4026
* Nothing Is (1966) ESP-5007
➲ Atlantis (1967-69) EVIDENCE ECD-22067
➲ Outer Spaceways Incorporated (1968) BLACK LION BLCD-760191
* Black Myth / Out in Space (1970) MPS 557656 (2 CD)
* The Solar-Myth Approach Vol.1 & 2 (1970) VARESE 61159 (2 CD)
➲ Space is the Place (Soundtrack) (1970) EVIDENCE ECD-22070
➲ Space is the Place (1972) IMPULSE IMP 12492
* Great Lost Sun Ra Albums: Cymbals & Crystal Spears (1973) EVIDENCE ECD 22217 (2 CD)
* Lanquidity (1978) EVIDENCE ECD-22220
➲ Sunrise in Different Dimensions (1980) hatHUT 6099
➲ Reflections in Blue (1986) BLACK SAINT 120101
➲ Blue Delight (1988) A&M 75021-5260
➲ Mayan Temples (1990) BLACK SAINT 120121

KOMPLE SETLER

(Tuzu kuru Sun Ra hayranları için!)

➲ The Complete ESP-Disk Recordings (1965, 66, 73) (4 CD)
* Calling Planet Earth (1966-71) FREEDOM 7612 (3 CD)

ÖLÜMSÜZ STANDARTLAR

LAURA

Söz: Johnny Mercer
Müzik: David Raskin

Laura is the face in the misty light
Footsteps that you hear down the hall
The laugh that floats on a summer night
That you can never quite recall

And you see Laura
On a train that is passing through
Those eyes, how familiar they seem
She gave your very first kiss to you
That was Laura, but she's only a dream

SKYLARK

Söz: Johnny Mercer
Müzik: Hoagy Carmichael

Skylark
Have you anything to say to me?
Won't you tell me where my love can be?
Is there a meadow in the mist
Where someone's waiting to be kissed?

Oh skylark
Have you seen a valley green with spring?
Where my heart can go a journeying
Over the shadows and the rain
To a blossom covered lane

And in your lonely flight
Haven't you heard the music in the night?
Wonderful music
Faint as a will o' the wisp
Crazy as a loon
Sad as a gypsy serenading the moon

Oh skylark
I don't know if you can find these things
But my heart is riding on your wings
So if you see them anywhere
Won't you lead me there?
Oh skylark
Won't you lead me there?

TENDERLY

Söz: Jack Lawrence
Müzik: Walter Gross

The evening breeze caressed the trees tenderly
The trembling trees embraced the breeze tenderly
Then you and I came wandering by
And lost in a sigh were we

The shore was kissed by sea and mist tenderly
I can't forget how two hearts met breathlessly
Your arms opened wide and closed me inside
You took my lips, you took my love so tenderly

ŞU CAZ DEDİKLERİ

Her Cuma gecesi 23:00-24:00 arası, TRT Radyo 3'te.
Önemli kadın Jazz şarkıcılarının kapsamlı tanıtımı, Carmen McRae'nin özgün albümleriyle sürüyor.

5 Ekim	"Mad About the Man" (1957) + "At Newport" (1957)
12 Ekim	"Carmen for Cool Ones" (1958) + "Birds of a Feather" (1958)
19 Ekim	"Porgy & Bess" (1958) + "Book of Ballads" (1959) + "When You're Away" (1959)
26 Ekim	"Something to Swing About" (1960) + "In London" (1961)
2 Kasım	"Sings Lover Man and Other Billie Holiday Classics (1961)
9 Kasım	"Song Time" - 1 (1963) + "Bittersweet" (1964)
16 Kasım	"Second to None" (1964) + "Haven't We Met?" - 1 (1964)
23 Kasım	"Haven't We Met?" - 2 (1964) + "Alive" - 1 (1965)
30 Kasım	"Alive" - 2 (1965) + "For Once In My Life" - 1 (1967)
7 Aralık	"For Once In My Life" - 2 (1967) + "Sound of Silence" (1968)
14 Aralık	"Portrait of Carmen" (1968) + "Song Time" - 2 (1969)
21 Aralık	"The Great American Songbook" (1972)
28 Aralık	"The Art of Carmen McRae" (1973) + "Velvet Soul" - 1 (1973)

BİR KİTAP / BİR VİDEO

JAZZ ANECDOTES: Second Time Around

Bill Crow
Oxford University Press
ISBN: 0195187954
ABD, 2005
391 sayfa
Karton Kapaklı
18.95 $

Basçı ve Jazz yazarı Bill Crow'un derlediği, ünlü Jazz müzisyenlerinin, yaşam biçimlerinin, favori anı ve öykülerinin kapsamlı bir antolojisi olan "Jazz Anectodes" 1990 yılında piyasaya sürüldüğünde, kısa sürede klasikleşen jazz kitapları arasına girmişti. 15 yıl sonra, kitabının bu ikinci baskısına 150'ye yakın yeni anı/öykü ekleyen Crow, Jazz müzisyeni olmanın keyif ve zorluklarını farklı bir perspektiften, söylenceler aracılığıyla anlatmayı sürdürüyor. İlk baskıda olduğu gibi, kitapta (Öğretmenler ve Öğrenciler; Sahne Korkusu; Menajerler, Ajanlar ve Patronlar; İşe Alma ve Kovma; Turnede Hayat; Önyargı ve Ayrımcılık; İyi Bir Lakabın Önemi; gibi) farklı temalara göre sınıflandırdığı anı/öyküleri derlemek için kendi anılarından, biyografilerden, söyleşilerden ve Rutgers Üniversitesi'nin Jazz Enstitüsü'ndeki muhteşem sözlü tarih arşivinden yararlanan hoşsohbet yazar, Jazz dünyasını tüm ayrıntılarıyla irdelemeyi başarıyor. Bu arada, Bessie Smith ve Louis Armstrong'tan Coleman Hawkins ve Lester Young'a; Charlie Parker ve Dizzy Gillespie'den Miles Davis, Charles Mingus ve John Coltrane'e kadar, 30'a yakın ünlü müzisyenle ilgili öyküleri ayrı bölümlerde toplarken, bu yeni baskıda Benny Goodman, Chet Baker, Buddy Rich ve Paul Desmond'la ilgili yeni anı ve anektodlara da yer vermiş (ama Jazz'ın belki de en renkli figürü olan Sun Ra'yı her nedense bu kez de atlamış!). Çoğu (kara) mizah içeren öykülerde, Jazz müzisyenlerinin "çileli" hayatlarının, klasik tarihçelerde anlatıldığı gibi, sadece alkol, uyuşturucu ve ayrımcılıkla yoğrulmamış olduğunu görecek ve arada kendinizi tutamayıp bol bol kahkaha atacaksınız. Bu özgün ve eğlenceli kitabın sonuna geldiğinizde, sadece 1920'lerle 1960'lar arasındaki Jazz dünyasını değil, ama Amerika'nın 50 yıllık sosyal tarihini de keşfettiğinizi fark edeceksiniz. Jazz tarihini birinci elden ve ilginç öyküler aracılığıyla öğrenmek isteyenler için eşi benzeri bulunmayan bir kaynak kitap.

BILL EVANS TRIO "The Oslo Concerts"

Shanachie
ABD, 2007 (1966;1980)
70'
Siyah-Beyaz & Renkli
1.33:1; DD 2.0 Mono
DVD Region 1 / NTSC
19.99 $

Bill Evans pek çok Jazzsever için kült bir piyanisttir. Müzisyenin kısa yaşam öyküsünde ve seçkin diskografisinde Modern Jazz'ın gelişimini izlemek mümkündür. Evans'tan sonra gelmiş ve ondan etkilenmemiş Jazz piyanisti düşünülemez. Evans'ı canlı izleme olanağı bulamamış bizler için, Oslo'da 24 yıl arayla verdiği iki konserin Norveç TV'si tarafından yapılmış kayıtlarını biraraya toplayan bu DVD gerçek bir hazine. 1966'nın Ekim ayında Oslo Munch Müzesi'nde siyah-beyaz kaydedilen ilk konserde Evans'a, kısa bir süre önce birlikte çalışmaya başladığı basçı Eddie Gomez ile Avrupalı "misafir" davulcu Alex Riel eşlik etmiş. Üçlünün seslendirdiği parçalar: "Very Early"; "Stella by Starlight"; "If You Could See Me Now"; "Autumn Leaves"; "Time Remembered"; "Nardis"; ve "Five". Piyanistin, ölümünden yaklaşık bir ay önce, 1980 yılının Ağustos ayında Molde Jazz Festivali kapsamında, son (ve 60'lı yılların başındaki, basçı Scott LaFaro ve davulcu Paul Motian'lı efsanevi üçlüsünün ardından en başarılı gördüğü) üçlüsü ile, yani basçı Marc Johnson ve davulcu Joe LaBarbara eşliğinde verdiği konserin renkli kayıtları ise "Person I Knew"; "Days of Wine and Roses"; "Your Story"; ve "Nardis" yorumlarını içeriyor. Aslında DVD'de yer alan iki farklı "Nardis" yorumu, Evans'ın 15 yılda aldığı yolun ve olgunlaşmasının tipik bir göstergesi. Parçanın 1966 kayıtlarındaki kısa ama nefis versiyonunda, kontrollü, geleneksel ve entelektüel bir piyanist izlerken, virtüozitesini sergilediği uzun rapsodik bir soloyla başlayan 1980 kayıtlarında güçlü armonik ve ritmik yapısıyla daha serbest ve deneysel bir performansa tanık oluyoruz. Bu konserin ardından Evans'la yapılmış kısa bir söyleşi de DVD'nin bonusu! Mükemmel ses ve görüntü kalitesiyle hiç kuşkusuz Bill Evans'ın şimdiye kadar piyasaya sürülmüş en iyi konser kayıtlarını içeren bu DVD'yi Modern Jazz'ın temel taşlarından birini daha yakından tanımak isteyen herkese öneririm.

Jazz Sözlüğü

X

X – 1. Eskiden beri, ismi bilinmeyen ya da belirtilmek istenmeyen kişiler için kullanılan X terimi, 20. yüzyılın başlarından itibaren Müslümanlığı seçen zenciler tarafından soyadı yerine kullanılmıştır (en ünlü örnek, Malcolm X'tir). Burada zenciler, soyadı kullanmayı redderek Afrikalı kimliklerinin ortadan kaldırıldığı kölelik dönemi uygulamalarına da atıfta bulunmaktadır. (*"Mr. Freedom X"* – Miles Davis); 2. 1950'li yılların başında, ilk korsan plak şirketlerinden "Label X", klasik Jazz döneminin nadir 78'lik plaklarını 33 devirli LP (uzunçalar plak) olarak yayınlamıştır. RCA şirketinin açtığı davanın sonucunda, bu korsan plakların RCA'in kendi fabrikalarında basıldığı ortaya çıkmıştır! Bunun üzerine, Riverside plak şirketinin de kurucuları olan Orrin Keepnews ve Bill Grauer'in derlediği eski kayıtlar, 10 inçlik LP'lerde, RCA'in artık resmen kullanmaya başladığı "X" logosu altında yayınlanmıştır.

Xylophone - Jazz müziğinde çok nadir olarak kullanılmış olan bu vurmalı alet, 1943 yılında vibrafona geçinceye kadar Red Norvo'nun kullandığı ilk enstrümandı. Lionel Hampton da bazı kayıtlarında xylophone kullanmıştır.Lionel Hampton da bazı kayıtlarında xylophone kullanmıştır.

Y

Yardbird – (Sözlük anlamları: 1. Acemi er, çaylak; 2. ABD'nin Güney eyaletlerinde: kümes hayvanı, tavuk; 3. Aslında iki sözcükten oluşturulmuş bu bileşik isim, *mota-mot* "avlu kuşu" diye çevrildiğinde kast edilen, kümeste fazla vakit geçirmeyen ve avluda dolaşmayı yeğleyen "asosyal" kanatlıdır.) Alto saksofoncu Charles "Charlie" Parker'ın (1920-1955) lakabı. Çoğunlukla **Bird** (bkz. bu sözcük) biçiminde kısaltılarak kullanılmıştır. Genelde tavuk yemeyi çok sevdiği için bu lakabı taşıdığı düşünülen Parker'ın, ücru köşelerde tek başına çalması, veya çok gençken, kulüplere girmesinin henüz yasak olduğu dönemde, içeride çalan müziğe saksofonuyla kulüp önünde eşlik etmesi de **Yardbird** lakabının kökenleri arasında sayılmıştır.

Young Man with a Horn – (Sözlük anlamı: Borazanlı Genç Adam) Yazar Dorothy Parker'ın kornetçi Bix Beiderbecke'nin yaşam öyküsünden esinlenerek kaleme aldığı, 1938 yılında yayımlanan romanı. 1949 yılında sinemaya aktarıldığında, Bix'ten esinlenilmiş Jazz müzisyeni rolünü Kirk Douglas oynamış, filmin ses kayıtlarında ise çalış tarzını Bix'inkine benzeten Harry James görev almıştır.

Yusef Lateef – Saksofoncu William Evans'ın (1921), Müslümanlığı seçtikten sonra kullanmaya başladığı isim.

Z

Z – Bir onsluk uyuşturucu paketi; **ZZ** – Uyuşturucu; (Bilindiği gibi, *ZZZZ* terimi, karikatürlerde uykuda horlamayı ifade etmek için kullanılır; İngilizce'de bu terimi ifade eden "zee's" (z'ler) sözcüğünün sesinden yola çıkılarak oluşturulan **Zeez** sözcüğü de, müzisyenler arasında "kısa uyku, kestirme, şekerleme" anlamında kullanılmıştır; *"Zeez"* – Dave Frishberg)

Zero Cool – (Sözlük anlamı: Sıfır Klas) Zenci ve Jazz argosunda sözcükleri zıt anlamda kullanma geleneğine uygun bir biçimde, olunabilecek en **"cool"** (bkz. bu sözcük) hal! Bu terim bir müzisyen için en üst seviyede takdir ifadesi olarak kullanılır.

Zonked – Sarhoş, zom olmuş; kendinden geçmiş uyuşturucu bağımlısı (*"Zonked"* – Red Prysock)

Zoot – **1.** İyi giyimli, çekici ve modaya uyan kişi (**Zootie, Zooty** ve **Zutty** ile eşanlamlı). **2.** Sonuna ünlem işareti eklendiğinde (yani **Zoot!** olarak): müzisyenleri daha canlı ve swing'li (bkz. bu sözcük) çalmaya teşvik eden sesleniş sözcüğü; **3.** Tenor ve soprano saksofoncu John Haley "Zoot" Sims'in (1925-1985) lakabı. Kibar görünümü nedeniyle takıldığı sanılan bu lakabı meslek yaşamının ilk yıllarında, California'dayken kullanmaya başlamışsır. Muppet Show'da saksofon çalan kuklanın adı da Zoot'tur; **Zoot Suit** – 1930'lardan itibaren, giyimine düşkün ve biraz da frapan giyinmeyi seven erkeklerin giydiği, omuzları vatkalı, geniş yakalı, göğüse oturan, diz hizasına kadar inen bir ceket ile yüksek belli, pilili, paçaları bileklerde daralan bir pantalondan oluşan takım elbise.

Zulu – 1. Güney Afrika'da bir kabile; **2.** 20. yüzyılın başında, New Orleans'ta oluşan zenci yardım birliği. 1916 yılında, Zulu Sosyal Yardım ve Keyif Kulübü adı altında resmen kurulan ve 1909 yılından beri Mardi Gras karnavalına katılan en ünlü yerel sosyal grup olan Zulular, her yıl Zulu Kralı ve Zulu Kraliçesi seçerler. 1949'da Louis Armstrong Zulu Kralı seçilmiştir. İlk kez 2006 yılında, Zulu kabilesinden 20 "savaşçı", Mardi Gras şenliklerinde New Orleans "Zulu"larıyla beraber resmi geçide katılmışsır. (*"Zulu's Ball"* – King Oliver)

Zydeco – (Kelimenin kökü, farklı Afrika dillerinde "dans" anlamına gelen *"zariko", "zodico", and "zai'co laga laga"* sözcüklerine dayanır.) Güneybatı Louisiana'da, Kanadalı-Fransız kökenli beyazların yaptığı **Cajun** (bkz. bu sözcük) müziğinin, **Creole** (bkz bu sözcük) kökenli ritmik versiyonu. Temel enstrüman olan akordeondan, ağız armonikası çalan blues müzisyenlerinin çıkardığı sesleri elde etmek için uğraşılır. Ritm çalgıları olarak, gitar, **washboard** (ya da **rubboard**) (bkz. bu sözcükler) ve triangel kullanılır. Bazı gruplar keman, bazıları ise rhythm & blues'a yakın bir sound elde etmek için tenor saksofon da kullanırlar.

Orhan Kahyaoğlu
orhankahyaoglu@hotmail.com

Arturo Sandoval;
Danssız bir jazz'a hiç inanmadı...

Dünya jazz'ının dikkate değer trompetçilerinden biri olan Arturo Sandoval, 1990'ların en medyatik müzisyenlerinden biriydi. O, Kübalı bir jazz ustasıydı, ama tam kırk yaşıyla birlikte, konser ve turnelerinden birinin sonunda ABD'ye iltica etti. ABD, ona hemen siyasal sığınma hakkı verdi. Ama, ABD vatandaşı olmakta çok ciddi zorlandı Sandoval. Ta ki 1999 yılına kadar. Kendisiyle yapılan birçok röportajda, ülkesi Küba'nın sosyalist sistemine sayısız eleştirilerde bulunurken, çoğu kez de Fidel Castro'yu inanılmaz bir diktatör olarak ifşa etmekten vazgeçmedi. Bir söyleşide, Küba'yı sembolik olarak çiftliğe benzetiyor; Castro'nun bu çiftliğin sahibi, 11 milyonluk nüfusunsa, sahibin bu çiftlikteki köleleri olduğunu olduğun söylüyordu.

Sandoval'ın kırk yıl kendi ülkesinde neler yaşadığını tabii ki bilemeyiz. Duygusal tercihlerine bir şey söyleyemeyiz. Bir takım eleştirilerine katılınabilinilir de. Ancak, Castro'yu bir faşizan diktatör gibi lanse edişi, ABD'yi ise "demokratik" ülkelerden biri gibi algılaması gerçekten ürkütücü. Bu bir politik- ideolojik tercih, o kadar. Ama, kendisinin de vurguladığı o izole ülkede, ABD'deki kadar büyük eşitsizliklerin yaşanmadığını herkes bilir. Castro'nun, Oliver Stone'un onun üzerine yaptığı belgeselde, bir cümlesini hiç unutamıyor insan. Castro, Stone'a, bu ülkede bir tek işkence olayının yaşandığı tek karakol, güvenlik merkezine rastlayabilirse başkanlığından hemen ayrılabileceğini söyleyebiliyordu. Her tutukevini günlerce gezebilirsiniz, diyordu Stone'a. Evet, Castro, ilginç bir "diktatör" olsa gerekti. Örneğine hiç rastlanmayan! ABD'nin yüzlerce kez suikast planlayıp, öldüremediği bir diktatör!

Yine de, Sandoval'ın seçimine de saygı duymak gerek. Özel hayatı hakkında fikir yürütmek zor. Ama, şunu bilmek gerek; Saldoval Küba'nın oldukça zengin müzik kültürü ve eğitiminin içinde yetişen, yeşeren büyük bir usta. Bir yazarın yorumuna göre, Sandoval, Maynard Ferguson'un zirvede fırtına estiren trompetine ateşli bir coşku ve içe işleyen bir serbestilik katıyordu. Tiz notalara dayalı, ilginç bir çalış stili vardı Sandoval'ın. Görüldüğü gibi, teknik açıdan kusursuz olmanın yanında, uçarı duygusallığı onun trompet stilinin kopmaz parçasıydı. 1990 yılına kadar, kendi gruplarıyla dünyanın dört bir yanında konserler veren nadir Kübalı müzisyenlerden biriydi. Bugün de

SF DIŞ TİCARET

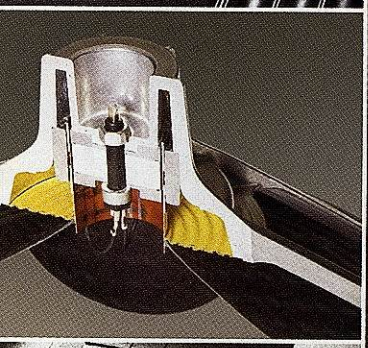

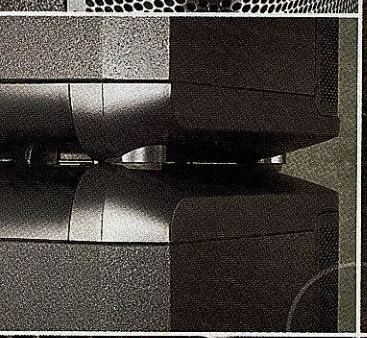

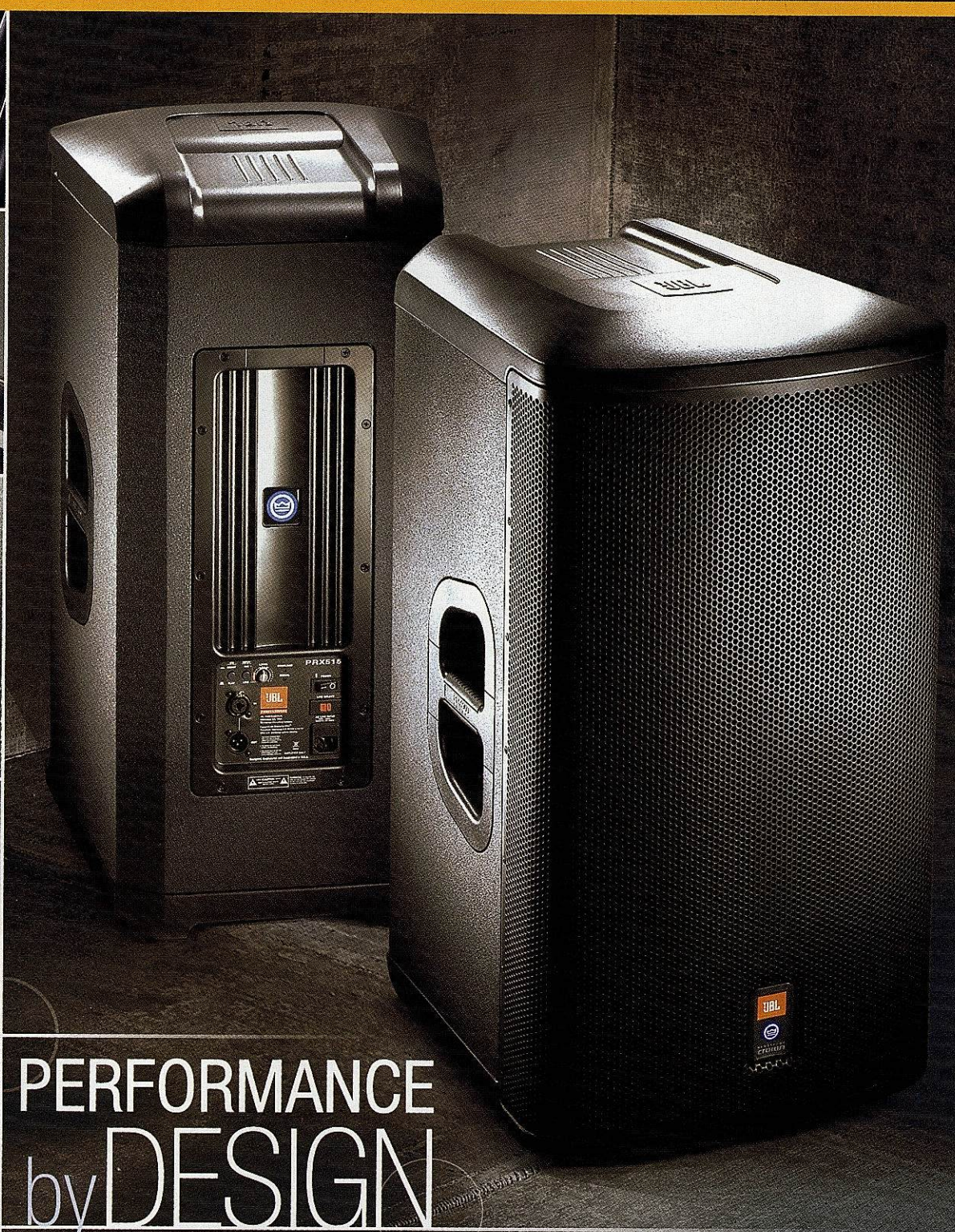

PERFORMANCE
by DESIGN

PRX SERIES
POWERED SPEAKERS by JBL

YETKİLİ DİSTRİBÜTÖR
SF DIŞ TİCARET A.Ş. Palanga Cad. M.İbrahim Sok. No:8/A-1 34347 Ortaköy-İstabul Tel: 0212 227 68 00
info@sftr.com www.sftr.com

SMARTERA

böyle. Onun, bir başka ülkenin vatandaşı olması, stilindeki özgünlük, kompozisyon gücü ve sound'unun yarattığı hüzün dünyası noktasında, onu hiç etkilememişti. Bunun en tipik göstergelerinden biri de, müzisyenin, bu yıl içinde çıkan son albümü "Rumba Palace" oldu. Bu albüm de, tam anlamıyla sanatçının Latin ve Küba kaynaklı müzikal birikiminin yeni besteler olarak su yüzüne çıkmasıydı. Kültürel- müzikal kaynakları tam anlamıyla Latin ezgi ve ritimlerine yaslanmakta. Ama, Sandoval, bu birikimi apayrı bir dünyevi bileşene dönüştürmekte. Jazz ve doğaçlama, bu kompozisyonların ve icralanış biçiminin kopmaz parçası. Ama, bu albümü, bilinen bir "Latin- jazz" projesi olarak düşünmek son derece zor.

Sandoval ve bugün ulaştığı müzikaliteyi tanımlamak için; köklerine, çocukluk ve ilk gençliğine kadar geri dönmek gerekir. Yani 1961 yılına. Sanatçı, henüz oniki yaşındadır ve klasik trompet derslerine başlamıştır. Müzik Teorisi ve perküsyon üzerine derslerle de birikimini pekiştirmeye başlar. Genç olduğundan, trompet dışında da birçok enstrümana atlar. Ama, dönüp dolaşıp trompetin büyüsü içinde dolaşmaktan hiç vazgeçmeyecek; ana enstrümanı bu çalgı olacaktır. 1964'de, yani onbeşine geldiğinde, tam üç yıl Küba Ulusal Sanat Okulu'nda klasik trompet dersleri almayı sürdürür. Henüz onaltısındayken, Küba'nın yıldızlarından oluşan Ulusal Orkestra'nın da üyesi olmuştur. Jazz'la tam bu süreç içinde tanışır. İdolü Dizzy Gillespie'yi dinledikten sonra. Askere gittiği 1971 sonrasında, hala Küba Modern Müzik Orkestrasının da üyesidir. Uluslararası arenada da, klasik müzik merkezli deneyimlerin içinde gezinir.

Sandoval, 1970'lerin ortalarında, Küba'ya geri dönüşünün ardından, kendini daha çok jazz'a çevirir. O dönem, ünlü Chucho Valdes ve Paquito D' Rivera'nın öncülüğünde kurulan ünlü Irakere Orkestrası'nın çekirdek üyesidir. Jazz karışımları, klasik, rock ve geleneksel Küba müziği'ni kaynaştıran bir sound üreten grup, kısa sürede dünyaca üne kavuşacaktır. Sandoval, ABD'ye de ilk kez 1978'de Irakere Orkestra'nın üyesi olarak gitti. Grup, Newport Jazz Festivali'nin konuğuydu. Hemen ardındansa, büyük firma Columbia Records'a grup sözleşme yaptı. Sanatçı, yıllar içinde, ayırıcı yeteneklerini keşfettikçe, kendinin olan bir grup tasarımına doğru yöneldi. 1981'de Irakere'den ayrılıp, kendi gruplarını oluşturmaya başladı. Jazz'la Latin müziğinin bileşeni, özgün sound'lar peşinde koştu. Dünya turnelerine başladı. Klasik müziğe de bu dönem yöneldi. Londra ve Leningrad Senfoni Orkestralarında çaldı. Ünlü klasik trompetçiler Maurice Andre ve Adolph Herseth'in yakın arkadaşıydı.

Albüm projeleri içinde veya tam ortasında bir Sandoval'ı anarsak, onu ilk olarak 1970'lerin ikinci yarısında David Amram'ın "Havana" ve "New York" albümlerinde görürüz. 1978 sonrası- 1981'e kadar- Irakere'nin de Sandoval'lı nefis albümleri vardır. Sandoval'ın kendi adına çıkan ilk albümü "To A Finland Station" adıyla 1982'de çıkar. 1980'li yıllar boyunca sanatçının toplam yedi albümü yayımlanır. Plak kariyerinde mainstream jazz'ın açık etki alanı hissedilir. Bunun yanında birbirinden ünlü jazz ve pop yıldızının stüdyo kayıtlarında da trompet virtüözü Sandoval vardır. Johnny Mathis, Gloria Estefan, Kenny G, Paul Anka, Frank Sinatra ve Dave Grusin albümlerinde çaldığı isimlerden birkaçıdır. Bunların yanında Woody Herman, Herbie Hancock, Woody Shaw, Stan Getz gibi sayısız ismin de konser ve turnelerinde yıllar boyu çalacaktır. Bu isimler, Sandoval'ın 1990'lı yıllar serüvenini de kapsar.

1980'lere tekrar dönersek, Sandoval'ın stili ve sound'unda, onun idolü Dizzy Gillespie'nin hep yoğun esinleri olmuştur. ABD'nin Küba için sanatsal düzeyde de gizli bir yasağı olduğundan, bu ülkeye fazla jazz'cı gelememektedir. Ve bu dönem, Sandoval'ın idolü Gillespie Küba'ya konuk olacaktır. Sandoval'ın bu "ruhani lideri"yle yakınlaşan ilişkisi, onun Gillespie'nin ünlü "United Nation Orchestra"sının konuk müzisyeni olmaya kadar gider. Avrupa turnelerinde bu grupla dolaşır Sandoval. Orkestranın Grammy ödülü de kazanan 1990 albümü "Live At The Royal Festival Hall"de de Sandoval yer almaktadır. Bu arada Sandoval'ın iki müzikal yüzünü simgeleyen "Classics"(1989) ve "Straight Ahead"de 1980'lerin tam sonlarında yayımlanır. "Straight Ahead"de ünlü Ronnie Scott'un yanında eski yol arkadaşı, piyanist Chicho Vales'de yer alır. "No Problem" (1986) ise sanatçının jazz vizyonunu en iyi yansıtan yapıtlarındandır. Bu konuyu biraz daha açımlarsak, 1990'lara adım atılırken, Sandoval kendi çizgisinde, son derece başarılı bir usta müzisyendir. Tekniği parıltılarla

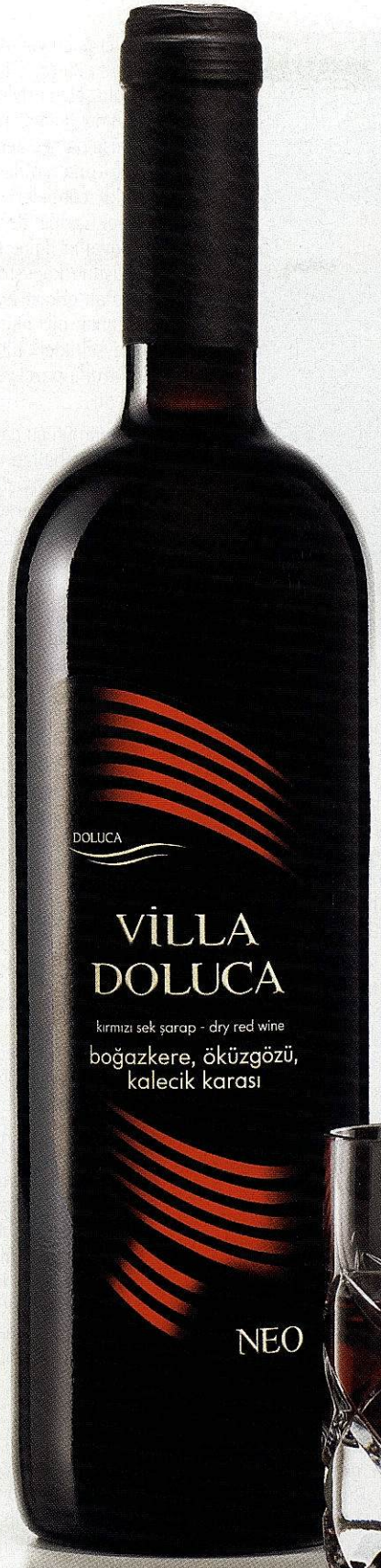

Yeni şarabınız
Villa Doluca Neo

Bu muhteşem tadı herkes çok sevecek. Hatta ilk tercihi şarap olmayanlar bile.

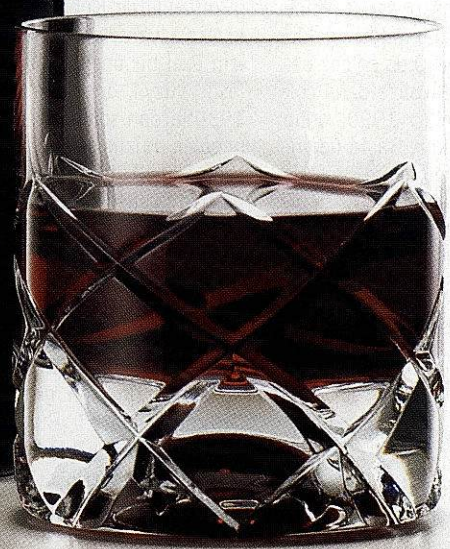

DOLUCA

Çünkü Anadolu'nun en iyi üç üzümü; **Boğazkere**, **Öküzgözü** ve **Kalecik Karası** ilk kez Yeni Villa Doluca Neo'da bir araya geldi, ona benzersiz tadını verdi. Yeni Villa Doluca Neo'nun tadını keşfettiğinizde, şarap keyfini de yeniden keşfedeceksiniz.

doludur. Ama, aynı oranda da değişken bir özelliğe sahiptir stili. Bazı eleştirmenlerse, onun gösteriyi andıran bir teknik güzelliği olmasına rağmen, müzikalitesinin hep biraz geri plana çekildiğinden dem vurur. Hem uçarı ve küstah bir üslubu öne çıkarabilirken, bazı durumlarda da nefis, içli bir anlatıma yönelebilmektedir. Bu arada Gillespie'nin boptaki ihtişamının dolayımlı izleri hem çalışına, hem grubuna yansımaktadır.

Görüldüğü üzere, dünya jazz ortamında azımsanamayacak bir isimdir 1990'da Sandoval. Özellikle kompozisyon yetisi, performansı kadar önemlidir. Trompetle aynı düzeyde flugelhorn ve birtakım vurmalılar çalmaktadır. Kompozisyonlarında Latin müziğinin sayısız verilerinden yararlanır. Bu müzikleri jazz'la kaynaştırma sürecine girerken, folklorik kaynakları elden geldiğince zedelememeye çalışır. O da en çok bebop'dan esinlenir. World Music'e daha çok kayan albümler de yayımlar. 1990, onun açısından bir dönüşüm yılıdır. Başta değindiğimiz gibi, bu yıl konsere geldiği ABD'de ülkesine dönmemek üzere kalacaktır. Bu ülkeden sığınma hakkı isteyecek ve devletçe Miami'ye yerleştirilecektir.

O günden bu yana, ABD'de müzik yapmayı sürdür. Bu ülkenin vatandaşı olana kadar birçok sıkıntı yaşar. Ailesi da yanındadır. Ülkenin birbirinden ünlü jazz'cılarıyla sahneler almaya konserlere çıkmaya başlamıştır. Bu arada kendi müzik çizgisini geliştirme, olgunlaştırma çabasındadır. Tony Bennett, Stan Getz, Céline Dion gibi yıldızlarla çalmayı sürdürür. Ama, aynı oranda müzik üretiminden hiç vazgeçmez. İltica ettiği 1990'dan elimizdeki son albüm "Rumba Palace"a kadar, yirminin üstüne albüme imza atar. Gruplarıyla konser ve turneler yapar. Latin Amerika'nın bütün dansları albümlerinin içine girer, gezinir. Öte yandan, modern jazz'ın teknik ve müzikal kaynakları da sound'unun hep içinde dolaşır. Bazen jazz'ın bir nebze dışına çıkar albümlerinde. Bazı çalışmalardaysa sıkı bir jazz trompetçisidir. Ağırlıklı olarak da Latin-jazz! Büyük bir virtüöz olduğunu herkes kabul etmektedir. Ama, başta değindimiz gibi, siyasal sığınma talebinden ABD vatandaşı olana kadarki süreç hep siyasal spekülasyonlarla doludur. Biraz da Küba dedikodusu, Castro suçlamalarıyla.

Rumba, bir dans türü olarak, Sandoval'ın müziğinde hep özel bir önem arzeder. Bunun nedeni, kökü Batı Afrika'ya kadar uzansa da, Rumba tipik Küba halk dansıdır. Sandoval, özellikle, 1990'lar sonrası ürettiği müziklerde Küba popüler müziklerinden kıyasıya yararlandığından Rumba'da onun için özel bir öneme sahiptir. Bu dans, yaklaşık yüzyıl önce Küba'da çıkar ortaya. 1930'lardan sonraysa, ABD ve Avrupa'nın popüler müzik ortamında da özel bir yere sahip olur. Tutkulu bir danstır. Küba folklorundan fazlasıyla beslenir. Dolayısıyla, Sandoval'ı tekrar gündeme getirmemizi sağlayan son albümü "Rumba Palace"da sanatçı sözkonusu müziğin kökleriyle günümüz Latin müziği arasında derin köprüler kurup, ortaya ilginç kompozisyonlar çıkarmıştır. Öte yandan, Sandoval'ın Güney Miami kıyılarında açtığı son gece kulübünün adıdır "Rumba Palace". Bunun yanında, sanatçı bir akademisyen kimliğe de sahiptir artık. Bestelerinde Latin stilini gitgide genişletmiş, başkalaştırmıştır.

Albümün ilk parçası "A Gozar"da capcanlı bir parti atmosferi yakalanır. Sandoval, ünlü vokalist Cheito Quinones ile vokal yapmaktadır. Eğlenceli nefesliler ve vurmalılar şölenidir öne çıkan. Ama, yine de parçanın itici gücü vokaldir. Aynı hava "Guarachando" adlı şarkı için de geçerlidir. Nefeslilerin solo şölenleriyle bezelidir. Ama, tam bu coşku duygularının içinde, garip bir hüzün duygusu da hep kendini ele verir. Başçı Armando Gola'nın da bu duygu ve coşku da incelikli cümleleri dikkat çeker. "El Huracán Del Caribe"de vokal ve trompetleriyle Sandoval'ın ilginç müzik tavrı biraz öne çıkar. Piyano konuşmaları, uçarı doğaçlamalarla çalan orkestranın en uyumlu performanslarından biri olur bu beste. Müzisyenlerin bireysellikleri tüm özgürlüğüyle ön plana çıkardığı parçaysa "21 st Century" adlı bestedir.

Albümün en çarpıcı parçası "Peaceful" adlı nefis ballad. Nefis orkestrasyonun yanında, içli bir hüzün duygusu tüm besteyi kuşatır. Dans merkezli bir groove olan "Having Fun"da ise hüznün yerini coşku alacaktır. Albüme adını veren "Rumba Palace" parçasında ise Rumba ile jazz'ın bileşenleri içinde gezinir Sandoval ve arkadaşları. Piyano sololarıyla süslenen, vurmalı ve nefeslilerin kusursuzlaştığı kompozisyonsa "Arranca De Nuevo" adını taşır. Albümde çok farklı dans türleri, Rumba'yla yeni bir bileşime dönüşür. Coşku ve hüzün hep iç içedir. Sandoval'ın müzikal köklerinin yine kendi coğrafyası olduğu bir kez daha su yüzüne çıkar "Rumba Palace"da. Müzisyen biraz olgunlaşmıştır artık. Abartılı virtüözitelere fazla yüz vermez. Teknik ve ruh açısından ilginç bir deneyimin içinde gezinip durur. Klasik müzik formasyonunun izleriyse büyük ölçüde albümün orkestrasyonunda dikkati çekmektedir.

Sandoval'ın çoğu kez dikkat çeken yanı, tutkunun hep biraz geri planda kalışıdır. Jazz'dan görece uzaklaştığı Latin merkezli albümleri de vardır. Hatta "Rumba Palace"ı bile bu kategoride düşünmek mümkün. Ama yine bu albümün içinde jazz ve doğaçlamadan rock unsurlara uzanan, geçmişe bir şapka çıkarışın izdüşümlerine rastlanır. Bugünün Küba ve Castro'su için neler söylerse söylesin. Bunu eleştirmek, sorgulamak apayrı bir bağlam. Onun müziğin dinlerken, yine de kendi kültürüne, folkloruna ne denli vakıf olduğunun açık etkileriyle karşılaşılıyor. Afro-Cuban birikiminin de öncekilerde olduğu gibi, bu çalışmada da etkileri hissediliyor.

Sandoval, üstüne çok konuşulacak bir müzisyen olmayı sürdürüyor. Zaten onu bir ABD vatandaşı olmayı başardığı için severek dinlemiyoruz. Özellikle trompet çalışındaki etki ve parıltı bizi kuşatan. Onun gibi düşünmeyebiliriz. Ama, onun yarattığı müzikal duygu ve cümleler bizi etkilemeye devam ediyor. Çok albüm yapma riski hep dikkatimizi çekmiştir. Hatta, yer yer bazı müzikal benzeşmelere de rastlanır albümlerinde. Ancak, "Rumba Palace" da, müzisyen birikimini, müzikal vizyonunu gerçekten çok iyi yansıtıyor.

Düğmelerle
başınız mı dertte?
İşte dünyanın tek tuşlu
tek bulaşık makinesi.
Bas düğmesine, bulaşığın
miktarını ölçüp suyunu
ayarlasın. Kirini ölçüp
programını seçsin.
Suyun sertliğini ölçüp
suyu yumuşatsın.
arçelik
www.arcelik.com
444 0 888
621911

Tunçel Gülsoy
tuncelgulsoy@gmail.com

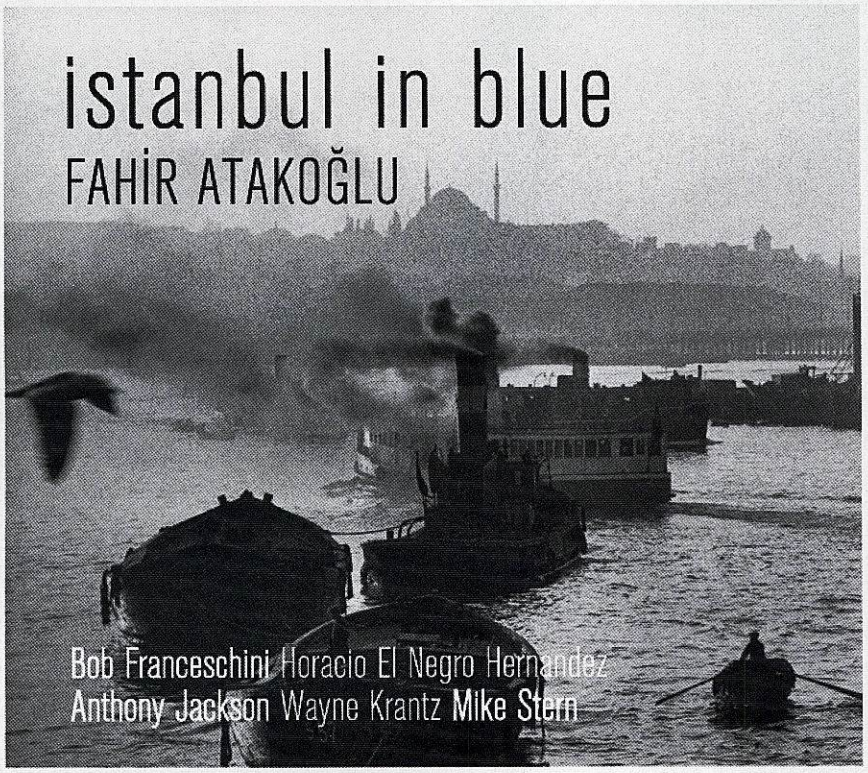

Fahir Atakoğlu ve Istanbul in Blue

Fahir Atakoğlu uzun yıllardan beri Türkiye'nin gündeminde olan değerli bir müzik insanı. Hem piyanist hem de besteci. Hangisi ağır basıyor diye sorarsanız doğrusu cevap veremem. Bence Fahir'in kişiliğinde bunlar etle kemik gibi birbirine yapışmış kavramlar. Biri diğeri olmadan var olmuyor.

Türkiye önce onu yapmış olduğu film müzikleri ile tanıdı, onun yarattığı melodiler sayısız insanın yüreğindeki duyguları ses haline getirdi. Senfoniler ve jingle'lar besteledi. Dünyaya açıldı, kendi ülkesinin ötesinde de hayranları oldu, eserleri Avrupa'da, Amerika'da ve Japonya'da çalındı. Uzaklara gitti ama yüreği hep doğduğu topraklarda kaldı, ruhunu besleyen asıl kaynak Türkiye oldu. Değişik müzik kültürlerini kendi kültürü ile harmanlayarak kendi müziklerini yarattı.

Onun 1994'de yayınlanan ilk albümünden sonra 17 değişik ülkede 14 albümü yayınlanmış oldu ve bu albümler iki milyondan fazla sattı. Her aklı başında müzik insanı gibi sonunda 'doğruyu buldu' ve jazz müziğine girdi.

(Efendim, bu doğruyu bulma ifadesi Fahir'in değil bir jazz fanatiği olan benim kişisel yorumumdur.)

Geçen yıl bu aydınlanma sürecinin ilk meyvesi olan "IF" albümü yayınlandı ve çok büyük bir ilgi gördü. Ünlü Jazziz dergisi bu albüme 'işte küresel jazz' ünvanını layık gördü. Bir başka jazz dergisi olan Jazz Times'a göre bu albümde tartışılmaz bir yetenek, geçerlik ve özgürlüğün izlerinin görüldüğünü yazdı. Şimdi rahmetli olan dünyaca ünlü müzik adamımız Ahmet Ertegün onun için müzik dünyasının zirvedeki isimlerinden biridir dedi.

Türkiye'de yayınlanan Jazz Dergisi'nde de onunla röportaj yapan görmüş geçirmiş bir jazz yazarının (kısacası bu sözleri ben yazmıştım) şu sözlerini okumuştum:

Fahir Atakoğlu her gün yeni projelerle güne başlayan, her zaman kendi düş sınırlarını genişleten bir müzik adamı. Konuşmamızın sonunda aramızda gelişen samimiyete sığınarak kendisini Zorro'yu oynayan Banderas'a benzettiğimi söyledim. Nasıl bir tepki vereceğini merak ediyordum, güldü ve "ilk benzeten sen değilsin" dedi. Sonra at şeklinde bir beyaz piyanoya bindi, piyano kanatlandı ve uçtu gitti, ardından baka kaldım. Zorro başka maceraların peşine düşmüştü.

Zorro'nun nerelere at koşturduğunun hikâyesi bir yıl sonra Türkiye'ye Lobby Halkla İlişkiler şirketinden bir basın bülteni olarak elime ulaştı:

Fahir Atakoğlu yine tümü kendi bestelerinden oluşan, Horacio El Negro, Anthony Jackson, Mike Stern, Wayne Krantz, Bob Franceschini gibi jazz dünyasının ileri gelen isimleriyle çalıştığı yeni albümünü Ekim 2007 tarihinde tüm dünyada aynı anda satışa sunacak.

Güzel bir Eylül günü Levent'te Lobby'nin bahçesinde çay içerken Fahir ile konuştum:

Bu albüm Anthony Jackson ve Horacio El Negro Hernandez ile birlikte gerçekleştirmiş olduğumuz "IF" albümünün devamı oldu. İkinci albümün adı "İstanbul In Blue". Aynı trio ile çalıyoruz ama bu sefer ilk ekibe ilave olarak saksofonda Bob Franceschini, gitarda Mike Stern var. Ayrıca bir başka özgün bir gitarist olan Wayne Krantz da dört parçada bize katıldı. Bob ise sürekli olarak Mike ile çalıştığından aralarında çok güzel bir uyum var. Bu yeni arkadaşlarımın katılımıyla müziğimin yeni renkler almasını istedim.

Albümde kendi bestelerimi çaldım. Kış boyunca parçalarımın demo kayıtlarını tek başıma hazırladım. Her bir kayıt albümde çalacak müzisyenlere göre ayrı ayrı hazırlandı. Geçtiğimiz Nisan ayında bu albümde çalacak müzisyen arkadaşlarıma bunları ulaştırdım. Her biri kendilerine gelen demo müzikleri dinlediler, üzerlerinde çalıştılar. Bu insanların hepsi tanınmış ve son derece meşgul insanlar. Konserleri, turneleri ve kayıt projeleri var. Hepsi bu süreç içerisinde müzikleri incelediler ve sonra bir araya geldik. Ben ilk defa böyle bir şey yapıyorum, onların bu müziğe yapacakları girdileri bekledim.

Önce ben eski trio'm ile stüdyoya girerek çalıştım. Sonra diğerleri aramıza katıldılar ve birlikte çalmaya başladık. Parçalar yavaş yavaş ortaya çıkmaya başladı. Ben onlara yol verdikçe onlar müziğe daha fazla girdi sağladılar, girdiler çoğaldıkça müziklerim güzelleşti.

Sonra üç gün Carriage House Stüdyosuna girdik, buranın üst katlarında geceleri otel gibi kalmak da mümkün, üçüncü günün sonunda kayıtları bitirmiş olarak

HONDA
The Power of Dreams

Honda CR-V

Şehrin yeni kuralı.

Honda CR-V ile şehir değişiyor, yepyeni bir hayat başlıyor.
Yumuşak kavisler, dinamik çizgiler, yenilikçi iç hacim tasarımı, ekonomik performans ve insan odaklı güvenlik teknolojileri... Honda'nın geliştirdiği tüm ayrıntılar sizin için. Şimdi yeni çizginizle siz de şehri baştan keşfedin!

6 YIL
150000km
HONDA GARANTİ

2.0 i-VTEC, 150PS • Akıllı eğim kontrollü 5 ileri otomatik şanzıman • 8,2 lt*/100 km ortalama yakıt tüketimi • Araç Denge Kontrol Sistemi (VSA) • Römork Denge Kontrol Sistemi (TSA) • 8 hava yastığı • 6 CD çalarlı ve subwoofer'lı Ses Sistemi • Panoramik cam tavan • Xenon farlar (Far yıkamalı ve otomatik yükseklik ayarlı) • Far sensörü • Park sensörleri • Deri döşeme (ön koltuklar ısıtmalı)
*ECE101-00 yeni ölçüm metoduna göre, ideal şartlarda elde edilen birleşik test değerleridir.

*1 Ocak 2007 - 31 Aralık 2007 tarihleri arasında, yeni araç alımlarında bütün modellerde, araç sahiplerine Honda Türkiye A.Ş. ile yetkili Honda bayilerinde yapacakları sertifika karşılığında ücretsiz sunulan ve azami 6 yıl veya 150.000 km ile sınırlı üretici garantisidir. Her türlü ayrıntılı bilgi için yetkili bayilerimize başvurabilirsiniz. Honda, otomobillerinin model, teknik özellik ve renklerinde değişiklik yapma hakkını saklı tutar. Teslim tarihindeki tavsiye edilen perakende satış fiyatı geçerlidir. Araç üzerindeki tüm vergiler ve vergi mevzuatında oluşan tüm değişiklikler araç teslimatında müşteri tarafından karşılanacaktır.

HONDA TÜRKİYE A.Ş.
www.honda.com.tr

PRP/MT

çıktık. Albümde çok az 'overdubbing' var, bir iki yerde elektronik sesler ve vokal ilave ettim, diğer bölümleri tek çalışta kaydedildi. Asıl amacım o anda yaşadığımız anı yakalamaktı ve bu albümde onu yakaladığımı düşünüyorum. Yakalama demişken yeri geldi söyleyeyim. Bu albümde daha değişik bir kitleyi yakalamak istiyorum. Jazz fusion seven ve elektrogitara yakın, özgür ruhlu, doğaçlamayı seven bir dinleyici kitlesine ulaşacağım.

Yakalama meselesinde onunla mutabık oldum. Ama konuştuğumuz sırada henüz dinleme fırsatı olmadığı için ilk albümün devamı olan bu albümde nereye vardığını da merak ediyordum.

Bu sorunun cevabını ben tek başıma veremeyeceğimden ben müziğimi onlara açarak bir anlamda birlikte çalıştığım müzisyenlere bu soruyu sormuş oldum. Onların cevabı da kendi renklerini ve üsluplarını benim bestelerime katmak oldu. Sonunda ortaya farklı boyutta bir müzik çıktı.

Bak albümün iç kapak notlarını yazan Scott Yanow bu yaklaşımımın neticesini nasıl ifade etti:

'Fahir Atakoğlu'nun bu son çalışması ilk dinleyişte bir jazz/rock fusion'una benziyor ama dinledikçe Türk müziğinin ezgilerini de duymaya başlıyorsunuz. Sonra başka renkler ve çağrışımlar hissetmeye başlıyorsunuz. Ama bütünüyle bakınca bu albümü herhangi bir önceden belirlenmiş sınıfa sokamıyorsunuz.' Kısacası ben müziğimi paylaşmış oldum. Bu paylaşım hem beni hem de müziğimi zenginleştirdi, benimle çalışan müzisyenler de bu zenginleşmeden nasiplerini aldı.

Şimdi bu albümü konserlerde çalmaya başlayacağız, o zaman da müzik değişmeye ve zenginleşmeye devam edecek çünkü kendi içinde değişik boyutlara açılabilen kapılar barındırıyor.

Bende besteci olmanın verdiği bir özgürlük var, yazdığım şeyleri farklı insanlarla çalabilme özgürlüğüm var. Jazz müziğinin temelinde de bu özgürlük kavramı var. Ama şunu belirteyim, ben kendimi bir jazz müzisyeni olarak nitelendirmiyorum. Fakat aslında her müzisyenin içinde böyle bir özgürlüğün var olduğunu düşünüyorum. Mesele o özgürlüğü ve onun uzantısı olan yaratıcılığı ortaya koyabilmek, ona yol verebilmek. İlk albümümde de bu anlayışla müzik yapmıştım. Zaten müziği de aslında böyle öğreniyorsun.

Doğaçlama çok önemli, sadece müzikte değil, her şeyde, zaten hayatın kendisi de bir büyük doğaçlama değil mi' Bu da işin felsefi boyutu. Felsefe ile ilgileniyorum, şu sırada Norveçli Felsefeci Nernando Pesua'nın bir kitabını okuyorum. Adam tuttuğu günlüklerden yola çıkarak bir kitap yazmış. Hepimizin çocukluğumuzdan beri benimsemiş olduğu bazı düşünceler var, Bunları doğru olarak kabul etmişiz ve sorgulamıyoruz. Mesela yardım etmek, sen hiç yardım etmenin kötü bir şey olabileceğini düşündün mü, adam kitabında bunu gösteriyor. Kitabı okudukça hayatta baktığın ve normal gördüğün şeylere başka bir açıdan bakmayı öğreniyorsun. Benim müzikte yapmak istediğim şeylerden birisi de bu, bu yüzden bestelerimi ve düşüncelerimi başka müzisyenlerin etkilerine açıyorum.

Fahir Atakoğlu müzik çalışmalarını Amerika'da sürdürüyor, oraya yerleşmiş, ama bir ayağı İstanbul'da, ondan da hiç kopmak istemiyor. O akşam konuşmamızdan sonra Moda'da oturan anne ve babasına gidecekti. Annesinin pişirdiği sarımsak soslu patlıcan kızarmalarını özlediğini öğrendim. Amerika'da eşi de patlıcan kızartıyormuş ama orada patlıcanların farklı olduğunu söyledi. Biz de patlıcanın farkından iki ülkenin farkına uzanan bir konuya girmiş olduk:

Amerika'da kurmuş olduğum müzik yapım ve dağıtım şirketim devam ediyor. Kendi prodüksiyonlarımı satıyorum. Şimdi Grammy Ödüllerini dağıtan Recording Academy'e üye oldum. İlk albümüm müzik çevrelerinden çok iyi eleştiriler aldı. Birçok radyo istasyonunda çalındı. Ama henüz kendi dışımda bir sanatçının albümünü yapmadım. Hala bunu yapmak ve kendimden başka müzisyenlere de kapı açmak istiyorum.

Amerika ile burası yaşam olarak bakınca iki ayrı dünya ama müzik açısından bakılınca iki ayrı dünya hissedilmiyor.

Yalnız farklı olan bir şey var. Orada müziğimi paylaşabiliyorum ama buradaki müzisyenlerle müziğimi paylaşamadım. Amerika'da müzisyenlerde bulduğum özveri ve açıklığı buradaki müzisyen arkadaşlarımda bulamadım. Bu belki de benim daha çok Amerika'da yaşamamdan kaynaklanabilir.

12 Ekim'de Türkiye'ye döneceğim ve Nardis'te Önder Focan ile birlikte çalacağız. Önder yeni albümünde benim Lal adlı bestemi çalmak için onay istedi, severek verdim. Kendisi ile çok eskiden beri tanışırız. Belki o zaman bir şeyler değişir.

2008 yılının Şubat ve Mart aylarında önce İzmir Jazz Festivalinde çalacağız, daha sonra da içinde İstanbul'un da olduğu bir dizi konser vereceğiz.

Zorro ile sohbetimiz daha sonra paylaştığımız bir takside de devam etti. Onun annesinin sıcak yemeklerine gittiğini biliyordum ama büyük resimde nereye koştuğunu öğrenmek istedim:

Bütün amacım dünyanın değişik ülkelerinden gelen müzisyenler ile müziğimi

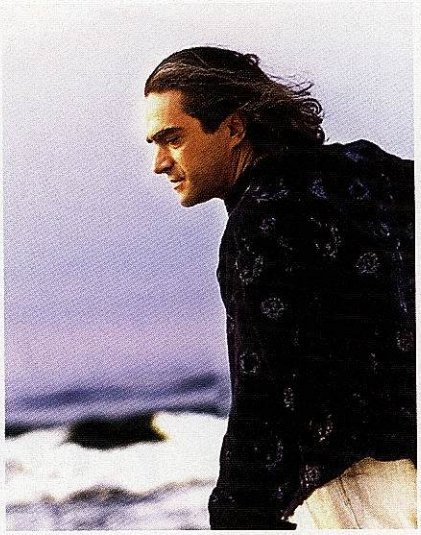

paylaşmak, onlarla birlikte müzik yapmak, onların sayesinde kendi müziğimi değişik açıdan görebilmek ve ortaya çıkan şeyleri de dünyanın her tarafına duyurabilmek.

İlk albümün başarısı bana epey kapı açtı. İnsanlar beni tanıyorlar, müzik yapamaya devam edeceğim. Bence müzik hiçbir zaman bir odaya girilerek aletlerin cihazların yardımıyla tek başına yapılacak bir şey değil. Çok çalışmak ve diğer müzisyenlere açık olmadan müzikte bir yere varmak mümkün değil. Bu anlayışa göre çalışmalarıma devam edeceğim.

Türkiye'de beni seven ve müziklerimi takip eden bir insan kitlesi var. Bu insanlar benim her yaptığım şeye açıklar. Nasıl ki Chick Corea'yı seven hayranları o ne yaparsa yapsın, klasik, jazz fark etmeden alıyorlarsa beni takip eden insanlar da aynı şekilde yaptığım şeylere açıklar. Amerika'da ise bu açıdan daha yolun başındayım. Ama orada da albümlerim satılıyor, çaldığım kulüpler doluyor. Birlikte çaldığım müzisyenlerin bunda çok önemli bir rolü oldu.

Şimdi yeni projelerim var. El Negro sayesinde çok ilginç bir Flâmenko gitaristiyle tanıştım, adam Bill Evans'ın parçalarını Flâmenko tarzıyla yorumlamış. El Negro onunla çalarken benden bahsetmiş, şimdi de ben onunla bir albüm yapacağım. Bak insan açık oldukça, değerli müzisyenlerle çalıştıkça önünde nasıl yeni ufuklar ve kapılar açılıyor.

Beşiktaş'a gelmiştik, bu sefer taksinin kapısı açıldı vedalaştık ve benim sevgili arkadaşım Zorro atına değilse bile iskeledeki motorlara doğru koştu. Ben taksi ile Cihangir'e doğru yola devam ederken taksi şoförü bana sordu.

Ağabey, bu demin arabamdan inen adam televizyona çıkmış mıydı? İyi bir ağabeye benziyor.

Ona cevap verdim, evet, çok iyi bir insan ve müzisyendir. Sen onun jazz çaldığını biliyor musun?

- Benim olmalı.

Yeni **Ford**Mondeo | Feel the difference

Ford

Koç

Tunçel Gülsoy
tuncelgulsoy@gmail.com

TORD GUSTAVSEN TRIO

İLE ORADA OLMAK

Norveçli genç piyanist - besteci Tord Gustavsen'in 2003 tarihli ilk albümü "Changing Places" jazz dünyası ve eleştirmenler tarafından büyük bir heyecanla karşılanmıştı. Geleneksel İskandinav halk müziğini günümüz jazz standartları içinde ustalıkla kullanan, gospel ve Karayip ritimleri ile cool jazz'ı ve hatta funk'ı harmanlayan ezgileri ile bu albüm geniş kitlelerce kabul gördü. Gustavsen'in, müziğini "doğaçlamanın diyalektik erotizmi" olarak tanımladığı 2005 tarihli "The Ground" albümü ise gospel, pop, Flamenko, Barok ve hatta 50'lerin Frank Sinatra standartlarına uzanan çarpıcı ve hüzünlü bir müzikal yolculuk sunuyordu. Üçlü bu albümün tanıtımı sırasında iki yıl önce İstanbul'da verdikleri konser ile Türkiye'deki müzikseverlerin de büyük beğenisini kazandı.

Tord Gustavsen Trio'nun diğer üyeleri Jarle Vespestad ve Harald Johnsen de, Tord Gustavsen ile çalışmadan önce deneysel projelerden cool jazz'a kadar Norveç'te değişik türde müzikler yapan gruplarla çalıştılar.

Tord Gustavsen Trio'nun "The Ground" albümü Norveç pop müzik listelerine 4 numaradan, 2007'de yayınlanan son albümü "Being There" ise 3 numaradan giriş yaptı. Bu ismi taşıyan bir başka sanat eseri daha var. "Being There" Peter Sellers'in bu dünyadan geçip gitmeden önce sinemaseverlere armağan ettiği son filmi ünlü romancı Jerzy Kosinski'nin unutulmaz kitabının sinema diline aktarılmış halidir. Orada kendi halinde yaşayan, dünyadan izole bir bahçevanın tesadüfler sonucu Amerika Birleşik Devletleri Başkanlığına aday olmasının öyküsü anlatılır.

"Being There" jazz dünyasının yükselen yıldızı Tord Gustavsen'in ECM markasıyla yayınlanarak dinleyicileriyle buluşan son albümünün de adı olduğundan film ile aralarında bir bağlantı olduğunu düşünmüştüm. Ama olmadığını ECM'in yeni Türkiye dağıtımcısı A.K müzik Tord'u bir konser için Türkiye'ye getirince öğrendim.

Önce A.K müzik'ten Eray Aytimur bana albümü gönderdi, sonra konserimiz var, buyurun dedi ve sıcak bir Eylül günü İstanbul'un en ilginç yeni gösteri mekânlarından biri olan Garaj İstanbul'da buluştuk.

Garaj deyince sakın aklınıza otomobil garajı gelmesin diyemeyeceğim, çünkü bu mekân gerçekten bir eski garajın ilk katı. Tiyatrocu bir çift olan Mustafa ve Övül Avkıran'ın hayal güçleri ile İstanbul'a kazandırılmış bir gösteri merkezi, duyulan ihtiyaca göre değişik şekillere sokulabiliyor. Biz gittiğimizde konser düzeninde idi. Ancak arabanızı park etmek için artık garajın üst katlarına gelmeniz lazım.

Konserden önce Garajistanbul'un bir köşesinde otururak Tord Gustavsen'in derin dünyasına girdik:

Norveçliyim, 37 yaşındayım. Uzun yıllardan beri müzikle uğraşıyorum. Norveç jazz konusunda ilginç bir yer ama hayat tozpembe değil. Bizim ülkenin konservatuarlarında değişik jazz programları var. Eğitim parasız olduğu için hükümet doğrudan olmasa bile dolaylı olarak müzisyenleri destekliyor. Gençlerde de jazz ve doğaçlama müziklere karşı bir ilgi var. Ama diğer ülkelerde olduğu gibi bizde de sadece müzik yaparak yaşamınızı kazanmak zor. Bu benim İstanbul'a ikinci gelişim. İki sene önce de gelmiştim, şimdi yeni bir albümle karşınızdayım ve burada konser vereceğim için kendimi çok iyi hissediyorum.

İlk albümüz 2003 yılında yayınlanan "Changing Places" idi. Bunu 2005'de "The Ground" takip etti, şimdi ise "Being There" ile karşınızdayız. Bu şekilde bir anlamda sanal bir daireyi tamamlamış olduk. İlk çıktığımız noktadan beri hep aynı vizyonun içerisinde kalmaya devam ettik ama olduğumuz yerde durmuyoruz ve ilerliyoruz. Yeni şeyler yaratmak yerine yarattığımız vizyonu organik olarak geliştirmeyi sürdürüyoruz. Hâlbuki jazz müziğinin geleneğinde sürekli olarak yeni şeyler yapma eğilimi vardır. Sürekli olarak gruba yeni enstrümanlar katılır, yeni müzik anlayışları aranır. Bunun ardındaki asıl sebep dinleyiciyi sıkma kaygısıdır.

Biz aynı yolda ilerledikçe müzik bir anlamda kendisini derinleştirmeye başladı. İnsanların yaptığımız müziğe olan ilgisi sürüyor, bu da bize olumlu bir duygu olarak yansıyor.

İstanbul'daki konserlerime insanların gelmesinden ve konserin bir parçası olmalarından başka bir beklentim yok. Dinleyici konserle bütünleşince hava değişir, konseri birlikte gerçekleştirmiş oluruz.

Dünyanın hali zor gözüküyor. Bu gün süregelen kargaşa dolu dünyada insanların bizi duymasının çok zor olduğunu düşünüyorum. Bunu bir perspektif olarak ka-

KOLEKSİYON BÜYÜK RESSAMLAR II

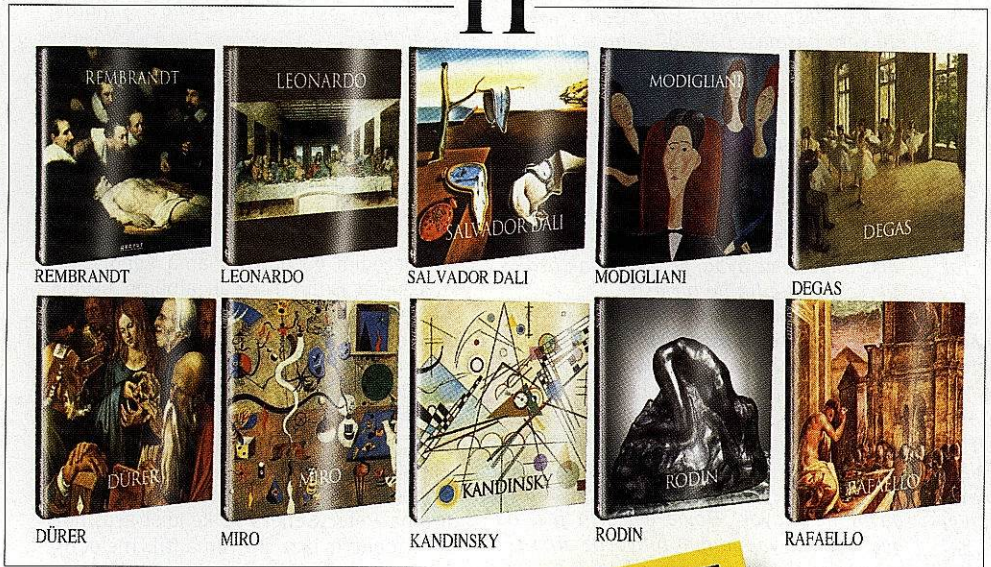

REMBRANDT LEONARDO SALVADOR DALI MODIGLIANI DEGAS

DÜRER MIRO KANDINSKY RODIN RAFAELLO

Sanat tarihinin dahi ressamlarının eserlerini içeren 10 albüm kitaptan oluşan Büyük Ressamlar Koleksiyonu'nun ardından şimdi de **Büyük Ressamlar Koleksiyonu II** satışa sunuluyor.

Hemen arayın, koleksiyonunuzu ayırtın; **Kuşe kağıda basılı, sert kapaklı, 340x325 mm ebatlarındaki** eşsiz albüm kitaplar adresinize gönderim ücreti alınmadan gelsin.

Toplam 10 kitaptan oluşan bu eşsiz koleksiyonun tamamı **319 YTL.** Üstelik **20 ay taksit** avantajı ile...

Büyük Ressamlar Dizisi

KOLEKSİYON I	KOLEKSİYON II
1- MONET	11- REMBRANDT
2- VAN GOGH	12- LEONARDO
3- VERMEER	13- SALVADOR DALI
4- CEZANNE	14- MODIGLIANI
5- TOULOUSE-LAUTREC	15- DEGAS
6- KLIMT	16- DÜRER
7- PICASSO	17- MIRO
8- MICHELANGELO	18- KANDINSKY
9- GOYA	19- RODIN
10- GAUGUIN	20- RAFAELLO

AYDA SADECE **15.95 YTL**

BOYUT YAYIN GRUBU

Boyut Yayın Danışma Merkezi

0212 444 53 53

Dünyanın en prestijli firmalarından ECM'in Türkiye temsilcisi A.K. Müzik "ECM Konserde başlığıyla bir dizi konser gerçekleştirecek. "ECM Konserde" serisi kapsamında ilk olarak

Tord Gustavsen Trio, 3-4 Eylül 2007 tarihlerinde İstanbullu müzikseverlerle buluştu.

Norveçli genç piyanist - besteci Tord Gustavsen'in 2003 tarihli ilk albümü "Changing Places" jazz dünyası ve eleştirmenler tarafından büyük bir heyecanla karşılandı. Geleneksel İskandinav halk müziğini günümüz jazz standartları içinde ustalıkla kullanan, gospel ve Karayip ritmleri ile cool jazz'ı ve hatta funk'ı harmanlayan ezgileri ile bu albüm geniş kitlelerce kabul gördü. Gustavsen'in, müziğini "doğaçlamanın dialektik erotizmi" olarak tanımladığı 2005 tarihli "The Ground" albümü ise gospel, pop, flamenko, Barok ve hatta 50'lerin Frank Sinatra standartlarına uzanan çarpıcı ve hüzünlü bir müzikal yolculuk sundu. Üçlü bu albümün lansmanı sırasında iki yıl önce İstanbul'da verdikleri konser ile Türkiye'deki müzikseverlerin de büyük beğenisini kazandı.

Tord Gustavsen Trio'nun diğer üyeleri Jarle Vespestad ve Harald Johnsen de, Tord Gustavsen ile çalışmadan önce deneysel projelerden cool jazz'a kadar Norveç'te değişik türde müzikler yapan gruplarla çalıştılar.

Tord Gustavsen Trio'nun "The Ground" albümü Norveç pop müzik listelerine 4 numaradan, 2007'de yayınlanan son albümü "Being There" ise 3 numaradan giriş yaptı.

3 – 4 Eylül 2007 tarihlerinde sanatçı ve grubu jazz severlere keyifli iki gece yaşattı.

bul edebilirsiniz. Ama bir başka perspektif de şu oluyor. Anlamlı bir romantizm belki de insanların asıl aradığı şey olabilir. Bu acımasız bir yüksek tempo ile süregelen ve bizleri içinde sürükleyen hayata karşı durmamız ve bir alternatif bulmamız lazım. Yüreğimizle mantığımızla onun acımasızlığına tepki göstermeliyiz.

Tord Gustavsen'in jazz'a bakış açısı ve vizyonunu ise şöyle:

Bu soruya tek bir cevap verebilmek mümkün değil. En basiti şöyle söylenebilir: Müzik zaten bir ifadedir, başka bir tarif gerekmez, vizyon ortaya konulan müziğin kendisidir.

Bizim vizyonumuzu tek bir sloganla ifade edebilmek mümkün değil çünkü sürekli olarak değişiyor ve gelişiyor. Ama şunu söyleyebilirim. Biz özgürlüğün güçlerini melodi ve zarafetin güçleri ile birleştiriyoruz. Geçmişin lirik romantik ve melodik jazz müziği ile günümüzün modern free jazz'ı arasında bir uçurum yoktur. Bunların aslında bir kavramın uzantıları olduğunu gösteriyoruz. Hâlbuki günümüzün müzik endüstrisinde bunlar birbirinden farklı şeyler olarak algılanıyorlar. Ben özgür olmadan piyano çalamam, ama özgür olmak aynı zamanda melodiyi büyük bir sadelikle çalma özgürlüğü anlamına da gelir. Bu anlayışla müziğin lirik ve romantik köklerine derinlemesine inmek de mümkün olur.

Bu albüm trio'nun çıkmış olduğu yolculuktaki vardıkları 3. nokta, biraz da o yolda geçtikleri ve vardıkları noktaların derinine gittik:

İlk albümümüz "Changing Places" bir çıkış noktası idi. O güne kadar geçtiğim yerlerin vardığım noktanın bir özeti oldu, yedi sekiz yıllık bir süreç içerisinde gerçekleşmişti. İlginçtir bu albümdeki bestelerimin daha eski olanları daha karışık yapılarda idi. Zamanla sadeleştiler. Bu albüm daha sonra gideceğimiz noktaların da bir ön habercisi niteliğinde oldu. Trio'muzun ilk defa bir araya gelmesi de bu albümde olmuştu.

İlk defa stüdyoda birlikte çaldığımızda gördük ki ortaya gerçekten etkileyici bir şey çıkmış. Daha az çalarak daha güçlü olabilmek mümkünmüş. Bu da bize o ilk vardığımız noktada kalmak için cesaret verdi.

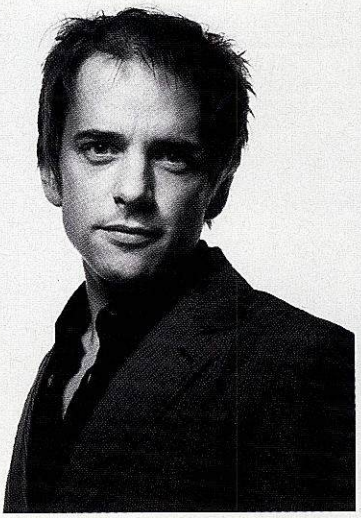

İkinci albümümüz "The Ground" daha kısa bir süre içerisinde gerçekleşti. O da ilk albümden sonra yaşadığım iki yılın ifadesi oldu. İngilizce anlamı ile bu kelimeye baktığınızda verimli bir paradoks ile karşılaşıyorsunuz. Bir insanın ayağının yere basması ile özgür olması arasındaki paradoks. Bu benim hayatıma da egemen olan duygudur. Hem kişisel hem de müzikal olarak yaşamımın her seviyesinde bunu hissediyorum. Albümdeki parçalar da bu paradoksu anlatıyor, hem geçmişe göre daha sadeler hem de daha özgürler. Biraz gospel biraz blues çalarak daha sade bir müzik köküne inmiş olduk. Sadelik ve ayağı yere basmak özgürlük ve yaratıcılık ile birleşti.

Üçüncü albümüz "Being There" de aynı şeyleri yeni şekillerde sürdürerek başladığımız yürüyüşümüzü sürdürüyoruz. Hem eskiyi muhafaza ediyoruz hem de melodileri ve müzik formlarını yeni şekillere sokuyoruz. Bu albümde bazı parçalarda sadece piyano ve bas birlikte çalıyorlar, benzeri bir şey bazen de sadece piyano ve davul ile oluyor. Böyle şeylerin jazz'da geçmişte de yapıldığını biliyoruz ama sürekli olarak yeni formları denemeye devam ediyoruz.

Albümlerimiz sürekli olarak değiyor, bestelerimiz çaldıkça gelişiyorlar. Bu akşam çalacağımız şeyler en son albümümüzden ama kayıtlardan beri çok değiştiler. Değişmiş olsalar bile aralarında her zaman güçlü bir bağlantı sürecek.

Bizi diğer jazz gruplarından ayıran bir şey var. Biz melodinin kendisine aşığız, onlar ise melodiyi daha sonra gidecekleri bir yolun ve doğaçlamanın başlangıç noktası olarak görüyorlar. Bizim için ise doğaçlama ve beste birbirinin uzantısıdırlar. Melodiler romantik olarak çalınırlar.

Karşımdaki insanın doktora tezi olan "doğaçlamanın diyalektik erotizmi"ni konuşmamızdan önce okumuştum. Kırk beş sayfa tutan bu yazıyı anlamak için jazz'dan başka felsefe, teoloji gibi başka konularda da esaslı bilgi sahibi olmak gerekiyordu. Ben bu klasmana girmediğimden ona basit ifadeyle jazz kavramının ne ifade ettiğini sordum:

Size sizin sorunuzla cevap vereyim çünkü sorunuz bu oldukça karışık durumu ifade ediyor. Bana göre jazz onu oluşturan tüm geleneklerin bir toplamıdır. Bir başka açıdan ise jazz şu an olduğumuz yerden ayrıldığımız bir çıkış kapısıdır. Tarihe bakınca jazz'ın ilk çıktığı yerden çok farklı noktalara gittiğini görüyoruz. Ama değişmeyen bir şey var, aslında bu sadece jazz için değil tüm müzik türleri için geçerli. Ne çalarsan çal içten ve yürekten çalacaksın. Bu olduktan sonra diğer şeylerin hiçbir önemi kalmıyor.

Bir daire tamamlandı, ama konu jazz olunca daha gidilecek başka daireler de var tabi.

Şimdi başka bir döneme giriyorum, yeni albümler üzerinde çalışmaya başladık bile. Şu an bu konuda bir şey söylemek için çok erken ama birçok yeni düşüncelerim oluştu. Bu trio bir yaylı sazlar grubu ile birlikte çalmıştı, bir keresinde aramıza bir şarkıcı almıştık. Değişik işbirlikleri yaptık, bunlar yeni albümümüzde yer alabilir. Bu da başka bir dairesel yolculuk olabilir ama gelecek hakkında bir öngörüm yok. Daha uzun döneme gelince, kim bilir, bir aile sahibi olmak istiyorum, ama bu konuda sorulacak sorulara şimdilik kapalıyım.

İleride yaşlanınca hala piyano çalabilen cömert ruhlu bir insan olabilmeyi isterim. Değerlerini kaybetmemiş, çevresine faydalı olabilen hayata olumlu bakabilen bir insan da diyebilirsiniz. Yaşlılığımda sağlığımı da koruyabilmek güzel olur.

"Being There" o güne kadar benim için Peter Sellers'in son filmiydi, bir bağlantı olabileceğini düşündüm, ama kendisi ile konuşunca ismin Tord'un albümü ile bir bağlantısı olmadığını öğrendim. O günkü buluşmamızda konuştuğumuz müddetçe karşımdaki genç insanın ışık dolu gözlerine bakarken defalarca dinlediğim albümü hatırladım. Öyle bir müzikti ki insan dinledikçe içindeki sadeliğin ve derinliğin büyüsüne kapılıyordu. O sırada tekrar fikir değiştirdim, belki Tord farkında değildi ama Peter Sellers ve kendisi arasında tıpkı modern jazz ile romantik melodili, lirik jazz arasında olduğu gibi bir bağlantı vardı. Her ikisi de sadelikten gelen güzelliğin farklı boyutlardaki ifadesi idi.

Acaba bunu Tord'a söylesem mi, ben söylemesem de dördüncü albümde bunu keşfedeceğinden eminim.

SHURE®

E500PTH

Ses Yalıtımlı Kulaklıklar

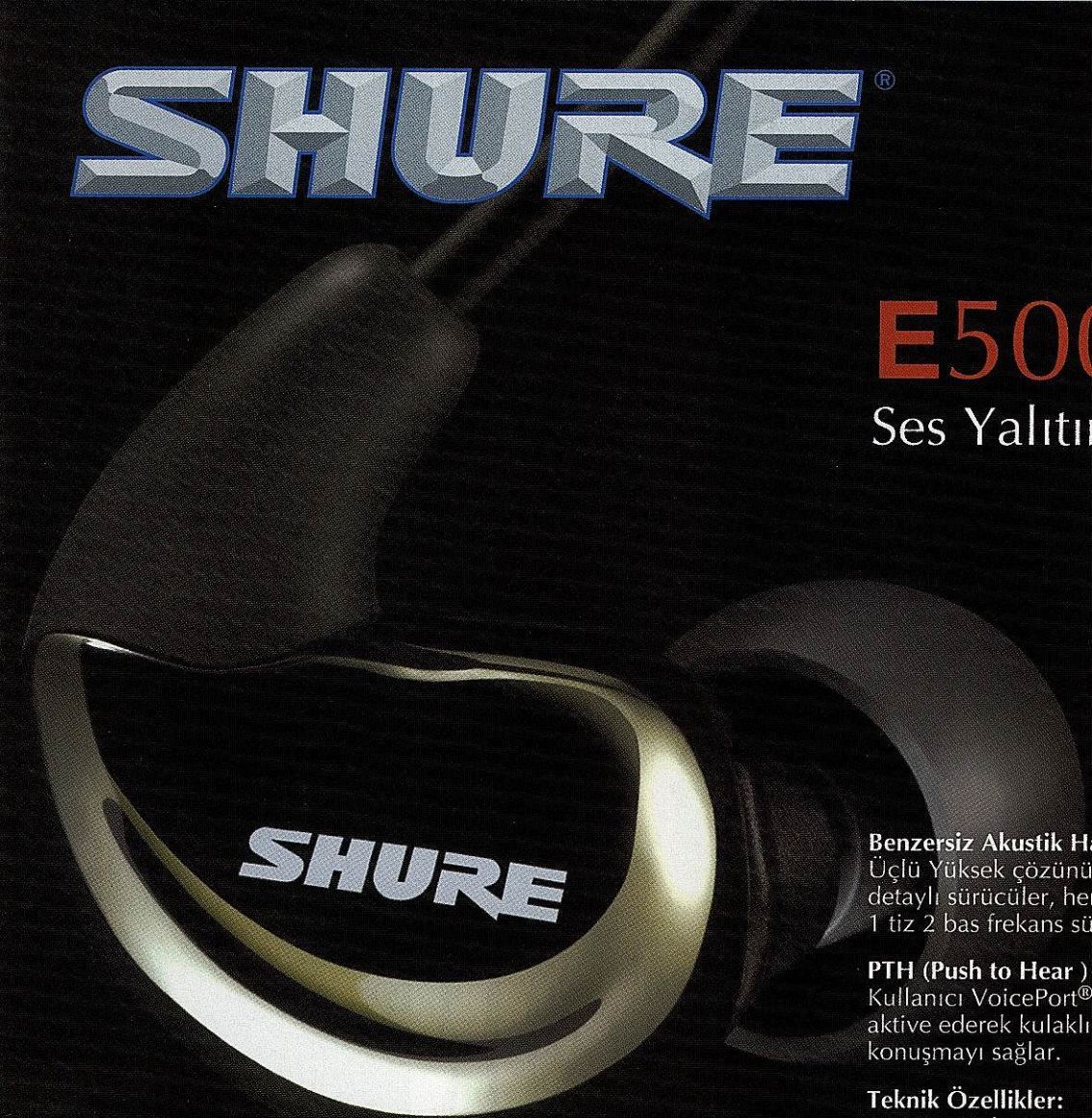

Benzersiz Akustik Hassasiyet :
Üçlü Yüksek çözünürlüklü detaylı sürücüler, her kulakta 1 tiz 2 bas frekans sürücüsü

PTH (Push to Hear) Kontrolu :
Kullanıcı VoicePort® mikrofonu aktive ederek kulaklıkları çıkarmadan konuşmayı sağlar.

Teknik Özellikler:
18 Hz - 19 kHz
119 dB SPL/mW
36 Ω
30 Gr,
3.5 mm altın kaplama konnektör

MP3 çalarların vazgeçilmez tamamlayıcıları

Ses Yalıtımlı Tasarım :
Özel tasarım ile çevre gürültülerini süzerek daha düşük ses seviyesinde daha kaliteli müzik dinlemeyi sağlar, kulak sağlığını korur

Kişisel Kullanım Uyumu :
Düzgün kablo tasarımı; her boy silikonlu ve esnek kulağa uyum adaptörleri; pratik taşıma çantası

Sağlam Yapı :
1.5 mt esnek kablo ve güçlendirilmiş, altın kaplama stereo jak konnektör

E2/E2c	E3/E3c	E4/E4c
Dinamik Mikrosürücü Teknolojisi	Geniş bantlı Mikrosürücü Detaylı Tiz ve Baslar	Ayarlı Geçit Teknolojisi ile Ultra Geniş Frekanslı ses kalitesi
16 Ω 30 Gr, 105 dB SPL/mW	26 Ω 28 Gr, 115 dB SPL/mW	29 Ω 31 Gr, 109 dB SPL/mW

TÜRKİYE YETKİLİ DİSTRİBÜTÖRLÜĞÜ

NEFAN TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.
Hattat Halim Sok. No: 8 Gayrettepe - İstanbul
Tel: (0212) 288 4139 Fax: (0212) 275 9118
nefan@nefan.com www.nefan.com

SHURE®
It's Your Sound®

Zuhal Focan

ENGİN GÜRKEY VE GÜLDESTE

Engin Gürkey ile ilk tanışmamız 2005 yılının sonunda yayınlamış olduğu "World of Percussion" adlı albümü vesilesi ile olmuştu. O sohbetin sonucunda yazdığım yazıyı şu sözlerle bitirmiştim:

Ritim nabızdır, yani insanın yaşamıdır, hepimiz birer ritimiz aslında.

Belki de bu son cümle yüzünden onun yeni albümü Güldeste elime geçince bir başka perküsyon yolculuğuna çıkacağımı düşünmüştüm ama yanılmışım. Bu albüm de bir yolculuktu ama bu sefer Engin ayın öteki yüzü gibi kendi iç dünyasının bir başka yönünü bizimle paylaşıyordu.

Ramazanın süslediği hoş bir Eylül günü bir kere daha onun atölyesine konuk oldum, güler yüzünü ve tatlı sohbetini yüreğime doldurdum ve dostlar bir Güldeste'nin peşine düştüm.

Bu albümü küçük yaşta babasız kalmanın getirdiği şartlarda beni hem anne, hem de babalık yaparak yetiştiren, hakkını hiçbir zaman ödeyemeyeceğim sevgili anneme ithaf ettim.

Seksenli yılların başlarında perküsyon dışındaki diğer enstrümanım piyano ile besteci kimliğim oluşmaya başladı. Bunun sonucunda yaşadığım etkilendiğim olayların bir özeti olan bu albüm ortaya çıktı. Ben onlara perküsyon çalarak eşlik ettiğim sözsüz şarkılarım dedim. İnsanlar benim bu yönümü hiç bilmiyorlardı.

Albümde 11 şarkı bulunuyor. Bunlardan 8 şarkı bana ait. Engin Gürkey Ensemble olarak çalıyoruz. Ancak albümün yapılması bu grubu kurmamdan önce başlamıştı, birçok değerli müzisyen kayıtta yer alınca albümde kendi grubuma çalacak pek az şey kaldı.

Albümün onur konuğu ise dünyaca ünlü ud sanatçısı Marcel Khalife ile oğulları piyanist Rami ve perküsyonist Bachar Khalife. Bunun yanında yine çok değerli sanatçı bana eşlik ettiler. Mısırlı Ahmet, Hüsnü Şenlendirici, Ercan Irmak, Donovan Mixon ve Yansımalar grubu sanatlarıyla albüme ruhunu verdiler.

Albüm 2004–2007 yılları arasında 3 ayrı stüdyoda: zb-arya ve Virüs Yapım'da kaydedildi. Mix ve mastering'i Martin Spencer Cru'ya ait. Kalan Plak etiketi ile yayınlandı.

Galipdede Caddesi'nden aşağı giderken sağ taraftaki sokaklardan birine saparsanız Engin Gürkey'in atölyesine ulaşabilirsiniz. Burası aynı zamanda bir perküsyon okulu. Alt kattaki atölyede ritim çalışmaları sürerken biz üst katta birer fincan çayın hoşluğunda Güldeste'nin öyküsüne kendi-

DATRON

SON TEKNOLOJİDE BULUŞALIM

intel Centrino Duo Core™2 Duo inside™

1399$ + KDV

Intel® Centrino® Duo işlemci Teknolojisi
Intel® Core™ 2 Duo T7500 İşlemci
(2 .2GHz, 800 MHz 4MB cache)
Intel® 965PM Chipset
Intel® 4965 a/g/n Wireless
2 GB DDR2 667 MHz
160 GB SATA
15.4" TFT-LCD WXGA
NVIDIA GEFORCE 8400M GS 256MB
(TurboCache 1GB)
Dual layer DVD-RW
Entegre 1.3 MP Kamera
MICROSOFT VISTA HOME PREMIUM TR

CARDFİNANS ✱ ile PEŞİN FİYATINA
8(+3)-12 TAKSİT
www.cardfinans.com.tr

Ürün fiyatına eklenecek KDV oranı %18'dir

ADANA (0322) ÖZERK 225 61 03 •MYRO 458 48 22•ADAPAZARI (0264) UZMAN 279 00 48 •UYGAR 278 35 79 •FEDERAY 277 14 20 •AFYON (0272) CANNET 215 42 91 •AĞRI (0472) AKMİZAN 215 37 59 •AFBİM 214 10 32 •ANKARA (0312) DÖNENCE 435 70 74 •MAVİ 284 18 20 •METUNET 417 70 17 •NİSAN 212 96 96 •ODESA 231 25 86 •PLATO 418 3676•TERA 481 56 56 •SALMAN 433 33 23 •ANTALYA (0242) DEMİREZEN 345 55 44•BİLSAM 244 64 92 •KARYABELİZ 742 51 52 •YAVUZ BÜRO 243 97 15 •BİLPA 244 30 20 •ARTVİN (0466) YAPI 212 16 63 •AYDIN (0256) BİLTEK 212 83 93 NAZİLLİ/ARMA 315 82 63 •NAZİLLİ/GENÇDATA 313 33 08 •SÖKE/ UYANIŞ 512 46 46•BALIKESİR (0266) TEKNOKOLİK 245 00 80 •DİACOM 239 06 06 • EDREMİT/İNTERCITY 373 41 73 •BARTIN (0378) MERKÜR 227 14 86 • BOLU (0374) GENÇ 212 33 77 •BURSA (0224) TEKNOKOLİK 252 88 81 •PRO-GEM 272 42 24 OSMANGAZİ/E.N.G. 272 57 58 •ÇANAKKALE BİGA / DAMLA 316 02 84 •DENİZLİ(0258) ON-EM 268 65 02 • ÖĞPA 212 85 42 • EDİRNE(0284) ELEKROBİL 212 40 00 •GAZİANTEP (0342) KALENDER 215 18 18 • GABİM 324 95 95 •HATAY (0326) NET 213 58 38 •İSTANBUL/AVRUPA (0212) •ART SİSTEM 552 52 42 •ARMA 646 30 30 •ARI 220 70 30 •DOST 624 53 35 •GÜNEŞ 213 04 04 •HENDESE 212 20 90 •K2B 593 2144 •MiKRO 213 85 58 •REDOKS 543 11 10 •İSTANBUL/ASYA (0216) •KOÇPA 345 16 66 •OKYANUS 414 84 15 •MARKOM 330 27 701 •İZMİR (0232) TEKNOKOLİK 445 34 91 •ALMIRA 343 49 99 •OLBİM 483 57 49 •TEKMAR 444 48 35 •EGESİS 425 74 14 •MARTI 433 67 03 •GAMA 489 32 00 •TEOREM 483 94 24 •DÜZEY 489 28 27 •EMS 489 42 02 •BİLGISAN 445 33 66 •DAĞIT 446 30 40 •KAHRAMAN MARAŞ(0344) ASKOM 223 88 41 •MİM 235 00 45 •KASTAMONU(0366) •DAMLA 212 77 11 •EYLÜL 212 42 26 •RESİTAL 212 96 53 •KAYSERİ (0352) TEKNOARTI 222 60 30 •İPEK 222 22 21 •KIRKLARELİ (0288) LÜLEBURGAZ/ PROBİM 412 41 86 •KONYA (0332) ALAMAÇ 320 65 20 •VİTRİN 444 04 64 •KÜTAHYA (0274) BOĞAZİÇİ 224 88 97 •MERVE 226 32 28 •MANİSA (0236) SALİHLİ/MODEM 714 77 84 •MALATYA (0422) DEHA 321 67 11 •NASA 321 75 96 •MERSİN (0324) İRİS 237 00 99 •İRİSTEK 238 66 88 •MUĞLA (0252) TEKNOKOLİK 413 75 01 •ERCANLAR 2144340 •MARMARİS/SUN 413 75 00 •NEVŞEHİR (0384)ALFA 213 34 37 •ATA 214 19 00 •NİĞDE (0388) •MYRO (0388) 232 72 88 •ORDU(0452) PROBİL 225 19 21 •SAMSUN (0362) ATLAS 231 12 31 •FARSOFT 435 55 56 •HUT 435 55 34 •SİİRT(0484) •ALKUMRU 223 18 64 •SİVAS (0346) ÖZSOFT 225 29 47 PROTEKNİK 223 79 61 •TEKİRDAĞ (0282) ÇORLU / SİSTEM 654 30 30 •TRABZON (0462) DİNAMİK 321 96 55 •ONUR 326 80 30 •YK 428 09 13 •URFA(0414) •MYRO 314 10 11 •UŞAK (0276) ERKSAN 227 78 02 •EREN 227 54 06 •ZONGULDAK (0372) ÇALIK 253 88 58 •ÇAYCUMA/ERCOM 615 59 53 •ÇAYCUMA/B&M 615 65 83 •DEVREK SAREN 556 00 44 278 35 79

Celeron, Celeron Inside, Centrino, Centrino Logo, Core Inside, Intel, Intel Logo, Intel Core, Intel Inside, Intel Inside Logo, Intel SpeedStep, Intel Viiv, Itanium, Itanium Inside, Pentium, Pentium Inside, Xeon, Xeon Inside, Intel Corporation'ın veya Amerika Birleşik Devletleri'ndeki ve diğer ülkelerdeki yan kuruluşlarının ticari veya tescilli ticari markalarıdır.

UFOTEK

www.ufotek.com.tr

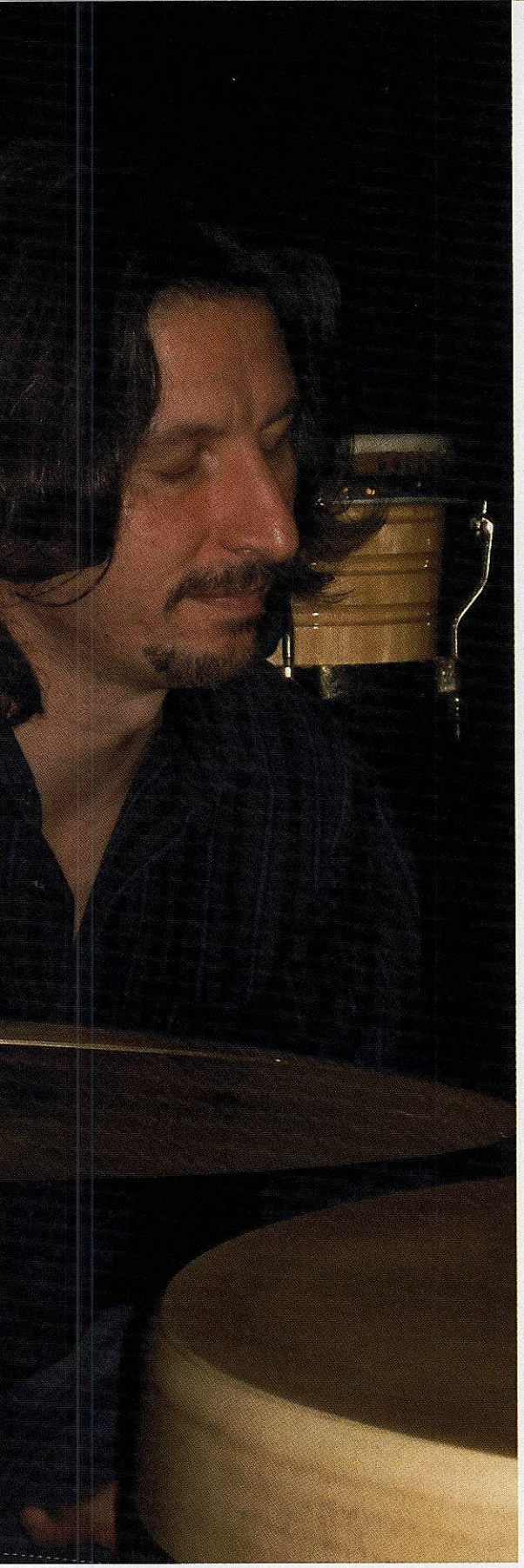

mizi kaptırdık ve uzaklara gittik.
Albümdeki her parçanın bir anısı, bir öyküsü var. Engin bakın bunları nasıl anlattı:

Albümdeki tüm parçalar değişik aşklar için yazıldı, dost aşkı, anne aşkı ve daha birçok aşk için. Benim bir başka özelliğim de albümdeki tüm parçaları birilerine ithaf etmem. İlk albümüm bir perküsyon albümü idi, arşivlik bir çalışma idi. Bu albüm ise tamamen farklı. Bu ise benim tüm ruhumu ifade eden bir çalışma oldu, bu yüzden de beni çok heyecanlandırıyor. Çalışmalar üç yıl sürdüğünden epey titiz çalışabildik.

Giriş parçası ***Sohbet-i Visal*** *benim can dostum, sevgi ve hoşgörünün timsali Birol Yayla için yazıldı. Biz 10 yıldan beri Yansımalar grubunda neler paylaştık neler. Birol her zaman benim besteci kimliğimi cesaretlendirmiş bir insandır. Bu parçalar ilk olarak onunla birlikte Yansımalar grubu ile çalınmıştı.*

Tango Orient *parçasını bir Donovan Mixon'un albümünden hatırlarsınız, bunu da vibrofoncu dostum Dave Samuels için yazmıştım.*

Sardunya *için çok söz söylemek gerekmiyor, sevgili anneciğim için yazdığım bir parça. Zaten albümün tamamını da ona ithaf ettiğimi söylemiştim*

Khiam *bana göre dünyanın en mütevazı ve bir o kadar da büyük müzik ustası Marcel Khalife'nin bu albüme hediye ettiği üç parçadan bir parçası. Diğerleri de* ***Meryem*** *ve* ***Pasaport.*** *Pasaport'u ilk dinlediğimde o kadar beğenip çalmak istemiştim ki, sonunda bu gerçek oldu. Bu parça sınırların üstünde olan gerçek pasaportun müzik olduğunu anlatır. Sevgili Marcel bu albümün kaydına katılmak için iki oğluyla İstanbul'a gelerek beni onurlandırdı. Bir derken üç parçasını çaldık ve bu güzel eserleri için hiçbir telif ücreti de almadı. Ona bütün kalbimle teşekkür ederim.*

Güldede *doğup büyüdüğüm mahalle olan İstanbul'un tarihi semtlerinden Karagümrük'te bulunan türbe ile ilgili anılarımı anlatıyor. Küçükken valide hanım benim mahallenin türbe ile kesişen sınırına kadar oynamama izin verirdi.*

Krişna *benim ilk bestem, 1980 yılında yapmıştım. Bu parçayı hayat felsefemi derinden etkileyen Krişna Murti'ye ithaf etmiştim.*

İz *ise farklı bir duyguyu anlatıyor. Bu parça İstanbul depreminde asker olarak gördüklerim ve hissettiklerimin ses olarak ifadesidir.*

Türkü *halk müziğimizde adı bilinmeyen ama yapıtları ile yaşayan ve tüm halkların müziklerini oluşturan değerli ozanlara ithaf edilmiş bir parça. Bir şekilde onların da anılması gerektiğini düşündüm.*

Bir parçamı da doğa ve kayın ağaçları için yazdım, onun da adı ***Huş****, umarım her zaman yeşil kalırlar.*

İşte böyle, Güldeste birbirinden farklı öyküler anlatıyor, ama son tahlilde küçük derelerin birbirine kavuşup nehir haline gelmesi gibi albüm de dinleyenlerin gönlünde bir bütün öykü haline geliyor. Ama ortaya çıkan şeye jazz denebilir mi diye sorarsanız, bundan sonra neler olacak diye merak ederseniz gelin bir kere daha Engin Gürkey'e kulak verelim.

Bu proje ile yeniden doğdum diyebilirim. Yaptığımız müziği ben modern bir Türk müziği olarak tanımlıyorum, bu jazz değil. Ama içinde jazz da dahil bir çok öğe var. En büyük arzularımdan birisi de bunu yurt dışında da konserlerde çalabilmek.

Yeni albümler yapacağım. Şimdi de bu sözsüz şarkılarımı sözlendirmek istiyorum ve biraz daha orta doğuya kaymak istiyorum. İnsan sesi anne karnında başlayan büyük bir serüvendir ve doğru kullanıldığı zaman çok etkileyici bir enstrüman olarak kullanılabilir. Çok da eğitici olabilir. Bu yüzden ben yeni çalışmalarımda ve albümüm de insan sesini bir araç olarak kullanmayı düşünüyorum. Ben Arap kadın vokalını çok seviyorum. Yeni albümümde muhtemelen bir Arap kadın vokalist yer alacak.

Marcel de bana bu konuda kendi çevresi ile yardım edecek. Biraz evvel sizle konuşurken bir telefon geldi, asistanım konuştu, Marcel birlikte çalacağımız bir albüm projesini kabul etmiş. Çok mutlu oldum. Ama çok mutlu olduğum bir olay daha var. Kurduğum ritim atölyesi için geliştirdiğim müfredat İstanbul Teknik Üniversitesi MIAM tarafından kabul gördü ve bir perküsyon bölümü kuruldu. Bir yıldan beri bu müfredatı oradaki master ve doktora programlarında kullanıyorum. Bir çok yabancı öğrenci bu programa katılıyor. İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuar'ındaki derslerim de sürüyor.

Yapmak istediğim daha birçok proje var, her iki grubumu da sürdüreceğim. Birçok şey üretmek istiyorum. Bir stüdyo açmak istiyorum. Yaptığımız müzik ve kullandığımız değişik öğeler batılı müzisyenlerin de dikkatini çekiyor. Ben kendimizin özüne yönelik müzikler yaptığımızı ve bu yüzden ilgi çektiğimizi düşünüyorum Şimdi konserler de vermeye başladık, şirketlerin tanıtım konserlerinde çalmaya başladık. Bu müzikle Avrupa ve Amerika'ya açılmak istiyorum.

Oturduğumuz odanın alt katından gelen perküsyon sesleri yoğunlaşmaya başlayınca ev sahibime güzel sohbeti ve göz nuru emeği albümü için teşekkür ettim. Gitmeden önce alt katta çalışan gençleri görmek istedim. Hepsi enerji doluydu. Ayrılırken Engin'e bu düşüncelerimi açtım, o da beni teyit etti.

Haklısınız, çok iyi bir gençlik geliyor. İşin gerçeği de şu, gençlere şimdi çok iş düşüyor. Zamanında bana model olmuş kişilerle benim aramda ortalama 20 yaş fark vardı. Ben de bugün kendi talebelerime bakınca aynı yaş farkını görüyorum. Bugün artık 41 yaşıma giriyorum. Bu mesafelerin kapanması için gençlere çok iş düşüyor. Grup müziğinin önemi artıyor.

Geçen sefer yanından ayrılırken Engin Gürkey'den süzülüp aklımda kalan sözler şu idi:

Ritim nabızdır, yani insanın yaşamıdır, hepimiz birer ritimiz aslında.

Evet, doğru, hepimiz aslında birer ritimiz ama Engin Gürkey'in farklı bir ritimi var, bunu şimdi daha iyi anladım.

Bakalım gelecek günlerde daha ne güzellikler sunacak insanlığa.

Gökten üç elma düştü, biri Enginin kafasına, yeni ilhamlar için, birisi benim kafama, onun müziğini dinleyince, üçüncüsü de size düşebilir, bu yazıyı okuyunca.

Söyledim dostlar, dilimiz sürttüyse af ola...

SM | Efsanevi Performans Mikrofonları

Konser ve performansların sesi klasik Shure mikrofonları ile belirlenir. Sanatçılar ve ses mühendisleri nesiller boyunca SM57® ve SM58® mikrofonlarını endüstri standardı haline getirmişlerdir. Yeni SM86® kondansatörlü vokal mikrofonu bu standardı yeni sınırlara çekiyor.

SM86®
Kondansatörlü Solist Mikrofonu

SM58®
Vokal Mikrofonu

SM57®
Enstrüman Mikrofonu

KALİTE KOPYALANAMAZ
SHURE SAHTELERE KARŞI

NEFAN TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.
Hattat Halim Sok. No: 8 Gayrettepe - İstanbul Tel: (0212) 288 4139 Fax: (0212) 275 9118
Uğur Mumcu Sok. No: 5/8 G.O.P. Ankara Tel: (0312) 447 0792 Fax: (0312) 447 0793
nefan@nefan.com www.nefan.com

SHURE®
It's Your Sound®
www.shure.com

The Jazz Magazine in Finland
JAZZRYTMIT
Hinta 6€ 14.9.2007 14.vsk N:o 5

TILAA!
JAZZRYTMIT
30 euroa
2008 vuosikerta kestotilauksena
ja 6/2007 kaupantekijäisenä
www.jazzrytmit.com
osku@jazzrytmit.com
Fax 015 688 888
Tel. 015 688 886

Lady Summertime 2007
MELTEM EGE
Fred Sten / Jazzrytmit

FESTIVALS HAPPENINGS

21. – 23.09.	RuskaBlues Koli, Vaarat Soi ry
26. – 29.09.	Lahti Blues & Roots Lahti, Lahden rytmin ystävät ry
01. – 04.11.	Tampere Jazz Happening Tampere
16. – 17.11.	Valtakunnalliset Jazzpäivät Tornio
22. – 25.11.	Kaamosjazz Tankavaara, Saariselkä, Kaamosjazz ry
2008	
11. – 12.01.	KoliJazz Koli, Vaarat Soi ry
25. - 26.01.	Tunturiblues Saariselkä
31.01. – 03.02.	Ylläs Jazz Blues Yllästunturi, Ylläs Jazz Blues ry
16.02.	15. Tyykiljazz Forssa
13. – 16.03.	Turku Jazz Turku, Turku Jazz ry
21.03.	Saljazz Salja, Sallan musiikkipäivät
23. – 27.04..	April Jazz Espoo, EBB ry
05. – 08.06.	Summerjazz Jyväskylä, Jyzz ry
06. – 08.06.	Kerava Jazz Kerava, Kerava Jazz ry
14.06.	Niinijazz Puumala, Okkolan lomakylä, AdvoJazz ry
28. – 30.06.	Puistoblues Järvenpää, Blues & Jazz Diggarit ry
26. – 29.06.	Kalott Jazz & Blues Tornio-Haparanda, Riverside ry
27.06. – 05.07.	Imatra Big Band Festival Imatra, Imatra Big Band Festival ry
02.07.	Jukkosuo Jazz Kannonkoski
04. – 05.07.	Beach & Blues Party Pieksämäki, Hotelli Savonsolmu
03. – 05.07.	Baltic Jazz Taalintehdas, Intressefören ing för Jazzmusik r
10. – 12.07.	Alandia Jazz Maarianhamina, Alandia Jazz rf
10. – 13.07.	Linnajazz Hämeenlinna, Hml soitannollinen kerho ry
12.07.	Vallijamit Taavetti, Luumäki Seura / TaavettiSwing
12. – 20.07.	Pori Jazz Pori, Pori Jazz 66 ry
24. – 27.07.	Keitelejazz Äänekoski, Äänekoski Jazz ry
24. – 27.07.	Jazz by the Sea Kotka, Kotka Jazz ry
24. – 26.07.	Rantajatsit Raahe, Rajatsi ry
24. – 26.07.	Korpo Sea Jazz Korppoo
01. – 02.08.	Ouiun Elojazz & Blues Oulu, Jazz 20 ry
02. – 03.08.	Otava Happy Jazz Otava, Otava Happy Jazz ry
10.08.	Kalkkiranta Jazz Sipoo
22. – 24.08.	Viapori Jazz Suomenlinna, Helsinki
12. – 14.09.	RuskaSwing Kemijärvi, Pyhätunturi, RuskaSw
06.09.	Kallojärvi Jazz & Blues Isäkyrö

Oikeudet muutoksiin pidätetään

www.jazzrytmit.com

Kesän festarit ja kohokohdat
Lady Summertime Jazz Singer Contest

Meltem Ege ile DOMİNO TEORİSİ ÜZERİNE

Geçtiğimiz sezonun son Nardis konseri gerçekten unutulmaz bir gece oldu. Bir gün sonra gece saat 12'de seçim yasakları başlayacağından son konser 20 Temmuz akşamı gerçekleşti. Jazz'a yakın olan birçok kişi bu güzel müziğin hak ettiği ilgiyi yeterince görmemesinden yakınır ama iş bu konuda elini taşın altına koymaya gelince etrafta çok az kişi kalır. Elini taşın altına değil de dağın altına sokmaya gelince hiçbir kurum 'Genç Vokalistler Yarışması'nı düzenleyen Nardis'in eline su dökemez. Bu yarışma futbol jargonu ile Türk jazz'ının fideliğidir.

Şimdi de size bu bahçede çok güzel şeyler olduğunun delili bir haberi sunuyorum:

Nardis Jazz Club'ın geçen nisan ayında üçüncüsünü düzenlediği seçmelerde dereceye girerek Finlandiya'daki 12. Lady Summertime Genç Jazz Vokal Yarışması'na katılma hakkı kazanan Meltem Ege, yarışmada yer alan 11 ülkenin solistini geride bırakarak birinciliği elde etti. Bu yıl Estonya, Danimarka, Finlandiya, Almanya, Litvanya, Letonya, Norveç, Polonya, Romanya, İspanya, Türkiye ve Uruguay'dan vokalistlerin katıldığı uluslararası yarışma 13–14 Temmuz tarihlerinde Finlandiya'nın Hemmellinna kentinde yapıldı. Meltem Ege, hem 11 kişiden oluşan jüri üyelerinin tam puanlarıyla hem de geceye dinleyici olarak katılan halk jürisinin oylarıyla birinci seçilerek para ödülü ve çeşitli uluslararası festivallerde konser hakkı kazanmış oldu. Genç solist ayrıca, önümüzdeki yılda da festivalin açılış ve kapanış konserlerini verecek.

Nardis'teki sezonun en son gecesinde Meltem Egeyi tanıma fırsatım oldu, aşağıda okuyacağınız şeyler o gece yapılmış bir söyleşiden arda kalanlardır:

Ben Meltem Ege, annem ve babam doktoralarını yaparken Amerika'da doğmuşum. 11 yıl ailemle orada yaşadım, daha sonra Türkiye'ye dönerek Ankara'ya yerleştik. Amerika'da ilkokulda başladığım özel piyano derslerime Türkiye'ye dönünce de devam ettim. Lisedeyken Bilkent Üniversitesi'nin Müzik hazırlık okuluna girmiştim, bitirince üniversitenin piyano bölümüne lisans düzeyinde devam ettim. Geçtiğimiz yıl klasik müzik piyanisti olarak mezun oldum. Ama müzikteki asıl ilgi alanım vokal oldu.

Jazz vokalisti olmam iki yıl önce başladı ancak bu konudaki ilgim henüz çok taze. Jazz'a ilgimin ise ilk olarak nasıl başladığını hatırlamıyorum, ailede jazz dinleyen yoktu. Bilgisayar mühendisi olan babam klasik müzik sever. Annemin mesleği ise konuşma terapistliği, kendisi ses telleri uzmanı, kekeme çocukların tedavisinde çalışıyor. Bir de şu sırada doktorasını yapan sosyolog bir ablam var.

Şu an gelecek için konuşmak ve pat diye ne istediğimi söylemem zor. Ama ben bir müzisyenim ve müzikle ilgili olarak çalışmaya devam edeceğime inanıyorum. Daha doğrusu olmam gereken yerde olacağım. Hayatta nereye gittiğin sadece senin yeteneğine bağlı değil, bu iş biraz da şansa bakıyor. Ben elimden geldiği kadar kendimi keşfetmeye çalışacağım.

Şu sırada henüz akademik olarak bir jazz veya vokal eğitimi almadım. Bu güne kadar jazz ile ilgili öğrendiğim her şeyi kendi kendime keşfettim. Lisede müzikle olan ilgim gelişti, o yıllarda okulda ilk çalıştığım grupta hem vokalisttim hem de klavye çalıyordum. Daha çok rock ağırlıklı müzikler yapıyorduk. Temel müzik eğitimim olduğundan bunun üstüne vokalistliği koymak zor olmadı.

Bir Eylülde Amerika'ya uçuyorum, "Berklee School of Music"e kabul aldım, orada jazz vokalistliği okuyacağım.

Meltem Ege pırıl pırıl bakışlı ve hayat dolu bir genç insan. Konuşurken karşısındaki insanı kendi dünyasına bir çekiyor, pir çekiyor. Onun jazz'a nasıl başladığını hatırlamadığını öğrenmiştim, ama bana anlattığı renkli dünyada vokalistliğe nasıl başladığı net olarak belli idi:

Vokal konusundaki ilgimin nasıl başladığını hatırlıyorum. İlkokulda okul ödevi olarak bir biyografi hazırlamam gerekiyordu, ben konu olarak Nat King Cole'u seçtim. Onun albümünü alıp dinlediğimde her şey başladı. Gördüm ki onun söylediği şarkılar çok popüler ve birçok başka şarkıcı tarafından da söyleniyor. Zamanla onun söylediği müzikleri keşfetmeye başladım ve bu şekilde de jazz vokalına girmiş oldum. Nat King Cole'ün en sevdiğim parçası "Straighten Up and Fly'dır.

Nardis'teki yarışmaya geçen sene de katılmıştım. İşe biraz kaderci yaklaşmamın sebebi şu, benim bir önceki sene mezuniyetim Nardis'in yarışmasının ilk yılındaki finali ile aynı güne düşüyordu. Sınavdan dolayı yarışmaya gelememiştim ve o zaman daha henüz 3 aydan beri jazz çalıyorduk. Biraz da şimdi müzik olarak ben neredeydim diye öğrenmek için geldim. Yarışma beni çok eğitti. Açığımı gördüm, bilgim eksikti, ses ve ses kullanımı üzerine kendimi tanıdığımı fark ettim.

Bir yarışmaya gelirken biraz tak-

Zuhal Focan

Ihanat ladyt lavalla...

Meltem Ege hurmasi Aulangolla

tiksel yaklaşılması gerekiyordu. Kendini göstermen için uygun parçalar seçmen ve özgün bir şeyler sunmam gerekiyordu. Tüm bunları gördüm. Geçen sene yarışmaya tekrar katıldım ama sonuçta Estonya'ya kimi göndereceklerini seçemediler. Ferhat Öz, Sezgi Olgaç ve ben bir kere daha sahneye çağrıldık ve Ferhat Öz'ü seçtiler. Bu sene ise birinci ikinci dememek için Sadece Estonya ve Finlandiya'ya yarışmaya gidecek kişileri seçtiler. Özge Estonya'ya gitti ben Finlandiya'ya Lady Summertime yarışmasına gittim. Orada birinci oldum. Beni çok beğendiler. Çıldırtıcı bir farkla birinci oldum, işin güzel tarafı da bu oldu, deli bir birincilik aldım.

Orada 'Moody's Mood for Love' söyledim. En çok ilgi çeken parça bu oldu, James Moody'nin 'I am in the mood for love' adlı parçadaki bir solosu üzerine yazılmış vocalese tipi bir şey. Lirikler Mark Murphy'nindi. Bir de yarı finalde Latin yorumuyla bir 'Nature Boy' söylemiştim. Finalde önce "I'm a fool to love you" adlı bir ballad, arkasından da "Twisted" adlı bir vocalese söyledim, kendim hakkında da bir çok şey öğrenmiş oldum.

Çok rahattım, etrafımda birçok gereksiz bir hırs ve ego ile gelmiş kişi vardı, kendimin onlar gibi olmadığımı gördüm. Çevremdeki insanlarla çok güzel bir iletişim kurdum. Fark ettim ki kendimi tanıyorum ve bu işi çok rahat yapıyorum.

Önder Focan bana parçalarımı iyi seçtiğimi ve tüm birikimimi jüriye gayet doğal olarak ilettiğimi söyledi. Benim hoşuma giden de bu rahatlık oldu. Başka bir eksik de görmedim.

Siz bu satırları okuduğunuzda Meltem bambaşka bir müzik dünyasında yaşıyor olacak. Biraz da onun bu yeni dünyası üzerine sohbet açtık:

Benim geçmişimde reddedilemeyecek boyutta bir klasik müzik geçmişi var. Piyano dönemim şimdilik arka planda kaldı, şimdi vokal tarafımın üzerine gidiyorum ama elbette ileride bunlar da birleşecek.

Sibel Köse ile Nardis'te tanıştım, harika bir insan, beni Polonya'daki bir yaz okuluna gönderdi, orada da birçok ülkeden gelen değişik vokalistlerle tanıştım. Bu deneyim bana yurt dışında bir müzik okuluna başvurma düşüncesini verdi, Berklee'ye gitmek istedim ve müracaat ettim, kabul edildim. İnsanın hayatında her kapı bir başka kapıyı açıyor. Piyanoda sıkıldığımdan vokala geçmiştim, şimdi de Amerika'ya gidip oradaki sınırlarımı göreceğim. Örneğin aranjman dersleri göreceğiz, o konuda neler yapabilirim teknoloji ile bunu ne kadar bağlıyabiliyorum merak ediyorum. Piyanoda nereye döneceğim bunu da bilmiyorum. Aslında neler olacağını da bilmiyorum, bilmek de istemiyorum. Yol kendini gösterecek.

YAMAHA MÜZİK ALETLERİ

SATIŞ MAĞAZASI

- Pearl River konsol piyano çeşitleri
- Yamaha yarı kuyruklu,
- Yamaha konsol,
- Yamaha silent piyanolar;
- Yamaha Clavinova elektro piyano çeşitleri.

Akustik Piyano ve Silent Piyano ile Sınırsız Özgürlük

- Yamaha gitar elektro gitar, bass gitar çeşitleri,
- Yamaha nefesli ve yaylı çalgılar bulunur.

lila piano

Koşuyolu'ndaki mağazamızda tüm Yamaha ürünleri bulunmaktadır...

Koşuyolu Cad. No:12 Koşuyolu-Kadıköy/İSTANBUL • Tel: 0216 326 48 17
Dereboyu Cad. No:139/A Ortaköy/İSTANBUL • Tel: 0212 236 55 51-52
e-mail: lilatekelk@ttnet.net.tr

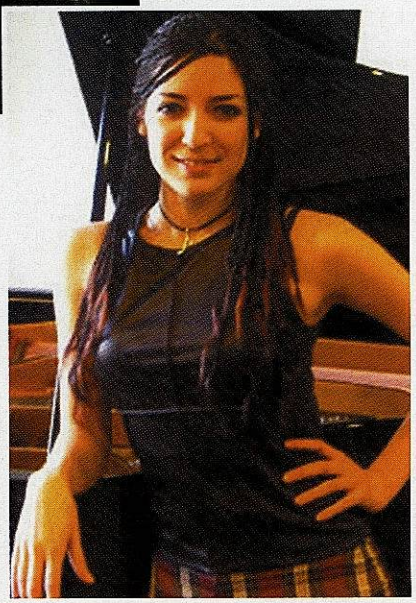

Yol tabi ki kendini gösterecek ama önemli olan o yolun geçtiği dünyanın doğru algılanması. Biraz da Meltem'in içinde yaşadığımız dünyayı nasıl gördüğü üzerinde durduk.

Türkiye birçok açıdan büyük potansiyeli olan bir ülkedir. Çok akıllı ve azimli insanların yaşadığı bir ülkeyiz. Ama bana göre önümüzde müzikle ilgili olarak aşılması gereken bazı engeller var. Jazz eğitim imkânı Türkiye'de çok sınırlı, Örneğin Ankara'da geçmişte jazz eğitimi alma imkanı özel hocalardan ders almak dışında pek yoktu. Bana göre Türkiye'de birçok başka müzik okulunun açılması gerekiyor.

Çevremizdeki birçok kişi bize Türkiye'de ne işiniz var, yurt dışına gidin ve ne yapacaksanız orada yapın diyorlar.

Ben bu görüşe karşıyım. Evet, yurt dışına gidelim bu doğru, ama bir başka doğru da şu. Burası doğup büyüdüğümüz ülke. İnsan dışarıda güç toplamalı ama sonunda ülkesine geri dönmeli.

Bir kişi tek başına önemli bir fark yaratamaz diyorlar. Buna da katılmıyorum. Doğru insanlarla çalışıp kendimizi geliştirirsek fark yaratabiliriz diye düşünüyorum. Ben bir kişinin fark yaratma çabasının kendi ötesinde olumlu bir domino etkisi yaratacağına inanıyorum. Bence ölümsüzlük diye bir şey yok, hayat sürelerimiz sınırlı ama geriye bırakabildiğimiz bir şey var. Genç beyinlerde bir güzellik bırakabiliriz. Bu güzellik ise sonsuzluk olabilir, senin devrilecek bir tek taşın oluyor ama o tek taş sonsuza kadar başka taşları devirebiliyor.

Meltem Ege'ye o domino taşı olarak bu dünyaya bir çocuk getirmek isteyip istemediğini sordum. Ona göre bir çocuk yetiştirmek konsantrasyon gerektiriyor, hayatının yurt dışına gitmek üzere olduğu bu aşamasına giderayak böyle bir konsantrasyon mümkün gözükmüyor. Sonra kulağıma fısıldıyor, zaten bir koca adayı da yokmuş. Ancak çok sevdiği Lidya adlı yedi yaşındaki Golden Retriever cinsi köpeğini kime emanet edeceğini de söylemedi. Müziğin dışında onun için en önemli şey bu varlık.

Meltem yengeç burcu, kendi ifadesiyle hem içine kapanık hem de dışa dönük bir insan. Benim görüşüm ikincisinin ağır bastığı, ayrıca kendisini çok yönlü bir insan olarak görüyor.

Güzel yemek yaptığını da öğrendim. Ona "hadi, yarın akşam sana yemeğe geliyorum, bana bir menü hazırla' dedim. O da bana şu satırları yazdığım sabah saatlerinde bile ağzımın suyunu akıtan bir sanal menü hazırladı.

Meğer Meltem esaslı bir makarnacı imiş ve İtalyan mutfağına severmiş. Yemekte bana özel baharatlarla hazırlanmış bir Viyana Şnitzel ve fesleğen soslu makarna yedireceğini söyledi. Makarnanın pesto olarak pişme kıvamını, sosundaki sarımsak ve soğanın ince uyumunu, bonfilenin nasıl dövüleceği ve kereviz tozu ile kimyonun nasıl bir araya geleceğini büyük bir keyifle anlattı. Hem annesi hem de babası tarafından Egeli olduğunu, evlerinde dedesinin yaptığı aile mahsulü zeytinyağını kullandıklarını sanal davetimizin salata faslında öğrendim. Gülerek 'yemeğimiz asla salatasız olmaz, bizde tüm aile yeşile bayılır" dedi.

Tatlı konusundaki asıl uzman sosyolog abla olmasına rağmen bana 3 çeşit çikolatadan yapılan kurabiyelerin tarifini de verdi. Tüm bu yemek şöleni Meltem'in dünyasında esaslı bir Türk kahvesi ile sonuçlanıyormuş ama ne yazık ki sohbet ettiğimiz gece Nardis'teki masamızda sadece filtre kahve vardı.

Epey konuşmuştuk, acelesi de vardı çünkü biraz sonra Nardis'te sahne alacaktı. Sohbetimiz de onun söylemek istediği son sözlerle kapandı:

Klasik müzikle yola çıktım, piyanist oldum ama sonra yolumu değiştirdim. Artık klasik müziğe zaman ayıramıyorum ve ilham almıyorum. Bu güne kadar de ders almadan jazz müziğinde bir yerlere geldim ama şimdi iyi bir eğitim alacağım. Birçok sevdiğim ve takip ettiğim jazz müzisyeni var ama aralarında bir ayırım yapmıyorum. Daha doğrusu düşüncelerimi kendime saklamak istiyorum. Dönünce kendi ülkemde de bir şeyler yapmak istiyorum, bir okul açacak gücü toplamam gerekiyor.

İnsanın kendisine dönüp bakıp ne olduğunu görmesi çok zor bir şeydir. Her alanda herkese şunu diyorum; gitmek istediğiniz yolda cesur olun, sevdiğiniz konuda bir şeyler yapmaktan korkmayın. Aslında hayatta hiçbir yenilgi yok, sadece yeni bir şeyler öğrenmek var. Ben korksaydım hiçbir yere varmazdım, ne oluyorsa zaten oluyor, cesaretle yola çıkmak lazım. Siz de korkmayın ve bir an önce yola çıkın.

İşte felsefe bu, yenilmek diye bir şey yok, sadece öğrenmek var.

Çoğu insan neden bu tip sohbet ağırlıklı röportajlarda karşımdaki müzisyenle konuşurken yemek konularını açtığımı merak eder, bu sefer sizlere nedenini söylemek istiyorum. Yemek yapmada gösterdiğiniz ustalık, ayrıntılara verdiğiniz değer sizin kendi işinize gösterdiğiniz özenin de aynasıdır. Yemeği nasıl yaptığımızı anlatırken aslında kendimizi anlatırız. Meltem Ege'ye gelince, onun yüreğinin götürdüğü yolda başarılı olacağına, buraya dönünce Berklee'de aldığı ışığı başka yüreklere taşıyarak tek bir domino taşının mucizeler yaratabileceğini göstereceğine içtenlikle inanıyorum.

Tek üzüntüm şu, kız oralara gitmeden keşke bir şnitzelini yiyebileydim. Kısmet.

Jazz festivali evinize geliyor!

DVD VIDEO 5.1 DOLBY DIGITAL

Tümü 5.1 Dolby Dijital ses ve görüntü kalitesiyle unutulmaz canlı konserler, bütün zamanların en büyük jazz eserleri, jam sessions, kendi seslerinden yaşam öyküleri, aşkları, düş kırıklıkları...

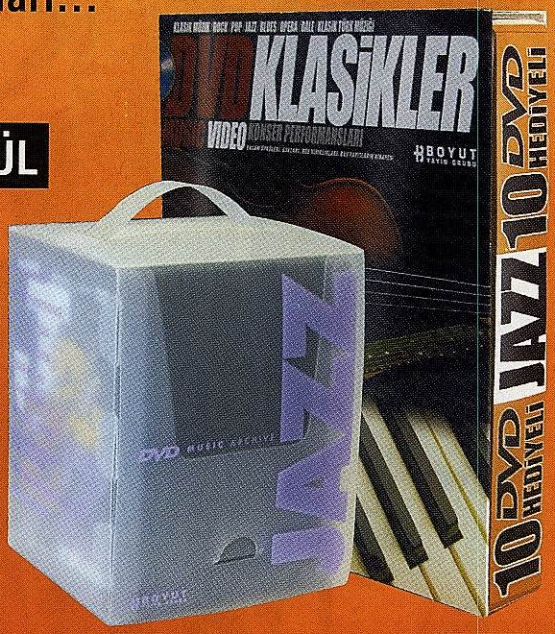

10 DVD, 10 FASİKÜL

Ray Charles,
Frank Sinatra,
Louis Armstrong,
Nat King Cole,
Sammy Davis,
Blues Greats,
Jazz Sessions,
Dizzy Gillespie-Billy Eckstine,
Dean Martin, Herbie Mann

KONSER PERFORMANSLARI DVD KLASİKLER

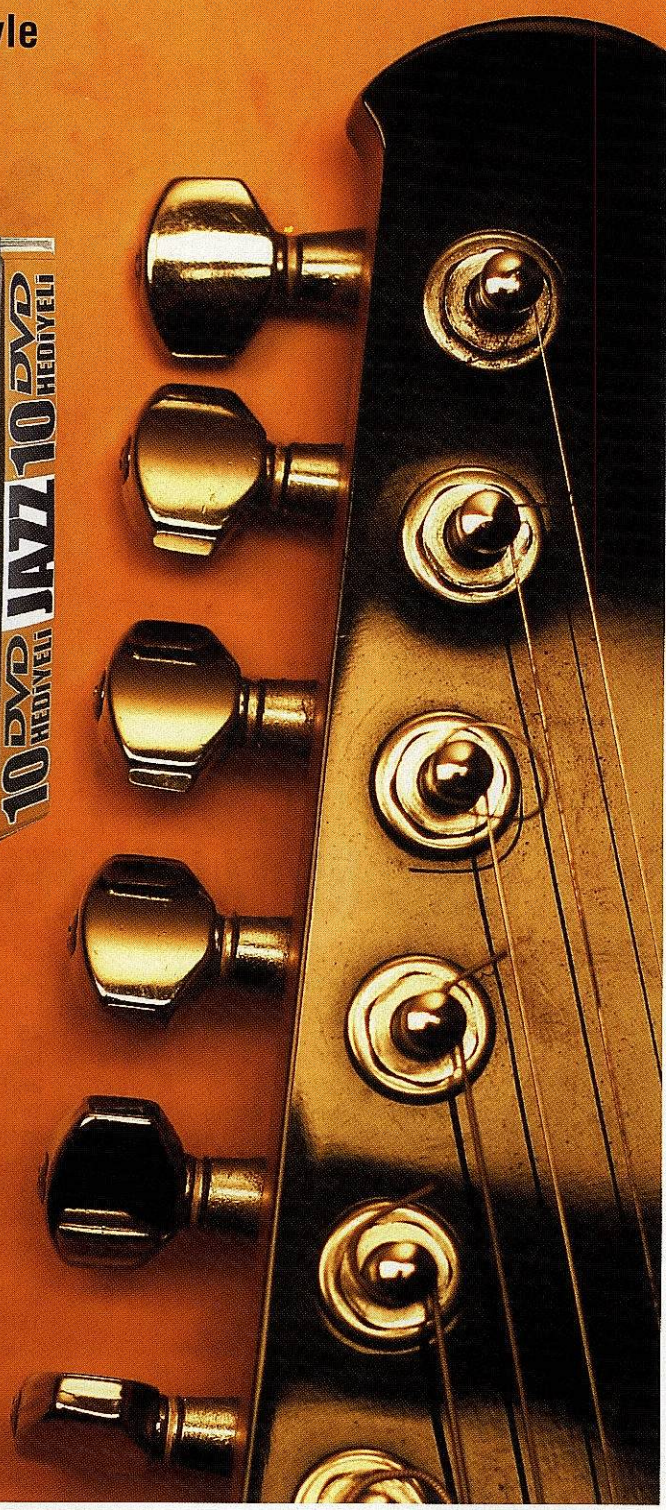

İddialı bir müzik arşivi için olmazsa olmaz bir koleksiyon...
Lüks klasörde 10 Fasikül, özel kutusunda
10 DVD ile muhteşem bir set.
Üstelik adresinize ücretsiz gönderim.

Ayda sadece 7.90 YTL

BOYUT YAYIN GRUBU

www.boyut.com.tr

HEMEN ARA

BOYUT YAYIN DANIŞMA HATTI 0212 444 53 53

KÖŞE BUCAK CAZ

AKBANK 17.JAZZ FESTİVALİ

AYA İRİNİ MÜZESİ
17 Ekim Çarşamba > 20:30 > John Pizzarelli Quartet

CEMAL REŞİT REY KONSER SALONU
24 Ekim Çarşamba > 20:30 > Nublu Orchestra conducted by Lawrence D. ?Butch Morris?
25 Ekim Perşembe > 20:30 >The Phil Woods Quintet
26 Ekim Cuma >
19:30 > Archie Shepp Quartet
21:45 **>** Mose Allison Trio
27 Ekim Cumartesi >
19:30 > Terje Rypdal, Palle Mikkelborg, Helen Davies
21:45 > Roberto Fonseca

BABYLON
17 Ekim Çarşamba > 22:00 > A Hawk and A Hacksaw
18 Ekim Perşembe > 21:30 > Nostalgia 77 Octet "Tru Toughts"
19 Ekim Cuma > 23:00 > Kerem Görsev Akustik Trio
20 Ekim Cumartesi > 23:00 > Soil & Pimp Sessions
21 Ekim Pazar > 20:00 > Renaud Garcia-Fons & Arcoluz
22 Ekim Pazartesi > 21:00 >"By Any Means" Rashied Ali, Charles Gayle, William Parker
23 Ekim Salı > 21:00 > Moscow Art Trio
24 Ekim Çarşamba > 21:00 > Eddie Bo
25 Ekim Perşembe > 21:30> İlhan Erşahin's Nublu
26 Ekim Cuma > 23:00 > Tortured Soul
27 Ekim Cumartesi >
22:00 > Gevende
23:30 > DANdadaDAN
28 Ekim Pazar > 20:00 > Third World Love

Q JAZZ BY LES OTTOMANS
18 Ekim Perşembe > 21:30 > Selen Gülün Trio

garajistanbul
19 Ekim Cuma >
22:00 **>** Amp Fiddler
23:15 **>** DJ Yakuza

KEMER GOLF& COUNTRY CLUB
23 Ekim Salı > 20:30 > Eddie Bo

AKBANK SANAT
17 Ekim Çarşamba > 17:00 > Seminer - Hülya Tunçağ " Cazla Klasik Müzik Arasındaki Köprü" – 1. Bölüm
18 Ekim Perşembe > 19:30 > Sarp Maden Quartet
19 Ekim Cuma > 17:00 > Seminer - Hülya Tunçağ " Cazla Klasik Müzik Arasındaki Köprü" – 2. Bölüm
20 Ekim Cumartesi >19:30 > Murat Öztürk Trio
23 Ekim Salı > 19:30 > Song Dreaming 2
24 Ekim Çarşamba > 17:00 > Seminer - Hülya Tunçağ " Cazla Klasik Müzik Arasındaki Köprü" – 3. Bölüm
25 Ekim Perşembe > 19:30 > Dinamik
26 Ekim Cuma > 17:00 > Seminer - Hülya Tunçağ " Cazla Klasik Müzik Arasındaki Köprü" – 4. Bölüm
27 Ekim Cumartesi > 19:30 > Kaiser & Semih Duo

İZMİR, EGE ÜNİVERSİTESİ ATATÜRK KÜLTÜR MERKEZİ
30 Ekim Salı >20:30 > Third World Love
31 Ekim Çarşamba > 20:30 > Ayhan Sicimoğlu & The Latin Allstars

ANKARA, MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI ŞURA SALONU
31 Ekim Çarşamba > 20:30 > Third World Love
1 Kasım Perşembe > 20:30 > Ayhan Sicimoğlu & The Latin Allstars

Can Ergelmiş
canergel@hotmail.com

17 Ekim - 1 Kasım

17. Akbank Jazz Festivali

JOHN PIZARELLI QUARTET

Ünlü müzisyen John Pizzarelli, festivalin bu yılki açılış konseri için İstanbul'a geliyor. Bugüne kadar özellikle George Shearing, Rosemary Clooney ve Buddy DeFranco ile birlikte unutulmaz sahne performansları gerçekleştiren sanatçı, geçtiğimiz yıllar içerisinde 40'ı aşkın albümde yer aldı.

John Pizzarelli, 1960 yılında New Jersey'de dünyaya geldi. 6 yaşından itibaren banjo çalmaya başlayan Pizzarelli'nin ilk öğretmeni, aynı zamanda bir gitar dehası olan Bucky Pizarelli'ydi. Baba Pizzarelli, hem John için, hem de kardeşleri için çok iyi bir öğretmendi. Hem onların müzik bilgilerini geliştirmek, hem de kulaklarını eğitmek için çeşitli yöntemler kullanmaktaydı. Bir yandan, okulda her türlü müzikal aktiviteye katılmaları için onları teşvik ederken, bir yandan evde teorik müzik bilgisi veren baba Pizzarelli, yemeklerde bile en son jazz albümlerini çocuklarıyla beraber dinler, hatta albümler hakkında onlarla sohbetler ederdi.

Kısa zamanda banjoda yetkinlik kazanan John'un ilk çaldığı şarkılar "Bye, Bye Blackbird" ve "Honeysuckle Rose"du. Doğaçlamaya ve babasının kendisi için hazırladığı akor dizileri üzerinde solo çalmaya da çok yatkınlık gösteren müzisyen, çok kısa zamanda ailesini ve etrafındaki diğer müzisyenleri etkilemeyi başarmıştı. Baba Pizzarelli, bir yandan Benny Goodman, George Barnes, Joe Venuti ve Zoot Sims gibi, devrin klasik anlamda jazz çalan müzisyenleriyle birlikte çalarken, bir yandan da John ve kardeşlerinin müzik eğitimini sürdürmesi ve buna alışmaları için destek oluyordu. Hatta kaydettiği bazı albümlerde John ve kardeşi Mary bile çalıyordu.

10 yaşında banjoyu bir kenara bırakarak gitara ağırlık veren müzisyen, ilk topluluğunu 14 yaşındayken lisede kurdu. Her ne kadar banjoyla ilk çaldığı şarkılar jazz standartları olsa da, lise yıllarında rock ağırlıklı çalışmalara devam etti Pizzarelli. Babası, bir defasında Reinhardt'ın bir solosunu çalması için ona 5 Dolar önerdi, ancak birkaç kez gerçekleşen denemeden sonra başarısız olan Pizzarelli'nin bu deneyimden en büyük kazancı daha dikkatli ve sık bir şekilde jazz dinlemeye başlamasıydı.

Döneminin en ünlü müzisyenleriyle çok genç yaşta tanışan Pizzarelli, daha 20 yaşındayken babasıyla birlikte çalıyordu. 1980 yılında babasıyla birlikte *2x7=Pizzarelli* adlı albümü kaydetti; bu albümde daha önce bir arkadaşına eşlik ederken çalmaya başladığı 7 telli gitarını kullanıyordu.

Pizzarelli, zaman zaman efsane müzisyen Nat King Cole'la karşılaştırılmakta, yumuşak ve dinlendirici üslubu bu açıdan izlenmektedir. Müzisyen, böyle büyük bir efsaneyle karşılaştırılmanın kendisi için en büyük iltifat ve en değerli onur olduğunu belirtmektedir; konserlerinde Nat King Cole ve Frank Sinatra'nın daha önce seslendirdiği şarkıları seslendirmektedir. Günümüzde, bu şarkıları en iyi yo-

17 Ekim, Aya Irini

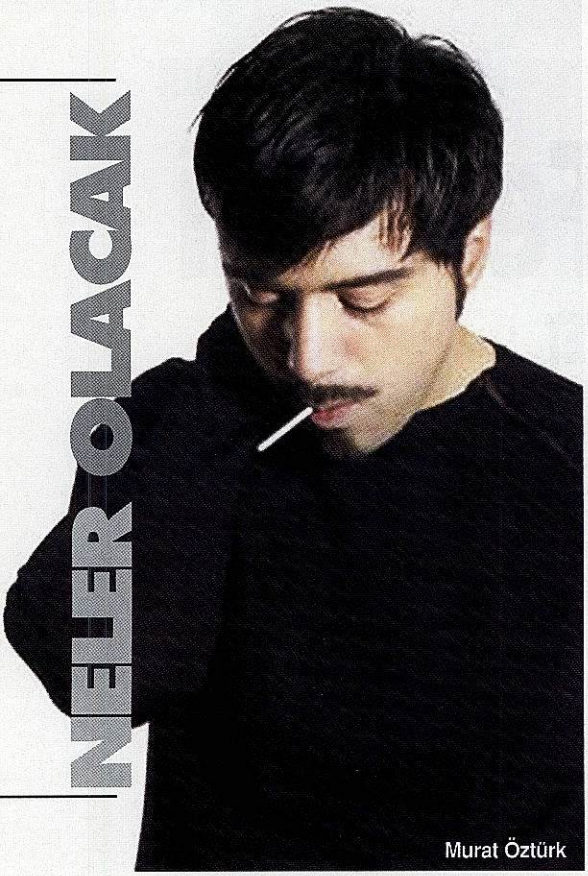

Murat Öztürk

rumlayan müzisyenlerden biri olan Pizzarelli, hem vokaliyle, hem de gitarıyla yorumladığı müziğe renk katmaktadır.

Pizzarelli'nin Nat King Cole'la tanışması, 20 yaşına denk gelir. İlk kez *Straighten Up and Fly Right* şarkısını çok beğenen müzisyen, hemen Cole'un kayıtlarını toplamaya başladı. Cole'un müziğinde en çok sevdiği şey, müziğin bir yandan romantik, diğer yandan da nükteli olmasıydı. Ancak her şeyin ötesinde, müzikte gerçek swing öğeleri vardı, swing gerçekten hissediliyordu. Cole'un vokali de onun için ayrıca etkileyiciydi, çünkü yumuşak ses tonu ve sade cümleleri ona, tıpkı Chet Baker'da olduğu gibi, daha çok yakışıyordu.

1983 yılında ilk kez vokalist olarak bir albümde yer alan John Pizzarelli'ye *I'm Hip (Please Don't Tell My Father)* adlı bu albümünde babası Bucky Pizzarelli, Russ Kassoff ve Jerry Bruno eşlik ediyor, kendisi ise vokalin yanı sıra gitar, trompet ve klavyeyle yer alıyordu. 20'li yaşların ortasında Amerika'nın farklı eyaletlerinde babasından bağımsız olarak konser vermeye başlayan müzisyen, ne bu yaşlarda, ne de daha ileride babasıyla olan müzikal bağlarını koparmadı ve onunla konserler vermeye devam etti. Özellikle ilk gençlik çağında babasıyla birlikte çalmış olması, onun Ray Brown, Barney Kessel, Sweets Edison, Herb Ellis gibi müzisyenlerle birlikte sahne almasını sağladı. Pizzarelli'nin çocukluğundan, müzikle ilk tanışmasından, babasıyla olan ilişkisinden ve özellikle babasının kendisini yönlendirmesiyle birlikte gelişen müzik anlayışından detaylı olarak bahsettik. Çünkü Pizzarelli'nin müziğindeki sağlam yapı, bir anlamda gençliğinde edinmiş olduğu klasik jazz temelleridir.

Şimdiye kadar, Pizzarelli'nin gitarist olarak kariyerinden bahsettik, ancak en azından onun kadar önemli ve bugün Pizzarelli'yi günümüzün en mühim jazz müzisyenlerinden biri haline getiren özelliği onun aynı zamanda güçlü bir jazz vokalisti olmasıdır. Zaman içerisinde, hem babasının tavsiyesi hem de konserlerde almış olduğu geri dönüşlerle birlikte, sesini de çalıştırması ve geliştirmesi gerektiğini fark eden müzisyen, bu konuda dersler almaya başladı.

Pizzarelli, 'davulsuz', yani Nat King Cole tarzında oluşturduğu *trio*yla birçok turneye çıktı, 1980'li yıllarda. Ancak bunlardan en önemlisi, Frank Sinatra'yla birlikte çıktığı turneydi. Bu konserler dizisi içerisinde Pizzarelli, müziğin yanı sıra, sahne duruşunu, giyinişini, davranışlarını ve dinleyicilerle ilişkilerini izledi Sinatra'nın. Böylece, sadece bir müzisyen olmaktan öteye geçti, sahnede kendine özgü bir duruş oluşturdu ve bu duruşuyla birlikte çok iyi canlı sahne performansları sunmaya başladı.

Pizzarelli'nin 1990 yılından itibaren kaydettiği albümler, eski jazz müzisyenlerine bir nevi saygı duruşu özelliğini taşıyor. *My Blue Heaven, Knowing You, Bossa Nova, Live at Birdland, Dear Mr. Cole* ve *Dear Mr. Sinatra* albümleri, Pizzarelli'nin bu eserleri yorumlamakta ne kadar usta olduğunu; eski Amerikan geleneğine bağlı kalırken, kendi üslubunu yansıtmakta da son derece başarılı olduğunu kanıtlar nitelikte.

Pizzarelli'nin Nat King Cole ve Frank Sinatra yanında, son derece saygı duyduğu ve aynı zamanda hayran olduğu başka bir müzisyen daha var: Joao Gilberto. 21 yaşındayken radyoda Gilberto'yu ilk kez duyan müzisyen, hemen ertesi gün bir Gilberto albümü edinerek bossa nova alemine daldı. "Gilberto'nun nasıl gitar çaldığını yakından, dikkatle dinlemeye çalıştım; basit, aynı zamanda karmaşıktı. Daha önce de bossa nova çalıyordum, ancak bu şekilde değildi. O günden sonra, Joao'nun stilinde çalmaya çalıştım, bossa novayı bu şekilde dinlemeye çalıştım." diyor Pizzarelli.

1992 yılından beri John Pizzarelli Trio, dünyanın dört bir yanında konserler verdi, 1993 yılında ise Frank Sinatra'nın uluslararası turnesinin açılışını gerçekleştirdi. Frank Sinatra'yla yıllar önce aynı turnede sahne alan Pizzarelli için, Frank Sinatra'nın turnesinin açılışını Carnegie Hall gibi prestijli bir konser salonunda gerçekleştirmek büyük bir onurdu.

Pizzarelli, en son 2006 yılında *Dear Mr. Sinatra* albümünü kaydetti. Bu albümde, Sinatra'nın daha önce seslendirdiği ve birçoğu Sinatra'yla özdeşleşmiş olan *Witchcraft, You Make Me Feel So Young, How About You?, I've Got You Under My Skin, Nice 'n' Easy* gibi şarkıları yorumladı.

Pizzarelli, Akbank Jazz Festivali'nin açılış gecesinde 17 Ekim Çarşamba akşamı Aya İrini'de 20:30'da sahne alacak. Kendisine eşlik edecek sanatçılar ise, basta kardeşi Martin Pizzarelli, piyanoda Larry Fuller ve davulda Tony Tedesco olacak. Konser öncesinde edindiğimiz bir tüyo ise, sanatçının konserde Sinatra eserleri de seslendireceği. Çağımızın en iyi Sinatra yorumcularından biri olan Pizzarelli'nin bu performansı kesinlikle kaçmaz!

PHIL WOODS QUARTET

Akbank 17. Jazz Festivali'nin en önemli konserlerinden biri de Phil Woods Quintet şüphesiz. Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda 25 Ekim Perşembe akşamı 20:30'da sahne alacak Phil Woods Quintet'te, üstat Woods'a piyanoda Jim McNeely, trompette Brian Lynch, davulda Bill Goodwin, basta ise Steve Gilmore eşlik edecek.

50 yılı aşkın müzik kariyeri süresince Phil Woods, jazz tarihinin en yetenekli ve en çalışkan müzisyenlerinden biri olarak görüldü. Bir anlamda, Charlie Parker'ın mirasını ve müzik anlayışını ondan sonraki dönemlere taşıyan –ama hiçbir zaman onun basit bir kopyası olmayan-, sadece taşımakla kalmayıp onu geliştirerek yeniliklere uyarlayan Woods, 1970'lerden beri uzun yıllar boyunca kendi liderliğini gerçekleştirdiği Phil Woods Quartet'le turnelere çıktı, yüzlerce konser verdi. Stüdyo çalışmalarından her ne kadar uzak kalmaya çalıştıysa da, 1977 yılında ünlü pop şarkıcısı Bill Joel'in *Just the Way You Are* kaydında harikalar yarattı. Jazz dünyasına kattıkları tartışılmaz olan Woods'un adına atıfta bulunan bir İtalyan plak şirketi bile Philology adı altında kuruldu. Philology, şimdiye kadar Woods'un 27 kaydını piyasaya sürdü. Günümüzde yaşayan en önemli alto saksafoncudan biri olan müzisyen, geçtiğimiz yıllar içerisinde hiçbir zaman yaratıcılığını ve hevesini kaybetmedi.

1931 yılında Amerika Birleşik Devletleri'nin Massachusetts eyaletinde dünyaya gelen müzisyen, 12 yaşındayken ilk kez saksafonla tanıştı. Bu sırada, dönemin en önemli saksafoncularından Lennie Tristano'dan ders almaya başladı. Tristano'yu, aslında Miles Davis'e atfedilen *cool* akımının başlangıcı olarak görür birçok jazz eleştirmeni. Bu açıdan, Woods'un ilk kez saksafon derslerini almaya başladığı öğretmeni, Woods'a salt tekniğin ve notaların çok ötesinde bir müzikal anlayış aşılamıştı. 17 yaşında Manhattan School of Music'te yaz derslerine katıldıktan sonra ABD'nin en prestijli müzik okulu olan Julliard School'da klarnet eğitimi aldı. Henüz üniversiteden yeni me-

Phil Woods

zunken Kenny Dorham, George Wallington, Friedrich Gulda gibi esaslı müzisyenlerle birlikte çalma fırsatını edinen Woods, aslında bu dönem bir anlamda müzikte olgunlaşmanın ve kendi tarzını oluşturmanın yollarını arıyordu.

Henüz 25 yaşındayken Dizzy Gillespie'nin orkestrasında yer alan ve içerisinde Güney Amerika ve Orta Doğu'nun bulunduğu uzun bir turneye çıkan müzisyen için Gillespie'nin önderliği çok önemliydi. Bu yadsınamaz ilham kaynağını Woods, "Dizzy benim müzikal varlığımın en önemli kaynaklarından biriydi" diye açıklıyor.

1950'lerin sonunda kendi topluluklarını yönetmeye başlayan ve bu konuda başarısını çok kısa sürede kanıtlayan müzisyen, Herbie Hancock ve Ron Carter'la birlikte gerçekleştirdiği çalışmalardan çok keyif aldığını her fırsatta belirtir. Ayrıca, Quincy Jones, Buddy Rich, Benny Goodman gibi jazz tarihini bizzat oluşturan müzisyenlerle birlikte farklı turnelere çıkmak da Woods için, klasikle ve gelenekle moderni birleştirmek açısından önemli bir ilham kaynağı oluşturmuştur.

1968 yılında, jazz?ın Amerika'daki gelişiminden ötürü hayal kırıklığına uğrayan sanatçı Avrupa'ya yerleşti ve burada The European Rhythm Machine adında çok iyi bir grubun liderliğini üstlendi. Birkaç yıllık Avrupa macerasının ardından, 1970'lerin başında tekrar Amerika'ya temelli geri dönen müzisyen, birkaç deneysel girişimin ardından 1973 yılında Bill Goodwin, Mike Mellilo ve Steve Gilmore ile birlikte Phil Woods Quartet'i kurdu. Her ne kadar zaman içerisinde topluluk beşli ve hatta altılı yapıda bulunmuş olsa ve topluluğun elemanları dönem dönem değişmiş olsa da, tarz ve üslup açısından bir kopuş yaşanmamış, müzikal gelişim sağlanabilmiştir. Geçtiğimiz dönem içerisinde, Tom Harrell (tp), Hal Crook (tb), Brian Lynch (tp), Hal Galper (p) ve Bill Charlap (p), Phil Woods Quartet'le çalan müzisyenlerden sadece birkaçıdır. Goodwin ve Gilmore ise, Woods'la birlikte, topluluğun kuruluşundan itibaren çalmaya devam etmektedir.

Özellikle bebop platformunda kalmayı tercih eden Woods'un toplulukları hiçbir zaman sadece birer bebop grubu olmadı, her zaman kendi repertuarlarını geliştirdiler ve Wood'un yolunda ilerlerken kendilerini geliştirmeyi başardılar.

1970'lere kadar, birçok film müziği, reklam müziği veya televizyon jeneriği için stüdyoya giren müzisyen, bu yıllardan sonra bu tarz kayıtlar yapmaktan mümkün olduğunca kaçınmıştır.

Phil Woods, 1977 yılında Harry Leahey (g) ve Alyrio Lima (p) ile birlikte kaydettiği *Live from the Snowboard* albümüyle Grammy ödülünü kazandı. Müzisyen, enstrümantal jazz dalında 1982 ve 1983 yıllarında birer kez daha Grammy ödülü kazandı.

Woods'un müzik anlayışı sadece bestecilik, yorumculuk ve grup liderliğiyle sınırlı kalmıyor. Woods, aynı zamanda başarılı bir eğitimci. Jazzın en iyi öğrenim şeklinin çalarak ve bol bol seyahat ederek olduğunu savunan müzisyenin jazz eğitimi üzerine söyledikleri, günümüzde jazz eğitiminin yöntemini sorgular nitelikte.

Sokaklardan üniversitelere doğru giden bir müzikal ihtiyaç var elbette. Jazz canlıdır ve bu yüzden bütün okullarımızda jazz üzerine derslerimiz var. Bu harika. Ama aslında emin değilim. Bunu daha derinden incelememiz gereklidir. Okullardaki jazz bölümleri, dışarıda gerçek hayatın içerisinde gerçekten öğrencilerin mezun olduktan sonra jazz icra edecekleri platformlar bulabileceklerine inanıyor. Ancak öğrenciler büyük bir hevesle çalmaya başlıyorlar, ancak bunun imkansız olduğunu gördükleri anda tekrar üniversiteye dönerek akademik hayata atılıyorlar. Üniversitelere konuşmaya gittiğim zaman, müzik öğrencilerini her zaman uyarmışımdır. Eğer müzisyen olmak istiyorsan, kültür sahibi ve entelektüel bir insan olmalısın. Hem Benny Carter, hem de Charlie Parker bana bunu öğretti. Dünyayla ilgili bir şeyler öğrenin, yemekle ilgili, şarapla ilgili bir şeyler bilin, farklı dillerde konuşabilin, bir oyuna gidin, bir şeyler yapın. Sadece 'Coltrane çok severim' demeyin.

Bebop geleneğini yaşayan, aynı zamanda ABD'nin en prestijli müzik okulu olan Julliard'dan mezun olup, müziği akademik olarak da analiz etmiş olan Woods'un müzikal geçmişi başarılarla dolu. Böyle bir müzisyeni ülkemizde misafir etmek bizler için de büyük bir onur olacak.

ARCHIE SHEPP QUARTET

Archie Shepp, 1960'lı yıllarda New York jazz sahnesine gelişinden itibaren tenor saksofonuyla ve piyanosuyla tüm dünyadaki jazz severleri şaşırtmaya devam etmektedir. Zaman zaman bir radikal, zaman zaman da korkulan ve çekinilen bir figür olmuş, müziğinin yanı sıra sosyal konularda açıkça konuşabilmesi de hem kendi dönemindeki sanatçılar için, hem de toplum için sosyal adaletsizlik konusundaki duruşuyla örnek olmuştur. Tenor saksofon soloları sert, dinleyici açısından zorlayıcı, kimi zaman da rahatsız edici olmuş, bütün bunların ötesinde çok büyük bir yoğunluk ve derinlik taşımıştır.

Archie Shepp'i, çağdaşlarından, hatta

Renaud Garcia

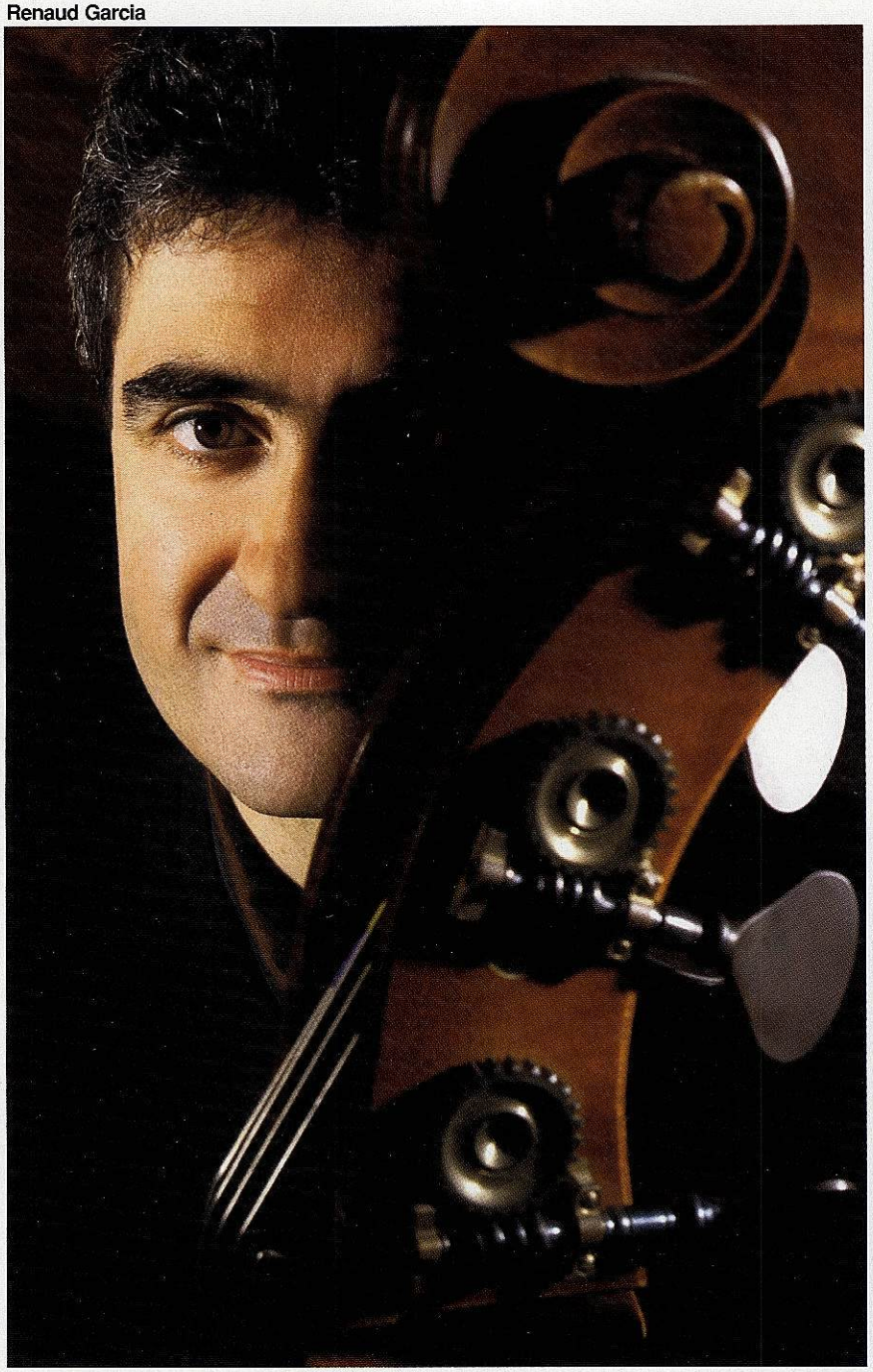

jazz tarihindeki birçok müzisyenden ayıran en önemli özelliği, jazz?ın Afrika'daki köklerine inmesi ve bu konuda derin araştırmalar gerçekleştirmesidir. Bu şekilde, kendi müziğinin Afro-Amerikanlığını yeniden farklı bir bakış açısıyla izleyebilmiş ve Afrika'dan tekrar aldığını kullanarak kendini yenileyebilmiştir.

Saksofoncu, piyanist, besteci ve yazar Archie Shepp, 1937 yılında Amerika Birleşik Devletleri'nin Florida eyaletinde dünyaya geldi. Gençlik yıllarını Philadelphia'da geçiren Shepp, bu yıllarda Lee Morgan ve Bobby Timmons gibi hard-bop müzisyenleriyle birlikte çalışma fırsatı buldu. 1959 yılında Goddard College'den drama edebiyatı konusunda derece alan müzisyen, dönemin akımı olan free jazz?a yöneldi. 1960'ların başında ise New York'a taşınan ve dönemin en sıra dışı müzisyeni olan Cecil Taylor'la birlikte avangart çalışmalar gerçekleştiren müzisyen, bu süreç içerisinde John Coltrane'le de çaldı. Cecil Taylor'la birlikte New York Contemporary Five topluluğunda Don Cherry, John Tchicai ve Bill Dixon'a eşlik eden müzisyen, 1960'ların ortalarından itibaren kendi topluluklarının liderliğini üstlenmeye başladı. Rosewell Rudd, Bobby Hutcherson, Beaver Haris ve Grachan Moncur II-I ile yürüttüğü projelerle yoğun ilgi çekmeyi başardı.

Eserlerinde ve albümlerinde Malcolm X ve James Baldwin gibi sosyal içerikli ve özellikle ırkçılık karşıtı yazılar yazan kişilerin sözlerinden alıntılar bulunuyordu. Shepp'in çalışmaları, Afrika müziğinin temellerine ulaşmaya çalışıyor, Afrika merkezli Amerikan hayatının düşünsel ve sosyal yapısını sesle tasvir ediyordu.

Protest kişiliğini müziğin yanı sıra edebi eserleriyle de yansıtan Shepp, New York'ta 1965 yılında *The Communist*, 1972 yılında ise *Lady Day: A Musical Tragedy*'i sahneledi.

1970'li yıllarda daha swing temelli bir yaklaşım taşıyan sanatçı, 1980'li yıllarda ise bebop'a ve blues'a doğru kaydı ve eski dönemlerde taşımış olduğu hırslı ve kızgın üslubu yumuşattı. Artık eskisi kadar büyük bir sertlik ve kızgınlık taşımıyordu eserleri, müziği daha farklı bir karakter kazanmıştı.

Geçtiğimiz ay Archie Shepp'le müzik ve kültür hakkında yapılan bir röportajdan bazı bölümleri paylaşmak istiyoruz. Böylece, müziğin arkasındaki düşünsel temelleri Shepp'in kendi sözlerini okuma fırsatımız olacak.

Daha çocukken blues çalmaya başladım, daha ilk blues grubunda çalarken bunun en çok yapmak istediğim şeylerden biri olduğunu anlamıştım. Babam da banjo çalıyordu ve aynı zamanda birçok blues şarkısı söylerdi; çocukluğum blues dinleyerek geçti. Daha sonra Lee Morgan ve Clarence Sharpe gibi müzisyenlerle tanıştığım zaman birçok akoru bilmiyordum ama o zaman blues'u biliyordum ve müzisyenlerin arasına bu kadar kısa zamanda karışmamın en önemli etkisi de benim blues bilgim oldu. Lee, benim ilk mentorumdu ve Lee'nin bende beğendiğin en büyük özellik, birçok farklı akor değişimini çalamasam da, genç bir adam olarak blues çalabilmemdi. Kendimi kabaca bir blues müzisyeni olarak görüyorum.

Blues çalığımda, çok fazla nota ya da akor bilmiyordum, ancak çaldıklarım gerçek notalardı ve bunların hepsi gerçek deneyimlerden ortaya çıkmıştı. Bunlar benim ruhumdan çıkmıştı ve benim blues'umdu. Bunu kimseye öğretemezsiniz.

İlk kez Afrika'ya gittiğimizde Cezayir'e gitmiştik. Daha sonra Fildişi Sahilleri, Senegal, Fas ve diğer ülkeleri gezdik. Benim için bu çok önemli bir deneyimdi. Bu zamana kadar Trane [Coltrane] önümüzde çok büyük kapılar açmıştı, Ravi Shankar ve Olatunji gibi müzisyenler benim için son derece ilham vericiydi; Trane Afrika müziği ile Afrikalı Amerikan müziği arasındaki bağlantıları bizim için kurmuştu, bizim önümüzü açmıştı. Özellikle Trane modları açmaya başladığında, bu müzik pentatonik dizilere ve ragalara çok benzemeye başlamıştı. 1960'larda, Coltrane dünya müziğinin kapılarını açmış oldu böylece. Çünkü daha önce jazz denen müziği icra eden müzisyenlerle onların kendi bildiklerinin dışında müzikler icra eden başka müzisyenler hiçbir araya gelmemişti. Ancak benim Afrika'ya gittiğim zaman, müziğin gerçekten çok içindeydim ve neyin mümkün olabileceğini görmüştüm. Bu müzikten teknik anlamda daha çok şey çıkarmak için bir müzisyen olarak daha da gelişmem gerektiğini biliyordum. Ancak şimdi kendimi piyanosuz ya da sadece bir davulla çalarken rahat hissedebiliyorum, aynen bir köyde kutsal davulun eşliğinde çalarken hissedebileceğim gibi.

Archie Shepp, jazz?a yeni bir şekil verdi, jazz müzisyenlerine önemli noktaları işaret etti, onlara nereden geldiklerini göstermeye çalıştı. Avangart jazz dünyasında da birçok devrim yaptı, ancak aynı zamanda birlikte çalıştığı Cecil Taylor, Don Cherry gibi müzisyenlerle çok değerli yorumlar gerçekleştirdi. Son çalışmalarını film müzikleri üzerine yoğunlaştıran müzisyen, en son olarak *Imagine the Sound* adında bir belgesel filmin müziklerini besteledi. Archie Shepp, 26 Ekim Cuma akşamı 19:30'da Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda sahne alacak; kendisine ise Tom McClung (p), Wayne Dockery (b) ve Steve McCraven (d) eşlik edecek.

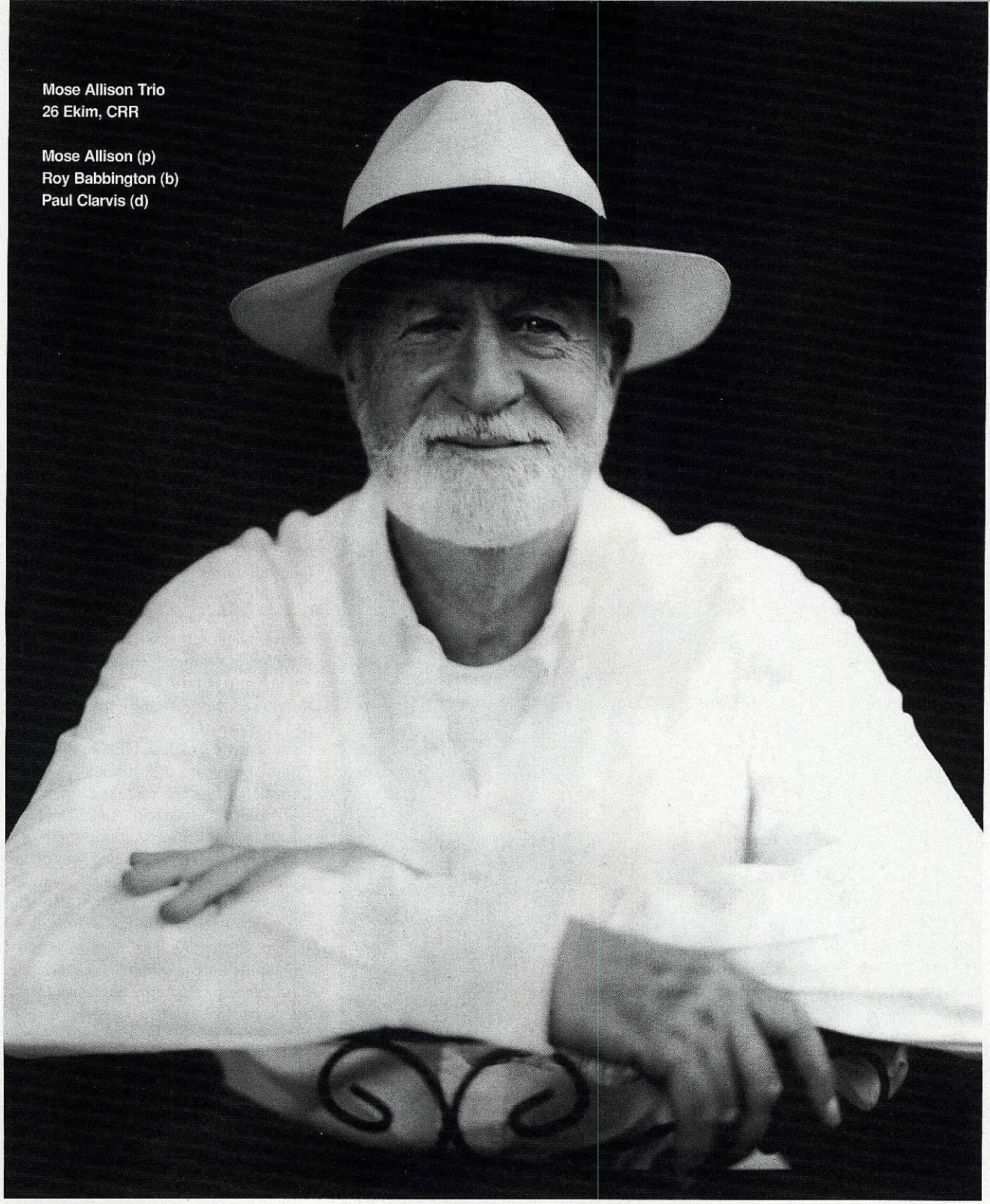

Mose Allison Trio
26 Ekim, CRR

Mose Allison (p)
Roy Babbington (b)
Paul Clarvis (d)

MOSE ALLISON TRIO

1927 yılında Mississippi'de doğan Mose Allison, daha okula başlamadan önce evlerinde bulunan piyanoda boogie woogie tarzında eserler besteliyordu. Bunun en büyük sebebi, kendisi de piyanist olan babasıdır. Allison, piyano çalmanın yanı sıra, çocukluğunda pamuk tarlalarını sürerdi. "Blues havadaydı, her an blues'u hissetmek mümkündü" diyen müzisyen, çocukluğunda bizzat tarlada çalıştığı için kendisini gerçek bir blues sanatçısı olarak görmekte, bunu esprili bir şekilde her fırsatta dile getirmektedir.

Okul yıllarında Memphis'te kendi yaşıtlarından oluşan bir müzikal topluluğun liderliğini üstlenirken, kendisiyle yakın yaşlarda olan B. B. King de o zamanlar aynı şekilde Memphis'te sokakta müzik icra eden arkadaşlarının liderliğini sürdürmekteydi. Bu dönemlerde ABD'de beyazlarla siyahların aynı ortamlarda bulunmaları hiç hoş karşılanmadığından ötürü Allison bu dönemde ancak beyaz arkadaşlarıyla birlikte müzik çalma fırsatı buldu.

1956 yılında, jazz dünyasının kalbinin attığı yer olan New York'a taşınan müzisyen, burada hem besteleriyle hem de kişiliğiyle geniş bir çevreden saygı ve takdir kazandı. Günümüzde Allison, yazarın yazarı, müzisyenin müzisyeni olarak görülmektedir. Halen yılda ortalama 150 konser veren sanatçı, hayatını müziğe adamıştır.

1960'larda İngiliz müzik piyasası tarafından keşfedilen Allison'ın eserleri, The Yardbirds, The Who, John Mayall's Bluesbrakers gibi topluluklar tarafından yorumlandı. Allison'un eserleri, bu topluluklar yorumladıktan sonra geniş kitleler tarafından beğeni kazandı. Bu konuda Allison'a şöyle sormuşlar: "Dylan'dan önce sen sosyal oluşumları eleştirirdin, Newman'dan önce sen satiriktin, Jagger'dan önce sen kabaydın. Peki neden sen büyük bir yıldız değilsin?" Mose ise bu soruya "Sanırım sadece şans" diyebilmiş ancak.

Mose Allison, Akbank 17. Jazz Festivali kapsamında Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda 26 Ekim Cuma akşamı 21:45'te sahne alacak. Allison'a bu konserde, Roy Babbington (b) ve Paul Clarvis (d) eşlik edecek.

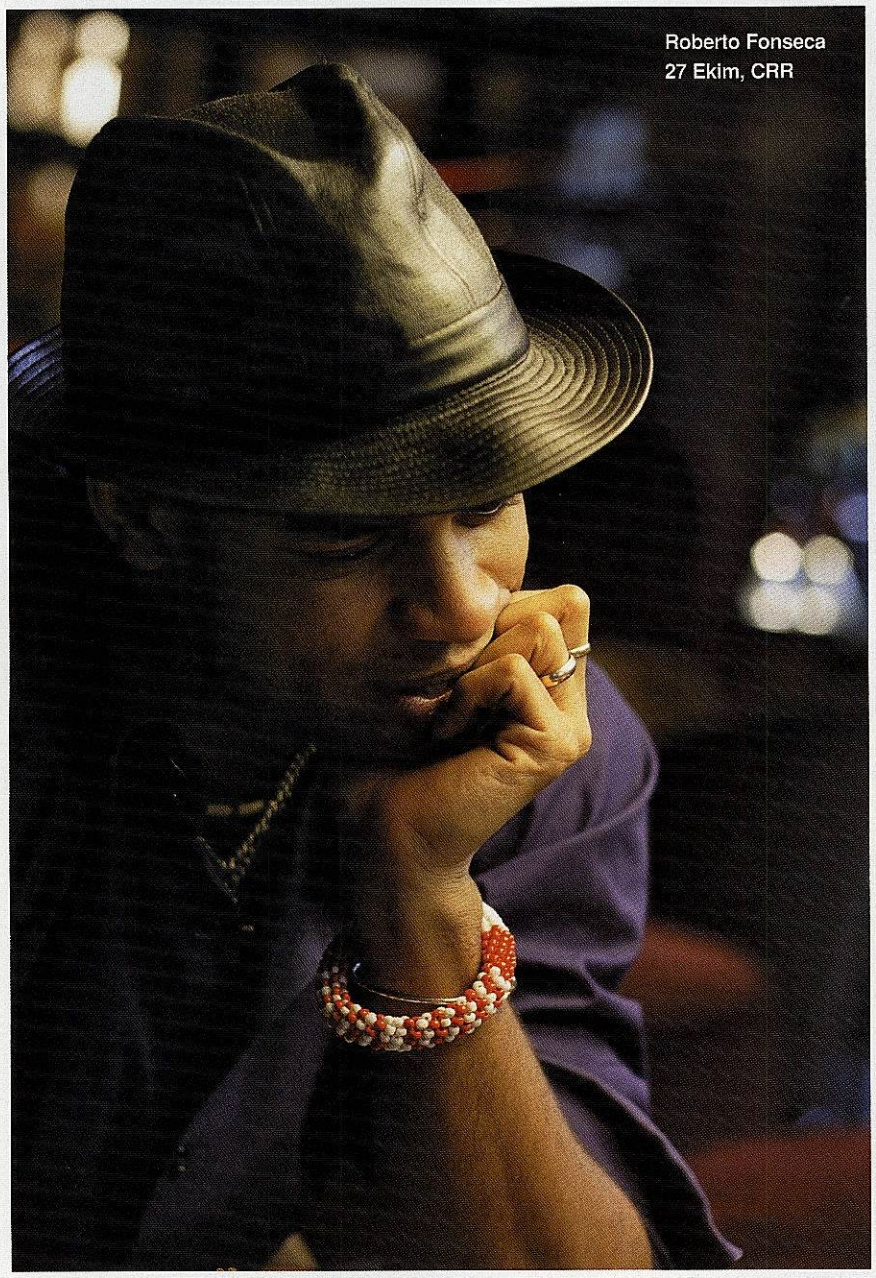

Roberto Fonseca
27 Ekim, CRR

ROBERTO FONSECA

Roberto Fonseca, Akbank 17. Jazz Festivali kapsamında ülkemize konuk olacak yıldızlardan bir diğeri. Aslında Fonseca, daha önce ülkemize İstanbul Jazz Festivali kapsamında konuk oldu. Ünlü Kübalı solist İbrahim Ferrer'in topluluğunda yer alan ve sadece 2 yıl önce İstanbul'da Cemil Topuzlu Açıkhava Sahnesi'ndeki konserde olan Fonseca'yı özellikle çok beğenmiş, ismini bir kenara not etmiştim. Küba'nın şimdiye kadar yetiştirdiği en büyük piyanistlerden biri olan Ruben Gonzalez'in Buena Vista Social Club topluluğundaki boşluğunu doldurabiliyordu Fonseca. Tabi bu sefer kendi liderliğindeki topluluğuyla sahne alacağı için, beklentilerimiz de bir anlamda yükseliyor.

Fonseca'nın Akbank Jazz Festivali'ne geldiğini öğrenince de özellikle çok sevindim. Piyanoya yüksek hakimiyeti, çok kaliteli ve yumuşak tuşesi, ve olağanüstü güzellikte doğaçlamaları olan Fonseca, eminim ki bizlere harikulade bir konser sunacak. 27 Ekim Cumartesi akşamı 21:45'te Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda sahne alacak olan Fonseca'ya Joel Hierrezuelo (perc), Javier Zalba (clt, f, s), Ramses Rodriguez (d) ve Omar Gonzalez (b) eşlik edecek.

Fonseca, Küba müziğindeki en önemli ve en çok gelecek vadeden yetenek veya kendi nesli içinde en çok öne çıkan piyanist olarak gösterilmekte. Ancak Fonseca'nın müziğe başlarken asıl hedefi müziğinin, kendisini tanımayan insanlara ulaşması ve bir gün kendi dinleyicisi için bir referans noktası oluşturmakmış.

1975 yılında doğan sanatçı, ilk müzik hevesi perküsyon olmasına rağmen 8 yaşındayken piyano çalışmaya başladı. 14 yaşındayken, Beatles şarkılarını yorumlayan bir toplulukta davul çalıyordu. Bu yıllarda ilk bestelerini yapan müzisyenin ilk eserleri Afro-Küba tarzındaydı. Fonseca, bu besteleri ve ilham kaynaklarını şöyle belirtiyor: "Okuldayken, referans noktası olarak Amerika kaynaklı jazz?ı görmüştük. Müziğin farklı tarzların birleşmesiyle oluşabileceğini hissederdim. Herbie Hancock ve Keith Jarrett gibi birçok jazz müzisyenini çok severdim, ancak aynı zamanda funk ve soul klasiklerini de çok severdim."

Daha henüz 15 yaşındayken Havana'da gerçekleşen Jazz Plaza International Festival'de sahne alması, izleyenlerde daha o zamandan büyük hayranlık uyandırdı. Piyano eğitimini tamamlayan Fonseca, 15 yaşından sonra Instituto Superior de Arte (ISA)'de kompozisyon eğitimi almaya başladı. 21 yaşında ise, şarkıcı Augusto Enriquez'le birlikte İtalya'da uzun bir turneye çıkan Fonseca, bu turne sonucunda her zaman için kendi müziğini ve kendi yolunu aramsı gerektiğini gördü.

Bir yıl sonra Temperamento topluluğunda çalan saksofoncu Javier Zalba'yla tanışan Fonseca için bu, sonunda son albümü olan *Zamazu*'nun kaydedildiği 9 yıllık uzun bir yolun başlangıcıydı.

Fonseca'nın kaydettiği ilk solo albüm olan *En el Comienzo*, Cubadisco '99 Festivalinde en iyi jazz albümü ödülünü aldı. Fonseca aynı yıl, Augusto Enriquez'in albümü *Cuando Yo Sea Grande*'de çaldı ve UNESCO tarafından organize edilen Trimalca yarışmasında en iyi popüler Küba müziği ödülünü alan *Teine Que Ver* adlı albümü kaydetti. Ayrıca, 2000 yılında *No Limit* adındaki solo albümünü de kaydeden Fonseca, bu süre içerisinde yaratıcılığını kullanarak farklı projeler içerisinde olmaya çalıştı, kendi yolunu aradı.

Ancak, 2000 yılının sonlarında, Anga Diaz'ın albümü için EGREM stüdyolarına gittiğinde hayatının en önemli dönüm noktalarından birindeydi. Stüdyoda kendisinin yanı sıra Ruben Gonzalez, Cachaito Lopez, Guajiro Mirabal gibi efsaneler de bulunuyor. Çok kısa bir süre sonra, Ibrahim Ferrer'in orkestrasında, Ruben Gonzalez'in yedeği olarak çalmak için teklif alan müzisyen için bu olanak olağanüstüydü. Her konserde oturup saatlerdce Ruben Gonzalez'i seyreden ve ondan mümkün olduğu kadar çok deneyim almaya çalışan Fonseca, Ibrahim Ferrer'in yeni albümünün tanıtımı için gerçekleşen turnede Cachaito Lopez, Guajiro Mirabal ve Manuel Galban gibi müzisyenlerle birlikte yer aldı. Bu turne süresince, farklı ülkelerde gerçekleşen konserlerle ilgili basında çıkan yazıların hiçbiri Fonseca'ya olumlu bir şekilde değinmeyi ihmal etmemişti.

Fonseca'nın tarzını çok beğenen Omara Portuondo, Fonseca'yı kendi turnelerinde de yer alması için davet etti. Portuondo'yla birlikte turneye çıkan Fonseca için 2002 Tokyo Jazz Festivali de ayrı bir önem taşıyordu. Bu festivalde, Herbie Hancock, Michael Brecker ve Wayne Shorter gibi efsane jazz müzisyenleriyle birlikte aynı sahneyi paylaşan Fonseca'yı ayrıca Herbie Hancock, kendisiyle çalması için sahneye bizzat sahneye davet etti.

Alberto Fonseca'nın son albümü *Zamazu*, müzisyenin birçok farklı kaynaktan etkilendiğini gösteriyor; klasik batı müziği, Afro-Küba müziği, jazz ve geleneksel Küba müziği. Ancak bütün bu farklı tarzların ortak noktada birleşmiş, birbirini rahatsız etmeden erimiş ve bir bütün haline gelmiş olması, Fonseca'nın artık kendi yolunu bulmaya başlamış olduğunun ve müzikal anlamda olgunlaşma sürecinde önemli bir gelişme kaydettiğinin göstergesi olarak düşünülebilir.

CeBIT'06, Hannover

CeBITeurasia'05, Istanbul

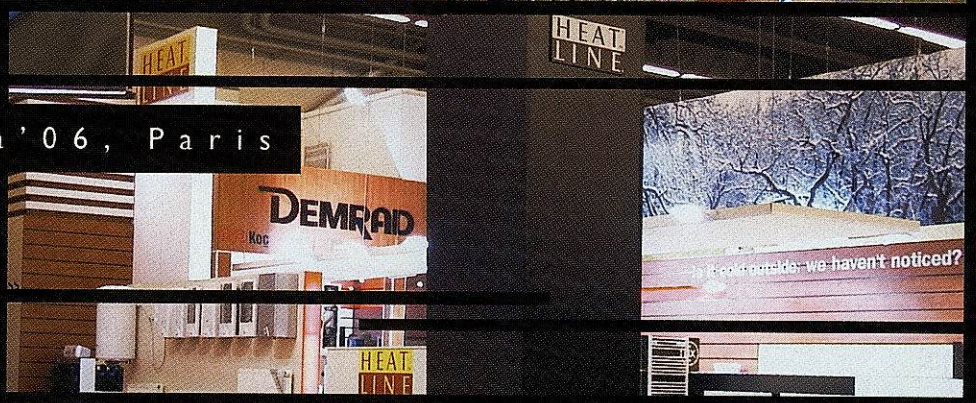

Interclima'06, Paris

Mostra Convegno'06, Milano

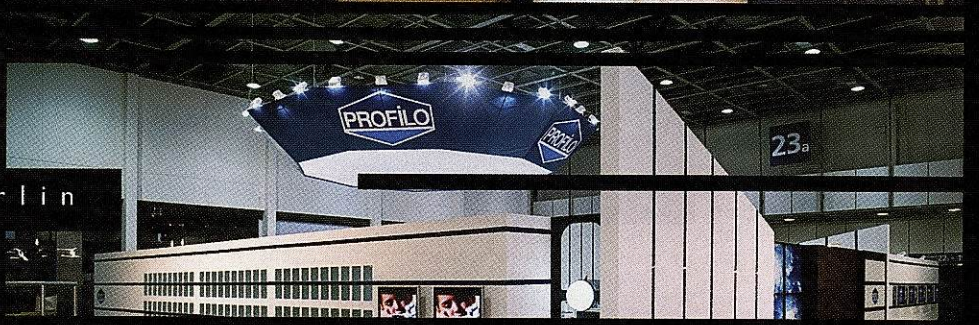

IFA'05, Berlin

sözkonusu fuar standınızın dekorasyonuysa

REMAR

MİMARLIK DEKORASYON LTD.ŞTİ.

0212 623 01 73 www.remarltd.com

Nublu Orchestra
24 Ekim, CRR

NUBLU ORCHESTRA CONDUCTED BY LAWRENCE D. "BUTCH MORRIS"

Norah Jones, Kudu, Wax Poetic ve Brazilian Girls gibi isimleri keşfeden New York'taki Nublu'nun son projesi ise, Butch Morris yönetimindeki "Nublu Orchestra". Dinleyicisini dans etmeye teşvik eden, sıcak ve keyifli bir müzik sunan Nublu Orchestra, New York'un yenilikçi profesyonel müzisyenlerini bir araya getiriyor. Butch Morris'in yönettiği Nublu Orchestra'da Didi Gutman (p), Jesse Murphy (b, g), Clark Gaton (tb), Thor Madsen (g) ve Aaron Johnston (d), Kenny Wollesen (d), Jonathon Haffner, (as), Graham Haynes (c), Cavassa Nickens (b) ve tabi ki İlhan Erşahin (ts) bulunuyor.

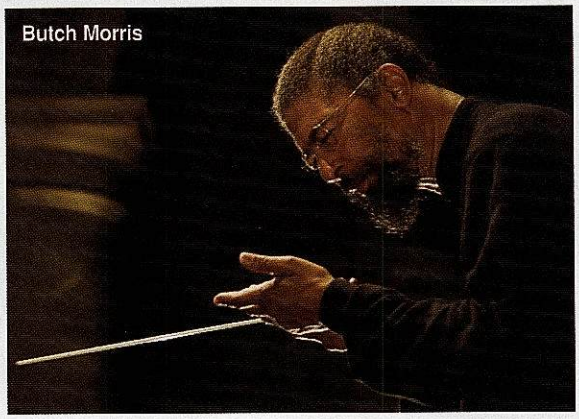

Butch Morris

1947 doğumlu Lawrance D. "Butch" Morris, ilk olarak 1970'lerin sonunda David Murray'in topluluklarındaki performanslarıyla adından söz ettirmeye başladı. Asıl enstrümanı kornetken, enstrüman çalarak müzik icra etmek yerine, daha büyük çaplı orkestraları ve toplulukları yönetmeye başladı. Morris'in orkestra idaresi, tamamen yeni bir konsept üzerine oturtulmuş. Özgür doğaçlamanın yer aldığı bölümlerde Morris, elindeki batonun hareketleriyle birlikte, serbest doğaçlamayı gerçekleştiren müzisyene yol gösterir, bu şekilde serbest organizasyon içerisinde uyum sağlanabilmektedir.

Morris'in oluşturmuş olduğu yönetim sistemi, 1970'lerde ve 1980'lerde gerçekleştirdiği özgür doğaçlama ve modern müzik çalışmalarının kendisini hayal kırıklığına sevk etmesi sonucunda oluştu. Katılımcı doğaçlamanın da birçok güzel yanını gördü aslına Morris, bazı anlarda çok iyi noktalara ulaşılabiliyordu. Ancak, Morris'in ilginç ritim ve melodik parçaların izole edilmesi ve vurgulanması tam olarak gerçekleşmiyordu. Aynı şekilde, modern müzikteki anlayış, bütün hakimiyeti besteciye bırakıyor, basılı notaların oluşu da, yorumcuya emprovizasyon için yeterli kadar alan bırakmıyordu. Sun Ra ve Charles Moffett, büyük modern jazz orkestralarını yönetmişti, Morris'in de temel ilham kaynakları bu müzisyenlerdi.

1984 yılında Beethoven'ın yaylı dörtlüsü için yazmış olduğu bir eseri, sadece dört hamle kullanarak yorumlayan Morris, bu konser sonunda çok iyi tepkilerle karşılaştı ve bu yönteme devam etmeye kesin olarak kararını verdi. Morris, günümüzde 20'ye yakın farklı hareket kullanmakta, bu da oluşan müziği çok farklı yerlere götürebilmektedir. Tabi yapmış olduğu hareketler de belirli noktalarda emprovizasyona ve yoruma dayalı olduğundan ötürü, hiçbir zaman bir kesinlik belirmemekte, bu da Morris'e ayrı bir mutluluk yaşatmaktadır.

24 Ekim Çarşamba akşamı 20:30'da Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda gerçekleşecek olan konser, hem Butch Morris'in yönetim anlayışından, hem de birer birer müzisyenlerin dinamizminden ötürü, son derece yoğun ve enerjik geçecek kanısındayız.

Palle Mikkelborg, Helen Davies

Terje Rypdal

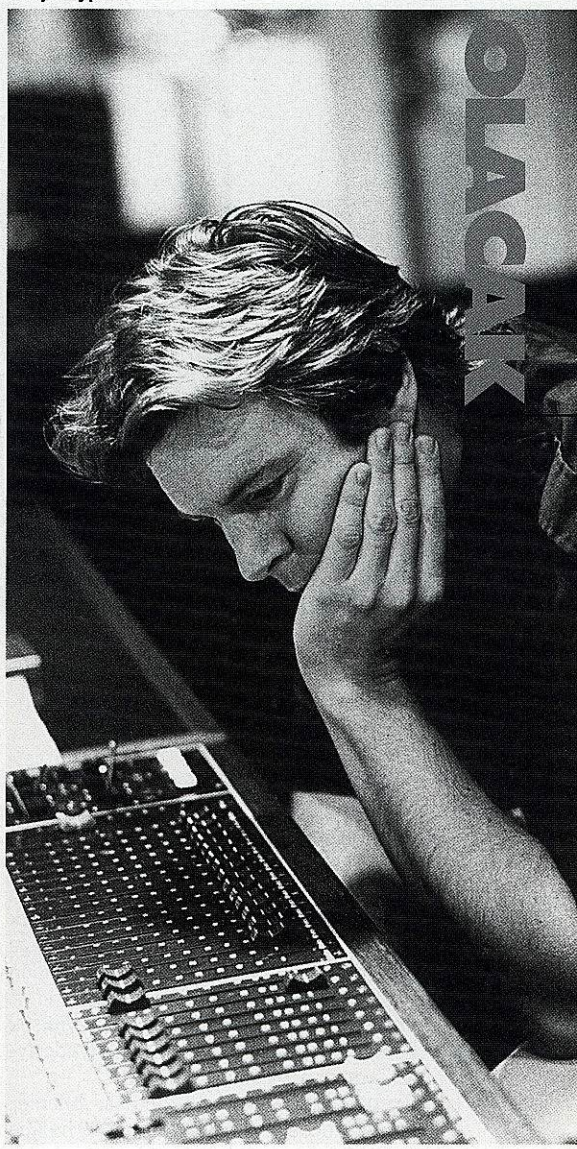

TERJE RYPDAL, PALLE MIKKELBORG, HELEN DAVIES

17. Akbank Jazz Festivali bu yıl 3 büyük ustayı birden aynı projede ağırlıyor. ECM'den çıkardığı albümlerle Türkiye'de önemli bir dinleyici kitlesine ulaşan Terje Rypdal, müzikten önce ve müzikten sonra değerlendirilmesi gereken Palle Mikkelborg ve harpın en tatlı tınılarının ustası Helen Davies aynı projede buluşuyor. 27 Ekim Cumartesi akşamı 19:30'da Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda gerçekleşecek konser, şimdiden bilinmezliklerle ve yeniliklerle dolu.

Terje Rypdal, Jazz Dergisi'nde de sıklıkla bahsettiğimiz, hatta birkaç sayı önce detaylı bir yazı yazdığımız bir müzisyen. Jazz, pop, çağdaş müzik, fusion, bossa nova gibi birçok farklı tarz arasında gidip gelen Rypdal, kısa zaman içerisinde kendine has bir üslup oluşturdu ve dinleyicilerini kendine bağlamayı başardı. Üçlü performansta trompet çalacak olan Palle Mikkelborg, yeni sesler yaratması ve kendine has tınısıyla elektronik trompetin dehalarından biri olarak nitelendiriliyor. Bu etkileyici birlikteliğin üçüncü ismi ise Davey ile yaptığı ortak çalışmalarla İsveç ve İrlanda'da orkestral bir kahraman olarak adlandırılan Helen Davies.

Murat Beşer
muratbeser@muratbeser.com

Karpuzları sayabilen var mı?:

Archie Shepp

17. Akbank Jazz Festivali'nin hiç şüphesiz bu yılki en büyük sürprizi, bir koltukta 10 karpuz taşıyan çok kimlikli sanatçı; besteci, piyanist, şarkıcı, şair, oyun yazarı Amerikalı saksofon virtüözü Archie Shepp.

Bu festivalden her zaman sürpriz görmeye kendini çok alıştırmış, hatta giderek isteklerini de birazcık şımartmış jazz dinleyicilerini memnun etmek günden güne zorlaşsa da, Archie Shepp adı eminim ki, ister şımarık olsun ister yüksek beğenili, her türden beklentiyi ziyadesiyle karşılayacak kadar kuvvetli.

Shepp, jazz tarihini az buçuk bilenler adına sadece geçmişten kalma bir hazine değil. Görünen o ki, zaten bu kaba ve dar tarif sanatçının kendisi tarafından da pek kabul edilebilir bir şey değil. Çünkü Shepp'in en hazzetmediği şeylerden birisi, babaannelerimizin bavulunda sakladığı naftalin kokulu nostaljik bir hırka ya da kasaba ahalisinin arada bir geçerken mel mel baktığı ve anlam veremediği meydan heykeli gibi görülmek.

Büyük bir müzisyen olarak size biçilen bu tip tariflere ya rıza gösterir ya da bunu yüksek egonuza dokunan bir şey olarak görür ve yumuşak koltuğunuzu terk ederek kolları sıvayarak evinizden dışarı adım atarsınız.

Shepp geçmiş yıllarda her iki durumu da yaşadı. Önce bir ara ununu eleyip eleği de duvara asarcasına saksofonunu dekoratif bir eşya olarak görmeyi aklının kıyısından geçirir gibi oldu. Ama bunun kendisine asla yakışmayacağı düşüncesinin onuruyla, tekrar Afro-Amerikan müziğinin en mücadeleci temsilcisi sıfatına sahip çıktı.

Geçmişin şaşaalı anılarını, bol ışıklı sahnelerinin zamanında yazılmış tefrikalarını yok sayarcasına yaşama dört elle sarılan büyük usta, son bir yıldır yeniden gözde müzisyenler arasına katmayı becerdi kendisini.

Yetmiş yaşındaki usta, gençliğinin radikal, saldırgan ve mücadeleci sound'undan halen taviz vermiyor. Gençliğinin özgür doğaçlama ruhunu, ne çalarsa çalsın ceketinin iç cebinde muhafaza ediyor.

Yaşamında "İkinci Bahar" perdesini aralayan Shepp, bu yılın başlarında "İhtiyar Delikanlı" sıfatını da peşine takarak ve yaşından umulmayacak bir gayret göstererek, kendisine ait yapım şirketinden yepyeni iki CD birden çıkardı. İlki uzun süredir beraber çalıştığı partneri Alman piyanist Siegfried Kessler ile birlikte gerçekleştirdiği "First Take", ikincisi ise Le Dar Gnawa De Tanger ile yaptığı "Kindred Spirits". Bununla da yetinmedi; bir de üstüne modern zamanların formatına ayak uydurmakta zorlanmadığını gösterircesine Kuzey Afrikalı müzisyenlerle yaptığı çalışmalarını "The Geneva Concert" adıyla ayrıca bir DVD'de topladı.

Usandırıcı bir geriye bakış psikolojisi, işin ayrılmaz bir parçası olmakla birlikte aksatıcı yanlarından budanması gereken bir mesele oldu Shepp için hep. Bu yaşam sanatçısının özelindeki kuyruğu dik yaşam hikayesi, Archie Shepp'ce bir kültür savaşının en radikal anlarını hatırlatıyordu bize.

Kendisi için büyük bir rüya olan kendi plak şirketini, bazı Fransız dostları ve bunlardan da öncelikle Monette Berthomier sayesinde hayata geçirmişti. Artık prodüksiyonları daha iyi kontrol edebileceğini ve yeni Afro-Amerikan müzisyenleri için bir şeyler yapabileceğini düşünebiliyordu. Bunun anlamı şüphesiz piyasanın kısıtlayıcı kurallarından bağımsızlaşmak oldu.

Massachusetts'deki küçük çiftliğinin tahıl ambarını stüdyoya çevirmek de önemli projeleri arasında yer aldı. Şirketi Archiball için sık sık Paris'e gitmek zorunda kalan yaşlı kurt bunu Avrupa'da sık sık sahneye çıkmak fırsatına dönüştürüyor artık.

Bu fırsat şimdi geldi, bizim kapımıza dayandı.

Murat Beşer
muratbeser@muratbeser.com

Caddenin karşısındaki müzisyen; Amp Fiddler

Eminem'in aynı adı taşıyan filmi sayesinde "8 Mile Road"ın ne olduğunu bilmeyenimiz kalmadı. Amerika'yı görenimiz, görmeyenimiz; görüp de görmeyenlere ballandıra ballandıra anlatırken kendini başka bir sınıfa ait görmenin "seçkinliği"ni ilan edenlerimiz. Evet, artık hepimiz iyi biliyoruz ki, burası Detroit'in yaya olarak geçilmesi zor ana caddelerinden biri.

Görüp de görmeyenlere anlatanların anlatmadığı, ya da kim bilir "aman boş verin böyle meseleleri" fanusunda süren yaşamdan çıkmayanlara eklenmesi gereken bir şey var ki, o da bu cadde gerçeğinin kendisi.

Bu namlı cadde, her şeyden önce hala siyahlarla beyazların oturduğu bölgeyi birbirinden ayıran sınır. Bir başka deyişle, bizim çektiğimiz fotoğraftan göremediğimiz sınıfsal ve ırksal bir gerçeği var bu caddenin.

Çünkü gerçekten böyle bir sokaktır ki bu; hilafsız burada yaşayan siyahların yarattığı nevi şahsına münhasır alt kültürün dekorudur. Siyahlar mütemadiyen sokakta, köşe başlarında takılırlar, kuyruklu eski model arabalarıyla dolaşırlar ve abur cubur ağırlıklı olmak kaydıyla alışveriş ederler.

Filme dönecek olursak; dikkatimizi çeken şeylerin başında müzikler geliyor tabii ki. Burada eğer Eminem'in yaptığı 8 millik bir müzik ise, bunun en az 7 mili Joseph "Amp" Fiddler'e ait.

Filmin müziklerinin arkasındaki adam, yani bizim şarkıcı ve klavyeci Amp Fiddler, işte bu sokakta doğmuş büyümüş bir delikanlı. Amp'in bu cadde üzerinde seksenlerin başında kurduğu bir stüdyosu var. Adı "Camp Amp". Bu stüdyo, semtin tüm delikanlılarının takılıp kıraat ettiği, müzisyenlerin toplanıp sohbetin belini kırdığı, Detroit aleminin yaratıcı ve sosyal bir kurumu ya da semtin "Kanarya Sevenler Derneği" adeta.

Amp, bu eski Amerikan karışımla Amerika pazarında hiç şansı olamayacağının farkında, uyanık, zeki ve çalışkan bir müzisyen. Bu nedende bir İngiliz yapım şirketiyle çalışıyor, üstelik de bu durumdan hayli memnun.

Gerçi memleketinde iyi bir kariyeri var Amp'in. Bu çatlak sesli yetenekli adam zamanında Prince'den Brand New Heavies'e, George Clinton'dan Ramsey Lewis'e kadar bir dolu büyük müzisyenle çalışmış. Ancak Amerikan şirketlerinin kendisini cilalamakta çok zorlanacaklarını düşünüyor. Arkasındaki tuhaflıklara gülüp geçerek bakan Amp, bir müzisyen olarak bazen lanet paradokslarla dolu olan hayatın güneşli tarafını görmeyi tercih ediyor. Ama Amerika'yı görüp de görmeyenlere ballandıra ballandıra anlatanlarımız gibi değil.

Amp şimdi semtini kısa bir süre için terk ederek bizim semte gelecek. Niye mi? Akbank Jazz Festivali'nde konsere çıkmak için tabi. Siz siz olun kaçırmayın. Zira kaçırmayanlar kaçıranlara ballandıra ballandıra anlatacak. Ya da kaçıranlar kaçırmayanları dinlemek zorunda kalacak.

BMW'nin tercihi Castrol

Sizin keyif
Sportif.

Nefes kesen performans, benzersiz çeviklik ve saf ayrıcalık duygusu.
Yeni BMW 1 Serisi 5 kapı ya da BMW 1 Serisi 3 kapı... Keyif duygusunun adını siz seçin.

anlayışınız nedir?

Ayrıcalıklı.

Yeni BMW 1 Serisi.

Yeni BMW 1 Serisi

Borusan Otomotiv
BMW Distribütörü
BMW İletişim Merkezi
0212 337 66 22
www.bmw.com.tr

Sheer
Driving Pleasure

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

Artık bir ekol olan Nardis'te jazz dünyasının eski ve yeni müzik neferleri omuz omuza çalıyor...

Nardis Jazz Festivalinden...

EKİM AYI PROGRAMI

Dünya'nın en iyi erkek jazz vokali Kurt Elling Nardis'te...

Kurt Elling, kompozitör, aranjör ve şarkı yazarı kimliklerinin yanında, jazz dünyasının en önemli vokalistlerinden biri olarak kabul ediliyor. Elling'in efsanevi Blue Note Record tarafından yayınlanan altı albümü birden Grammy ödülüne aday gösterildi. 2000 yılından bu yana Downbeat ve Jazz Times geleneksel okur anketlerinde zirveden inmeyen Elling bu yıl da en iyi erkek jazz vokali seçildi. Avrupa'dan Japonya'ya, Kanada'dan İsrail ve Avustralya'ya kadar çok sayıda ülkeyi kapsayan başarılı turnelerini sürdürüyor. Bugüne kadar en iyi erkek vokalist kategorisinde Jazz Journalists Association ve Academie du Jazz in Paris'nin The Prix Billie Holiday ödüllerini kazanan sanatçı dört oktavlık zengin bariton vokaliyle tanınıyor. Elling, son albümü Man In The Air ile Pat Metheny, Herbie Hancock, John Coltrane, Bobby Watson ve Joe Zawinul gibi efsanevi isimlerin klasiklerine yepyeni bir yorum getirmişti. University Of Chicago's Divinity School mezunu olan ve 2003 yılında The National Academy of Recording Arts and Sciences başkanlığına seçilen Kurt Elling, bugünlerde önümüzdeki yıl yayınlanacak yeni bir albümün yanısıra, bir oyun ve senaryo hazırlığını sürdürüyor.

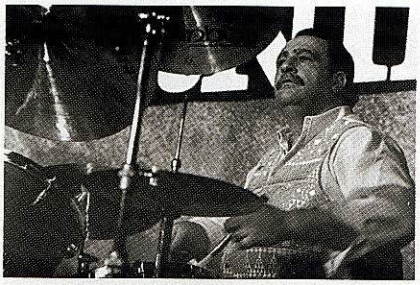

JP Gallis & Friends' Quartet 01-02 Ekim
Apopsis Seven adlı grubuyla, Sibel Köse'nin de yer aldığı bir albüm ile geçtiğimiz yılki çalışması ile Nardis'te bir konser veren Yunanlı davulcu J.P. Gallis bu yepyeni bir grup ile karşınızda. Avrupa'da 4 yıldır konserler verip turneler yapan sanatçı ayrıca, Arthur Blythe, Sonny Fortune, Kirk Lightsey, Antonio Farao, Steve Potts ile birlikte caz çalmış, Björk, Archie Shepp, Dee Dee Bridgewater, Diana Ross, Ray Charles, Manu Katché ile farklı türlerin sularında da gezinmiş usta davulcular sınıfındandır. Sadece 2 gece için Nardis'te sahne alacak bu usta ve ustalardan kurulu grubunu kaçırmamak gerekir.
Boris Blanchet (s), Phililipe Milanta (p), Michel Zenino (b), JP Gallis (d).

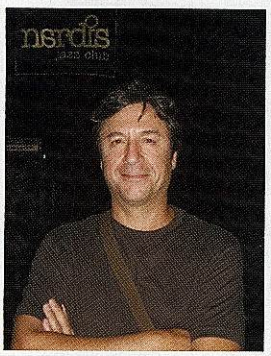

Ali Ağca Trio 03 Ekim
Eski rock ve blues gitaristi Ali Erdoğan Ağca Boston'daki Berklee College of Music'in Professional Music dalında diplomasını bu yıl alarak Türkiye'ye geri döndü. Bu gece Nardis'deki ilk konserinde standartlar ve bestelerden oluşan bir repertuar ile keyifli bir gece geçirtecek.
Ali Ağca (g), Erdal Akyol (b), Deniz Dündar (d).

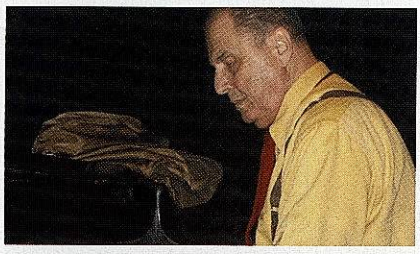

Selçuk Sun & İpek Dinç 04 Ekim
Türkiye'nin yetiştirdiği en önemli müzisyenlerden biri olan Selçuk Sun Ankara Devlet Konservatuarı kontrabas bölümünden mezundur. Dizzy Gillespie, Phil Woods, Joe Gordan, Frank Rehak, Ernie Wilkens ve Quincy Jones ile çaldı. Dave Brubeck ile de konser verdi. Avrupa'nın değişik şehirlerinde çalıştı. Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrasına girdi, 1980'de buradan emekli oldu. Bu gece genç vokal İpek Dinç ile sevilen caz standartlarından örnekler ile sizlerle birlikte olacaklar.
Selçuk Sun (p), İpek Dinç (vo), Şenova Ülker (tp), Ahmet Türkmenoğlu (b), Deniz Dündar (d).

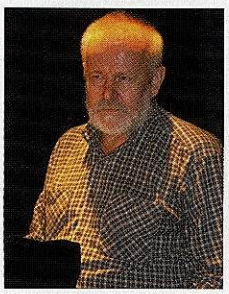

Janusz Szprot "Pullowy Group" 05 Ekim
Ankara Bilkent Üniversitesinin caz bölümünün başında bulunan Polonyalı piyanist Janusz Szprot dönem dönem İstanbul'da Nardis'te de konserler veriyor. Bu gece Sibel Köse vokal atölyesinden Polonya Pullowy'ye yaz workshop'u için giden genç yeteneklerden oluşan muhteşem grubu ile caz standartlarından oluşan bir repertuar ile konser verecekler.
Janusz Szprot (p), Sibel Köse (vo), Başak Yavuz (vo), Kamil Erdem (b), Cem Aksel (d).

Swing A La Turc 06 Ekim
Önder Focan'ın önümüzdeki ay Kalan Müzik etiketiyle piyasaya çıkacak yeni albümünün de adı olan bu proje İstanbul Caz Festivali'nden sonra ilk kez Nardis'te seslendirilecek. Daha önceki albümlerinde Türk bestelerini caz disiplininde yorumlayan sanatçı buradaki ana yaklaşımını "melodinin yerel olmasına karşın armonizasyon ve form üzerine doğaçlama ile caz disiplinine sadık kalarak yorumlamak" diye ifade etmekte. Fark ise ilk kez bir otantik Türk müziği enstrümanı olan ney'in de projede yer alması.
Önder Focan (g), Şenol Filiz (ney), Şenova Ülker (tp), Erdal Akyol (b), Cem Aksel (d).

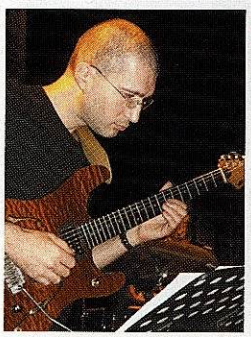

Sarp Maden Quartet 08 Ekim
Quartet Muartet'den önce Trio Mrio olarak tanıdığınız ve Lodos ile de çalışmalar yapan Sarp Maden, Acid Trippin, Can Kozlu, Ricky Ford, Jazzistance, Neşet Ruacan, Önder Focan, Nilüfer Verdi, Oğuz Büyükberber, Erkan Oğur, Mike Wilkins, Bülent Ortaçgil ve çeşitli gruplarla birlikte müzik yaptı. Yer aldığı albümler arasında Trio Mrio (1999), Lodos (1997), Boyoz (1998), Midnite Rebels (1998), Nix (2000), Günlük (1999), Selen Gülün (2004) albümleri sayılabilir. Maden, ülkemizdeki hemen hemen tüm caz festivallerinde yer aldı. Akademi İstanbul'da armoni ve gitar dersleri verdi. Yer aldığı Lodos albümü 1997'de yılın en iyi caz albümü seçildi. Bu gece sanatçıyı ve grubunu bestelerden oluşan bir repertuar ile dinleyeceksiniz.
Sarp Maden (g), Genco Arı (p), Eylem Pelit (b), Volkan Öktem (d).

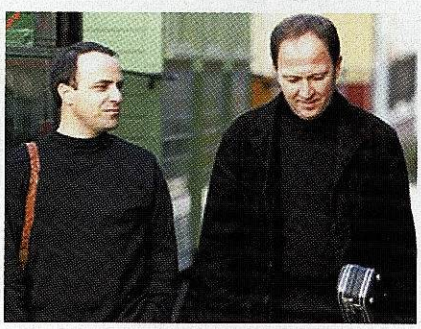

Yansımalar 09 Ekim
Topluluk, 1990 senesinde A. Şenol Filiz ve Birol Yayla tarafından oluşturulmuştur. Temelde akustik bir tınıya sahip olan topluluk, geleneksel müziğimizden yola çıkarak günümüzü yansıtan ve geniş bir yelpazeye açılabilen sade ve dingin bir müzik anlayışını yorumluyor. Topluluk, 1996 senesine kadar ikili olarak çalışmalarını sürdürmüş, bu dönem içinde yurt içi ve yurt dışında verdikleri pek çok konserin yanısıra "Yansımalar", "Bab-ı Esrar", "Serzeniş", "Vuslat" ve "Pervane" isimlerinde beş albüm yayınlamışlardır. "Günümüzün karmaşasına karşın insanla biraz sadelik ve huzur sunmak amacımız" diyen sanatçılar, çalışmalarında dinleyicileri ile bu temayı paylaşmaktadır.
Şenol Filiz (ney), Birol Yayla (tambur), Murat Usanmaz (g), Erdal Akyol (b), Pınar Duruk (cello), Melih Yüzer (perc).

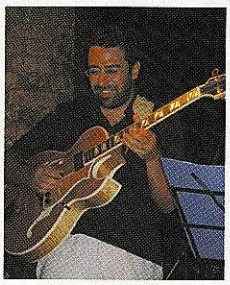

Bora Çeliker Quartet 10 Ekim
Ankaralı müzisyenlerimizden olan Bora Çeliker Bilkent Üniversitesi Mütercim-Tercümanlık bölümünden mezun. Okul yıllarında blues çalan sanatçı Janusz Szprot ve Tuna Ötenel ile caz çalıştı. 2001'de ise Bilgi Üniversitesinde "caz-master" programına katıldı. Bu gece sizlere caz standartlarından oluşan bir repertuar seslendirecekler. Bora Çeliker aynı zamanda bazı parçalarda vokale de yer verecek.
Bora Çeliker (g, vo), Jeff Giansily (p), Ozan Musluoğlu (b), Cem Aksel (d).

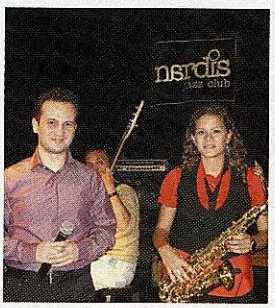

JazzMates 11 Ekim
Bu yıl İstanbul Caz Festivali Genç Caz 2007 katılımcılarından olan başarılı grup caz standartlarını seslendiriyorlar. Başlangıcından günümüze cazın farklı dönemlerinin repertuarını kendilerine has yorumları ile seslendirecek olan grup uzun soluklu bir proje olmayı hedefliyor. Aralarına genç saksofoncu Burçin Elmas'ı da alan grup oldukça renkli bir gece geçirtecek.
Yaşam Hancılar (vo), Burçin Elmas (as), Ozan Erkan (g), Eser Ispartalı (b), Burak Yavaş (d).

Grup Passiflora 12 Ekim
Levent Altındağ ve Erdem Sökmen'in öncülüğü, Eylem Pelit, Volkan Öktem, Serkan Özyılmaz'ın katılımıyla kurulan Grup Passiflora yaklaşık 5 yıldan beri birlikte çalmaktadır. Bu yıl aralarında aldıkları Şenova Ülker ile de güçlenen ve repertuarlarında Latin jazz ve fusion tarzı müzikler olan grubun repertuarı oldukça geniş. Grup John Patitucci, Joe Bosco, Garry Willis, Steve Khan, Julio Baretto, Paco de Lucia, Russell Ferrante (Yellow Jackets), Tania Maria, Ralph Towner (Oregon), J.C.Maillard gibi besteci ve müzisyenlerin eserlerini kendi yaptıkları aranjmanlarla başarı ile yorumlamaktadır.
Levent Altındağ (s), Erdem Sökmen (g), Şenova Ülker (tp), Serkan Özyılmaz (p), Eylem Pelit (b), Volkan Öktem (d).

NELER OLACAK

Sibel Köse Quartet
13 Ekim

Sibel Köse Ankaralı. TED Ankara Koleji'nin ardından ODTÜ Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü'nden mezun oldu. Caz ile ilgili ilk çalışmalarına üniversitede öğrenci olduğu yıllarda başladı. Polonya'da seminerlere katıldı. 1987 yılından bu yana Sibel Köse konserlerde, radyo ve TV programlarında yer almakta, yerel ve uluslararası caz festivallerine katılmaktadır. Polonya'nın Zamosc kentinde düzenlenmiş olan Uluslararası Caz Vokalistleri Yarışması'nda birincilik ödülü aldı. Bu gece ve yarın gece güçlü grubu ile sizlere caz standartlarının yeniden yorumuyla keyifli bir gece geçirtecek.
Sibel Köse (vo), Sarp Maden (g), Genco Arı (p), Eylem Pelit (b), Volkan Öktem (d).

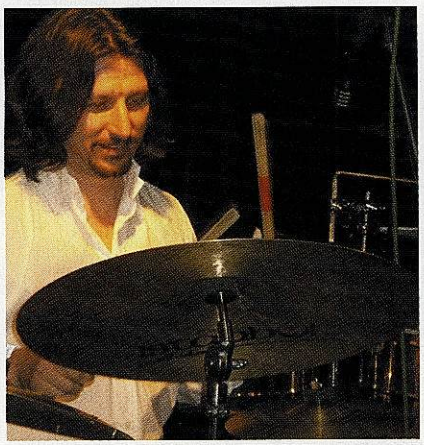

Engin Gürkey Ensemble 15 Ekim

Klasik vurmalı çalgılar yanında Türk, Latin Amerika ve Afrika vurmalı çalgılarını da kullanan sanatçı, bir çok orkestra ve toplulukta yer aldı. İlk Albümünü Perküsyon Topluluğu "World Of Percussion" 2005 yayınlayan sanatçı bugün İÜ Devlet Konservatuvarı ve İTÜ Miam'da Vurmalı Çalgılar Sanatçı Öğretim Görevlisi olarak, bunun yanında atölye çalışmaları ile birlikte konser ve albüm çalışmalarını da sürdürmektedir. Engin Gürkey'in 2001 yılında çalışmalarına başladığı, beste ve düzenlemelerinden oluşan perküsyon topluluğu dışındaki bir diğer projesi olan Engin Gürkey Ensemble kendi coğrafyamızdan motiflerle bezenmiş, akustik yapıda, farklı kültür ve disiplinlerden gelen müzisyenlerin bir iz düşümüdür.
Engin Gürkey (perc), Türker Çolak (perc), Turay Dinleyen (keman), Altuğ Öncü (ud), R.Yiğit Özatalay (p), Özgür Salıcı (b), Ali Tüfekçi (ney).

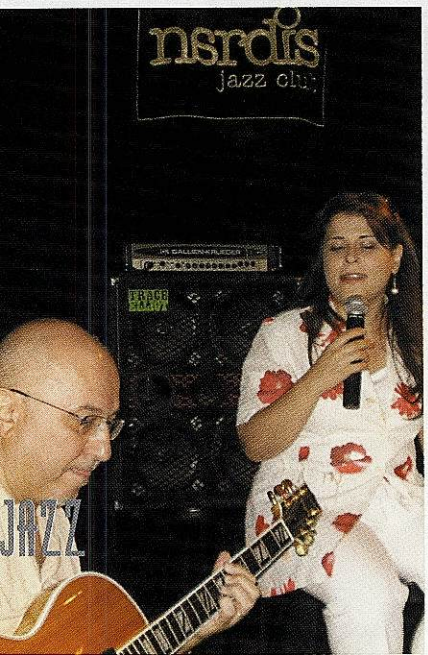

Sibel Köse & Önder Focan Duo
16 Ekim

Nardis'te Ekim 2006'da ilk kez sahnelenen bu duo projesi sizlerden yoğun ilgi görmüştü. Yıllardır birlikte müzik yapan Sibel Köse ve Önder Focan "ikili" olarak sizlere caz standartlarının en keyiflilerini Nardis'in sıcak atmosferinde sunacaklar.
Sibel Köse (vo), Önder Focan (g).

Ayşe Gencer Quintet 17 Ekim

Tanınmış caz müzisyenlerimizden Ayten Alpman ve İlham Gencer'in kızı olan sanatçı, 1976 yılında TRT'nin açtığı hafif müzik yarışmasını kazandı. 1977'den itibaren profesyonel caz şarkıcısı olarak Erol Pekcan, Tuna Ötenel gibi ülkemizin önde gelen müzisyenleri ile çalıştı. 1986'dan bu yana çalışmalarını İmer Demirer ile birlike sürdürmektedir. Sanatçımız standartlardan oluşan bir repertuarla sizlerle olacak.
Ayşe Gencer (vo), İmer Demirer (tp), Burak Bedikyan (p), Kağan Yıldız (b), Cem Aksel (d).

Elif Çağlar Group
18 Ekim

Bağdat Avenue'nun vokalisti iken New York'a gidip caz çalışan Elif Çağlar master eğitimini tamamladı. Kendi projesi olan ve bundan yaklaşık dört yıl önce toplanan "Curly Trio" ile zaman zaman Nardis'te sahne almakta. Elif Çağlar bu gece sizlere tamamen farklı bir çalışma ve ekiple seslenecek. Erykah Badu, Jill Scott gibi nu-soul isimlerinin parçalarını "jazzy" bir dokunuşla yorumlayacak olan ve İstanbul'da bulunup da bu tarzı en iyi yorumlayan müzisyenlerden oluşan grup aynı zamanda Elif'in R&B ve soul tarzındaki orijinal parçalarından da örnekler sunacak.
Elif Çağlar (vo), Çağrı Sertel (p), Alp Ersönmez (b), Mert Önal (d).

Kamil Erdem "Solo basgitar gecesi"
22 Ekim

Kamil Erdem 2001'de yayınlanan ve solo bas gitar için beste-lediği parçaların yer aldığı "Bir Bas Masalı" albümünden sonra Ankara ve İstanbul'da (Nardis) bir dizi solo bas gitar konserleri vermişti. Projeyi bu yıl Avrupa'da da sergiliyor. Geçtiğimiz Temmuz'da Polonya'da verdiği konserden sonra Aralık ayında Almanya'da düzenlenecek olan ve Avrupa'nın önde gelen basçılarının yer aldığı "European BassDay"de bir solo bas gitar konseri vermek üzere davet aldı. Nardis'teki konser Polonya ve Almanya konserleri arasında ve bu konserlerin "genişletilmiş versiyonu" niteliğinde. Repertuarda "Bir Bas Masalı"nda yer alan parçaların yanısıra yeni beste ve uyarlamalar da var. Özellikle bas gitar ile ilgilenenlerin kaçırmaması gerekir diye düşünüyoruz.
Kamil Erdem (bg).

Kolektif İstanbul
23 Ekim

Kolektif Istanbul Doğu Avrupa müziği ile Anadolu müziğini geleneksel müzikten etkilenerek harmanlamayı hedeflemiş, etnik özelliklerden oldukça etkilenmiş bir grup. Esas amaçları ise Anadolu ve Balkan kültürlerinin, özellikle düğün ve diğer diğer ritüellerle oluşan ortak bir repertuarı, etnik enstrümanlarla (kaval, gayda, kabak zurna, perküsyon, bağlama, akordeon) doğaçlama yoluyla seslendirmek. Enstrüman zenginliği, Balkan "fanfare" dinamizmi ve Anadolu blues'unun bir araya gelmesiyle oluşan bu müzikal coşkuyu bu gece siz de paylaşabilirsiniz.
Richard Laniepce (s, gayda, kaval), Talat Ahmed (clt, s), Tamer Ahmed (acc), Ertan Şahin (tuba), Ediz Hafizoğlu (d, asma davul), Aslı Doğan (vo).

Fredrik Lindborg Quartet 19-20 Ekim

İsveçli tenor saksofoncu Fredrik Lindbord babasının caz plakları ile Charlie Parker, Billie Holliday, Sonny Rollins dinleyerek büyüdü. Nacka'da caz okudu, sadece caz çaldı. 10 yaşında iken okulun bigband'inde çalmaya başlamıştı. Üniversite'de Gothenburg'da Peter Burman'ın öğrencisi oldu. Festivallerde ve kulüplerde sahne almaya basladı. İsveç'in en büyük orkestrası olan Bohuslän Big Band'in elemanı olarak çalışıyor ve Nardis'te sahne alacak olan grubuyla yeni albümü "The General"i kaydetti.
Fredrik Lindborg (ts), Gustav Lundgren (g), Kenji Rabson (b), Moussa Fadera (d).

Fahir Atakoğlu & Önder Focan Quartet
24 Ekim

Fahir Atakoğlu, başarısı pek çok uluslararası ödülle tescillenmiş ünlü bir piyanist ve bestecidir. Senfonik çalışmaları ve film müzikleri ile dikkat çeken Fahir Atakoğlu'nun çalışmaları Avrupa'da ve özellikle de Amerika'da pek çok müzik festivalinde icra edilmiştir. Atakoğlu'nun halen Avrupa, Japonya ve Kuzey Amerika'da sürekli artan bir dinleyici kitlesi bulunmaktadır. Müziğindeki kendine has ritmik, melodik ve armonik özellikleri besteci duyarlılığıyla birleştirerek dinleyicilerine ulaştıran Atakoğlu'nun müziği aslında onun olağanüstü yeteneğinin de göstergesi...

Değişik müzik kültürlerini harmanlayan müziğindeki orijinalliğin yanı sıra kendi doğduğu topraklarla kurduğu muhteşem bağ dikkat çekicidir. 1996'dan bu yana pek çok ulusal ve uluslararası yapım için jingle, belgesel ve film müzikleri hazırlamaktadır. Fahir Atakoğlu yine tümü kendi bestelerinden oluşan, Horacio El Negro, Anthony Jackson, Mike Stern, Wayne Krantz, Bob Franceschini gibi caz dünyasının ileri gelen isimleriyle çalıştığı yeni albümünü önümüzdeki günlerde tüm dünyada aynı anda satışa sunacak. Sanatçının İstanbul'da bulunduğu bu günlerde usta gitarist Önder Focan ile ileriye dönük bir çalışmanın ön aşamasını birlikte yaşamak isteyen dinleyicilere çalacaklar.
Fahir Atakoğlu (p), Önder Focan (g), Erdal Akyol (b), Cem Aksel (d).

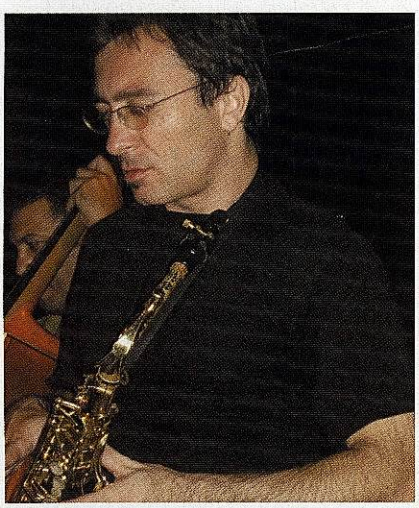

Meriç Demirkol Quartet 25 Ekim

Meriç Demirkol 1980'de Devlet Konservatuarı korosu ile müzikal kariyerine başladı. Birçok konser verdi. 1983'te HÜ Ankara Devlet Konservatuarı yarı zamanlı piyano bölümüne girerek Prof. Ersin Onay ile çalıştı. Prof. Ilhan Baran ile solfej ve armoni, babası Reşat Demirkol ve Chuck Henderson ile saksofon çalıştı. 1991-96 arası oda müziği çalıştı, Eskisehir Anadolu Üniversitesi'nde obua bölümünü açarak öğretim görevlisi oldu dersler verdi. 2000'de Bağdat Avenue ile 5. Roxy Müzik Yarışması'nda birincilik ve jüri özel ödülü aldı. TRT Caz Orkestrası'nda ve İstanbul Superband'de çalıştı. Bu yıl Nardis Jazz Club ve Türkiye'yi temsilen gittiği Estonya'da "Genç Jazz Saksofoncusu Yarışması"nda 2. oldu. Bu gece standartlardan oluşan bir repertuarı, hepinizin çok yakından tanıyıp bildiği Önder Focan, Erdal Akyol ve Berke Özgümüş'ün de katılımıyla seslendirecekler.
Meriç Demirkol (as), Önder Focan (g), Erdal Akyol (b), Cem Aksel (d).

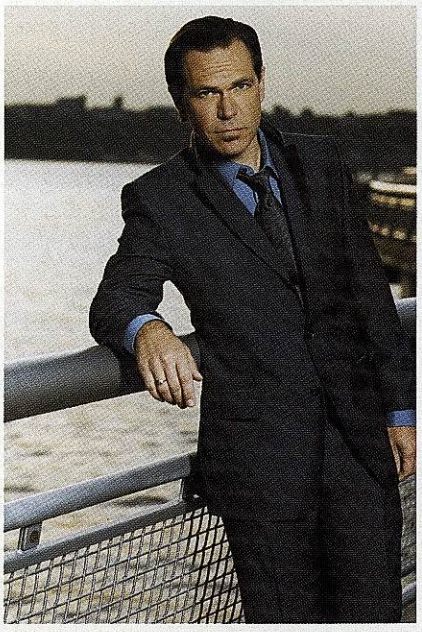

Kurt Elling Quartet 26-27 Ekim

Caz dünyasının en önemli vokallerinden biri olan Kurt Elling Nardis'te... Grammy ödülü adayı kompozitör, aranjör ve şarkı yazarı Kurt Elling, 2000 yılından bu yana Downbeat ve Jazz Times geleneksel okur anketlerinde zirveden inmiyor. Bu yıl yine "En İyi Erkek Vokal" seçilen sanatçı Avrupa'dan Japonya'ya, Kanada'dan İsrail ve Avustralya'ya kadar çok sayıda ülkeyi kapsayan başarılı turnelerini sürdürüyor. Bugüne kadar en iyi erkek vokalist kategorisinde Jazz Journalists Association ve Academie du Jazz in Paris'nin The Prix Billie Holiday ödüllerini kazanan sanatçı dört oktavlık zengin bariton vokaliyle tanınıyor. Elling, son albümü Man In The Air ile Pat Metheny, Herbie Hancock, John Coltrane, Bobby Watson ve Joe Zawinul gibi efsanevi isimlerin klasiklerine yepyeni bir yorum getirmişti. University Of Chicago's Divinity School mezunu olan ve 2003 yılında The National Academy of Recording Arts and Sciences başkanlığına seçilen Kurt Elling, yeni bir albümün yanısıra, bir oyun ve senaryo hazırlığını sürdürüyor. Nardis'in sıcak ortamında sanatçıyı triosu ile birlikte doya doya dinlemek çok ayrı bir zevk olacak.
Kurt Elling (vo), Laurence Hubgood (p), Rob Amster (b), Willie Jones (d).

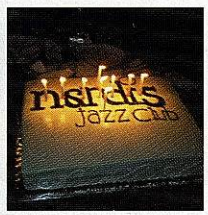

Nardis Doğum Günü Özel "Super-jam" 29 Ekim

Nardis sizlerin ilgisi ile bu yıl 6. sezonuna başlamış bulunuyor. İlk kez 2002 yılının 29 Ekiminde kapılarını açan Nardis 5. yılını geride bırakıyor. Günümüz Türkiyesi'ndeki eğlence anlayışının biraz da dışında duran Nardis'e şimdiye kadar gösterdiğiniz ilgiye teşekkürler eder, müzisyeni ve dinleyeni ile hep birlikte; üreten, bilinçli tüketen bir anlayışla daha uzun süreli birlikte olmayı ümit ederiz. Bu geceye katılacak arkadaşlarımızla Nardis'teki keyifli "jam" gecesine hepinizi bekleriz.

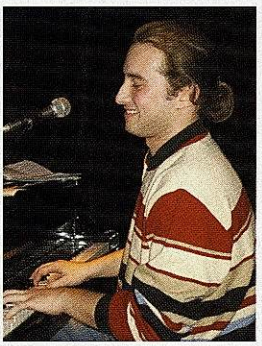

Çağrı Sertel Trio 30 Ekim

1983 yılında Safranbolu'da doğdu. Müzik eğitimine 12 yaşında piyano dersleri alarak başladı. 1997 yılında İstanbul Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi'ni kazandı ve lise eğitimini burada sürdürdü. Bu yıllarda aldığı müzik derslerinin ve okul konserlerinin yanısıra kompozisyon üzerine yoğun çalışmaları oldu ve bunları konserlerinde seslendirdi. Lisenin son yılında caza ilgi duymaya başladı ve liseden hemen sonra İstanbul Bilgi Üniversitesi'nin piyano-kompozisyon bölümünü tam burslu olarak kazandı. Halen farklı gruplar ile çeşitli konser ve festivallerde çalmakta ve eğitimine 4. sınıf öğrenci olarak devam etmekte.
Çağrı Sertel (p, keyb), Kağan Yıldız (b), Ediz Hafızoğlu (d).

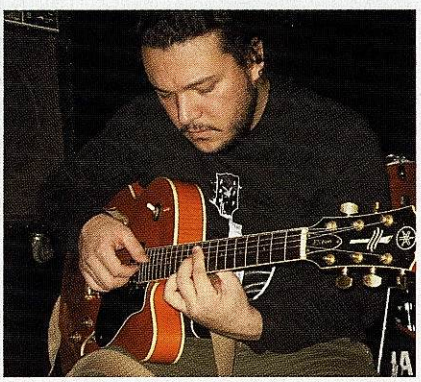

Cem Tuncer Band "Wes Montgomery Project" 31 Ekim

60'lı yıllarda gitar patlamasının kıvılcımını farklı müzikal alanlarda üç müzisyen ateşledi. Rock'da Jimi Hendrix, blues'da B.B.King, jazz'da ise Wes Montgomery. 1968'de ölen Wes Montgomery o hayranlık verici ve çoğu gitarist için olanaksız olan oktav tekniğini blues ve Charlie Christian'dan aldığı mirasın başrol oynadığı sert ve açık bir anlatımla birleştirdi. Wes Montgomery'nin mirasını ise pek çok müzisyen sürdürdü. Türkiye'de ise bu mirası sürdüren sanatçımız Cem Tuncer. Bu gece Wes Montgomery parçaları dinleyip kendimizden geçeceğiz. Sizleri de bekleriz.
Cem Tuncer (g), Kürşad Deniz (p), Kağan Yıldız (b), Cem Aksel (d).

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

İstanbul Jazz Center Konserlerinden Haberler...

26-27 Ekim
Kevin Mahogany

Kevin Mahogany (vo)
Kathy Kosins (vo)
Attila Darvas (b)
Robert Botos (p)
Frank Botos (d)

Kevin Mahogany Baker Üniversitesi'nin jazz vokal bölümünden mezun. Mezuniyetinden sonra köklerine dönmeye karar vererek Kansas City'ye taşınır. Burada çeşitli gruplarla jazz ve R&B işleri yapar. Bu zaman zarfında kendi stilini de geliştirir. 1995'de kendi adına ilk CDsini yapar. "Kevin Mahogany", bunu diğerleri takip eder; "Another Time, Another Place", My Romance, ve "Portrait of Kevin Mahogany". Toplam 11 CD yayınlamış bulunan şarkıcı günümüzün önde gelen erkek sesleri arasında yer alıyor.

30-31 Ekim
Eliane Elias

Eliane Elias (p, vo)
Marc Johnson (b)
Adam Nussboum (d)

Piyanist, şarkıcı ve şarkı sözü yazarı Eliane Elias Brezilyalı bir sanatçı. 1981'de New York'a taşındı. İlk albümünü Randy Brecker ile birlikte yaptı. Şu ana kadar kaydedilmiş 18 albümü bulunan sanatçı 1995'de Herbie Hancock ile yaptığı duet çalışma "Best Jazz Solo Performance" kategorisinde Grammy'ye aday olmuştu. Yaptığı her çalışması çok ses getiren sanatçının son çalışması geçen yılki "Around the City" pop ve jazz kokulu Bossa Nova'lar, latin ve biraz da rock and roll ile bezeliydi.

26-27 Ekim
Kevin Mahogany

30-31 Ekim
Eliane Elias

2-3 Kasım
Re Zenato

9-10 Kasım
Hubert Sumlin
Blues Band

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

Jack DeJohnette, John Surman, Stacey Kent ve Yıldız İbrahimova İş Sanat'da...

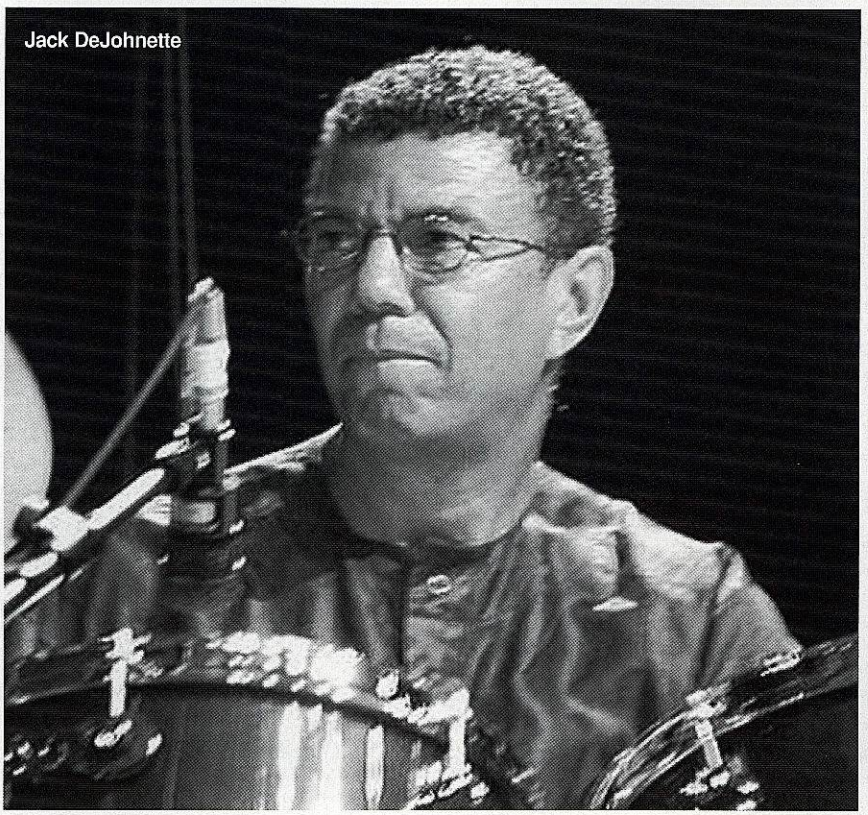
Jack DeJohnette

Elli yıla yayılan kariyerinde jazz'ın geçirdiği tüm değişim rüzgârlarının içinde kendine ayrıcalıklı bir yer edinmeyi başaran, jazz dünyasının en büyük davulcularından Jack DeJohnette'den tümüyle yenilikçi bir proje daha. 60'lardan bu yana John Coltrane, Miles Davis, Ornette Coleman, Sonny Rollins, Sun Ra, Thelonious Monk, Bill Evans, Stan Getz, Keith Jarrett, Chet Baker, Herbie Hancock ve Dave Holland gibi jazz devleriyle çalışan, bunun yanı sıra 20 yıldır Keith Jarret/Gary Peacock/Jack DeJohnette Trio'nun da üyesi olan sanatçı, başta ECM olmak üzere birçok plak firmasından jazz'ın gidişatında önemli olan kayıtlar çıkardı. Albümlerinin yanı sıra televizyon ve film müzikleri de bestelyen, çocukluğunan bu yana her tür müziği sevdiğini söyleyerek farklı türleri birbirinden ayırmamaya özen gösteren DeJohnette, jazz ve elektronik müzik dünyasında yıllardır ses mühendisi ve prodüktör olarak birçok çalışmaya imza atan Ben Surman ile birlikte oluşturdu Ripple Effect projesini. DeJohnette'in yaratıcı ve zengin kaynaklardan beslenen elli yıllık müzikal yolculuğunun bir devamı olan bu proje, afro-jazz, reggae ve dans müziğini davulcunun ritmik altyapısına entegre eden eklektik bir çalışma. Projenin özel konuğu da Brezilya yerlilerinin müziği alanında en kapsamlı araştırmaları gerçekleştiren ve 17 yıllık deneyimiyle bu kulvarın en önemli araştırmacı ve yorumcusu olan Marlui Miranda. Miranda'nın Amazon Ormanlarının derinlerinde saklı güzellikleri ve huzuru yansıtan derin ve özgün vokaliyle eşsiz yeteneği, DeJohnette'in davulu ve birbirinden yetenekli diğer müzisyenlerin enstrümanlarıyla bir araya geldiğinde, Ripple Effect sınırları aşan müzikal bir deneyime dönüşecek.

12 Kasım'da Jack DeJohnette;

John Surman (s)
Jerome Harris (vo, b)
Jack DeJohhnette (vo, d)
Marlui Miranda (vo, perc)
Ben Surman (el. prog.)

John Surman

Yıldız İbrahimova
13 Aralık

20 Kasım'da
Stacey Kent;
Breakfast on the Morning Team

Stacey Kent (vo)
Jim Tomlinson (s)
Matt Skelton (d)
Graham Harvey (p)
Jerome Harris (vo, b)
Dave Chamberlain (b)

Jazz severlerle ikinci kez İş Sanat'ta buluşacak olan Stacey Kent'in öyküsü adeta bir film senaryosu gibi. Amerikalı bir dilbilim öğrencisi olarak eğitimini sürdürmek için geldiği Avrupa'da tesadüfler sonucu başlayan kariyeri bugün onu dünyanın en iyi jazz vokalistlerinden biri konumuna getirdi. Eğitim gördüğü Oxford'da tanıştığı ve evlendiği tenor saksofoncu Jim Tomlinson'la yaptığı çalışmalarla Londra jazz çevrelerinde yıldızı parlayan sanatçı, 1997'de çıkardığı ilk albümü "Close Your Eyes"dan itibaren gerçekleştirdiği kayıtlar ve verdiği konserlerle dünya çapında müzikseverlerin ve eleştirmenlerin haklı övgüsünü kazandı. En çok satanlar listesine giren 6 albümü, aralarında 2001 İngiliz Jazz Ödülü ve 2002 BBC Jazz Ödülleri "En İyi Vokalist" ödülü, 2004 Backstage Bistro Ödülü ve 2006 "Yılın Albümü Ödülü"nün de bulunduğu birçok ödülle son yılların en gözde jazz seslerinden biri. Müziğinde romantizmin belirgin bir şekilde öne çıktığı Kent, dinleyeni kıskıvrak yakalayan sesiyle her yaştan jazz severi sarmalayan ve seslendirdiği şarkıların sözlerine daha da anlam katan bir yorum sahip. Bugüne kadar yorumladığı şarkılarla klasik Amerikan jazz repertuarında başarısını kanıtlayan sanatçı, İstanbul konserinde efsane plak şirketi Blue Note'la yaptığı ilk kayıt olan "Breakfast on the Morning Tram" albümünden parçalar seslendirecek. Kent'in başarılarla dolu kariyerinde yeni bir adım olarak dikkat çeken bu albümde ödüllü yazar Kazuo Ishigiro'nun kendisi için yazdığı üç parça, Serge Gainsbourg'un çok sevdiği üç parçası ve Fleetwood Mac'ten Stevie Nicks'in bir parçasına da yer veren sanatçı, acı ve coşkuyu eşsiz ve yumuşak bir şekilde birleştiren yorum ve sesiyle soluk kesmeye devam edecek.

İmge Özbek
acd@acd.org.tr

11. ULUSLARARASI ANKARA JAZZ FESTİVALİ

BÜYÜK ORKESTRALAR - BÜYÜLÜ SESLER

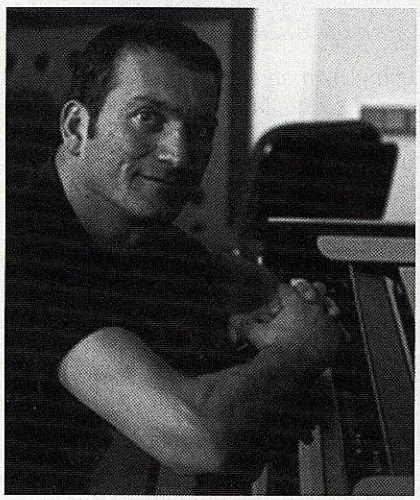

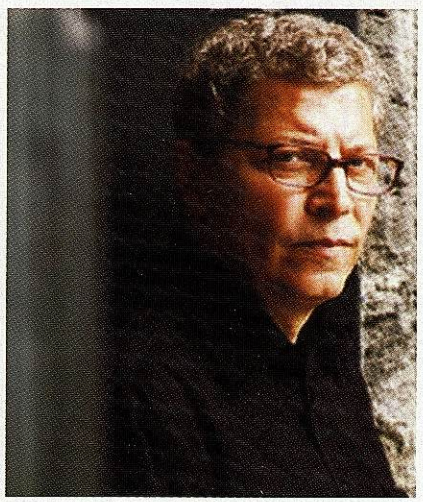

Jazz'ı büyük bir orkestradan dinlemenin verdiği keyfi kuşkusuz hiçbirşey veremez... Sahnede dizilmiş kalabalık enstruman grubu, yerinde duramayan nefesliler, müzisyenlerin sahnedeki dizilişleri ile doyumsuz bir müzik şöleni yaşanır.

Ankaralıları belki de birdaha göremeyecekleri muhteşem bir müzik şöleni bekliyor Kasım ayında. 11. Uluslararası Ankara Jazz Festivali, gözbebeğimiz büyük orkestraları çok önemli solistlerle biraraya getiriyor ve yine çok ekonomik bilet fiyatlarıyla unutulmaz bir repertuar dinleme imkanı sunuyor. **15-27 Kasım** tarihleri arasında gerçekleştirilecek festivalde **TÜRKAY** (Türk Armoni Orkestrası), **Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Orkestrası, Jazz'ın Kartalları Orkestrası, TRT İstanbul Jazz Orkestrası ve Başkent Senfoni** (Süheyl Denizci ve Nükhet Ruacan anısına), **Bilkent Senfoni Orkestrası ve Michiel Borstlap Kerem Görsev Trio ve Hacettepe Senfoni Orkestrası, İstanbul Superband** gibi dev orkestralara birbirinden değerli sanatçılar solist olarak eşlik etmeleri bekleniyor. Büyük orkestra denince A capella korolarını da unutmadık: Dünyaca ünlü **Ladysmith Black Mambazo** da festival konukları arasında.

Kerem Görsev Trio ve Hacettepe Senfoni Orkestrası St. Petersburg projesi ile festivalin önemli projeleri arasında olacak. Büyük orkestralara eşlik edecek diğer konuk sanatçıları ise **Ayten Alpman, Yıldız İbrahimova, Tuna Ötenel, İmer Demirer, Sibel Köse, Önder Focan** ve "Ankara" adlı bestesini dünya başkentlerinden sonra ilk kez Ankara'da seslendirecek olan **Michiel Borstlap** olacak.

Ayrıca İtalya'nın en önemli saksofonisti **Francesco Cafiso ve Quarteti**, Fransa'dan **Leila Olivesi Quartet**, Hollanda'dan **Yuri Honing Trio** ve ABD'den **Wax Poetic** projesi yer alacak. 10 yıldır süren Genç Jazz'cılar bölümünde yine yeni grupları dinleme şansımız olacak. Festival kapsamında Sheraton Hotel Copper Club'da jam session'lar ve SHOPS @ Sheraton'da imza günleri ve söyleşiler yer alacak.

Festival sponsorlarının sayesinde yine üniversite öğrencileri konserleri çok düşük bir ücret karşılığında dinleyebilecekler. Yine sosyal sorumluluk kapsamında Üniversitelerin Müzik Kulübü üyeleri, Üniversite Burs Fonu Öğrencileri ve jazz müzisyenleri konserler için ücretsiz giriş kartı alabilecekler. Biletler 7.5 YTL ila 75 YTL arasında değişecek. Kuvvet Orkestralarının konserleri ise davetiyeli gerçekleşecek.

Her yıl çıtayı biraz yükselterek Başkentin en çok ses getiren festivali olan Ankara Uluslararası Jazz Festivali, bu yıl büyük Orkestralarla Başkent'in sesini iyice duyuracak. Kesinleşen tarihler ve ayrıntılı bilgi www.leo.com.tr ve www.acd.org.tr adreslerinden takip edilebilecek.

İmge Özbek
acd@acd.org.tr

A CAPELLA SİHİRBAZLARI "LADYSMITH BLACK MAMBAZO"

11. ANKARA ULUSLARARASI JAZZ FESTİVALİ'NDE!

11. Ankara Uluslararası Jazz Festivali, bu yıl "Büyük Orkestralar Büyülü Sesler" teması ile Kasım ayında Ankaralı jazzseverlerle buluşmaya hazırlanıyor. Adından da anlaşılacağı gibi festival, Türkiye'nin önde gelen büyük orkestraları, birbirinden değerli solist sanatçılar ve kalabalık enstruman grubuyla adeta bir müzik şölenine dönüşecek.

Bu müzik şöleni içerisinde enstruman yerine sadece "büyülü sesleri" olan, çok özel bir "A capella" grubu da sahne alacak. Sekiz erkek vokalistin biraraya gelmesi ile kurulan Güney Afrika'lı grup **Ladysmith Black Mambazo,** Dünya Turnesi kapsamında birçok ülkede verdikleri konserler ardından Güney Afrika kültürünü ve sahip çıktıkları değerleri Ankaralı müzikseverlerle paylaşmaya geliyor.

Birlikteliklerin 1950'lere dayanmasına rağmen, resmi olarak 1960 yılında Joseph Shabalala öncülüğünde kurulan **Ladysmith Black Mambazo** grubu, müziğe geleneksel Zulu tınıları ile, enstrümansız vokal müziği olarak tanımlanan A capella yaparak adım attılar. 1964 yılına gelindiğinde, kusursuz bir harmoni içinde şarkı söylemeye başladılar. Yerel ölçekte giderek tanınmaya başlayan grup, katıldıkları A capella yarışmalarında kazandıkları başarıların ardından, "çok iyi" oldukları gerekçesiyle daha sonraki yarışmalara katılmaları yasaklandı.

1967 yılında "Radyo Zulu" için kayıtlar yaptılar. 1972 yılında yapımcı West Nkosi ile anlaşarak izleyen yıl ilk albümlerini piyasaya sürdüler. Bu albüm, "*Amabutho*", Güney Afrika'da siyahi sanatçılar tarafından yapılan ilk albümdü ve 1 milyon satış rakamına ulaşarak altın plak kazandı. Shabalala'nın Hristiyanlık dinine geçmesi ile grup 1975'te ve 1976'da iki dinsel temalı albüm çıkardı.

1980 yılına gelindiğinde Ladysmith Black Mambazo Güney Afrika'da yaygın olarak tanınmaktaydı. Almanya'ya turnesi dönüşünde kaydettikleri Almanca bir şarkı, bir sonraki sene grubun tekrar Almanya'ya gitmesini sağladı.

1983 yılında, Paul Simon, üç yıllık Afrika macerası dönüşünde yaptığı *Graceland* adlı albümünde Ladysmith Black Mambazo ile birlikte çalıştı. Bu albümün kayıtları için, grup Londra'ya gitti. Albüm, dünya çapında 16 milyon kopya satarak müthiş bir başarı elde etti ve bu albüm Ladysmith Black Mambazo'nun tüm dünyada tanınmasında en büyük rolü oynadı.

Grup, 80'lerin sonuna dek üç albüm daha piyasaya sürdü ve bu zaman dilimi içinde Michael Jackson'un *Moonwalker* adlı filminde ve ünlü Susam Sokağı'nda yer aldı. Bu üç albüm arasından, 1988'de çıkardıkları *Shaka Zulu* gruba ilk Grammy Ödülü'nü getirdi.

Headman Shabalala'nın ırkçı bir saldırıda hayatını kaybetmesi, grubun bir süre müziğe ara verdikten sonra Joseph Shabalala'nın kendi oğullarını gruba dahil ederek çalışmalarını sürdürmesi gibi köklü değişiklikler ardından, 1993 yılında ilk defa Nelson Mandela'nın 27 yıl sonra hapisten çıkması ile birlikte yeni bir albüm çıkardı. Yozlaşmış, bastırılmış ve kaybolmaya yüz tutmuş eski geleneksel Güney Afrika kültürünün öncü temsilcisi haline gelen grup, hem kendi ülkelerinde 'ulusal servet' ilan edildi; hem de Nelson Mandela tarafından Güney Afrika Kültür Eçisi sıfatına layık görüldü.

Artık tüm Dünyada tanınan Ladysmith Black Mambazo, bundan sonra dünya turnelerine ağırlık verdi. Bu turneler esnasında, Stevie Wonder, Dolly Parton, The Winans, Julia Fordham, The Corrs, Ben Harper, Josh Groban gibi birçok ünlü sanatçı ile birlikte ortak çalışmalara imza attılar; Nelson Mandela'dan, Papa 2. John Paul'e, İngiliz Hanedanı'na kadar uzanan birçok önemli kuruma ve şahsiyete özel performanslar sergilediler.

Bugün kadar 12 defa Grammy Ödülü'ne aday gösterilen ve 2 kez bu ödülü alan Grup, 45 yılı aşkın süredir hem kendi albümleri ile, hem de pek çok büyük sanatçıyla yaptıkları düetlerle Güney Afrika kültürünü yaşatmaya devam ediyor. Ankara'da 11. Ankara Jazz Festivali'nin Kapanış Konserini yapacak olan grup, İş Sanat'ta da bir konser verecek. Biletler Biletix'de satışa sunulacak.

Joseph	Shabalala
Msizi	Shabalala
Russel	Mthembu
Albert	Mazibuko
Thulani	Shabalala
Thamsanqa	Shabalala
Sibongiseni	Shabalala
Abednego	Mazibuko

Suat Aktan
suat.aktan@saklikent.com

1 Aralık 2007 Cumartesi / @ 21:00

MICATONE Saklıkent'de

Future Jazz, ya da modern jazz sevenler için bir konser var Ankara Saklıkent'de; Jazzanova, Atjazz gibi önemli isimlerin yeraldığı Soner-Kollektive'den Micatone 1 Aralık 2007 Cumartesi Ankara'da.

Micatone, hem elektronik hem de akustik çalışmalarıyla ünlenen Alman bir topluluk. Uzun süredir Berlin'de müzikle uğraşan ve bir süre sonra bu tutkuyla bir araya gelen grup, vokalde Lisa Bassenge, gitarda ve yapımda Boris Meinhold, klaviyede Sebastian 'Hagen' Demin, kontrbasta Paul Kleber ve davulda Tim Kroker'den oluşuyor.

Elektronik müziği dans ve jazz esintileriyle harika bir şekilde harmanlayan topluluğun şu ana dek yapılmış 3 albümü bulunuyor. Bu albümler de, Berlinli müzisyenlerin, sadece eski arkadaşlığın getirdiği bağla değil, canlı müziğe duydukları tutkuyla da birbirlerine ne kadar bağlı olduklarını gösteriyor.

"Nine Songs" ve ""Is You Is" adlı muhteşem albümlerinin ardından Micatone'un 3. albümü Sonarkollektiv'den çıkan "Nomad Songs" oldu. Bu ilk iki albüm elektronikten fazlasıyla nasibini almıştı ve grubun stüdyo kabiliyetinin de bir göstergesiydi. Bu kez Micatone, "Nomad Songs"ta daha çok şarkı yazımına ve şarkının kendisine odaklanıyor.

Aslında "Nomad Songs" önceki albümlere kıyasla daha olgun ve çok yönlü...Zahmetsiz bir sadelik ve doğrudan konuya odaklanma ihtiyacını güdüyor..Daha tempolu ilerleyen ilk iki albümden farklı olarak, Micatone bu albümde davul dahil tüm enstrümanları canlı olarak çaldı; ve böylece, grup içindeki şahane etkileşimlerini ileten çok özel bir sertlik ve organik bir sıcaklık ortaya çıktı. İlk albümler hem evde dinleme hem de kulüpte eğlenme zevkinin bileşimiyken, bu 3. albümde grup bunu daha da mükemmelleştirmişe benziyor. Oldukça global şarkılara imza atan grubun bütün parçaları, her tür ortama uyan eşsiz bir atmosfere sahip...

Çalışmalarında elektronik ve dans dokunuşlu jazz esintili şarkılara yoğunlaşan ve bu haliyle kitlelere sesini duyuran başarılı topluluk ülkenin neredeyse tüm şehirlerinde ve diğer ülkelerin birçoğunda performansını sergileyerek hayran kitlesini arttırmaya devam ediyor...

İmge Özbek
acd@acd.org.tr

BALKANLARDAN BU KEZ SOĞUK HAVA DALGALARI YERİNE

SIMSICAK BALKAN ESİNTİLERİ GELDİ!

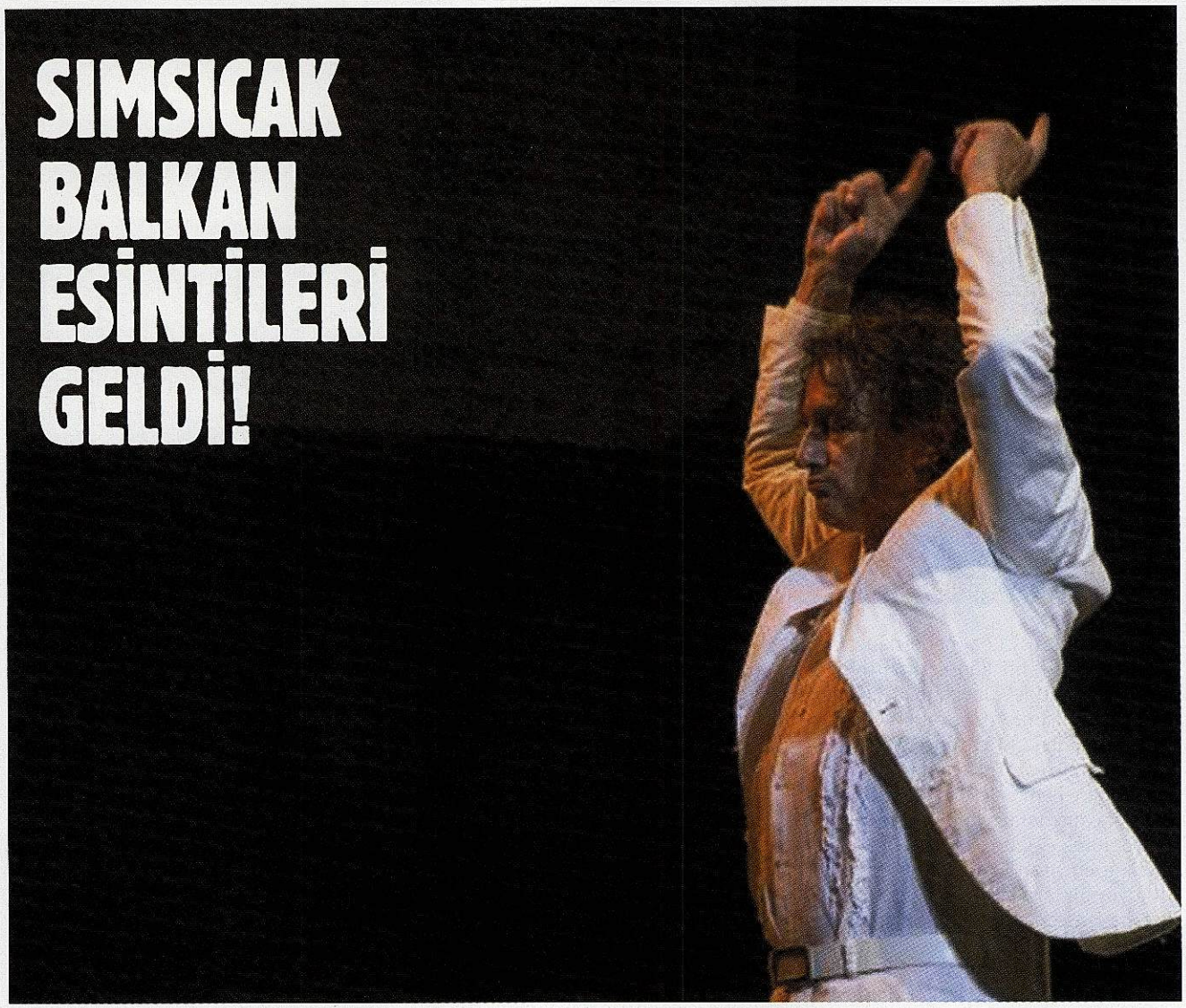

Orta Doğu Teknik Üniversitesi, 2007-2008 Eğitim Yılının açılışını 29 Eylül 2007 tarihinde ODTÜ Stadyumu'nda dev bir konserle yaptı. ODTÜ bu görkemli açılış ile eğitim konusundaki başarısını kültürel alana da taşıdığını bir kez daha kanıtladı.

Ülkemizde daha çok Sezen Aksu'nun "Düğün ve Cenaze" albümünün müziklerinin bestecisi ve ikilinin birlikte verdikleri konserlerden tanıdığımız Goran Bregoviç Ankara'da ilk kez verdiği konserde dinleyenlere adeta müzik ziyafeti sundu.

ODTÜ Stadyumda yaklaşık 10.000 kişinin katılımıyla LEO Organizasyon tarafından gerçekleştirilen konser, tüm gelirinin ODTÜ Burs Fonu'na aktarılması açısından da büyük önem taşıyor.

ODTÜ'nün genel kültür politikası gereği üniversitelilerin kaliteli kültürel etkinlikleri ucuza izleyebilmeleri için maliyetler sponsorlar tarafından karşılandı.

Sırp bir annenin ve Hırvat bir babanın oğlu olarak 1950 yılında Saraybosna'da dünyaya gelen ve Balkanlar'ın geleneksel müziğini, günümüzle irtibatını kesmeden icra ederek büyük bir dinleyici kitlesi edinen Goran Bregovic'in, Balkanların çoksesli müziğini, tangoyu, folk şarkılarını harmanlayarak yarattığı duygu yüklü ezgileri, tıpkı Balkanlar gibi çok sesli, çok renkli ve yaşam dolu, yaşamla içiçeydi...

Sanatçının "Düğün ve Cenaze Orkestrası" ile birlikte verdiği, içinde" bizden" çok şey bulduğumuz, yerimizde duramadığımız bu muhteşem konserin yankıları başkentte uzun süre devam edecek gibi görünüyor...

N.Sinan Odabaşı
sinanodabasi@yahoo.com.tr

Marsalis ile Birkaç Gün

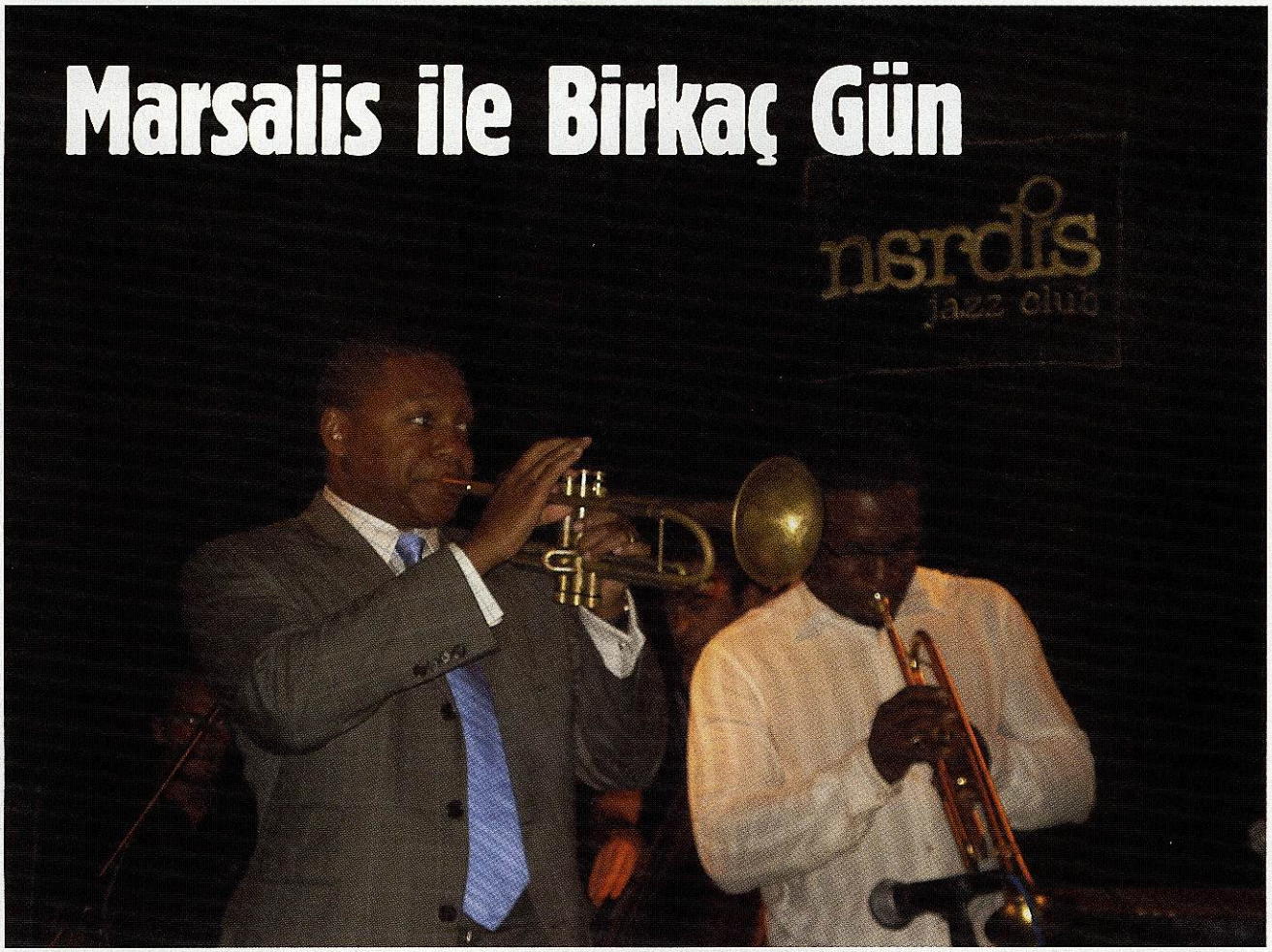

Zuhal Focan

14 İstanbul Jazz Festivalinin bu yılki belki de en önemli "jazz'cı" konuğu Wynton Marsalis, topluluğu "Jazz at Lincoln Center Orchesta" ile birlikte 10 ve 11 Temmuz akşamları iki konser vermek üzere İstanbul'daydı. Ben de kendisine şehirde bulunduğu süre boyunca eşlik etmek ve tercümanlık yapmakla görevli olduğum için bu konserlere, Fransız Kültür'de gerçekleşen "workshop"a ve Nardis'teki "jam session"a hem izleyicilerin arasından hem de sahne arkasından tanıklık ettim. En baştan söyleyeyim; müzikle aramda, iyi bir dinleyici olmaya çalışmak dışında amatör veya profesyonel bir bağ olmadığı için, bu bir kritik yazısı değil. Marsalis'e refakat ettiğim günlerde, o ve orkestrası hakkında edindiğim izlenimleri aktarmaya çalısacağım.

Havalimanı'na misafirlerimizi karşılamaya giderken biz festival rehberlerinin en çok merak ettiği, gelen misafirlerin huyu suyudur. Üç rehber arkadaşım Zeynep, Merve ve Dilara'yla uçağın inmesini beklerken açıkcası biraz endişeliydim. Geride bıraktığımız Film, Müzik ve Jazz festivallerinde ağırladığımız talepkar sanatçıları ve huysuz menajerleri hatırlayıp, 9 Grammy ve, müzik alanında ayrıca verilen, Pulitzer sahibi trompetçinin halim selim bir insan olmasını umut ediyordum; keşke başka bir şey dileseymişim! Tanıştığımız anda bu endişelerimin yersiz olduğunu gördüm. Karşımda elinde trompetiyle dünyayı dolaşan ve mümkün olduğunca çok konser vermek, kayıt yapmak, farklı müzisyenlerle çalışmak isteyen bir müzik adamı duruyordu.

Havalimanı'ndan otele geldikten sonra Marsalis teşekkür ederek doğrudan odasına çıktı ve ertesi gün "workshop" ve Kemerburgaz'daki konsere gitmek için buluşana kadar herhangi bir isteği olmadı. Prova, performans gibi programlanmış işlerden arta kalan zamanların her anında bir yerlere gitmek, bir şeyler yapmak ve bu zamanlarda sürekli rehberlerini ve araçlarını yanlarında görmek isteyen, bu hafta sonları dahil olmak üzere uzadıkça uzayan çalışma saatleri demek oluyor, misafirlerden sonra, Marsalis'in bu halinden pek de şikayetçi değildim. Ancak, muhabbetimiz ilerledikçe, gezi tekliflerinde bulunan taraf da ben olacaktım.

Trompetçilerle Buluşma

Fransız Kültür'e workshop için gittiğimizde, daha önce bulunduğum benzeri etkinliklere kıyasla konuyla son derece ilgili bir kalabalık vardı; İstanbul'da yaşayan ve o gün o saatte bir manisi bulunmayan her müzisyen, etkinliğe gelmiş gibiydi.

Marsalis kısaca New Orleans'ta geçen çocukluğunu, kendisi gibi müzisyen olan babası Ellis Marsalis Jr.'ın arkadaşı ünlü trompetçi Al Hirt'in, kendisine altı yaşındayken hediye ettiği trompeti ve bu ilk dönemlerine ilişkin birkaç hikayeyi de dinleyicilerle paylaştıktan sonra, sahneden dinleyicilerin arasına inip, kendi müzik anlayışını dinleyicilerin sorularını da alarak anlatmaya başladı. Elbette sosyal sorunlara ve politik konulara duyarlılığıyla tanınan, köleliği işlediği üç saatlik oratoryosu "Blood on The Fields" ile Pulitzer ödülünü kazanmış olan, özellikle memleketi New Orleans'ı yerle bir eden Katrina felaketinden sonra, aralarında Norah Jones, Cassandra Wilson, Diana Krall, Dianne Reeves, Herbie Hancock'un da bulunduğu birçok ünlü sanatçıyı biraraya getirerek, yardım konserleri düzenleyen Marsalis,

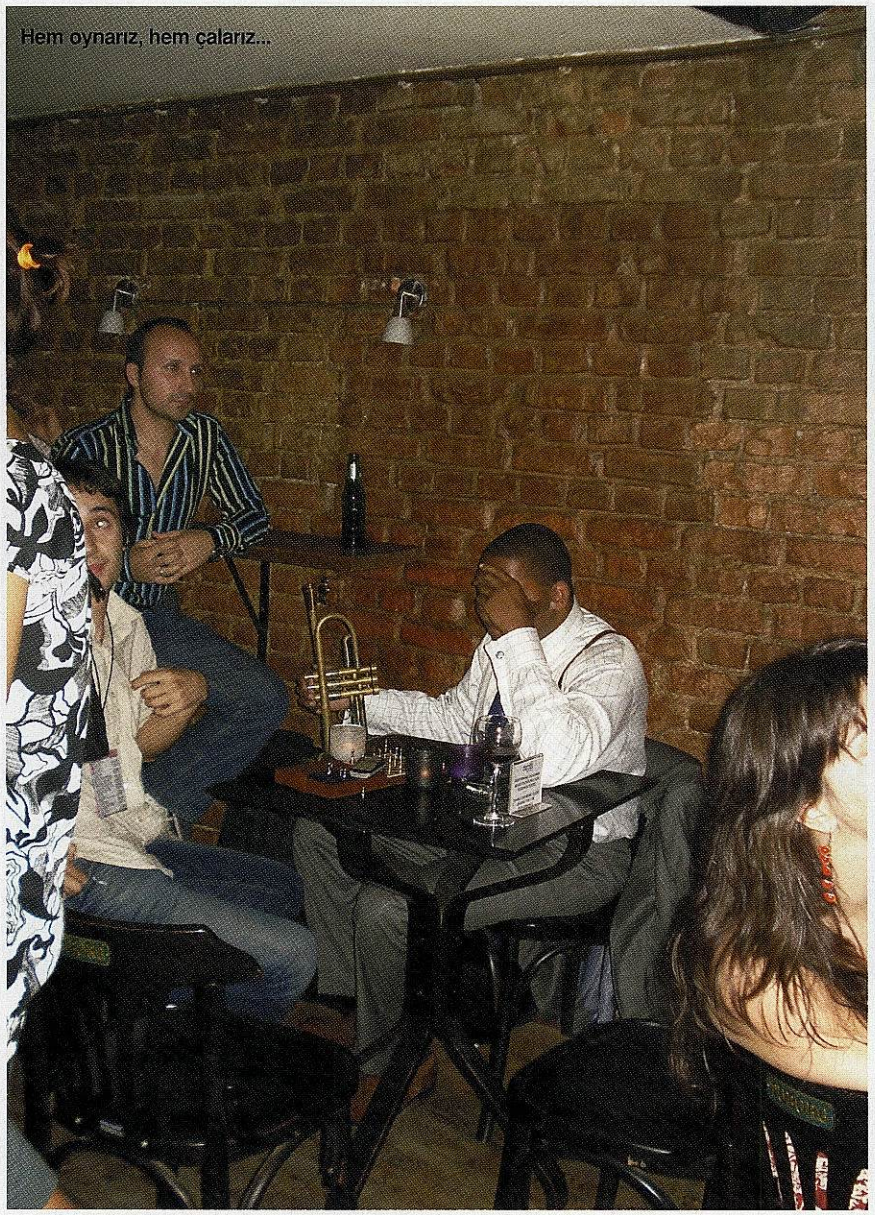

Hem oynarız, hem çalarız...

Zuhal Focan

dünyanın gidişatına dair de fikirlerini dinleyicilerle paylaşacaktı; kelimesi kelimesine hatırlamasam da, özetle, *bugün dünyada emperyalizme karşı demokratik güçlerin bir mücadelesi var, ve bence jazz müziği de bu bağlamda önemli bir noktada duruyor diyerek, en azından benim gönlümü bir kez daha fethetmiş oldu.* Woody Guthrie, Paul Robeson, Joan Baez gibi Amerikalı efsanevi protest şarkıcılarının ve müzisyenlerinin döneminden beri kendi ülkesinin sürüklediği dünya sistemini, "emperyalist" olarak tanımlayan bir Amerikalı müzisyene pek şahit olmamıştım.

Etkinlikten sonra, yetişmemiz gereken bir konser olmasına rağmen, herhalde salondakilerin yarısından fazlasıyla tek tek konuştu, imza verdi ve fotoğraf çektirdi. Daha sonra ilk konser için Kemer Country Club'a doğru hareket ettik. Yolculuk tahmin ettiğimizden kısa sürdüğü için, kalan boş vaktimizi, menajeri Susan'la birlikte bir pizza paylaşarak değerlendirdik. Yemek sırasında, yabancılardan sıkça duymaya alıştığım, ee, ne diyorsun bakalım, Avrupa Birliği'ne girecek misiniz, Kürtlerle olan sorunlar bitecek mi, sorularıyla karşılaştım. Ülke gündemindeki konuları, kamuoyunun bu konulardaki temel yönelimlerini, kendi görüşlerimi de katarak anlatırken, sohbet koyulaştı. Hesabı ödeme zamanı geldiğinde, yakın dönem Türkiye tarihi anlatmakta olduğumu fark ettim; tabi dilim döndüğü ölçüde. Rehberliğini yaptığım diğer sanatçılara göre Marsalis'in insanlığın tarihi ve güncel sorunlarıyla, politikayla daha ilgili olduğu ve bu konular üzerine derinlemesine kafa yorduğu, birlikte olduğumuz süre boyunca aramızda geçen konuşmalardaki dikkatli ve meraklı halinden belli oluyordu.

İki Konser

Yazının başında da belirttiğim gibi, konserlerin kritiğini yapmayacağım; daha doğrusu gönül isterdi ama yapamayacağım! İşin bu kısmını müzik eleştirmenlerine bırakıyorum. Ayrıca bu tip organizasyonlarda görev alanlar bilir; performans sırasında halletmeniz gereken ufak tefek işler olduğu için, çalınan müziğe, sergilenen performansa tam anlamıyla konsantre olup takip edemezsiniz. Yine de Kemer Country'deki konserden aklımda kalanları aktaracak olursam, *kırda serin bir gece, çatal bıçak seslerinin fon müziği oluşturduğu bir gazino ambiansı, Jazz at Lincoln Center Orchestra'nın, tren sesleri üzerine çeşitlemelere ağırlık verdiği repertuarından bahsedebilirim.*

Sonraki gün sıra festivalin ana sahnesi olan Harbiye Açıkhava'daki konsere gelmişti. Kemer Country'deki izleyici sayısı ve profilini aşan bir izleyici kitlesinin olacağı aşikardı. Beklenildiği gibi de oldu; 11 Temmuz Çarşamba Günü, Açıkhava Tiyatrosu'nu dolduran kitle, 14. İstanbul Jazz festivalinin en ilgili dinleyici topluluklarından biriydi. Bir gün öncesinin "tren" temalı setlistine, orkestra üyelerinden Ted Nash'in ünlü ressamlar için bestelediği üç eser de eklenmişti.

Konser sonrası kuliste Marsalis ve Orkestra bir kez daha sevenleriyle buluştu. Marsalis burada da pek alışagelmediğim gibi davranarak, ama artık şaşırmıyordum, kendisiyle tanışmak, fotoğraf çektirmek, imza almak isteyen herkesin kulise alınmasını, İKSV'nin Harbiye Açıkhava ekibinden rica etmişti. Birçok sanatçının aksine, Marsalis'in canayakın ve mütevazı tutumu insanın hoşuna gidiyordu ama, her defasında herkesle muhabbet etmesi, biz grup rehberlerinin eve dönüş saatlerini uzattıkça uzatıyordu!

"Satranç Session"

Kulise gelenler arasında Nardis Jazz'dan Zuhal Hanım da bulunuyordu; grubu o akşam Nardis'te devam etmekte olan jam session'a davet etti. Her davete icabet eden Wynton Abi bu daveti de geri çevirmedi ve biz de Nardis Jazz Kulübü'nün yolunu tuttuk.

Grubun kendine has özelliklerinden birisi de, her fırsatta, yanlarında taşıdıkları minik seyahat takımlarıyla satranç oynamaktı. Gerçi orkestra üyeleri ne kadar meraklıydılar satranca, tam kestiremiyorum. Bu ifadeyi herhalde, Wynton herkesle satranç oynamak istiyordu, olarak da düzeltebilirim. Nardis'e giderken yolda bana da bir maç teklif etti. Artık fazla zamanımız kal-

madığı için, herhalde oynayamayız diye düşünüyordum. Nardis'in kapısından içeri girdiğimizde de içeride hiç boş masa yoktu, hemen sonra da orkestranın üyeleri birer birer sahneye çıkmaya başladı. Bir soluklanma arası verildiğindeyse Marsalis yanıma geldi ve "Hadi dostum, oynamıyor muyuz" diyerek ısrarını sürdürdü ve biz de bir boş masa bulup oynamaya başladık. Yeteri kadar ışık olmadığı için önce biraz mum istedik; bu da kafi gelmeyince cep telefonlarımızın ışığını küçük satranç tahtamıza tutarak oynamaya devam ettik. Bu arada "jam session" da devam ediyor ve Marsalis trompetini bir an olsun yanından ayırmıyordu. Birden sahnede yeni bir parçaya giriş yapılınca, Marsalis, "C'mon now, that's what i'm talkin 'bou" diyerek yerinden ve satrancın başından kalkmadan sahneye eşlik etmeye başladı. Oyun boyunca da, sahneden gelen tınılara içlendiği anlarda, aynı şekilde çalmaya devam etti. Uzun lafın kısası hem çaldı, hem oynadı. Konsantrasyonu dağıldığından mıdır bilinmez, fena oynamamasına rağmen, kazanan ben oldum.

Nardis'ten çıktığımızda vakit geceyarısını çoktan geçmiş ve sokaklar boşalmıştı. Otel ile kulüp arasında kısa bir mesafe olmasına rağmen, Galata'nın "meşhur" sokağının civarından da geçmemiz gerekeceği için, grubu otellerine arabayla bırakmak istiyorduk. Ancak Marsalis biraz temiz havanın iyi geleceğini belirtip, *"Merak etme, ben New Orleans'lıyım, burada beni endişelendirebilecek bir şey olamaz"*

N.Sinan Odabaşı ve Wynton Marsalis

diyerek yürümek istediğini söyledi. Otelin lobisine geldiğimizde ise, grubun bazı elemanlarını, başka müzisyenlerle sohbet ederken gördük. Bu diğer müzisyenler de İstanbul'da çeşitli müzik kulüplerinde çalıyorlarmış. Çoğunun Küba'lı olduğunu öğrendiğimiz grup, Marsalis'in bu otelde kaldığını öğrenince tanışmak istemişler. Buraya kadar bir sorun yok, ama sorun müzisyenlerin tanışma biçiminde; gece 03:30'da bir otelin lobisinde trompet çalarak! İki konserden sonra, gecenin ilerleyen saatlerinde, hala Marsalis'in bütün heyecanıyla yeni tanıştığı meslektaşlarına trompetiyle bir şeyler göstermeye çalışmasını hayretle izlerken, otel çalışanları, beklenilebileceği üzere bizi uyarıp gürültü yapmamamızı rica ettiler. Neyse ki, bu son fasıl çok uzamadı ve Marsalis'le geçirdiğimiz günler, başladığı gibi müzikle sona ermiş oldu böylece.

Düşüncelerimi bu yazıyı yazmak için toparlarken, biraz da Marsalis hakkında müzik dünyasında yapılan yorumları incelemeye çalıştım. Bir defasında bir yerde, Miles Davis'e "şarlatan" dediği türünden anekdotlarla karşılaştım. Doğru mudur bilemiyorum, ancak bütün okuduğum veya duyduğum anekdotlar ve anlatılardan, Marsalis'in jazz'ın geleneksel çizgisine sadık bir stili olduğu sonucuna ulaştım. Yanılmıyorsam lakaplarından birisi de "Jazz Polisi"ymiş. Müzikteki yeri üzerine bir söz söyleyemem; söyleyebileceğim sözler kişisel izlenimlerimden ibaretti ve bu yazıda da bu izlenimlerimi aktarmaya çalıştım. Marsalis benim aklımda, duyarlı, sempatik ve çalışkan bir müzisyen olarak kalacak.

Hülya Tunçağ
htuncag@portecho.com

Bir jazz maratonu;
Uluslararası İstanbul Jazz Festivali 35 yaşında...

Herşey 8 Temmuz 1984'de, piyanist Chick Corea'nın gelmesiyle başladı: Müthiş flütçü Steve Kujala ile İstanbul Festivali çerçevesinde Atatürk Kültür Merkezi'nde sahneye çıktığında yer yerinden oynamıştı. Biz bu arada Chick Corea sarhoşluğunu yaşarken bir başka sürprizle de karşılaşmıştık. Eşi, ünlü şarkıcı ve piyanist Gayle Moran da yanındaydı ama konuk olarak. Corea, kuliste ısrarımızla, bizleri kırmayarak Moran'ın bis olarak sahneye çıkmasına izin verince bu kez salondaki dinleyiciler kulaklarına, gözlerine inanamamışlardı. Festival yöneticileri bu ilgiyi görünce her yıl bir-iki ünlü jazz sanatçısına, topluluğuna yer vermeye başladı. Ben o sıralarda İzmir'den gelip izliyordum konserleri. Jazz konserleriyle birlikte yepyeni bir çevre oluşuyordu hepimiz için: özellikle Açıkhava Tiyatrosu'nda kulise girme savaşı verdiğimiz kader arkadaşları, kulis sohbetleri, konser sonrası mucize ortamı sürdürme çabaları ve benim radyo kariyerime anlam katan, zenginleştiren sanatçı söyleşilerinin önemini şimdi daha iyi anlayabiliyorum. Hele 1988'de Miles Davis'in son efsane topluluğuyla Açıkhava sahnesinde gezinerek çalması bir düş gibiydi. Yalnız bu kadar değidi elbette; Dizzy Gillespie'den Ornette Coleman'a, Modern Jazz Quartet'den Stan Getz'e birçok jazz ustasını yakından dinleyebiliyorduk festival sayesinde. Hele 1993'deki jazz programına baktığımızda jazz/pop/folk olmak üzere 14 konserle festival içinde bir mini festival oluştuğunu görüyorduk. İKSV yönetim kurulu ilk kez bu yavru festivali ayırıp kendi ayakları üzerinde duran ve jazz'ın alt katmanlarını da içeren uluslararası boyuttaki 1.İstanbul Jazz Festivali'ni müjdelediği zaman bizim maraton da resmen başlamış oluyordu. Festivalin yöneticisi ise doğal olarak Görgün Taner'di.

11-19 Temmuz arası tek mekanda, Açıkhava tiyatrosunda gerçekleşen birinci festivalin programını burada yazmak çok yer kaplayacağı için biriki isimle de boyutunu görebiliriz: Yine ilk kez belli temalar adı altındaki konserlerden Bobby McFerrin, Toots Thielemans ve Eliane Elias, Ivan Lins'li Brezilya Gecesi, Michel Petrucciani, Betty Carter, Stanley Clarke, John Abercrombie, Dave Holland, Jack DeJohnette, Joe Henderson, George Mraz, Al Di Meola, Jean Luc Ponty'nin performanslarını unutmam olanaksız.

İnanılmaz zenginlikte bir programla bizi şaşırtan 1995 yılındaki ikinci jazz festivali, Açıkhava tiyatrosunun yanısıra Atatürk Kültür Merkezi ve Aya İrini Müzesi'ne de uzanarak konserleri niteliğine göre değerlendirmeye başlıyordu: Latinden klasik jazz'a, fusion'dan etnik jazz'a ustaların çoğunu iki hafta içinde deli gibi dinleyip tüketmiştik bile. İstanbul Jazz Festivali'ne dek Avrupa'daki jazz festivalleri hep ilgimi çekmiş, birikisini izlemiş ve programlarımda yıllarca dünyaca ünlü festival kayıtlarını sunmuştum. Ne güzel! Artık bütün bu yıldızları göz teması burada dinleme, onlarla söyleşi yapma ve konser dışında dostluk kurma gibi bir lükse kavuşmuştum. Ayrıca her yıl, giderek bilinçlenen, olgunlaşan

Pelin Opçin

bir jazz dinleyici kitlesi de dikkatimi çekiyordu. Özellikle genç jazz severlere ulaşabilmek çok önemliydi. Yeni kuşak çok şanslıydı. Çünkü bizim daha önce yıllarca yalnızca plaklarından, kayıtlarından ulaşabildiğimiz birinci sınıf müzisyenleri her yıl dinleme şansına erişmişlerdi. İşte ikinci festivalden bir kesit: Irakere, Tito Puente, John McLaughlin Free Spirits, Wynton Marsalis Lincoln Center Orchestra, Oregon, Randy Crawford, Geri Allen- Ron Carter- Lenny White Trio, Joshua Redman, Jan Garbarek, Aziza Mustaphazade ve önemli Türk jazz'cılar (Aydın Esen, Kerem

Ilgın Eraslan Yanmaz

NELER OLDU

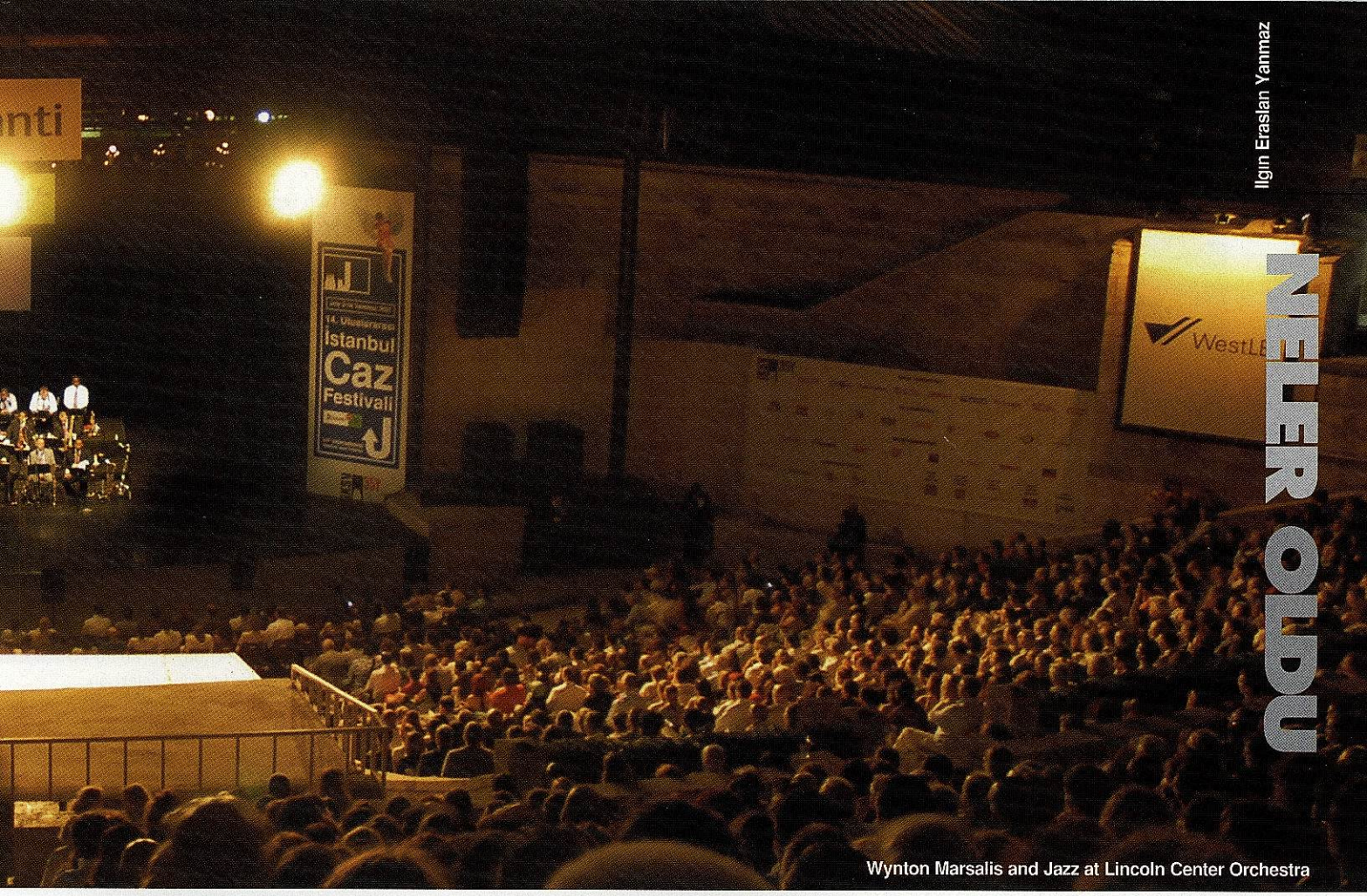

Wynton Marsalis and Jazz at Lincoln Center Orchestra

Diana Krall
2006

Muammer Yanmaz

Görsev, İstanbul Jazz Dörtlüsü gibi)... İstanbul Jazz Festivali ilk kez 1997 yılında açılış konseriyle eleştiri almıştı anımsadığıma göre, Legends adı altında biraraya gelen Marcus Miller, Eric Clapton, Steve Gadd, Joe Sample ve David Sanborn'a aitti açılış. Naif ve ticari soul jazz yapısıyla Legends, koyu jazz severlerce açılışa layık görülmemişti. Oysa en çok satan konserdi ve festival yine zengin bir programa sahipti. Elvin Jones Dörtlüsü, Jacky Terrasson Üçlüsü, Dino Saluzzi, Night Ark, Diana Krall, Güher & Süher Pekinel –Jacques Loussier Üçlüsü, Kronos Quartet, Joshua Redman, Nicholas Payton, Roy Hargrove, Michel Camilo ve dahası...

1998'de beşincisiyle birlikte tanıtım filmleri ve afişleriyle de dikkati çekiyordu jazz festivali... Ayrıca jazz'ın alt türleriyle Türk jazz sanatçıları da ağırlık kazanmaya başlıyordu. CRR Konser Salonu, Roxy, Cafe Gramofon gibi mekanlar, Esma Sultan Yalısı'nın da katılmasıyla zenginleşmişti. Açılışın Esma Sultan'da yapılması, mekan'ın güzelliği, ulaşılabilirliği nedeniyle gelenekleşecekti. Yine üstüste çakışan müthiş konserler... İnanılmaz bir tempo içinde birinden çıkıp diğerine koşturuyorduk. Birinin tadı geçmeden diğerinin tatlı şokunu yaşıyorduk. Ama çaresiz kaçırdıklarımız oluyordu. Ne de olsa tek boyutlu bir zamanda yaşıyorduk ve hiçbirimiz biyonik değildik. Festivalin içeriği, sunuluşu, mekanlar yalnızca bizleri değil, gelen konuk müzisyenleri de çok etkiliyor, bizleri bu nedenle çok şanslı buluyorlardı. Beşinci festivalde ilk kez Björk'ün Açıkhava'daki konseri bir olaydı (her ne kadar jazz olmasa da). Koyu jazz sevenler için de Terence Blanchard, Chick Corea, Origin, Kenny Garrett, John McLaughlin, McCoy Tyner, Dave Holland, Kenny Werner büyük olaydı.

1999'daki festival programı, gerek içeriği gerek mekanlarıyla yine zengindi. Açıkhava tiyatrosu 7-17 temmuz arası, bir gün dışında her gece doluydu: Brezilya Dans Gecesi ile başlayıp sırasıyla Latin ve Küba Müziği Gecesi, Woody Herman Orkestrası, Patti Smith, Suzanne Vega, Marc Ribot-Michel Camillo, Stefon Harris, Joshua Redman, Branford Marsalis (en güçlü gece), Ben Harper, Kenny Garrett, Courtney Pine ve Khaled ile noktalanıyordu. Doğal olarak diğer mekanlardaki harika konserlerle de çakışıyordu. Örneğin, AKM'deki Brad Mehldau Trio, Bob James Trio, Tuna Ötenel Trio, Emin Fındıkoğlu -Detant, Charles Lloyd, Scofield –Holland –Lovano –Foster Dörtlüsü, Ayşe Tütüncü, Maffy Falay ile, Roxy, Babylon ve Dulcinea'da ise modern jazz'ın ve günün yeni eğilimlerini yansıtan topluluklara geç de olsa yetişmek gerekiyordu.

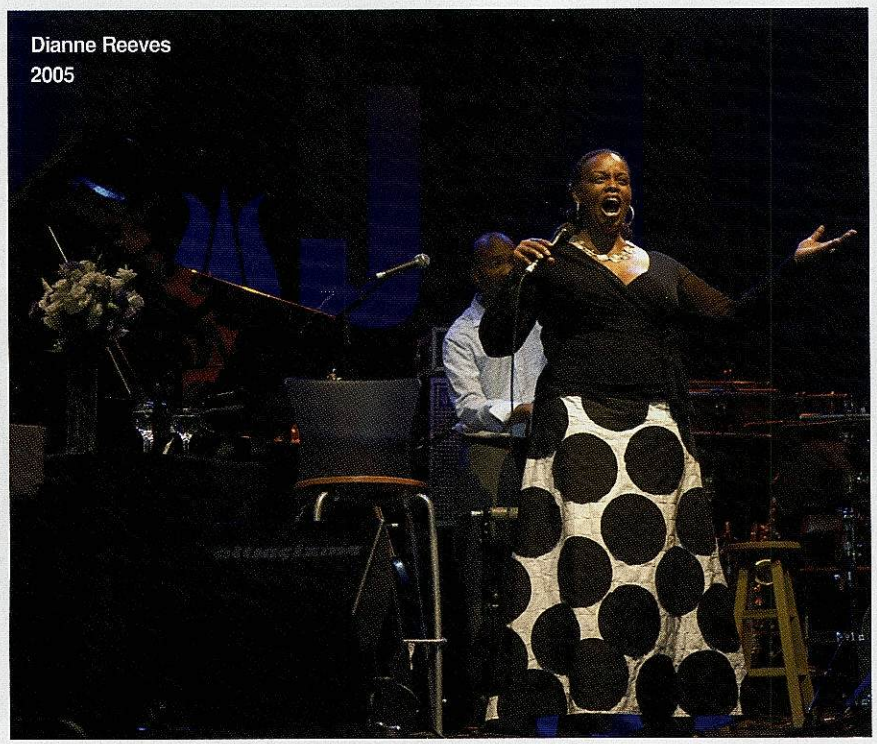
Dianne Reeves
2005

2000 yılındaki 7.Festival, beş mekanı, 30'dan çok konserleriyle geçmişle geleceği birleştiren çizgisini korumayı sürdürüyordu. Bu yılın bombaları, Buena Vista Social Club, Lou Reed, Bryan Ferry, Mingus Big Band, Ute Lemper, Christian McBride Band, Patricia Barber'dı. Yine ilk kez, Türkiye'den genç kuşağın da kendisini gösterdiği bir festivaldi bu.

2001, 8.Uluslararası İstanbul Jazz Festivali, renkli program yelpazesini mekanlara göre oluştururken, 1990'ların sonunda, belki de biraz çekinerek ilgi gösterdiği yeni biçemlere bu kez kararlı bir biçimde yaklaşıyordu. Hedef kesinlikle genç kitleydi çünkü.

Nick Cave, PJ Harvey, Beady Belle, Sting, Bugge Wesseltoft, Pink Martini, Rainer Trüby, Peter Kruder gençleri mutlu ederken (ya da benim gibi yeniyi merak edenler), Omara Portuondo, müthiş "Celebrating Sarah Vaughan" projesiyle Dianne Reeves, Brad Mehldau Trio, Esbjörn Svenson Trio, Kenny Barron –Regina Carter da jazz tutkunlarına sesleniyordu.

Bana göre 2002, festivalin silkinip rutini kırdığı bir yıldı. Açıkhava, Lütfü Kırdar Konser Salonu, Esma Sultan, Babylon, Roxy'ye ek olarak Venue Maslak, Kız Kulesi gibi yeni ve ilginç mekanlar, ilk kez jazz vapuru ile Boğaz turu (Montreux Festivali'ndeki Leman gölü turu gibi), sokak konserleri ve atölye çalışmaları, metropolü tam bir şenliğe dönüştürüyordu. Açıkhavadaki "anma" geceleri, ünlü ikililer, usta şarkıcılar ve düzeyli kulüp konserleriyle dikkati çekiyordu bu festival. "Charlie Parker'ı anma gecesi", Miles Davis ve John Coltrane'i anma gecesi", Jan Garbarek, jazz-fusion gecesi, Marianne Faithfull, Charlie Haden – Pat Metheny, Chick Corea – Gonzalo Rubalcaba, Chano Dominguez Altılısı, Jane Monheit, Claudia Acuna, Mari Boine, Esbjörn Svenson Trio, festivalin çok ilgi gören konserleriydi.

2003 ve 2004 festivallerinde bazı sanatçıları, yeni projeleriyle bir kez daha izleme olanağını bulmuştuk. Paco De Lucia- Burhan Öçal, Joan Baez, Bobby McFerrin, Charlie Haden's Liberation Music Orchestra, John Scofield, ilk kez katılanlardan Kurt Rosenwinkel, Cibelle, The Bad Plus, Stacey Kent iz bırakanlardı. 2004'ün getirdiği yenilik ise "Genç Jazz" projesiydi. Genç müzisyenleri teşvik amacını güden bu proje bekleneni verdi. Önce çekingen kalan gençler, görülen ilgi ve festival yöneticilerinin istikrarlı davranışıyla kendilerini günümüze kadar kanıtlama olanağını buldular.

2005 yılında Görgün Taner, meşalesini, kendisi gibi çıraklıktan yetişen yardımcısı Pelin Opçin (Çorumluoğlu)'e verdi ki bu vakfın bir geleneği gibiydi. Çünkü, 35 yıl boyunca İKSV, ustaların elinde yetişen gençlere bir okul görevini görmüştü. Yeni genç yöneticisi ile jazz festivali, jazz'dan modern popa, yabancı ve Türk yeni projelere, "Genç Jazz"a da inancını yitirmeden kapılarını açtı. Tori Amos, Elvis Costello, Jamie Cullum, Dianne Reeves, Lhasa gibi şarkıcılar hayranlarını heyecanlandırırken, Türk sanatçılarla ünlü yabancı jazz'cıların koalisyonları başarılı oldu: Dizzy Gillespie All –Star Big Band'in konuğu Muvaffak Falay, Önder Focan – Ercüment Vural Project'in konuğu davulcu Steve Smith, Neşet Ruacan Beşlisi'nin virtüoz solisti ise trompetçi Claudio Roditi'ydi.

2006'da ise festival ilk parlak günlerine dönüş yaptı. Tüm renkleri kapsayan zengin programıyla hem jazz tutkunlarının hem de müzikte yeni kavramların peşinde koşanların yüzünü güldürdü. Bu arada "Genç Jazz"a ilginin artması, çok sevindiriciydi.

Açıkhava tiyatrosunda Ahmad Jamal Trio, Gilberto Gil, Orchestra National De Jazz, Sangam, Trio Beyond, Diana Krall, Paul Weller, Tuna Ötenel Trio çekerken, Aya İrini'de Chick Corea'nın "Mozart" projesiyle Arild Andersen Trio, Sepetçiler Kasrı ve İstanbul Jazz Center'da sahneyi yıkan Chris Botti, yine JC's'in müthiş festival programı (Robert Glasper, Raul Midon, değeri anlaşılamayan Moutin Reunion Quartet), 2006'nın yıldızlarıydı.

2007'de daha az ve öz bir programla karşı karşıya kaldık. Michael Bolton, Robert Plant, Bryan Ferry, Robin Gibb, Norah Jones gibi sansasyonel rock ve pop sesleri ön planda dikkati çekerken, jazz alanında asıl yıldızların Wynton Marsalis, Terence Blanchard, Randy Crawford- Joe Sample, Mike Manieri & Steps Ahead, Mike Stern olduğu da bir gerçekti. Ayrıca, ilk kez Fransız Kültür Merkezi'nin bahçesinde oluşan "European Jazz Club" da Türk ve yabancı sanatçıların ortak projeleri festivalin en olumlu yanıydı. Örneğin; Sibel Köse Band & Michiel Borstlab, South Mexico & Mehmet İkiz, Önder Focan "The Bosphorus Project" & Stephane Spira, Selçuk Sun & Bodil Nilska Quartet.

Yine bu yıl ilk kez Arkeoloji Müzesi bahçesinde Okay Temiz'in, İsveç'ten Bobo Stenson, Lennart Aberg, Güney Hinditan'dan Karnataka College of Percussion gibi eski dostlarıyla biraraya gelip yeniden dünyalarını birleştirmeleri, anlamlıydı. Büyük projelerden biri de Aya İrini'de gerçekleşti: "Symphojazz: Evergreens of the 20th Centrury".

2007'de ayrıca "Genç Jazz" ve Türk toplulukları da bu renk paletini zenginleştirdi. Jazz'ı sokaklara ve denize yayma hedefi de yine yerini buldu. Önemli bir nokta da Wynton Marsalis, Jazz at the Lincoln Center ve Joe Sample'ın söyleşisi ve ustalık sınıfıydı.

İnanılmaz bir hızla geçen müzik dolu 14 yıl. Konserlerde, oradan oraya koştururken kazanılan dostluklar; ben buna "Jazz Kardeşliği" diyorum, dünya çapında müzisyenleri yalnızca göz teması dinlemekle kalmayıp onları "birey" olarak yakından tanıma olanağı, ülkemizdeki eski ustaları yeniden, gençleri ise yeni keşfetme zevki, en önemlisi, jazz'ın doğası gereği İstanbul'a ne denli yakıştığının farkındalığı. Bunca yılın özü bu...

Kendi adıma İKSV'nin 35., İstanbul Jazz Festivali'nin 14. yılını yürekten kutluyor, tüm emek verenleri sevgiyle kucaklıyorum. Çünkü, benim ve sevdiklerimin yaşamına renk kattınız.

Devrim DİKKAYA
devrim@genccazcilar.org

Genç Jazz'cılar Yurtdışından Döndü

Buğra Balcı

Ülkemizde sanatçılar arasında en şansız kesimin jazz sanatçıları olduğunu kolaylıkla söyleyebiliriz. Düşünün, genç bir jazz sanatçı adayının gidebileceği okul sayısı bir elin üç parmağını aşmıyor. Bin bir emekle ürettikleri çalışmalarını çalabilecekleri ortamlar yok denecek kadar az. Para kazanamadıkları gibi birikimlerini kutsal jazz aşkı için harcıyorlar ve en can sıkıcı olan onların seslerini duymaya istekli kişi ve kurumlar çok az.

'Her sanatçı kendi inancı ve hırsıyla bir yere gelir." Bu doğru bir tanımlamadır; ama ülkemiz şartlarında bu kadar da uzun yılları kapsayan ve yorucu bir çaba ile olmamalıdır.

Bu konuda anlatacaklarımız çok fazla. Biz iyisi mi güzel ülkemizin genç jazz sanatçılarında heyecan uyandıracak konulardan bahsedelim. Onları, kendi imkanları ile yaz aylarında yurt dışına giden ve çok önemli deneyimler ile yurda dönen genç jazz müzisyenleri ile tanıştıralım.

Bu inançlı müzisyenlerden daha fazla bilgi almak isteyenler caz@genccazcilar.org adresinden bizimle iletişime geçebilirler.

Röportaj 1

Evrim Yapıcılar, 5 yıldır jazz'la ilgilenmekte. İzmir'de çeşitli mekânlarda sahne alan geleceğin jazz vokal adayı. 1. Nardis Jazz Vokal yarışması finalistlerinden olan bu genç sanatçı İKSEV Bursu ile İtalya Siena Jazz Vakfı yaz kursuna katıldı.

Siena'da vokal eğitmeni yoktu. Tarihinde ilk defa Siena bir vokal öğrencisine, yani bana burs verdi. Standart dersler dışında istediğim enstrüman dersine girme özgürlüğü tanınsa da "trompet" zorunlu olarak almam gereken bir dersti. Çünkü trompetin ses aralığı ile vokal ses aralığı ve cümleleri arasında benzerlikler bulunmakta.

Evrim Yapıcılar

Evrim Yapıcılar

200'e yakın genç İtalya jazz sanatçısı arasında Buğra ve ben dahil yirmiyi aşmayan İtalya dışındaki ülkeleden gelen jazz müzisyeni vardı. Giriş sınavında trompet hocalarının karşısında hazırladığım parçaları vokal olarak söyledim. Derslerde trompet egzersizlerini vokal olarak sundum. Doğrusu Siena'nın bu ayrıntıyı düşünmesi ve beni vokal yeteneğimle eğitimine dahil etmesi çok profesyonelce bir yaklaşımdı.

Siena Jazz, İtalya'da 37 yıllık çok ünlü bir eğitim kurumu. Yaz, kış tüm bir yıl eğitim yapılmakta. Biz iki hafta süren yaz kurslarına katıldık. Bu kurslara katılan öğrenciler belirli bir seviyeye sahip. Öğrenciler öncelikle enstrüman hâkimiyetleri ve parça okuma seviyelerine göre sınıflara ayrılıyorlar. Hocaların belirlediği seviyeler sonrası sınıflar biçimleniyor.

Siena'da jazz'ın zihniyetine uygun doğallığı içinde hocalar bizimle çok sıcak iletişim kurup tüm bildiklerini profesyonelce aktardılar. Siena kurumu eğitimcilerinin eğitim programına karışmıyor. Siena'da ilk kurulduğu günden beri yani 37 yıldır eğitmenlik yapan dünyaca önemli İtalyan jazz müzisyenleri bulunmakta. Medice Kalesi bu kuruma tahsis edilmiş. Her sınıfta piyano, hifi ses sistemi, bilgisayar gibi tüm teknik donanımlar bulunmakta. Ayrıca hocalardan sekreterine kadar tüm çalışanlarda müthiş bir iç disiplin var. Jazz'a büyük bir saygı gösteriyorlar ve bu saygıyı derslere, programlara, konserlere yansıtıyorlar.

Eğitmenlerin kalitesini anlatmak için şu örneği verebilirim. Bizim iki ensemble hocamız da davulcuydu. Sadece bizim değil

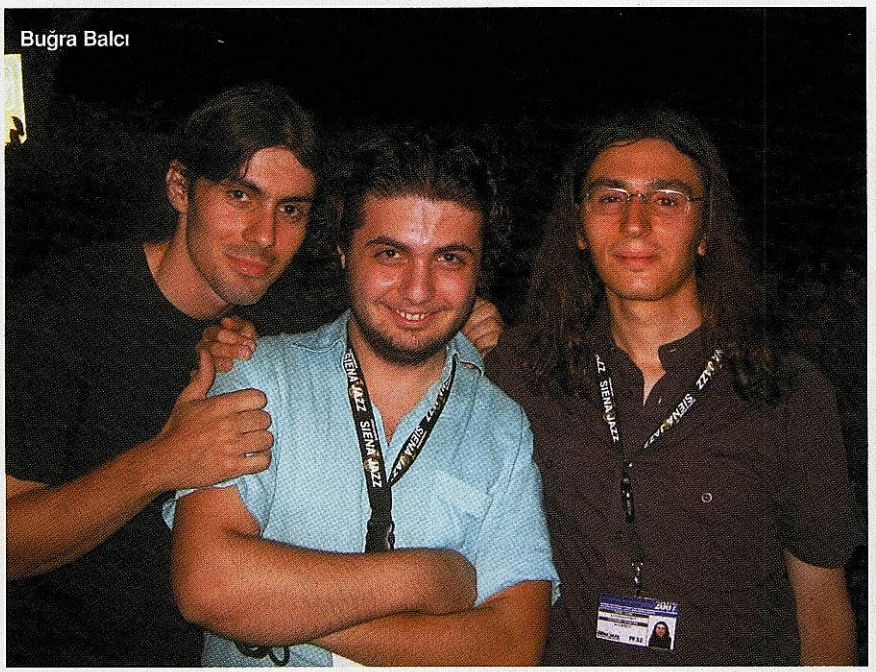
Buğra Balcı

diğer ensemble grupların hocaları da kendi enstrümanlarını çok iyi çaldıkları gibi diğer enstrümanlar konusunda teknik anlamda birikimli ve pratik de çalmaktalar. Ayrıca armoniyi çok iyi bilmekteler. Diyebilirim ki kursa katılan tüm öğrenciler aldıkları eğitimden çok memnun kaldılar.

Siena çok ilginç bir kasaba. Her mahallenin (contrada) ayrı bayrağı ve kendilerine ait kimliği var. Bu kimliği zürafa, timsah gibi hayvan adlarıyla simgelemişler. İki hafta süresince akşamları Siena'nın her contrada'sında ayrı ayrı jazz konserleri olmaktaydı. Profesyonel sahne ortamında hocalarımızın konserleri ardından bizler sahne almakta ve gece yarısına kadar jam-session yapmaktaydık.

Kurs süresince jam-session'lara katıldım. Ayrıca orkestra laboratuarı dersi kapsamında 45–50 kişilik bir orkestrayla konser verdim. Ama en önemlisi iki hafta süresince ensemble derslerinde hazırladığımız 4 parçayı 8 kişilik bir grupla çalmamızdı. Buğra da bu grup içindeydi. Daha önce söylediğim gibi her gece ayrı ensemble grupları çalıyordu. Kendi gecemizde son çaldığımız parça "*Uzun İnce Bir Yolda*"ydı ve büyük ilgi gördü.

Oraya gidip geldikten sonra keşke bu ortamlar ülkemizde de olsa, imkânlara daha kolay erişebilsek diye düşünüyorsunuz. Bir kez daha fark ettim ki gerçek bir dünya müzisyeninin sadece kendi enstrümanını değil, olabildiğince bütün enstrümanların teknik ve tınısal yapısını tanımlayabilmesi önemli. Yurtdışından iki önemli davet aldım ve olabildiğince iletişimime devam edip, fırsat buldukça yurt dışına gitmek ve değişik projelere katılmak istiyorum.

Siena jazz deneyimini tüm genç müzisyenlere öneririm. Özellikle enstrüman derlerinden çok şey öğreneceklerdir. Hangi seviyede olunursa olunsun Siena'daki hocalardan alınacak çok şey var. Ben İKSEV sayesinde oraya gittim. Kendilerine bu anlamda çok teşekkür ederim. İlerleyen seneler de kendi imkânlarımla tekrar Siena'ya gitmek istiyorum.

Röportaj 2

Buğra Balcı, genç bir bas sanatçısı. İzmir'de usta müzisyenlerden aldığı eğitimi ileriye götürmek istiyor. Jazz yeteneği ve bilgisi ile Siena Jazz kurslarında en üst düzey sınıflarına katıldı.

İKSEV'in düzenlediği atölye çalışmasından kazandığım bursla Siena'ya gittim. Bu çalışma her sene "Avrupa Jazz Festivali" kapsamında yapılmakta. Bizden önce de İzmir'li arkadaşlarım Siena'ya gitmişlerdi.

İKSEV burs verirken sanırım anlık yaratıcı cümlelere ve belli bir teknik düzeye bakıyor. Çünkü Siena'ya gidince orada gerçekten belirli yetenekte öğrencilerin olduğunu gördüm. Siena'ya çalışarak, müzikte ve jazz'da temel bilgileri bilerek gitmek gerekiyor.

Ben Siena'da enstrüman ve teoride sınıflarının en yüksek kurlarındaydım. Çok çalışan öğrencilerle bir arada eğitim gördüm.

Açıkçası bu kadar kapsamlı bir müzik programı ile karşılaşacağımı sanmıyordum. İki hafta dolu dolu geçti. İsmini bilmediğimiz virtüözlük derecesinde çok sayıda müzisyenle çalıştım John Abercrombie gibi hayal edemeyeceğim müzisyenler ile tanıştım. Her şey üst seviyeydi ve çok açık bir ortamdı.

İki hafta süresince inanılmaz bir disiplin içinde çalıştık. Okulun yurdunda kaldık. Dersler çoğunlukla İngiliz'ceydi. Derslerimiz "Jazz Teorisi, Jazz Tarihi, Enstrüman Dersi, Duyuş Egersizleri Dersi, Ensemble ve Analiz Dersi"ydi. Sabah 10'da derse girip akşam 8'de çıkıyorduk. 1,5 saatlik bir boşluğun ardından 21.30'da başlayan konserlere koşuyorduk. Önce hocalar çalıyor, sonra öğrenciler çıkıyordu. Gece 1, 2 gibi de uyumaya gidiyorduk. Diyebilirim ki bir nevi çalışma kampı havasındaydık.

Biz burs kazandığımız için herhangi bir ödeme yapmadık. Sanırım temel dersler, iki hafta için 400 Euro. 2000 Euro'ya yakın bir para ile çok kolay yaşanır orada.

Siena'yı Marmaris'e benzetebilirim. Ama binalar, yerleşim biçimi inanılmaz korunmuş. Sanki ortaçağda yaşadım. Jazz'a ilgi çok fazlaydı her yerde sürekli konser vardı.

Kafamda çeşitli projelerle Türkiye'ye döndüm. Bunlardan bir tanesi Evrim'le olacak. Çalışmalarımı burada gerçekleştirmek biraz zor aslında. Çalacak yer yok en başta. Müzisyen bulmak da mesele.

Röportaj 3

İstanbul Quintet Grubu, *dünyanın en büyük festivallerinden biri olan Umbria Jazz Festivali ve Berklee Collage of Music ile ortaklasa gerçekleştirilen 'Jazz Clinics' için İtalya'nın en güzel kentlerinden biri olan Perugia'daydı'*

İsminden de anlaşılacağı gibi burası jazz adına bir klinik. Avrupa'da bu uygulamayı hemen hemen her ülke senede en az 2 kere yapmakta. Örnek olarak, eğer kuzey jazz'ı için yola çıkarsanız, Norveç'te yılda 5 kere böyle klinikler düzenlenmekte. Böylece katılımcılar hem jazz ve türevleri konusunda uzmanlarla bir arada çalışma fırsatı buluyor, hem de yeni oluşumları ve fikirleri bu kliniklerde deneyebilir.

Bütün eğitmenlerimiz ve asistanları bu yönde ellerinden gelen her türlü desteği vermekte, sorularınızı cevaplamaktadırlar, ders harici bile. Bu arada burs kazanma şansınız da var. Berklee, Perugia'da her sene 30.000 $'lık burs dağıtmakta.

Derslerin içeriğine gelince sabah üç ve öğleden sonra üç saat olmak üzere günde 6 saat ders görmekteydik.

Bunun üç saati seviyenize göre belirlenmiş uygulamalı vokal ve enstrüman dersleri, diğer 3 saatte de armoni, teori, ear traning, ensemble olmak üzere düzenlenmişti. Öğlen 2 saat ara veriliyor, sanmayın ki rahatladınız; çünkü gitarlarda Jim Kelly ve Jon Damian, davulda Etian Itzkovich, basta Oscar Stagnaro, trompette Ken Cervenka, saksofonda Dino Govoni, piyanoda Suzanna Sifter

İstanbul Quintet

İstanbul Quintet

ve vokalde Dona McElroy'dan kurulu Berklee profesörleri sadece bizler için müthiş bir kulak ziyafeti veriyor.

Anlayacağınız çok yoğun bir tempoda 2 hafta geçiriyorsunuz. Jazz kliniğin sonunda, Umbria Jazz Festivali'nin en uzun konserine şahit oluyorsunuz, tam 18 saatlik bir maraton başlıyor. Katılımcılardan oluşturulan 30 ensemble jazz ziyafetine soyunuyor. Bu konserler bitince de sertifikalar dağıtılıyor.

Umbria Jazz Clinics için en az 2 ay önceden rezervasyon ve ödemelerin yapılması gerekmekte, zira 250 kişilik kontenjanı, dünyanın dört bir tarafından gelen talepler neticesinde sizi kabul etmeyebiliyorlar.

Kliniğe kabul edilmek çok sorun değil. Her milletten, yaştan ve ırktan insanlar katılabiliyor. Asıl sorun olan ilk gün yapılan elemeler; seviyenize göre bir sınıfa düşmek için harcanan çaba. Çünkü Berklee profesörlerinin sınıfına girebilmek çok önemli, herkes mücadele içinde. Yoksa asistanların sınıfına düşebiliyorsunuz. Bu arada ben ve grubum İstanbul Quintet dışında hiçbir Türk müzisyenini orada göremedik. Böyle bir organizasyon'da mutlaka her sene bizlerden de birilerinin orada olması şart.

Umbria Jazz Clinics'in ücreti 2 haftalık sure için 390'. Fakat İtalya inanılmaz pahalı bir ülke; bir de buna en büyük Jazz Festivali'de olayın içine girince fiyatlar 2 katına çıkıyor. Bizim anladığımız anlamda bir yemeğin fiyatı kişi başı 60-70'den aşağı değil o yüzden de olabilecek en ucuz yemeği yiyebiliyorsunuz.

İtalya'ya gidecekseniz 2 hafta için yanınızda en az ders ücreti dışında 1000' olmasında fayda var. Uçak biletini 2 ay önceden almalısınız yoksa son güne bırakırsanız yaklaşık 500' civarında bulabiliyorsunuz.

Yaşadığımız deneyim inanılmazdı. Bir festivalin, özellikle konu jazz olunca, bir şehre neler yaptığını görseniz inanamazsınız. Gözlerimle görmeseydim, inanmazdım derler ya? Aynen öyle.

Umbrica Jazz Festivali başladığında. Festivalin bize sağladığı ayrıcalık sayesinde, ana konser meydani olan Arena Santa Gulliani için her gün serbest geçiş kartlarımız temin edilmesiydi –250 kişi için 2 hafta boyunca-, buradaki konserler dizisinde; Sonny Rollins, Keith Jarrett Trio (Jack DeJohnette ve Gary Peacock ile), Roberto Fonseca Band, Al Jarreau, Dionne Warwick, Ornette Coleman Quartet, Pat Matheny & Brad Mehldau, Gilbeto Gil gibi dünya starlarını izleme fırsatımız oldu.

Sanmayın ki sadece burada konserler vardı; birde şehrin çeşitli yerlerine kurulmuş 4 adet büyük sahnede her gün saat 13.00'de başlayarak dünyanın her yerinden gelen tanınmış, tanınmamış çeşitli üniversite veya özel bigband'lar ve gruplar bedava konserli aksam saat 24.00'e kadar dönüşümlü olarak devam etmekteydi.

Tam "herhalde bugünlük bu kadar derken gece 00.30'dan sonra gece yarısı konserleri oratoryolarda, kiliseler ve gece kulüplerinde başlamakta, bunlar ücretli, 04.00'e kadar devam etmekte. Eğitmenlerimiz ve asistanlarımız, her gece başka bir kulüpte sabaha kadar jam-session'lara katılmaktaydılar ve bizler onları takip ederek hemen hemen her gece jazz'ın büyüsüne takılıp ruhumuzu şarj ediyorduk.

Her ulustan bir sürü dostumuz oldu, hatta bizim Türk olduğumuzu öğrenince, hep şaşkınlık içindeydiler. Çünkü bu organizasyona, demin de dediğim gibi, hemen hemen Türkler hiç katılmamakta, Mauritius Adalarından bile her sene 1 veya 2 öğrenci katılabiliyorken hem de.

İtalya'da kaldığım süre boyunca eşimle birlikte birçok fikir ve projeler, kafamızda oluşmaya başladı. Jazz müziğinin içindeki güzelliği, herkese yayabilmeyi umut ediyoruz. Kendi kültürel zenginliğimizi dünya'ya ulaştırabilirsek, bu sayede Türkiye'nin ismini daha çok duyurabiliriz.

Zaten, burada hedefimizi belirlemiştik ve emeği geçen başta *Aydın Esen* ve sevgili eşi *Randy Esen* olmak üzere, müziği sevdiren bütün hocalarımızın katkılarını göz ardı edemeyiz. Bazı soru işaretleri vardı; cevaplarını 2 haftada gittiğimiz İtalya'da aldık.

Bundan sonraki olay, projelerimizi hayata geçirebilmek. Bunun için yoğun tempoda çalışmalarımızı sürdürmek ve bulabildiğimiz her sahneyi, her platformu kullanmak. Bugüne kadar, başvurduğumuz organizasyonlar, kulüpler ve festivaller önyargılı davranmazlarsa ve fırsat sunarlarsa, bu güzellikleri ve oluşumları hem genç nesille (ki onlar olmadan jazz müziği olmaz), hem de Türk jazz dinleyicileriyle paylaşmak bizim için büyük mutluluk olacaktır. Sonuçta, bir müzisyenin klinik ortamı, sahnedir.

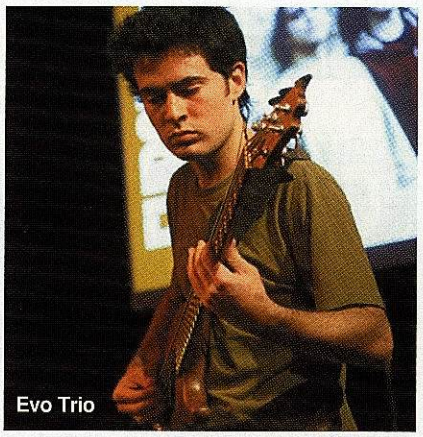
Evo Trio

beri birçok konser verme, bir sürü insanla tanışma ve tecrübe edinme fırsatımız oldu. Bütün bu tecrübeler müziğe bakış açımızı, bireysel ve toplu olarak planlarımız etkiledi. Ama bu tecrübelerden en önemlisi Romanya'da katıldığımız bu festivaldi.

Oraya gittiğimiz andan itibaren sanki yaşadığımız hayatın içinden sıyrılıp, Miles Davis'in biyografisinin veya Round Midnight filminin içine düşmüşüz gibi bir hisse kapıldık. Orada olduğumuz 8 gün boyunca da bu sürdü. Bir sürü ülkeden müzisyenlerle tanışmak, çalmak ve sohbet etmek hem kendimize güvenimizi arttırdı hem de müzikle ilgili her şeyi daha fazla sorgulamamızı sağladı.

Avrupa'da müzik öğretimi gören gençlerin bizden çok fazla bir farkları yok. Sadece daha çok çalabiliyorlar ve bölünmeden müziğe kanalize olabilecekleri daha fazla zamanları var. Bunun yanında ise, genel olarak müziğe bizden çok daha dar bir açıdan bakıyorlar.

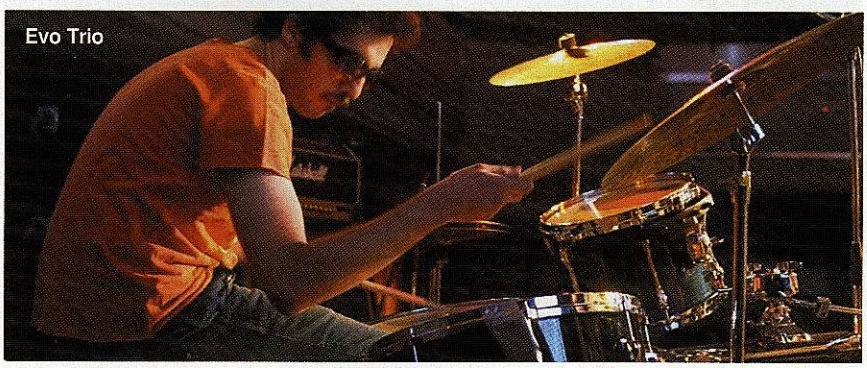
Evo Trio

Röportaj 4

33 ülke ve 40'dan fazla grup arasından seçilerek Romanya'nın başkenti Bükreş'te düzenlenen EuropaFEST festivaline katılan Evo Trio, gerekli desteği kendi çabaları ile yaratarak bu önemli deneyimi yaşadı. Katıldıkları bu organizasyon ile önemli jazz sanatçıları ile tanışma fırsatı bulan grubun yolculuğu dergimizin geçen sayısında ayrıntılı yer almıştı.

Gönderdikleri demo ile yarı finallere kalan grup 7–13 Mayıs tarihleri arasında düzenlenen organizasyon boyunca Jimmy Weinstein düzenlediği atölye çalışmalarına katıldı. Festival süresince başarılı iki konser veren grup, özellikle Türk ezgileri düzenlemeleri ile dinleyicilerden övgü aldı. Romanya'da yayınlanan iki Türk gazetesine röportaj da veren topluluk üyeleri yeni hedefler ile Türkiye'ye döndüler.

EVO Trio grubu olarak birlikte çalışmaya başladığımız 2006 yılının Mart ayından

Bütün bu gördüklerimiz gelecekle ilgili olan planlarımıza da şekil vermeye başladı. Yaşadığımız yerlerin ve yaşam koşullarının bize sağladığı görünüşte dezavantajları da avantaja çevirebileceğimizi fark ettik. Gelecekte her birimizin mutlaka yurtdışında zaman geçirmemiz gerektiğini daha iyi anladık.

Bu gezi için karşılaştığımız en büyük zorluk sponsor bulmakla ilgiliydi. Romanya'ya gitmeden 2,5 ay önce sponsorluk için girişimlere giriştiğimiz, bir sürü yere başvurduğumuz halde oraya gittiğimizde bile daha sponsorluk alıp alamayacağımız belli değildi. Ancak oradaki girişimlerimizin de ardından TİAD (Türk İşadamları Derneği) bize yardımcı oldu. Onların dışında görüştüklerimizin çok büyük bir kısmı da konuyla ilgilenmedi bile.

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

Genç jazz'cılar
Paris-New York hattında...

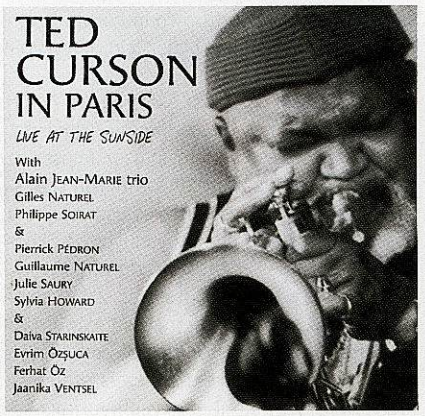

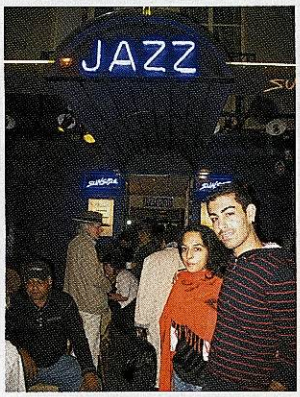

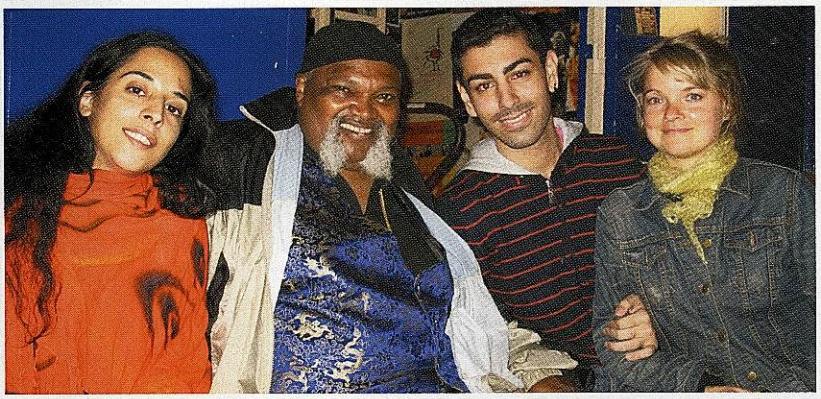

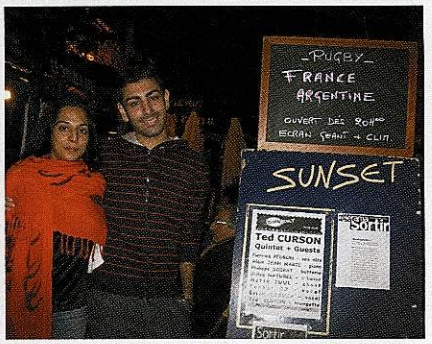

Türk jazz'ının iki genç sanatçısı yurtdışına taşıdıkları başarılarına yeni bir halka ekleldiler. Amerikalı jazz ustası ve trompetçi Ted Curson'un "Ted Curson In Paris" albümüne vokal yapan Evrim Özşuca ve Ferhat Öz, Curson'ın Paris ve New York konserlerinde de sanatçıyla birlikte sahne aldılar. Konselerde sanatçılara dünyanın farklı ülkelerinden müzisyenler enstrümanlarıyla eşlik ettiler.

Paris'in ünlü "Sunset-Sunside Jazz Club" ve New York'ta "Bahai Center" ve "Trumpets Jazz Club'ta" dört ayrı konser veren sanatçılar, salonu dolduran jazz meraklılarından büyük beğeni aldılar ve uzun süre sahneden inemediler. Ted Curson konserlere ilişkin değerlendirmesinde, Evrim Özşuca ve Ferhat Öz'ü Estonya'da dinlediği ilk günden beri çok beğendiğini ve birlikte bu albümü gerçekleştirerek sahne almaktan çok memnun olduğunu belirten Ted Curson, "Evrim ve Ferhat genç ama büyük yetenekler, geleceğin aranılan önemli jazz şarkıcılarından olmaya adaylar" dedi

Haziran 2006'da Estonya'nın başkenti Talin'de "Nomme Jazz Festivali"nde halk birincisi seçilen 1985 doğumlu Ferhat Öz, Bilgi Üniversitesi'ni 2003 yılında burslu olarak kazandı. Geçen mayıs ayında kansere yenilerek 56 yaşında yaşamını yitiren ünlü jazz divası Nükhet Ruacan'ın öğrencisi olarak jazz vokal eğitimi alan Öz, Nisan 2006'da da, "Nardis Jazz Club Genç Vokal Yarışması"nda 1'inci olmuştu.

Ted Curson'a sahnede Ferhat Öz ile birlikte eşlik eden deneyimli jazz şarkıcısı Evrim Özşuca ise önceki yıl "Nardis Jazz Club" Genç Vokal yarışması ve "Nomme Jazz Uluslararası Genç Jazz Şarkıcıları Yarışması"nda hem halk hem de jüri birinci olmuştu. 1975 doğumlu Özşuca da Öz gibi 1998 yılında İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde jazz divası Nükhet Ruacan'ın öğrencisiydi. İki genç yetenek, 2006 yılında Estonya Talin kentinde yapılan yarışmada jazz trompetçisi Ted Curson'un dikkatini çekmişti.

Ted Curson ile konserlere devam edecekleri projede amaç dünyanın farklı yerlerinden gelen müzisyenlerin önünü açmak ve onlara yeni fırsatlar yaratmak. Proje şimdiden Ferhat Öz'e Manhattan School Of Music'te master'ını yapması için gelen teklifle amacına ulaşmaya başladı. Paris, New York hattındaki konserlere seneye Roma'yı da eklemeyi düşünen Ted Curson, Evrim Özşuca ve Ferhat Öz' ün proje devam ettikçe konserlerde yer alacaklarını ve projede kalıcı olduklarını belirtti. Genç sanatçılar Evrim Özşuca ve Ferhat Öz ise "Jazz bizim hayatımızın merkezinde duruyor, hem Türkiye'de ki hem de yurtdışındaki çalışmalarımız giderek artacağına inanıyoruz. Bu hem Türk jazz müziğine, emeği geçenlere, dinleyenlerine, birey olarak kendimize, hepsinden de önemlisi ikimizin birden hocası olan ustamız Nükhet Ruacan'a borcumuzdur".

Başak Yavuz
basakyavuz@gmail.com

Genç Jazz'cılarımız Polonya'da workshop'daydılar; işte Pulawy Günlüğü...

11 Temmuz günü, hangi ülkede olduğunu bile bilmediğim yerlerde tren aktarması yaparak uluslararası tren gezintimin orta noktası olan Varşova'ya ulaştım. Meraklı ve kaygılıydım. Fuat Tuaç, Amy Kelligher ve Filiz Taylan'la Varşova'nın en yüksek yapısı olan Kültür Sarayı önünde buluştuk. Sonunda birileriyle Türkçe konuştuğum için çok mutluydum. Sibel Köse jazz vokal atölyesinin Nardis Jazz Club'da düzenlediği konserde bize eşlik eden piyanist Uraz Kıvaner, bizi Varşova'nın en iyi jazz kulüplerinden olan Tygmont'a götürdü. İlk Zubrowka'larımızı söyledik, Na Zdrowie! Pawel Tomaszewski (p), Robert Majewski (tp), Tomasz Pruchnicki (ts), Eryk Kulm (d) tarafından yapılan güzel müziğin keyfine daldık. O akşam orada çalan müzisyenlerden bazılarının Pulawy'de de olacağını nerden bilecektik. Bilemezdik tabii.

Ertesi gün trene atlayıp Pulawy'e gittik. Kayıtlarımızı yaptırdık, otellerimize yerleştik, Smok Jazz Club'da Sibel Köse, Kamil Erdem, Elif Seven, Ülkü Sunat, Serkan Çakıt, Gözde Demirelli, Gülru Höyük, Barış Arslan ve Emre Günaydın'la buluştuk. Tanışmayanlar tanıştı, önümüzdeki günlerde bizim de katılacağımız jam session'lardan ilkini ilgiyle dinledik.

13'ü sabahı Janusz Szprot'un hazırladığı "Survival manual for aspiring jazz singers" kitabımızı edinerek önümüzdeki hafta boyunca içinde kaybolacağımız ders, konser, eğlence çarkına çoktan girmiştik bile.

Günlük program şöyleydi:

08.30-09.30: Kahvaltı

10.00-10.45: Jazz Teorisi

11.00-13.30: Vokal Dersi

13.30-15.00: Öğle Yemeği

15.15-16.45: Boş Zaman (Kendi adıma boş geçtiğine şahit olmadım.)

17.00-19.00: Vokal Dersi

19.20-20.00: Akşam Yemeği

20.00-21.00: Jazz Tarihi Semineri

21.00-22.00: Günün Konseri

23.00- : Jam Session

Bu sene 37. si düzenlenen Pulawy Jazz Workshop'unda, öğretmen kadrosu oldukça zengindi:

Piyano: Wojciech Niedziela, Artur Dutkiewicz

Kontrabas, Bas gitar: Jacek Niedziela, Bronislaw Suchanek , Kamil Erdem

Gitar: Artur Lesicki, Jaroslaw Âmietana, Konrad Zemler, Carlos Kaczmarczyk

Trompet, enstrümantal topluluk koordinatörü: Robert Majewski

Trombon, Big Band: Dante Luciani

Saksofon: Monty Waters, Tomasz Szukalski, Marek Stryszkowski, Adam Wendt

Davul ve perküsyon: Marcin Jahr, Krzysztof Dziedzic , Cezary Konrad

Vokal: Sibel Kose, Janusz Szrom, Ewa Bem, Inga Lewandowska

Jazz tarihi: Jacek Niedziela

Jazz teorisi: Janusz Szprot, Bronislaw Suchanek, Bogdan Holownia

Eşlik:

- Wojciech Majewski /p/, Wojciech Pulcyn /b/ i Kazimierz Jonkisz /dr/
- Bogdan Holownia /p/, Mariusz Bogdanowicz /b/, i Sebastian Frankiewicz /dr/.
- Jakub Cichocki /p/

Sanat direktörü: Janusz Szprot

Organizasyon direktörü: Krzysztof Sadowski.

Çok kısa zamanda yaklaşık 70 kişilik vokal bölümündeki öğrencilerle ve diğer bölümdeki birçok öğrenciyle tanışıp arkadaş olma ve birlikte müzik yapma imkanı bulduk, hatta Smok'da rakı gecesi bile yaptık. Sınıfları ders saatleri dışında özgürce kullanabiliyorduk. Bu özgürlük sayesinde yeni projeler geliştirenler oldu. Bir sorumuz ya da sıkıntımız olduğu zaman yardım alacağımız birilerini her zaman bulduk. Özellikle bu yılın direktörü Janusz Szprot, bütün soru ve sorunlarımızla samimiyetle ilgilendi. Ayrıca herkes bize karşı oldukça sıcakkanlı davrandı. İlerleyen günlerde Uraz Kıvaner'in de Pulawy'e gelmesiyle jam sessionlara daha aktif olarak katıldık.

20'si vokal konseri günüydü. Heyecan doruktaydı. Kocaman bir sahnede, bir sürü insana şarkı söyleyecektik. Geçen hafta boyunca Thelonious Monk'un 'Round Midnight'ını çalışmıştım. Ayrıca Fuat'la birlikte Cole Porter'ın 'Just One Of Those Things'ini duet olarak çalışmıştık. Müthiş karizmasıyla Ewa Bem, beni oldukça yüreklendirmişti. Sibel Köse, kuliste yanımızdan bir dakika bile ayrılmadı. Şarkılarımı söyledim. Hepimiz çok cesurduk.

22 Temmuz sabahı, workshop bitmişti. Öğlene doğru, Filiz'le birlikte, Sibel Köse Quartet'in (Sibel Köse (vo), Janusz Szprot (p), Mariusz Bogdanowicz (b), Sebastian Frankiewicz (d). Polonya'nın başka bir şehri olan Bilgoray'daki konserinde ikişer şarkı söylemek için müzisyen ekibe katılarak yola çıktık. İlk profesyonel sayılan deneyimimizi yaşamış olduk. Böylece, tecrübe, muhteşem bir ilgi, koca bir porsiyon ördek, kalacak yer ve Sibel'le bir gün daha geçirme şansına sahip olduk.

Birkaç gün sonra, seyahatimin son durağı olan Berlin'e gitmek üzere trene bindim. Almanya sınırında Polonya polisi uzunca başımda dikildi. Yanımdaki kız İngilizce bildiğinden durumu bana açıkladı. Polonya girişinde pasaport kontrolü sırasında beni atlamışlar. Aktarma yapmaktan ülkeleri şaşırdığım için ben de farketmemişim. Aslına bakarsanız geçen kısacık günleri, sakin şehir Pulawy'de, ırklardan ve sınırlardan o kadar bağımsız geçirmiştik ve dünyanın dört bir yanından insanlarla o kadar kaynaşmıştık ki, karşılaştığım bu olay bana oldukça komik gelmişti. Gülümsedim ve kulaklıklarımı takıp workshop'ta çalıştığım Monk şarkısını dinleyerek yolculuğuma devam ettim.

Pasaportuma sorarsanız Polonya'dan hiç geçmedim. Bana sorarsanız düşümde yemyeşil bir ülkeye gitmiştim ve bir an hayalimdeki hayatı yaşamıştım. Tıpkı Özdemir Asaf'ın şiirindeki gibi:

Bu bir öykü idi;

Ben mi anlattım, o mu dinledi.

Saklamalı mıydı, ya da söylemeli mi;

Ne o ev vardı, ne o gün, ne de o kedi.

Değerli Sibel Köse ve katılımcı arkadaşlarımın görüşlerine geçmeden önce, Nardis Jazz Club'a ve Zuhal Focan'a, bize yardım etmekten hiç sakınmayan, şimdi kendisi askerde olan Serkan Çakıt'ın ve Ülkü Sunat'ımızın deneyim ve dostluklarını bize kazandırdığı için teşekkür etmek isterim.

Sibel Köse

"1990 yazı Janusz Szprot'un tavsiyesi üzerine jazz vokal yaz okuluna katılmak üzere Polonya'ya gittim. O zamanlar Zwierdzyniec kasabasında sadece vokalistler için ayrı bir workshop düzenlenmekteydi. Sırt çantamda birkaç parça giyecek, annemin "aman kızım oralarda yiyecek bulamazsın aç kalırsın" diyerek tıkıştırdığı peynir, bisküvi, kıyıp da açıp yiyemediğimiz bir kutu konserve pilaki de dahil olmak üzere ıvır zıvır yiyecek, notalarım ve hayallerim vardı. Benimle yolculuğu paylaşan sevgili arkadaşım Neslihan ve sonraki yıllarda her konuda ve her zaman yardım ve desteğini cömertçe paylaşan sevgili dostum Ajlan'ı da orada tanıyacaktım. Polonya bugünkü görünümünden hayli farklıydı o dönemde, şimdiki Avrupalı kimliğinden daha çok demir perde havası hakimdi. Çalışmayan telefon hatlarına bir de 1.Körfez savaşı eklenince ilk yurt dışı maceram benim için ne kadar aydınlıksa, ailem için o denli karanlık olmuş olmalı. Günlerce hat bulmaya çalıştıktan sonra eve telgraf çekmiştik "biz geldik iyiyiz" diye. İkimiz de profesyonel olarak çalıştığımız ve dolayısıyla utanıp sıkılma safhalarını çoktan atlattığımız, jam sesssion'larda her zaman gönüllü olduğumuz ve ne de olsa müzisyen halinden daha iyi anladığımız için bize "ever-ready Turkish girls" ismini takmışlardı. Kendim de aynı yerden geçtiğim için çok iyi biliyorum müzik heyecanını ve yıllara yayılan dostlukların ilk adımlarının güzelliğini.

Şaşkınlık verici çok şey vardı benim için: özellikle genç müzisyenlere gösterilen itina, dilini hiç anlayamamakla birlikte gördüğümüz sıcaklık, Polonyalıların nezaketi ve romantizmi beni bu ülkeye derinden bağlamış olmalı ki sonraki yıllarda pek çok kez gidip geldim, çoğu değerli müzisyenle çalışma fırsatım oldu. Şu anda iki oğlu da (Robert ve Wojtek Majewski) Polonya'nın önde gelen müzisyenleri haline gelmiş ve Polonya jazz'ının ve Polijazz ismindeki kurumun temel taşı Henryk Majeski'nin ise her zaman ayrı bir değeri olmuştur benim için. O günden bu yana bana her koşulda destek veren ve babacan sıcak sevgisini esirgemeyen bu kişiyi sevgili Erol Pekcan'a benzetmek çok da yanlış olmaz sanırım. Tıpkı onun gibi jazz'a koşulsuz gönül veren, genç müzisyenleri alabildiğine destekleyen, programları, organizasyonları, yürütücülüğünü üstlendiği etkinlikleriyle Polonya jazz'ının kilometre taşlarından olan Majewski'nin daha önce öğrencisi olduğum bu yaz okulunda vokal eğitmeni olmamı istemesi müzikal anlamda benim için onur verici, aynı zamanda da artık aramızda olmayan bu büyük kalbin ateşini taşımak için büyük bir fırsat ve sorumluluk oldu.

Uzun zamandır diğer enstrümanlarla birlikte Pulawy'de düzenlenen yaz okulu Dom Chemika'da gerçekleşiyor. Kullanılan bina aslında bir kimya enstitüsü ve sene içinde çeşitli seminer, atölye çalışması vs organizasyona ev sahipliği yapıyor. Polonya'nın dört bir yanından ve Avrupa'nın çeşitli yerlerinden gelen 200 civarı öğrenci ve birbirinden değerli müzisyenlerden oluşan eğitim kadrosuyla zaman zaman cennet, zaman zaman tımarhane izlenimi veren bir müzik fabrikasına dönüşüyor her sene bu binalar kompleksi. Eğitim programı, birbirinden güzel konserler, jam session'lar ve Marek Karewicz'in (Polonya'nın en önemli jazz fotoğrafçısı olan Karewicz aynı zamanda Varşova'daki en önemli jazz kulübü Tygmont'un da sahibi) seneler tünelinden geçip gelen fotoğraf sergisinin vazgeçilmez olduğu etkinlikler bir hafta sürdükten sonra final konserleri yapılıyor; bu yoğun bir haftalık çalışmanın sonucu bir kutlama havasında izleyenlerle paylaşılıyor. Öğrenciler için kendi seviyelerini ve deneyimlerini yükseltmek için bir fırsat sunarken, eğitmenler için de her sene kısa süreliğine de olsa bir araya gelip dostluk tazelemek, yeni projeler geliştirmek ve fikir, deneyim, bilgi alışverişinde bulunmak için fırsat sağlıyor.

Bu organizasyonun içinde giderek biraz daha kalabalıklaşan bir Türk grubuyla yer almaktan dolayı duyduğum mutluluğumu anlatamam. Paylaşılan taze enerji ve müzik sevgisi beni yenilemekle kalmıyor, kültür farkının zenginliğe dönüştüğü, iletişimin sadece sözcüklerden ibaret olmadığı ve sevginin hiç de sınır tanımadığıyla ilgili bir ortamı bize solutarak hayata dair inancımı ve ümidimi perçinliyor. Dileğim ışığı hisseden arkadaşlarımın bunu kendi uğraşlarında ve hayatlarında yansıtmaları. Katılan ve paylaşan herkese buradan teşekkür ediyorum.

Sibel Köse

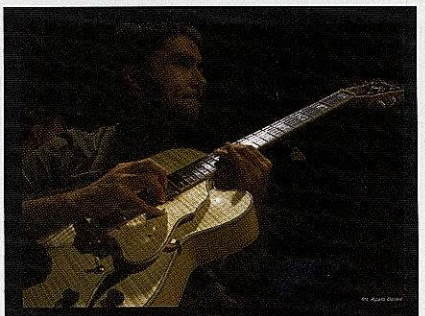

"10 gün boyunca jazz ve fusion adına herseyi yapabileceğiniz çok eğlenceli bir workshop idi. Gerek eğitmenlerle yapılan çalışmalar, gerekse her akşam yapılan jam session'lar bize çok yararlı deneyimler kazandırdı. Bunların da üstüne Dante Luciani'nin çalıştırdığı Pulawy Big Band' de çalmak benim için ayrıca önemli bir tecrübe oldu. Ayrıca Avrupa jazz'ının yıllar içinde nerelere geldiğini ve Avrupalı müzisyenlerin jazz'a bakış açılarını canlı olarak gözlemleme şansına eriştik. Dolayısıyla, misafirperver Polonyalılar başarılı bir organizasyon gerçekleştirdiler.

Barış Arslan.

Elif Seven

"Müzikle uğrasan insan biraz duygusal olur.

Çünkü müzikle ugrasan insan aslında biraz da kendiyle uğraşıyordur, duygularıyla oynaşıyordur.

Ya işteki sıkıntısını

ya evdeki takıntısını

ya aşktaki saplantısını dile getiriyordur o notalar elinden, ağzından dökülürken.

Zor iş...

Duygularla uğraşmak.

1 kişi değil 14 kişi olarak hem de. 14 ayrı insan, duygularını dile getirmek uzere bilmedikleri bir ülkenin muhtemelen adını ilk defa duydukları bir şehrinde bir araya geliyorlar. 10 gün boyunca sabah kalktıklarında ilk okudukları şey gazete manşeti değil de nota kağıtları oluyor. İyi de oluyor. Hiç alışık olmadıkları ama alışık olmayı çok istedikleri bir durum. Sabah 09.00'dan gece 04.00'e kadar müzikle yaşıyorlar. Heyecanlanıyorlar, gülüyorlar, ağlıyorlar ama en nihayetinde mutlular.

"Nasıl söyledim? Güzel. Emin misin? Eveet" / "Sözlerini unuttum yine yaa" / "Şarkının burasında ne demek istiyor?" / "dubiduba dabdabaduuu duadubi" (Serkan'ın scatleri) / "Çok içli söyledin, hay ağzına sağlık" / "Scatlarini biraz daha akıcı yapsana, bölme" / "Verse'ünü de söyleyecek misin?" / "Bu ton doğru mu?" / "Yine yanlış girdim yaa"...

Bunlarla uğraşıp bir de Kamil Abi'yle Sibel'in konserinde ağladık mı tamaaam. Duygusal Türk insanı profiline uymuş olduk.

Aglamamizin nedeni ülkemizi özlememiz mi? Onların bizim için harika müzisyenler olmaları mı? Konser için çok acıklı parçalar seçmiş olmaları mı?Yoksa gözümüze toz kaçmış olması mi?

Nedeni, sadece müzik. Nedeni, işimizden, evimizden, aşkımızdan bir parça bulmamız müzikte. Şarkılarda kendimize ait bir yer hissediyor olmamız belki de.

Bize müziği veren, birlikte çalıştığımız, dinlediğimiz, ilham aldığımız herkese sonsuz teşekkürler. İyi ki bir kısmı orada bizimle birlikteydi, iyi ki bir kısmı burada hala bizimle ve hep yanımızda olmaya devam edecek.

Elif Seven.

Gözde Demirelli

"Bu yıl 12 – 22 Temmuz 2007 tarihleri arasında Pulawy, Polonya'da düzenlenmiş olan Uluslararası Jazz Atölyesi'ne katılmak benim için ayrı bir anlam taşıyordu çünkü ilk defa yurtdışına gidecektim ve yanımda sevgili jazz Vokal Hocam Sibel Köse ve onun İstanbul'daki atölyesinden çok sevdiğim arkadaşlarım Elif Seven, Ülkü Aybala Sunat, Serkan Çakıt ve Barış Arslan olacaktı. İçim kıpır kıpırdı, çok heyecanlıydım.

Gittiğimizde Polonya'da soğuk, yağışlı bir hava bizi karşıladı, artık neredeyse akşam olmuştu. Uçağımız Varşova'ya vardığında bizi güleryüzüyle on gün boyunca kahrımızı çekecek olan sevgili tercümanımız (ve dostumuz) Kasia karşıladı. On gün içinde onun adeta kanatsız bir melek olduğuna inandım. Bütün günler boyunca yorulmadan bize tercümanlık yaptı. Karşılaştığımız her sorunda ilk başvurduğumuz kişi haline geldi.

Atölye içerik açısından bayağı yoğun bir programdı ve bazen dinlenmeye hatta yemek yemeye bile fırsat bulmakta zorlandığımız zamanlar oldu ama olsun orada dinlediğimiz, yaptığımız ve söylediğimiz her türlü müzik bizi canlı tutuyordu.

Bir arkadaşım atölyeye gitmeden evvel "git" demişti, "ülkeler arasındaki sınırların sadece laftan ibaret olduğunu anlayacaksın". Gerçekten de öyle oldu, orda sanki evimde gibiydim, sanki hepimiz aynı dili konuşuyorduk; müziğin dilini. Anladım ki bu dili konuşan herkes nerede olursa olsun birbiriyle anlaşır ve kardeş olur. Ne kadar şanslıyım ki bu yaz kendime bir sürü kardeş edindim. Hem de bir sürü jazz kardeşleri...

Gözde Demirelli

"Ben Pulawy'e sevgili Sibel Köse ve sevgili Zuhal Focan'ın çabalarıyla Carlsberg firmasının sponsorluğu ile gittim. On gün süren yoğun ve öğretici bir workshop'tu. Türkiye'den benimle birlikte öğrenci olarak on bir kişi katıldı. Aynı zamanda öğretici olarak Sibel Köse ve Kamil Erdem vardı.

Vokal sınıfının derslerinde parça seçtik ve standartlardan olmasına özen gösterdik. Bu parçaları trio eşliğinde defalarca söyledik. Sibel Hoca diğer arkadaşlarıma ve bana yol gösterdi, parçanın duygusuna girmemi sağladı, hatalarımı düzeltti ve ufkumu açtı. O kadar yoğunluğun arasında herkesle tek tek ilgilendi ve rahatlattı bizi.

Daha sonraki günlerde Polonya'nın jazz divası Eva Bem de geldi, derslerimize katıldı, hepimizi dinleyip eleştirilerde bulundu. Akşamüstü jazz tarihi derslerinde kayıtları dinledik ve videolar izledik. Bu derslerden sonra, konserler oldu. Farklı gruplar, farklı anlayışlar, bakış açımı geliştirmemi sağladı. Bu konserlerde Sibel Köse, Eva Bem, Janusz Szrom (öğle aralarında yakasına yapışıp blues doğaçlamalar çalıştık, Elif'le), Janusz Szprot ve diğer öğreticiler müzisyenler yer aldılar. Sibel Köse konseri ve solo Kamil Erdem konseri, benim için çok anlamlıydı, dalgalanıp ta durulmak gibi ya da durulamamak gibi. Öğrencilerle birlikte katıldığım konser de çok değerliydi. Herkes söylediği şarkı oldu, öyle hissetti ve çaba gösterdi.

Buraya gelmeme sebep olan insanlara çok teşekkür ederim, kazandığım bir çok değerli şey ve değerli arkadaşlıklarım oldu.

Ülkü Aybala Sunat.

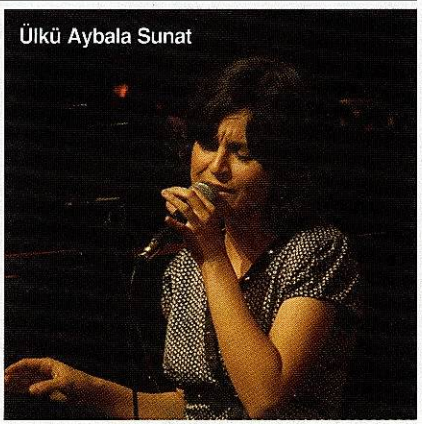
Ülkü Aybala Sunat

Fuat Tuaç

"Çok sıcak bir İstanbul günü atlayıp Varşova uçağına Polonya'ya gittik, Sibel Köse vokal atölyesi öğrencisi olan birkaç amatör jazz vokalisti bizler; Polonya'da her yıl düzenlenen bir jazz okuluna katılmak üzere. Ben oldukça heyecanlıydım. Her ne kadar üç aydır haftada bir kez ders alıyor olsam da birbirimizi yeterince tanımıyorduk, ancak koşullar kaynaşmayı kolaylaştıracak gibi görünüyordu.

Derken okulun ilk günü geldi çattı. Yaklaşık 70 adet bayan vokalistin yanında bizler yani erkekler 5 kişiydik. Çalışmalar tüm hızıyla bir anda başladı, günler birbirini kovaladı ve bizler vaktin nasıl geçtiğinin farkına varamadık. İşin komik tarafı, kendimizi bu müzik okuluna kayıtlı birer öğrenci sanmaya başladık, ne de olsa sabahtan akşama kadar vaktimiz okulda müzik çalışarak geçiyordu.

Son gün için tüm öğrencilerin sahne alacağı bir konser düzenlenmişti. Yalnızca kulisten izleyicilere bakmam kalbimin yerinden sıçrayıp vücudumun heryerinin sallanmasına yetti. Sıra benim şarkıma yaklaştıkça heyecanım daha da artıyor ve sanki salon gitgide daha da kalabalıklaşıyordu. Diğer arkadaşları sahnede izlemek heyecanımı bir nebze azaltsa da sahneye çıkıp notaları müzisyenlere dağıtıp piyanisten ilk notaları duyup gözleriyle bana verdiği işareti alana kadar geçen süre hala gözlerimin önünden gitmiyor. Zaferimi iki bardak Polonya'nın dünyaca ünlü bizon aromalı votkası "Zubrowka" ile kutladım.

Okulun son günü, hepimiz liseden yeni mezun olan çocuklar gibi mahsunlaştık ve son gece hiç bitmesin diye neredeyse elimizden geleni yapıp sabahlara kadar şarkı söyleyip dans ettik. Uçağın İstanbul Havalimanı'na inmesi ve hepimizin evlerine dönmesiyle birlikte içimize garip bir hüzün çöktü, hatta kendime "acaba bu yaşananlar gerçek miydi" diye sorduğum bile oldu. Amatör olarak jazz'la ilgilenen tüm vokalistlere önerim bu "Pulawy" deneyimini yaşamaları, ben tüm yaşantım boyunca bu tecrübeyi unutabileceğimi sanmıyorum.

Fuat Tuaç.

Emrâ İşlek
www.emraislek.com

2007 Yaz Jazz Festivalleri

Yazın Avrupa'nın dört bir yanında düzenlenen Jazz Festivallerinin ardından daha durgun bir jazz dönemine girdik. Temmuz ayına sıkıştırılmış festivallerde bu yıl, programlar adeta birbirinin kopyasıydı. Davet edilen sanatçıların çoğu tüm Avrupa festivallerini teker teker gezdiler. Bu yüzden gittiğim festivaller arasında en özel olanların arasından, tanıklık etme fırsatı bulduğum en özel konserleri yazmayı tercih ettim.

JAZZ A VIENNE 2007, FRANSA

Avrupa'nın en saygın jazz festivallerinden biri olan Vienne, bu yıl da her yıl olduğu gibi harika bir sanatçı kadrosu ile sevenleriyle buluştu. Festivalin ana sahnesi Antik bir Roma açık hava tiyatrosu... Her geceyi farklı temalar altında toplayan sanat yönetmeni, festivalde bu yıl Afrika, Küba, New Orleans, Çingene Müziği, Çağdaş Jazz temaları ile gruplamıştı.

Her yıl dört gözle beklediğim bu festivalin bu yılki isimleri arasında, benim projelerini büyük beğeniyle takip ettiğim Joshua Redman vardı. Son birkaç yıldır kendini SF Jazz Collective grubuna adayan Redman, bu projenin sanat yönetmenliğini yapmaktaydı. Görevini Joe Lovano'ya devrederek, kendini tekrar kişisel projelerine verdi. Son albüm çalışması 'Back East'in piyasaya sürülmesinin ardından Avrupa turnesine çıkan Redman'a, Vienne Jazz Festivali'ndeki sahnede davulda Pat Metheny grubundan da hatırlayacağınız Meksika asıllı Antonio Sanchez ve St. Thomas asıllı basçı Reuben Rogers eşlik etti.

Trio konserde son albümden parçalara yer verdi. Konser, Brooks Bowman'ın 'East of the Sun (and west of the Moon)'u ile başladı. Düzenlemesini Redman'ın yaptığı bu parçanın ardından trio konsere,'Surrey with The Fringe On Top' ile devam etti. Yağmur ve rüzgarın şiddetlenmesi ile konsere ara vermek zorunda kalan üçlü, kulisteyse gayet mutlu bir şekilde sıralarını bekliyordu. Sahneye daha sonra Redman'ın annesi için bestelediği 'Zarafah' adlı parça ile döndüler. Konserin başarısını sadece Redman'a mal etmek hiç doğru olmaz. Rogers, çağdaş jazz sahnesinin en yetenekli ve en çok aranan basçılarından... Sürekli olarak Dianne Reeves, Charles Lloyd ve Joe Locke ile aynı sahneyi paylaşan genç basçı harika bir performans sundu. Aynı zamanda Pat Metheny'nin devamlı davulcusu olan Antonio Sanchez de aynı şekilde grubun güçlü bir elemanıydı.

Festivalin dört gözle beklenen bir diğer projesi de Metheny/Mehldau buluşmasıydı.

Bu yılın dev jazz beraberliklerinden sayılan bu proje, hem Vienne'de hem de diğer önemli jazz festivalerinde beklenenin de üzerinde bir performans gösterdi. İkiliye davulda Mehldau'nun daimi triosundan davulcu Jeff Ballard ve basçı Larry Grenaider eşlik etti.

Konseri, Metheny ve Mehldau ikili olarak açtı. Yeni albümlerinden üç parça çalan ikiliye, Ballard ve Grenadier daha sonra katıldılar. Konserde, Nonesuch'dan çıkan "Metheny Mehldau" ve "Metheny Mehldau Quartet," albümlerinden parçalara yer verildi.

Konser büyük beğeni topladı... İkili de çok keyifliydi, 5 kez bis yaptılar. Konserin benim için en önemli anı Metheny'nin 42 telli Pikasso gitarıyla çaldığı "The Sound of Water,"dı...

İkili müzikal açıdan sahip oldukları farklılıkları en mükemmel şekilde yoğurup, birbirlerini her parçada misafir etmeyi başarmışlar. Bu tip beraberliklerden daha çok dinlemek umuduyla konserden ayrıldık.

Festivalin diğer önemli konserleri arasında EST'in açılış konseri yer almakta. Chano Dominguez ve Juan Carmano Grubu peşpeşe hareketli konserler verdiler. Bu yazın diğer bir yeni projesi de George Benson ve Al Jarreau'ydu. George Benson geri planda kalmayı tercih etti. Seyirci ile sempatik bir sohbete giren de Al Jarreu oldu. Festivalin Afrika gecesinde Dee Dee Bridgewater'ın bu yılki 'Mali Yolculuğu' adlı projesi yer almaktaydı. Hem göze hem de kulağa hitap eden konserde Cheick Tidiane Seck konuk olarak sahne aldı. Diğer özel bir gösteri de David Murray ile Cassandra Wilson'un aynı sahneyi paylaşmasıydı. Al Green, Spirit of New Orleans, Mitch Woods' Big Easy Boogie, Charles Tolliver Big Band, sanat yönetmenliğini Joe Lovano'nun üstlendiği SF Jazz Collective Monk yorumlarıyla herkesi büyülediler. Küba ritimleriyle herkesin coşku ile dans ettiği geceye imzasını, büyük piyano ustası Chucho Valdes attı. Festivalin en son ve en özel gecesi olan 'Bütün Gece Jazz' da ise Manu Dibango ve Archie Shepp sahne alan sanatçılar arasındaydı.

NORTH SEA JAZZ FESTİVALİ 2007, HOLLANDA

North Sea Jazz Festivali bu yıl tam bir müzik karnavalıydı. Neredeyse aklınıza gelebilecek her türlü müziğin programa dahil edildiği festival aynı zamanda, uluslararası yeni ve eski jazz isimlerini de biraraya getirmeyi ihmal etmemişti.

Festival son birkaç yıldır JVC müzik yapımı tarafından organize edilmekte; ki JVC Mojo'nun bir parçası. Bu sebepten dolayı NSJF bildiğimiz jazz festivallerinden çok daha farklı özelliklere sahip. Bu yıl Rotterdam'da gerçekleşen festivalde, müzikseverler 3 günde 15 sahne üzerinde gerçekleştirilen 180 konsere tanıklık ettiler. Bu festival öyle bir festival ki... Ornette Coleman, Wynton Marsalis, McCoy Tyner, Sly and the Family Stone, Steely Dan ve Elvis Castello'yu ya da Snoop Dog (?)'u aynı saat diliminde izlemenizin mümkün olduğu türden bir festival... Benim için festival, ilk günün 3.saatinde itibaren festival olmaktan çıkıp bir savaş halini aldı. Bir sahneden diğer bir sahneye koşturarak tüm jazz konserlerine yetmeye çalışan ben en sonunda bunun imkansızlığını kabullenip, basın odasında kendime öncelikli bir liste yaptım. Zaten hangi sahneye giderseniz gidin, garanti edilebilecek tek şey müziğin kalitesiydi... Bu festivalin benim için en özel konseri Ornette Coleman konseriydi...

Ornette Coleman'ı canlı izleme fikrine alışmak bayağı bir zamanımı aldı zaten. Coleman'ın müziği ve müziğinin arkasında yatan felsefesi hakkında çok okuyup, albümlerini dinledim Kendisinin 'Harmolodik' olarak adlandırdığı kendi müzik türüne tanıklık edecek olmam benim ve salonda bulunan diğer seyirciler için de tarihi bir andı.

Eleştirmen Davis Was'ın, jazz'ın Samuel Beckett'i olarak adlandırdığı Coleman, kendisini müzikal açıdan sürekli sınırlarının dışına zorlayan, geçtiğimiz son 50 yıl içerisinde birçok müzisyeni etkilemekle kalmayıp, hem jazz'ın hem de diğer müzikleri de anlamaya çalışan bir sanatçı, felsefecidir. Uzun bir aradan sonra geçen yıl piyasaya sürdüğü 'Sound Grammer' adlı albümü ile sahneler dönen Coleman bu yıl hem Grammy hem de Pulitzer Ödülü'ne layık görüldü.

'The Shape of Jazz' albümünden beri, jazz dünyasını her yaptığı proje ile birbirine katan Coleman; hem kendi neslinin müzisyenlerine hem de yeni nesil jazz müzisyenlerini etkilemeyi başarmış. Coleman'ın bugüne kadar müzisyenlerine inanılmaz bir yaratıcılık özgürlüğü vermekte. Hatta tüm besteleri de müzisyenlerin kendi hayal güçlerini ve fikirlerini özgür bir şekilde. Coleman'ın deyimiyle 'Müziği kast sisteminden kurtarmak amacındayım'. Kalıplaşmış müzik formatlarından sıyrılıp ayrılıyor besteleri ile jazz ustası...'Bu sayede tüm müzisyenler kendi kişisel imzalarını, en yaratıcı bir şekilde atmakta.

Konserde, saksofon, trompet ve kemanda Ornette Coleman, davulda Denardo Coleman ve baslarda Charnett Moffett, Albert MacDowell and Anthony Falanga vardı Bu alışılmadık bileşim harika bir performans sergiledi. Grubun inanılmaz birlikteliği ve zıtlığı herkesi koltuğuna çiviledi. Zaman zaman solistler eşlikçi, eşlikçiler solist oldu. Grubun muazzam bir iletişim kurma yeteneği var... Tüm müzisyenler tüm varlıklarını ortaya koydular ve aralarındaki bağ daha önce dinlediğim hiç bir gruptakine benzemiyordu. Kimi zaman birbirlerine paralel kimi zaman da tamamen zıt olarak çaldılar... İlk Ornette Coleman müziği satın aldığım gün yaşadığım şaşkınlığı hatırladım aniden. Önce anlayamamıştım zaten, tam bir kaos... Dinleyiciyi tamamen zorluyor. Bir müddet sonra ise müziğini gerçekten duymaya başladığında insan, Coleman müziğinin güzelliğinin keyfini çıkarabiliyor. Spontane, saf, enerji ve beklenmedik virajlarla dolu bir serüven... İki basçının konser boyunca atışması ise Coleman'ın 60'lı yıllarda beraber sahne paylaştığı Izenzon ve Charlie Hayden düetlerini andırıyordu. Kimi zaman yumuşak bir ballad olarak başlayan parça aniden bambaşka notaların istilasına uğrayıp basların kaotik düellosuna dönüştü. Zıtlık ve birlikteliğin aynı anda paylaşıldığı türde bir yaratıcılık sergiledi müzisyenler, Coleman'ın 'harmolodik' kavramını uygulamalı olarak gösterdiler seyircilere...

Bitmek tükenmek bilmeyen bir hevesle araştırmaya, öğrenmeye ve yeni müzik üretmeye devam eden Coleman ve grubu tarihi bir konser verdi.

Festivalde akıllarda kalan diğer konserler arasında McCoy Tyner Trio, Dave Holland Beşlisi ve özellikle saksofoncu Chris Potter'ın güzel yorumu, Wynton Marsalis'in bu yılın festival sanatçısı olması sebebiyle verdiği birbirinde özel konserler, Richard Galliano'nun buram buram Akdeniz kokan Tangaria projesi, Chick Corea ve Gary Burton düeti, Elvis Castello ve Alan Touissant'ın aynı sahneyi paylaşması, Spike Lee ve Terence Blanchard'ın 'When the Leeves Broke'adlı belgesel projesi, Scofield-Martin-Medeski projesi, Joshua Redman Trio ve trionun özel konukları Joe Lovano ve Miguel Zenon, SF Jazz Collective aklıma ilk gelen diğer jazz isimleri.

Roy Hargrove

Emrâ İşlek

JAZZ A JUAN 2007, FRANSA

Neredeyse tam yarım asırdır, jazz tarihine geçmiş ve geçmeye devam etmekte olan konserlere imza atan bu çok özel festival, jazz hastalarının 'gitmeden ölme'listesine koymaları gereken bir madde... Bu sahneden kimler geçmemiş ki, Mingus, Fitzgerald, Coltrane, Miles, Duke... Jazz'ın sahipsiz bırakıldığı yıllarda, bu küçük kasaba sahip çıkmış jazz devlerine...

Şu ana kadar katıldığım en özel festivaller arasında. Sadece geçmiş ve günümüzde sahne alan dev jazz isimleri sebebiyle değil, sahnesinin konumu nedeniyle de... Sahnesi, turkuaz Akdeniz'e nazır kurulmuş, konserlerin başlama zamanı da güneşin batışına denk düşürülmüş... Sahneye eşlik eden arka plan sürekli değişmekte... Kimi zaman gelip geçen yelkenli yatlar, kimi zaman da ayın göğe yükselişi ya da gökyüzünün pespembe renge bürünmesi... Bu yıl bu manzaralara ön planda eşlik eden sanatçılar arasında benim gözüme en çok çarpan konser Roy Hargrove beşlisi oldu.

Günümüzün en önemli jazz trompetçileri arasında yer alan Roy, aynı zamanda mükemmel bir müzik lideri. Bu çok yönlü sanatçıyı çalışmaları sebebiyle takdir etmemek mümkün değil. Dur durak bilmeden yeni projelere imza atmaya devam ediyor. Geçtiğimiz Mayıs ayı içerisinde Roy'u, kendi Big Band'i ile New Orleans'da, Dizzy Gillespie Big Band ile New York'da, Beşlisi ile de Londra'da izlemek mümkün oldu. Bunun dışında jazz'a ve jazz eğitimini de desteklemekten geri kalmamakta... New York jazz sahnesinde genç jazz'cılara ve büyük jazz isimlerinin ritim grubunda yer alan yeni yeteneklere kendi gruplarıyla sahne almaları olanağı sağlayan Jazz Gallery'nin sahibi, Hargrove... Konser beş yıldızlı bir konserdi. Mükemmeldi... Konserin sonunda sahneye Grammy ödüllü vokalist Roberta Gambarini de çıktı ve Hargrove ile emprovize nota düellosuna girdiler. Sahnede kendine has bir karizması olan Roy, herkesi kendine hayran bırakmakta pek de zorluk çekmedi.. Piyanoda Gerald Clayton, davulda Montez Coleman, basda Danton Boller ve saksofonda Justin Robinson yer almaktaydı. Sahnede adeta bir ateş koruna dönüşen Hargrove'ye grubu harika bir şekilde eşlik etti.

Son zamanlarda jazz festivalleri'nin finansal zorluklar sebebiyle, müzik festivallerine dönüştüğü bilinen bir gerçek... Allah'tan bu yıl Juan buna dikkat etmişti. Geçen yıl Tracy Chapman gibi isimlere yer veren festivalin bu yılki programı daha jazz ve blues ağırlıklıydı.

Sadece izleyiciler açısından değil, müzisyenlerin de dinlenip eğlenmeye fırsat bulduğu bir festival bu... Festival sırasında kasaba adeta jazz karnavalına dönüşmekte... Açık havada verilen bedava konserler, geceleri asıl konserlerden sonra yapılan jam-session'lar... Bu yılın jam session'larının kralı Roy Hargrove'du şüphesiz. Trompetini elinden düşürmeden, yorulmak bilmeden her gece yerel jazz gruplarıyla sahnedeki yerini aldı...

Festivalde yer alan her sanatçının performansı farklı tadlarla bezenmişti. Festivalde EST, Roy Hargrove,Taj Mahal, Norah Jones gibi büyük isimlerinin yanı sıra, genç yetenekli Ermeni piyanist Tigran Hamasyan gibi isimlere de yer verilmişti. Tigran'a Fransız basçı François Moutin ve davulcu Ari Hoenig eşlik etti. John Coltrane'in 'A love supreme'sini de Ricky Ford dörtlüsünden keyifle dinledik. Taj Mahal'in mükemmel sahne performansıyla da blues'a doyduk. Bu yazki jazz festivalleri dedikodusu başında 'Keith Jarrett rezaleti' yer almaktaydı. Gittiği her festivalde olay yaratan Jarrett, Juan'da da herkesi konser öncesi ve sonrası tedirgin etti. Festivalin müdavimlerinden olan Keith Jarrett, Gary Peacock and Jack DeJohnette triosu, nefesleri önce tedirginlikten dolayı kesti. Jarrett'ın fotoğraf ve videoya karşı olan saçma ve saplantılı davranışı yüzünden önce sesimizi soluğumuzu çıkaramaz, kıpırdayamaz olduk. Jarrett piyano tuşlarına dokunmaya başlar başlamaz, bu sefer herkesin sesi soluğu güzelim notalar yüzünden kesildi... 'When I Fall in Love' yorumu tüm Jarrett eziyetlerine değdi. Dünyanın her yerinde verdiği konserler sırasında, fotoğraf kaprisi yüzünden konserlerini terk eden Jarrett; bu yıl Umbria'da yaptığı terbiyesiz konuşma sebebiyle festivalin yönetmeni tarafından festivalden yasaklanmış.

Uğur Hüküm / Paris
ugur.hukum@gmail.com

PARİS MEKTUBU - 1-10 Eylül 2007

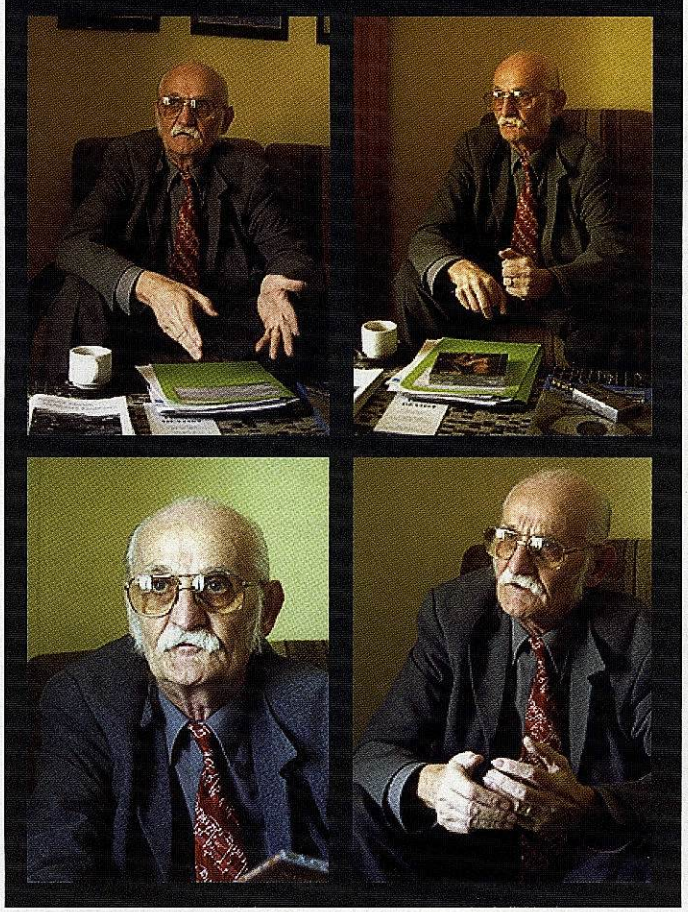

"RADIO JAZZ INTERNATIONAL ve PHILIPPE Z."

Olanaklar elverirse bundan böyle sizlere her yaz sonunda ilginç bulduğumuz, yaşadığımız bir jazz festivali, radyosu veya hikayesi anlatmak niyetindeyiz. Arada bir kısaca değindiğimiz aslında uzun zamandır gönlümüzde yatan bu tarz küçük ama örnek girişimlerden ilki elimizde hazırdı. Bu satırların yazıldığı tatil yöresine, 'çılgın kalabalıktan uzak'taki, Yunanistan'ın **Eğriboz** (Evya) adasının alçakgönüllü balıkçı kasabası **Marmari**'ye geldiğimizde, bin bir itinayla hazırladığımız (sandığımız), '**Jazz Dergisi paketi**'nin içine koymayı unuttuğumuz alt-dosyanın başlık konumuz dosya olduğunu hiddet ve üzüntüyle gördük. Dolayısıyla Fransız jazz dünyasının en renkli simalarından besteci, vurmalı çalgıların usta yorumcusu **Bernard Lubat**'ın kurucusu olduğu, Fransa'nın en özgün festivallerinden, kısa adıyla "**Uzeste Festivali**"'nin hikayesini, daha doğrusu serüvenlerini seneye saklamaya karar verdik. Ancak Lubat ve Uzeste'nin bu yıl başına gelenlere mektubumuzun '**Festivallerden**' satırlarında değinmeden geçemeyeceğiz.

Çaresiz acilen yeni bir konu aradık. Yanımızdaki jazz dergilerinden **Jazz Hot**'un 641 numaralı Temmuz-Ağustos sayısında, "**Radio Days**" başlıklı yazı, daha doğrusu monologumsu söyleşi dikkatimizi çekti. Konuk kahraman, emekliliğinin keyfini jazz radyosu kurup ve yaşatarak çıkartan, sıradan jazz amatörlerinden pek ileri bir '**cazomanyak**'tı. Sevgili jazz severler, adamın nasıl bir 'kuvveden fiile' çıktığını düşünebiliyor musunuz? Adam jazz merakını radyosunu kurarak gideriyor. Okuduklarımızı sizinle paylaşmaktan başka seçeneğimiz yoktu... Bu seferki mektubumuzun başlığı ve ana konusu belirlenmişti: "**Radio Jazz International (RJZ) ve Philippe Zumbrunn**".

1931 Fransa **Nancy** doğumlu İsviçreli göçmen bir babanın oğlu Philippe Z., 1943- 47 yılları arasında Paris'te eğimini sürdürdüğü **Chaptal Ortaokulu**'na giderken her gün **Jazz Hot** dergisinin tarihi binasının önünden geçer ve bir gün bu binaya girmeyi düşlermiş. Küçük Philippe'in bu rüyası gerçekleşememiş ancak, jazz müziği tutkusu onu dünyanın en ilginç jazz radyolarından birinin kurucusu, sahibi ve baş programcısı yapmıştı. 1929 krizinin sınır ötesine, Doğu Fransa'nın **Mulhouse** kentine, 1939 savaş dalgalarının ise **Paris**'e savurduğu babası ciddi bir '**meloman**', ateşli hatta fanatik nitelenebilecek bir müziksever ve koleksiyoncuymuş. Yalnızca klasik müzik seven, piyano öğretmeni annesine oranla bütün müzik türlerine açık olan babası sayesinde daha 3-4 yaşında **George Gershwin** ve "**Rhapsody in Blue**" ile tanışmış. *"Jazz'la gerçek karşılaşmam, işgal altındaki Paris'te "**Radio Nationale de Paris**" izleyerek oldu. Dans müziği kisvesi altında **Aimé Barelli, Alix Combell, André Ekyan, Django Reinhardt, Michel Warlop** gibi devrin önemli jazz sanatçılarını dinleyebiliyordum. Savaş sonrasında Paris'e de yerleşen "**American Forces Network**" radyosu sayesindeyse jazz ufkum, dağarcığım beklenmedik oranda genişleyip zenginleşti. Ailemi rahatsız etmemek için kendi ampullü radyomu, kulaklığımı imal ettim. Her gece kulaklığımla uyuyakalıyordum. Bir yanda **B. Crosby, N. K. Cole** ve **B. Holiday, E. Fitzgerald, D. Washington** ve '**Tatlı Kedi**' dediğim **Julie London** gibi sesleri, öte yanda **Lionel Hampton, Spike Jones, Earl Hines, Slam Stewart** gibi yorumcu ve bestecileri keşfettim. Paris plakçılarında aylaklık yaparken ilk satın aldığım **Lionel Hampton**'un '**Central Avenue Breakdown**' isimli 78 devirlik plağıyla koleksiyonculuğum başladı..."*

Tasavvuru zor bir koleksiyon çılgınlığının pekiştirdiği "**Radyolu Günler**" genç Philippe Z.'yi artık hayat boyu bırakmayacaktır. Akustik mühendisliği, iş adamlığı, bugün 60 bin birimi bulan jazz fotoğrafçılığı, "**Radio Suisse Romande / Ulusal—Fransızca—İsviçre Radyosu**"'nda tamamlanmış gibi gözüken bir profesyonel yaşamın sürekli eşlikçileri oluyor. **Gregoryen** litürjik şarkılardan, **Stockhausen**'a, **Pierre Schaeffer** veya **Pierre Henry**'nin '**Somut Müzikleri**'ne; en geniş yelpazede **Dünya** müziğinden **Popüler** müziğe 100 binin üstünde sesli belge topluyor. 1900-1915 dönemine ait silindir kayıtlar, 16-33-45-78

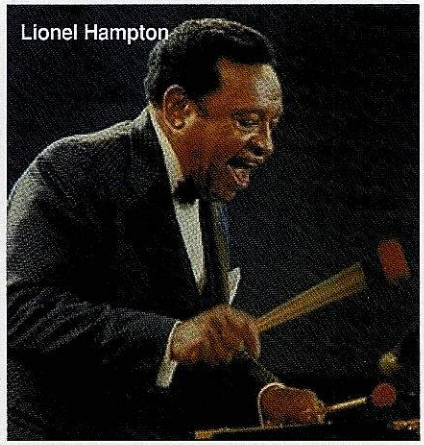
Lionel Hampton

devirli plaklar, kasetler, DAT, kartuş, manyetik bantlar, 25 bini jazz 30 binin üstünde CD, anlaşılan 1999'da bir internet radyosu olarak doğan "**Radio Jazz International**"ın demirbaşlarını oluşturuyor. **RJI**, Philippe'in emekliliğiyle başlayan bir süreçte giriştiği ikinci profesyonel yaşamında kurduğu "**Radio Framboise**" bünyesinde faaliyete geçiyor. Önceleri 24 saat www.radio-jazz.com ve www.radio-jazz.ch adresleri, Lozan ve Cenevre'deki bazı kablolu şebekelerden izlenebilen RJI 2005'ten itibaren Philippe'in evine yakın İsviçre'nn **Neuchatel** kantonuna yerleşiyor. Ülkenin tümünde kablolu yayına giren RJI ağırlığı İnternet'e veriyor.

Değil 77, sanki 7. baharına yaklaşan bir çocuk heyecanı ve tazeliğiyle konuşuyor Philippe Z.: "*Tam bir patlama yaşıyoruz. Aynı anda 20 binden fazla girişin üstüne çıktık. Dünyayı bilmem ama İsviçre için ciddi bir rekor. 2007 Mayıs'ından beri yüzde 95 müzik, yüzde 5 konuşma ilkesini benimsedik. Kısacık haber dilimleri, yeni jazz albümleri ve duyuruları, dünyadaki büyük jazz konser veya olayları gibi özlü bilgileri yeğliyoruz. Ne politika ne de yerel haber vermek gibi bir kaygımız yok. Zira hedef kitlemiz İsviçreliler değil, tüm dünyalılar... Reklam spotları diye bir şey yok. Her saat veya her haber diliminde çok kısaca bir sponsora yer veriyoruz, o kadar. Programlarımız temalı ve kesintisiz canlı konserler ağırlıklı. Koleksiyonum sayesinde müzik arşiv ve yelpazemiz çok geniş. Hükümetten izin çıkar çıkmaz, Avrupa'ya uydu üzerinden yayına geçeceğiz. 2008'de yayın yalnızca dijital DAB teknolojisiyle yapılacak. Yeni mekanımızda özel büro ve radyo stüdyolarımız mevcut. Aynı yerde bir '**Jazz Kulübü**' ve '**Jazz – İmaj Vakfı**' kuracağım. Amacı seminer, sergi, fotoğraf kitapları yayıncılığı vs, düzenlemek, uzun ömrüm boyu topladıklarımın, sahip olduğum özellikle '**hi-fi**' üreticisi teknik altyapının daha iyi değerlendirilmesini, kalıcılığını, korunmasını sağlamak olacak. Ayrıca hem kendi fotoğraflarımı, hem de fotoğrafçı dost ve meslektaşlarımın eserlerini değerlendirecek bir internet sitesi ve de jazz müziğinin kültürel ve teknik boyutlarını ön plana çıkartacak, bu mirası sahiplenecek bir müze projesi içerisindeyim.*"

Biz de Philippe Z'ye projelerini hitama erdirecek çok uzun bir ömür diliyoruz. Vesileyle **Türkiye Okyanusu**'na bir şişe salıyoruz:

Biliyoruz ki İstanbul'un, İzmir'in, Bodrum'un, ülkemizin nice bilinmez ücra köşelerinde, nice jazz sevdalıları sessiz sedasız yaşar durur. Birbirinden bihaber, birbirine kayıtsız Ey Ce(az)maat ! Bildiğimiz kadarıyla, dergimizden başka doğru dürüst bağımsız, üreten, eğiten, kollayan, koruyan bir çevremiz, bir 'Jazz Kurumu'muz namevcuttur. Bu işi de mi 'ılımlı tarikatlara' (!) bırakacaksınız? Hadi diyelim, 'bizim bir Philippe Zumbrunn'umuz bile yoktur' ammaa, "*Birlikten jazz kuvveti de doğamaz mı acaba?*"

FESTİVALLERDEN:

Agglo-Nimes, Ciné-Jazz, Hestejada, Jazz31, La Rochelle, Villette.

Fransa'da 'Boğa' güreşleriyle ünlü bir kent de olduğunu bilir miydiniz? Bilenlerin hoşgörüsüne sığınarak bilmeyenler için söyleyelim: **Nîmes**. Sevenleri varsa alınmasın ancak bu kanlı arkaik 'spor'un (!) Avrupa'daki ikinci memleketinde (birincisi kuşkusuz İspanya) kitlesel bir tutku olan 'Rugby' sporunu (!) da saymazsak güzel şeyler de bulunur, hani yani !... Örneğin, **Costières** şarapları veya **JAZZ**... Güney Fransa'nın bu bir hayli tu'rustik' beldesi, kentin yakın çevresindeki belediyelerin işbirliğiyle, bir kısmı bedava 25 konsere sahne olacak. 5 Ekim'de **Caroline Jazz Band** ve **Les Haricot Rouges** topluluklarıyla açılacak "**L'Agglo au Rythme du JAZZ**" (www.nimes-agglo-jazz.fr) festivali 23 Ekim'de**Avishai Cohen Trio** ve **Charlie Haden Quartet West** ile kapanacak. Başarı Nimes'li jazz aşıklarının 1 Eylül 1970'te kurduğu, "**Jazz 70**" derneğinin uzun soluklu sebat ve mücadelesiyle sağlanmış...

Kuş uçmaz, kervan geçmez bir köy nasıl çekim merkezi olur? Jazz ve sinemayı birleştirip, ona biraz da dans katarsanız neler olmaz neler... Örnek, bu defa Güney Batı Fransa'nın **Seignosse** köyünün 24-26 Ağustos günlerinde bu yıl 2.sini gerçekleştirdiği "**CinéJazz**" şenliğinde yaşanabilir. Dünyanın en önemli bireysel film arşivcilerinden **Jo Milgram**'ın şahsi koleksiyonunu kullanan kızı **Josette**'ın başını çektiği bu buluşmaya bir büyük destek de "**La Cinémathèque de la Danse / Dans Sinemateki**" kurumundan gelmiş. Her akşam 18.30'da başlayan programlar açık hava sinema gösterilerinin yanı sıra "**Swing Feeling**" açık dans partileri ve örneğin **Martial Solal/Lee Konitz/Daryll Hall/Simon Goubert** veya **Eric Le Lann/Jannick Top/Jean-Marie Ecay/Thierry Arpino** alaşımlı Jazz konserleriyle uzayan gece yarılarına kadar sürüyor. (www.cine-jazz.com) ve (www.seignosse.com)

Mektubumuzun başında da değindiğimiz **Bernard Lubat** Fransız jazz'ının gerçekten de yaşayan en baba militan müzisyeni. Evrenselle yereli, jazz ile '**Occitan**' (bölgesel özgüllük) etnik müziğini, Fransız şarkı geleneğiyle, öncü ve 'free' stilleri ustalıkla kaynaştırmasını bilmiş bu olağan ötesi insancıl da kişilik 62 yıl önce doğduğu **Uzeste** kasabasına 1978'den itibaren ülkenin en özgün, referans festivallerinden birini kazandırmıştı. Lubat bu yaz "**Hestejada**"'sını 30 yıldır hem yaşadığı hem ürettiği Uzeste'ten taşımak zorunda kaldı. Aynı bölge yani Fransa'nın Güney Batısındaki **Aquitaine**'e bağlı **Gironde** ilindeki Uzeste kasabasından az ilerdeki 1000 nüfuslu **Sore** köyüne kendi deyimiyle "**Siyasi İltica**" eden Lubat bu yıl 'asgari hizmet' verdi. Tam adıyla "**Hestejada de las arts d'Uzeste musical**" olan bu eşsiz şenlik sanat ve müzik çevrelerinin geniş çapta desteğini alırken, Lubat sorunun esas itibariyle yerel yönetimin 2000 yılından beri sübvansiyonlarını sürekli azaltmasından kaynaklandığını açıkladı. Yıllardır Fransa'nın en güçlü sendikası **CGT** ile işbirliği içersinde yürütülen festivale bu yıl çok sayıda jazz sanatçısı, müzisyen ve kültür insanı gönüllü olarak katıldı, konserler verdi ve de özellikle "Siyasi Atölyeler" etrafında jazz, müzik ve kültürün geleceği tartışıldı. (www.uzeste.org)

Fransa'nın en genç, genci en bol kenti, "**Pembe Şehir**" **Toulouse** yalnızca neredeyse tümü pembe tuğlalı evleri, ülkenin en iyi hastaneleri, Paris'ten sonra en fazla sayıda üniversite ve yüksek okullarıyla değil, artık festivalleriyle de ünlü. Toulouse'un il numarasıyla anılan "**Jazz31**", tam adı ve kelime oyunuyla "**Jazz sur son 31**" bu sene deyim yerindeyse "**Façası yerinde Jazz**". Bu seneki afişlerini 'Başkaldırı'yı çağrıştıran, havaya kalkmış bir saksofonla simgeleyen festival düzenleyicileri, afiş üstünde yaptıkları bir harf ve sözcük cambazlığıyla bu saptamamızı pekiştiriyorlar. "**Du 8 au 20 Octobre La Résolution d'Octobre / 8'inden 20'sine Ekim Kararı**". Ancak işin püf noktası 'Résolution' sözcüğünün 'S' harfinde yatıyor. 'S' yerine 'V' koyduğunuz an 'Résolution/Karar', 'Révolution' yani 'Devrim' oluveriyor. (Bak hele buralarda 12 Eylül'den bir tane Emniyet görevlisi, 'Türk polisi' (!) olaydı, göz açtırır mıydı 'Komünizm Propagandası'na...?) 13 günlük programda 50 civarında konser var. **Robin McKelle** ile başlayıp **Manu Codjia Trio** ile tamamlanacak 'Pembe

Charlie Haden

Robin Mckelle

Kentin Kızıl Hava Afişli' şenliği tek kelimeyle 'zengin'. Birkaç değişik isim size: **Jim Hall, Bobo Stevenson, Kurt Elling, Bill Evans, Terez Montcalm, Romane, Pierrick Pedron, Hadouk Trio,** vs... gerisi www.jazz31.com adresinde.

Pahalılıkta, bence doğru deyişiyle 'snoplukta' **St. Tropez**'nin pabucunu dama atan, Fransa'nın Atlas Okyanusu Güney kıyıları kenti **La Rochelle**'in yakın zamanlara kadar çok tanınmış iki festivali vardır: biri sinema, diğeri Fransız Müziği. Yerel yönetim 10 yıldır şenlik yelpazesine jazz da kattı. 5-14 Ekim arasında Latin Amerika ağırlıklı konserlerin siftahını ABD doğumlu (1939) ancak yaşama mekanı olarak Fransa'yı yeğleyen, jazz'ın '**Çıplak Ayaklı Lady'si**' namıyla maruf **Rhoda Scott** (Hammond orgu) yapacak. Festival 14 akşamı **El Piquete** grubunun şenlendireceği **Salsa Balosu** ile tamamlanacak. (www.la-rochelle-jazz-festival.com)

Her mevsime en azından birkaç tane görkemli Jazz Festivali yerleştirmeyi gelenekselleştiren Paris ve banliyöleri sezonu 29 Ağustos – 9 Eylül arasına şevk katan "**Jazz à la Villette / Villette'te Jazz**" ile açtılar. Programda 6 Eylül'de konser vermesi öngörülen **Joe Zawinul** iptali dışında verilen sözler başarıyla yerine getirilmiş. Biz bu satırları yazarken 75'ine dayanmış, fakat kendisinden henüz çok eser beklediğimiz bu eşsiz jazz ustasının sağlığından maalesef yeni bir haber alamamıştık. **Sonic Youth** ile 'sıradışı' bir açış yapan Villette'te Jazz bu buluşmada değişik bir tarz denemiş. Üç ayrı nesil, üç ayrı stil jazz'cıya 'Açık Kart' veren organizasyon komitesi '**Çete** veya **Seri Başları**' niteleyebileceğimiz **Wayne Shorter, Steve Coleman** ve **Julien Lourau**'yu seçmiş. Onlarda 41 (kere maşallah!) konser ve sanatçı tercihlerini belirlemişler. Örneğin Wayne babanın ekibinde **Gretchen Parlato, Belmondo biraderler, Milton Nascimento, Mino Cinelu, Michel Portal...**; Coleman ustanın takımında **Ravi Coltrane, Kartet, Magic Malik, Aka Moon, Doug Hammond...**; Lourau kardeşin çetesindeyse **Bojan Z., Fred Wesley, Eric Legnini, David Krakauer, Vincent Courtois, Anthony Joseph** gibi isim ve topluluklar var. Bu arada film gösterileri, sergiler, seminerler, 32 kısım tekmili birden www.jazzalavillette.com adresinde...

MEKANLARDAN:

Art Jingle, Bas/Kontrbas, Jazzlı Dans, Habana, La Huchette, New Morning, Pleyel.

Sanal mekanların günün birinde hepimizin hayatında hayal gücümüzün çok ötesinde bir yer kaplayacağından pek şüphemiz yok. Sanal düzeneklerin sağladıklarına nankörlük edecek değiliz, ancak daha somut, mesela kokan ve tadılanı tercih ettiğimizi de belirtiverelim. Her neyse 'Mutlak bir sanal alemi herkesin Tanrı'sı geçinden versin', deyip bu dünyanın 'Hayırlı' (*Ne de olsa 'dindar' bir devletin vatandaşları değil miyiz artık?*) katkılarından güzel, taze bir örnek verelim. "**Art Jingle**" bir grup ressamın oluşturduğu kolektif bir yapının adı. Grubun özelliği, **Blue Note, Prestige, Riverside** ve **Stax** yapım şirketlerinin kataloglarındaki tüm jazz plak ve albümlerinin (CD, 33, vs...) kapaklarını yağlıboya röprodüksiyon olarak dilediğiniz boyutta hazırlayabiliyorlar. İsteyenler ya '3 bis, rue des Tournelles – 3. Paris adresindeki '**Galérie Art Jingle**'ı veya www.art-jingle.com web sitesini ziyaret edebilirler.

"**Centre des Musiques Didier Lockwood / CMDL / Didier Loockwood Müzikler Merkezi**" dünyaca ünlü Fransız besteci, elektro-jazz kemancısı Lockwood'un yarı ticari yarı hayırsever inisiyatifi. CMDL ile ayrıntıyı bir başka vesileye saklayıp kurumun Ekim ayında açılacak yeni dönemde bas gitarcılar ve kontrbasçılara burs verdiğini durmak istedik. CMDL geçtiğimiz 5-12 Ağustos tarihleri arasında **St. Tropez**'de "**Jazz ve Groove**" başlıklı bir staj düzenlemişti. (http//cmdl.free.fr)

"**Dansons le Jazz / Jazz'ı Dans Edelim**" bir sergi. **Philippe Baudoin** ve **Isabelle Marquis**'nin hazırladığı 32 panoda 270 belgeden oluşan bu çalışma '1850'den 1950'ye Jazz'da Dans, Popüler Müzik ve Dans Gösterileri, Müzik Partisyonları' etrafındaki görsel malzemeyi sergiliyordu. Bu enfes girişim geçtiğimiz Temmuz ayında Paris açık jazz mekanı **Parc Floral de Paris**'te kamuya sunulmuştu.

Dünyanın hiç bir yerinde jazz mekanları ticari müzik ağırlıklı mekanların rahatlığı ve hovardalığıyla yaşamıyor. Bir jazz kulübünün ayakta durabilmesi, yenisini açmak gerçekten babayiğitlik gerektiriyor. İşte cesur bir girişim daha ve '9, rue Moret – 11. Paris adresinde yeni jazz serüveni daha yola çıkıyor. **Habana Jazz Club** Eylül başında jazz'lı siftahı, **Alexis Tcholakian** (p) ve **Claude Mouton** (b) eşliğinde **Myriam Bouk Moun** (v) Üçlüsüyle yaptı.

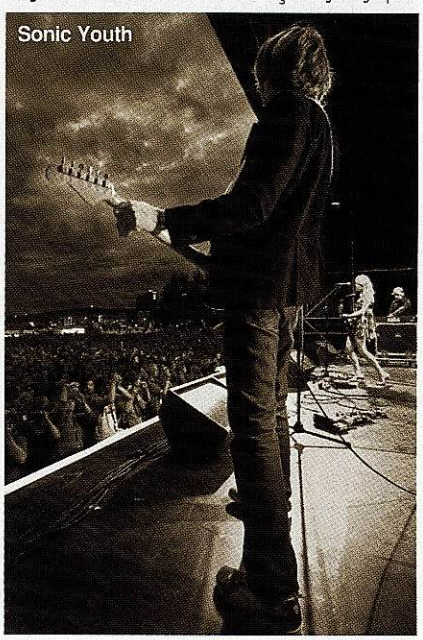
Sonic Youth

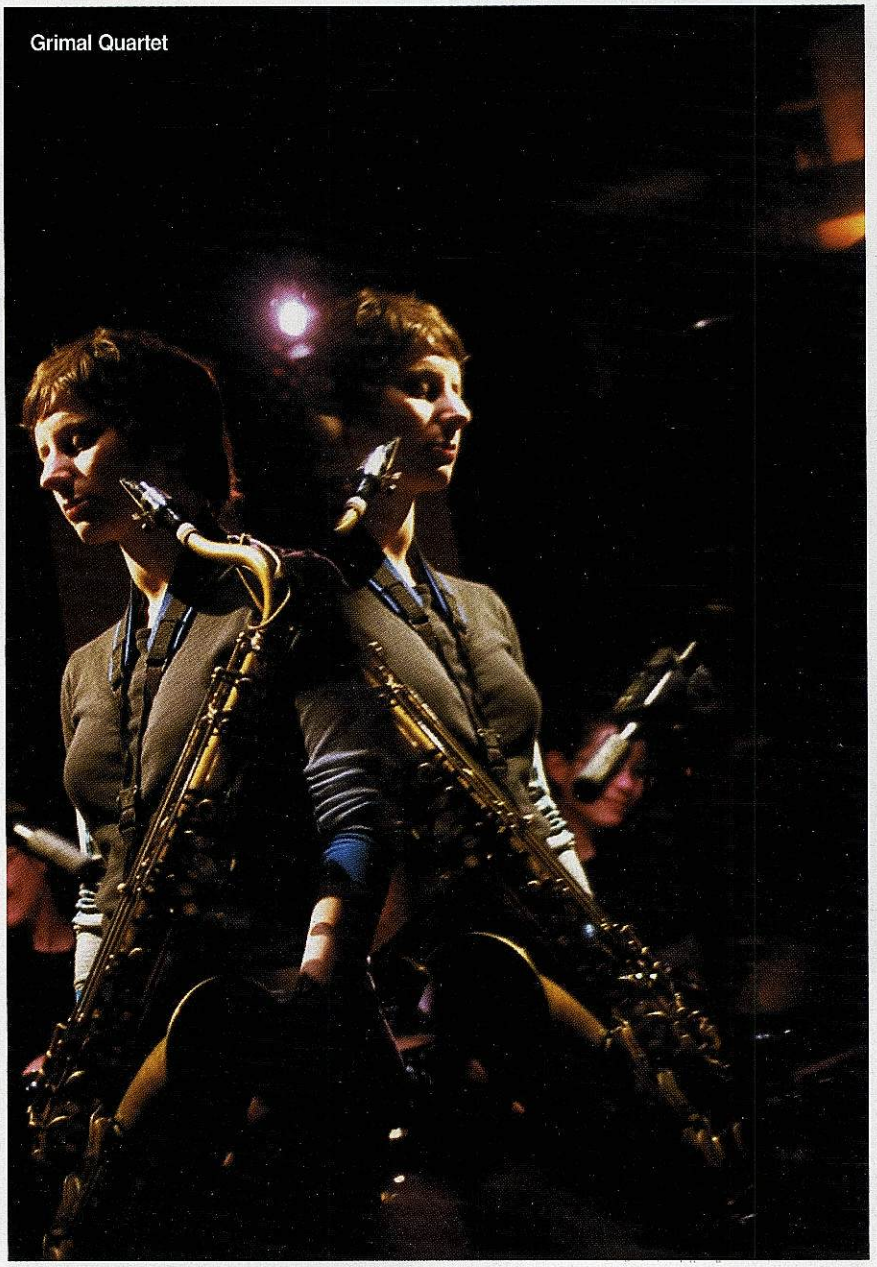
Grimal Quartet

Sonra örneğin 13'ünde **Franz K. Trio** sırada. Habana'ya bol şans diliyoruz...

Mucize kadar insan iradesinin gücünün simgesi gitarist **Pat Martino** Parisli jazz severlerin 1 numaralı mekanı **New Morning**'te sezonu 14 Eylül'de açıyor, açtı. Aslında gayri resmi açılış bir gün önce klasik müzik alanındaki özgün ürünleriyle tanıdığımız ve jazz'a da girmeye karar veren **Zig Zag Territoires** şirketinin ilk jazz sanatçılarının özel konseriyle başladı. **Stéphane Kerecki Trio, Colors Quartet, Gérard Lesne** (şarkıcı) ve **Jean-Philippe Viret, Ramon Lopez** ve **Bruno Angeli**'den oluşan bir üçlü ayrıcalıklı jazz fanatiklerine keyifli anlar yaşatmış.

Yelpazesine jazz'ı kattığını sevinçle öğrendiğimiz bir başka kurum, hem de Paris'in en tanınmış, prestijli klasik müzik mekanı **Pleyel** salonu... Birkaç yıldır süren restorasyon ve genişletme çalışmalarından sonra geçen sezon yeniden hizmete giren **Salle Pleyel,** jazz'ı 2007-8 döneminde 5 büyük jazz sanatçısının tercih ve topluluklarıyla programına almış. 22 Ekim'de "**Richard Galliano'ya 'Açık Kart'**". 12 Kasım'da "**Italian Jazz Masters**"larda **Enrico Rava & Stefano Bollani** İkilisi ve **Stefano di Battista Quartet** var. 1 Aralık **Sonny Rollins** gecesi. 5 Ocak'ta "**Stéphane Grapelli'ye Saygı Gecesi**" (**Didier Lockwood**), 7 Mart'ta **Brad Mehldau Trio**, 26 Haziran'da da "**Masada Night**" (**John Zorn**'un katılımını hatırlatmakla yetinelim.)

ÖDÜLLERDEN:

Codjia, Danish Django, Daudel, Grimal, Radiation 10

Bu senenin en büyük ödülü "**Django d'Or/Altın Django**"'yu kazanan genç gitarist **Manu Codjia**'ya mükafatı "**Saint-Ouen Bit Pazarı Musette Şenliği**" sırasında verildi. (Aşağıda ŞAPKALARDAN'da). Codjia ödülü "**Songlines**" (Bee Jazz) başlıklı albümüyle kazanmıştı. 1 Aralık'ta açıklanacak Avrupa **Django d'Or**'unu beklerken, Avrupa'nın çeşitli ülkeleri kendi Django'larını dağıtmaya başladı. Örnek Danimarka'dan: **Benjamin Koppel** büyük ödülün sahibi olurken, diğer iki önemli ödül iki kontrbasçı, **Mads Winding** ve **Niels Foss**'a verilmiş...

Bu yıl **Fazıl Say**'ın jüri üyesi olduğu **Montreux Festival**i En İyi Jazz Sesi Fransız genç kadın jazz yorumcusu **Cyrille-Aimée Daudel**'i seçti. Piyanoda Kübalı **Rolando Luna Carillo** birinci olurken, ikinciliği Azerbaycanlı sanatçı '**Şirin' Novralis** kazandı.

"**Tremplin de Jazz d'Avignon / Avignon Jazz Trampleni**" bu yıl 16. kez genç jazz'cıları sevindirdi, onlara ufuklar açtı. Büyük ödül genç bir kadın jazz'cı **Alexandra Grimal** yönetimindeki **Grimal Quartet**'e giderken, En İyi Enstrümancı baterist **Manu Franchi**, En İyi Besteci de piyanist **Benjamin Schaeffer** seçildiler. Alman sanatçı Schaeffer'in üçlüsü ilk albümleri için **Enja** yapım şirketiyle kontrat imzaladı bile...

Fransa'nın en önemli yarışmalarından "**Concours National de Jazz de la Défense**"ın büyük ödülünü 30 senede 3. kez bir Big Band, "**Radiation 10**" aldı. Daha önce 1996'da **Collectif Mu,** 2000'de de **Sacre du Typman** aynı başarıyı sağlamışlardı. **Alexandra Grimal Quartet** burada da bir üçüncülük ödülü alarak Avignon tramplenini hak ettiğini kanıtladı. Enstrümancı ödülüne Radiation 10 topluluğunun kontrbasçısı **Joachim Florent**, En İyi Besteci ödülüneyse **Christophe Beuzer** layık görüldüler.

YAYINLARDAN:

Coltrane, Lourau, Zawinul, Üç Trio ve 101 parça...

Geçtiğimiz 17 Temmuz, bildiğiniz gibi jazz ve müzik tarihine damgasını vuran en büyüklerden **John Coltrane**'nin vücudunun fani dünyayı terk edişinin 40. yıl dönümüydü. Jazz'cılar, jazz severler vesileyle onun 'müzikhane'lerimizde (Şu kavramın veya mobilyanın karşılığını henüz keşfedemedik, değil mi?), aramızda, arşivlerimizde, gönlümüzde, kulaklarımızda tüm canlılığıyla varolan eseri ve sanatçı kişiliğini daha yoğun bir biçimde andılar.

Bir önceki mektubumuzda Coltrane'i anan festival veya mekanlardan biraz söz etmiştik. Bu defa da birkaç yeni yayını hatırlatalım. Lewis Porter'ın Coltrane hayranları için başucu kitabı, "**John Coltrane – Sa Vie, Sa Musique / Hayatı, Müziği**" (Eds. Outre Mesure) nihayet Fransızca'ya çevrildi. Darısı diğer dillerin başına...

Gazeteci-eleştirmen-yazar **Frank Medioni** çok yerinde ve zamanında bir girişimle **Alice** ve **Ravi Coltrane**'nin de olduğu, **Johnny Griffin**'den **Michel Legrand**'a, **Ellery Eskelin**'den **Jean-Louis Chautemps**'a 80 jazz'cının Coltrane ile ilgili anı ve görüşlerini bir kitapta toplamış: "**John Coltrane**". Bu enfes kitabı basma başarısıysa, Fransa'da Parisli yayıncılarla tek boy öl-

John Coltrane

çüşme cesaretine sahip Toulouse'lu **Actes Sud** göstermiş.

Aynı yayınevi ve aylık **Classica** dergisinin işbirliğiyle başlattığı yeni bir dizi de "**Charlie Parker**"dan sonra **Jean-Pierre Jackson** imzasıyla yeni bir "**Miles Davis**" araştırması yayınlamış.

?**La preuve par neuf / Dokuzla Sağlama**" (Eds. Rouge profond) başlıklı kitabı şair ruhu bir jazz bilgesi kaleme almış. Altbaşlığı "**Üç Üçlü: Teddy, Ahmad ve Duke**" olan eseri **Alain Pailler** yazmış. Yazar Teddy Wilson, Duke Ellington ve Ahmad Jamal'ın Trio'larıyla yaptıkları çalışmaların jazz tarihinde oynadığı rol üzerine son derece ilginç bir deneme hazırlamış...

Geleneksel yaz tatillerinden istifade **Jazz** dergilerimiz 3 ayı, iki numaralı iki sayıya indirgediler. Ama dolu dolu iki sayı...

Jazzman 137 numaralı çifte aylık baskısının kapak konusunu bir kez daha üç tanınmış sanatçı, Fransız yazar **Jean Echenoz** ve iki saksofoncu, Amerikalı **Dave Liebman** ve Fransız **François Théberge** yazı ve söyleşileriyle zenginleştirdiği **John Coltrane** olayına ayırmış. **Dianne Reeves, Mighty Mo** söyleşileri, "**Katrina'dan sonra New Orleans**" ve "**Köklere Dönüş: Mali'de Blues**" röportajları ve "**Slam, Jazz ve Rap**" başlıklı bir araştırma dosyası dergiyi meraklı okur açısından gerçekten çok cazip kılıyor. Derginin Eylül sayısı da neredeyse bir kadar zengin ve çekici. Kapak konusu, "'**Alto'ya taze nefes getiren 10 saksofoncu**". Genişçe tanıtılan 10 genç jazz'cının, 6'sı Amerikalı (2'si Hint ve Porto Riko kökenli), 2'si Fransız, 1'i de İtalyan. Dergi henüz 20'li yaşlarını süren Fransız genç kadın altocu **Géraldine Laurent**'a haklı bir 'kıyak' geçmiş. **Time Out Trio**'suyla verdiği konserlerle adını duyuran Géraldine önümüzdeki günlerde ilk albümünü çıkartıyor. Erkek egemen bir dünyaya azıcık renk getiren genç kadınları desteklemekten daha doğal ne olabilir ? Bu sayının kapak konuğuysa bir başka Fransız saksofoncusu, "Villette'te Jazz"ın yıldızlarından **Julien Lourau**. "**Ölümün 10. yılında bir dahi: Jaco Pastorius**", "**Bir Ütopya'nın Başarısı: Hadouk Trio**" ve "**80 yaşında bir kariyere bakış: Marcel Azzola**" gibi dosyalar ve röportajlar, **Peter Brötzmann, Stacey Kent, Baptiste Trotignon** ve **David El-Malek** söyleşileri de altını çizmek istediğimiz sayfalar arasında...

Jazz Hot Temmuz-Ağustos'u (641) diğerlerine oranla bir ay gecikmeyle Festival programlarına ayırırken, aynı nüshada ilginç 3 söyleşiye yer vermiş. **Harry Connick, Jr.**, **Jacky Terrasson** ve özellikle kapak konuğu 'Miles takipçisi' Belçikalı jazz-rockçu, piyanist, besteci **Michel Herr** (Brüksel 1949). Derginin Eylül sayısının kapak konuğu yine bir vefa örneği. Jazz piyanosu geleneğinin sessiz ve derinden yükselen ismi, Amerikalı sanatçı **Benny Green** (New York 1963). Ayrı sayfalarda hoş **Dado Moroni, Mark Soskin, Richard Wyands** ve **Yaron Herman** söyleşileri de var...

Jazz Magazine 583 numaralı Temmuz-Ağustos baskısını jazz tarihini belirleyen 101 parçayı, besteyi kapak konusu seçmiş. Seçkiler, yaratıcıları ve/veya yorumcuları **Armstrong, Baker, Brubeck, Coleman, Coltrane, Davis, Ellington, Fitzgerald, Garner, Holiday, Jamal, Monk, Parker, Pastorius, Powell, Reinhardt** vb olsa da, besteler "**Birdland, Cherokee, Caravan, Laura, Les Oignons, Misty, Night in Tunisia, Nuage, Round Midnight, So What, Song for Che, Summertime, Take Five, Tutu,...**" gibi klasiklerden oluşsa da sonuçta sübjektif. Ayrıca **Donald Fagen** ve **Steely Dan** dosyaları ve 'Duke Ellington Aşkına' dizisinin 2. bölümü var. Aynı dizi bir sonraki Eylül sayısında sürerken, dergi kapak konuğu olarak Fransa'da vereceği – bizim bilebildiğimiz –2 önemli konseri iptal edilen, 'klavye'nin tartışmasız en büyüğü, **Weather Report**'un efsanevi yaratıcısı **Joe Zawinul** yer alıyor. Üstelik söyleşiyi yakın dönemin en prestijli Fransız elektro—ki buna artık 'PC piyano' desek daha doğru olacak—jazz'cılarından **Laurent de Wilde** gerçekleştirmiş. İlginç ayrıntılar dikkatimizi çekti. Örneğin Zawinul, Laurent'a Miles Davis'in Weather Report'u nasıl kıskandığını anlatmış. İleriki sayfalarda **Laurent de Wilde** hakkında uzunca bir yazı, gündemdeki sanatçılardan **Steve Coleman**, armonikanın parlayan ismi İsviçre kökenli **Grégoire Maret** ve yeni albümüyle kendinden söz ettiren Flaman baterici **Dré Pallemaerts** ile yapılmış eğitici röportajlara yer verilmiş.

Elbette her zaman olduğu gibi bütün dergilerimiz yeni CD'lerin tanıtımına da geniş yer ayırmışlardı.

ALBÜMLERDEN:

Ducros, Jazz in Paris, Galliano, Kühn/Bekkas, Oliva, Pallemaerts...

Universal France yapımcılık şirketi geçtiğimiz Nisan'da yaptığı bir duyuruyla "**Jazz in Paris**" serisinin çıkacak 10 yeni albümle sona ereceğini açıklıyordu. 2000 yılında başlatılan bu tarihi dizinin yenileriyle 112'yi bulan albümü 7 yılda 32 ülkede 3 milyon satmıştı. Ucuzluğu kadar belge niteliği, bilgi dolu zengin ve şirin kitapçığı Fransa'da olduğu kadar dünyanın dört bir köşesindeki jazz severlerin de ilgisini çekmişti. Aralarında **Baker, Blakey, Getz, Hampton, Miles, Peterson** gibi devlerin çeşitli Paris kayıtlarının olduğu seride **Guy Lafitte, Henri Crolla, Maurice Meunier Raymond Fol** gibi unutulmuş Fransız jazz'cılarının eserleri de kapış kapış satmıştı. 5 CD'lik "**Jazz & Cinéma**" veya "**Champs Elysées**", "**Montmartre**", "**St. Germain des Près**", "**Rive Gauche, Rive Droite**" kayıtları gibi koleksiyonlar bizim gibi amatörlere göre bu enfes dizinin hiç bitmemesi gerektiğini gösteren çarpıcı kanıtlardı.

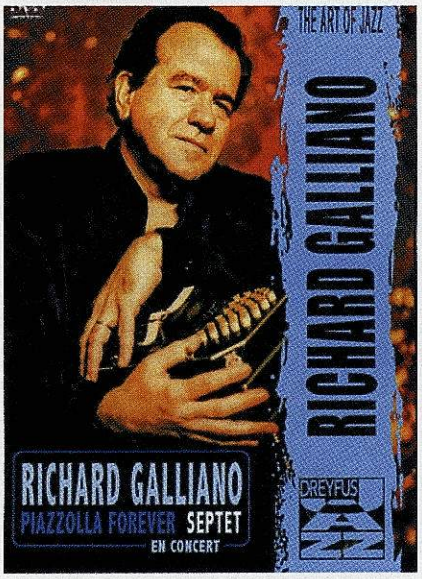

Anne Ducros hakkında "*Fransa'nın en Amerikan kadın yorumcusu*" ifadesini kullanırsak ne kadar yanılmış oluruz, bilemiyoruz. Fakat Ducros'nun ABD'de en tanınmış Fransız jazz şarkıcısı olduğundan hiç kuşkumuz yok. Sanatçının "**Urban Tribes**" (Dreyfus) isimli yeni albümünün çoğunluğu jazz veya pop'un standartlarından oluşuyor. Gecikmeyle keşfedilen sanatçının şarkıları Amerikalıları fetih etmekle kalmayacak.

Türkiye dahil tüm dünyada jazz müziği bünyesinde akordeona ayrı bir asalet, karizma kazandıran **Richard Galliano**'nun 2006'da **Marciac Festivali** çerçevesinde **Tangaria Quartet** ile verdiği dillere destan konser hem CD hem de DVD (Milan Records) olarak çıkmış. Biz vesileyle, bu filmi yöneten 70'li yıllarda 1-2 konulu film çektikten sonra kendini jazz ve belgesellerine veren, Korsika kökenli bir büyük sinemacının adını hatırlatmakla yetinelim: **Frank Cassenti**...

Her CD'sini merakla beklediğim jazz'cılardan biri de eski Doğu Almanyalı piyanist **Joachim Kühn**'dür. Kühn bu kez genç Faslı ut yorumcusu **Majid Bekkas**'ı ve son ayların sivrilen İspanyol vurmalı çalgıcısı **Ramon Lopez**'i kendine ortak seçmiş. "**Kalimba**" (ACT) beklediğimiz heyecanı karşılayamadı ama yine de Akdeniz ve Endülüs motifleri taşıması nedeniyle keyifle dinlenen bir deneme...

Taze nesil Fransız piyanistlerinden **Stéphan Oliva** şimdilik anlaşılan hiç boş atmıyor. Oliva 10 yıl öncede sinemaya bir solo albüm ithaf etmişti. Son solo albümü de yine sinemaya yakılmış. Ancak bu defa yalnızca Alman besteci **Bernard Hermann**'ın eserlerinde hareketle kaydedilmiş "**Ghosts of Bernard Hermann**"ı (Illusions) biz dinlemedik. Eleştirmenler oybirliğiyle 'harika' diyorlar. Bizden duyurması...

Dürüst konuşmak gerekirse Flaman bateri **Dré Pallemaerts**'in adını Fransa'nın Metz kentinde genç yaşayan Türk-İtalyan kökenli jazz piyanisti **Murat Öztürk** ile yeni çıkan 2. albümü etrafında söyleşi yaptığım zaman duymuştum. Dré baterisiyle Murat'a eşlik ediyordu 0 günden bu güne Dré Pallemaerts adını sıkça duyar oldum. Hele son çıkan CD'sini dinlediğinizde eleştirmenlere hak vermeden edemiyorsunuz. "**Pan Harmonie**" (B-flat Recording)

ŞAPKALAR:

Azzola, Barber, Francis, Davis, Fourie, Nogues, Roach ve TSF

Paris'in en tanınmış bit pazarı Saint-Ouen, birkaç yıldır Haziran aylarında tezgahına akordeonlu jazz günleri de ekledi. "**Jazz Musette des Puces de Saint-Ouen**". Bu seneki konukların bizce gerçek yıldızı muhtemelen bir çeyrek yüzyıl önce "**Fête de l'Humanité**"'de (Fransız Komünist Partisinin Eylül aylarında düzenlediği bir zamanların en popüler şenliği) tanıdığımız **Marcel Azzola**'ydı. **Richard Galliano** gibilere de yol göstermiş bu büyük ustayı sahnede görüp de hayran olmamak elde değil. Hele hele geçtiğimiz 10 Temmuz'da 80. yaşını kutladığını öğrendiğimizde, yapacak tek şey kaldı bize; koca bir **ŞAPKA** çıkarmak ve ustaya nice 80 yıllar daha dilemek...

Bir başka uzun ömürler dilemek istediğimiz kişilik yarım yüzyılı aşkın bir süredir radyoculuk özellikle de jazz radyoculuğu yapan, yanı sıra sayısız araştırma ve organizasyona imza atmış 82'lik delikanlı **André Francis**, geçtiğimiz 1 Temmuz'da kendi kurduğu bir sahneden jazz severlere "***Hoşçakalın***" dedi. 30 yıldır nice genç Fransız jazz'cısına kendini duyurma, tramplen görevi üstlenmiş "**Concours National de Jazz de la Défense / 2007 /La Défense Ulusal Jazz Yarışması**"nın 10.670 Avroluk para, paha biçilmez eğitim ve genç jazz'cılara konser olanak ödüllerini dağıttı. Sağ ol ÜSTAD...

5 Temmuz'da çok erken yitirdiğimiz Fransız harp jazz'cısı **Kristen Nogues**, Bröton köklerinin verdiği ayrıcalıkla bu özgün enstrümana yeni bir soluk getirmiş ve jazz'la arasında benzersiz uyumlar, alaşımlar keşfetmiş bir kadın müzisyendi.

Miles'la da çalışmış ve tubayı ritmik eşlikçi enstrüman rolünden solistliğe yükseltmesini bilmiş, doğaçlamalarıyla da tanınmış Amerikalı jazz'cı **Bill Barber** geçtiğimiz 18 Haziran'da dünyaya veda ettiğinde 87 yaşındaydı.

29 Temmuz'da 72 yaşında yitirdiğimiz Amerikalı kontrbasçı **Arthur Davis** yalnızca **Coltrane, Gillespie** ve rahmetli **Max Roach** (umarım sevgili Dergimizin yazı kurulu Roach'a özel bir anı-saygı yazısı hazırlamıştır, hazırlayacaktır) gibi devlerle çalışarak dikkatleri çekmemişti. **New York Julliard School** mezunu 'Afro-Amerikalı' sıfatıyla 'Klasik Senfonik' dünyasına da girmeyi başarmış Davis'in bu alanda Amerikan ırkçılığına karşı verdiği örnek savaş da ona daha sonraları ciddi bir saygınlık kazandırmıştı.

?**Jazz-Fusion**" deneyimlerinin sessiz neferlerinden Güney Afrikalı gitarist **Johnnie Fourie** geçtiğimiz 19 Ağustos'ta 70 yaşında Johannesburg'ta vefat etti. 60'larda 4 yıl Londra'nın belki de en büyük jazz kulübü "**Ronnie Scott Club**"'te çaldıktan sonra 1975'e kadar New York'ta yaşayan sanatçı burada **Billy Cobham** ve **Charles Earland** gibi jazz'cılarla çalıştı. 1975'te ülkesine dönebilen Fourie önce **Johnny Fourie Band**'i oluşturdu. 90'lı yıllara kadar da ders verdi.

13 Nisan'da Varşova'da 74 yaşında ölen Polonyalı piyanist, besteci **Andrzej Kury-Lewicz**; 10 Haziran'da Fransa'nın Gaujac beldesinde 68 yaşında ölen klarnetçi **Jacques Ghauté**; 1 Temmuz'da 87 yaşında ölen ABD'li vurgulu çalgılar ustası **Earl Watkins**; 3 Temmuz'da 80 yaşında ölen yine ABD'li saksofoncu **Boots Randolph**, 17 Temmuz'da 49 yaşında ölen Hintli-Amerikalı Blues gitaristi **Bill Perry** ve aynı ayın 28'inde 80 yaşında ölen Amerikalı piyanist **Sal Mosca**'nın anıları önünde saygıyla şapkamızı çıkarır, Jazz ve insanlığa katkılarından ötürü kendilerine teşekkürü borç biliriz.

Son şapkamız Paris'in, jazz dünyasının incisi **TSF** radyomuza. (www.tsfjazz.com) En ciddi dinleyici ölçüm merkezi Médiametrie verilerine göre, TSF Nisan-Haziran 2007 döneminde dinleyicisini yüzde 30 arttırarak, Paris ve çevresinde 1,8'lik bir paya, yani günde ortalama 170 binlik bir kitleye ulaşmış. Kısa bir süre önce devreye giren **TSF Côte d'Azur** (Akdeniz kıyısı Monako-Draguignan arası) ise, 2,5'lik bir pazar payıyla şimdiden 110 binin üstünde sadık dinleyiciye sahip. Varsın Rock dinleyicilerinin sayısı milyonlarla ölçülsün, onlar da bizim kardeşimiz ne de olsa...

Fransız yeni nesil jazz'ının önde gelen isimlerinden Marsilya 1970 doğumlu besteci, piyanist **Laurent Coq** kendi internet sitesine şöyle hoş bir not düşmüş. Veda ederken sizlerle paylaşalım dedik: "***rock ile jazz arasındaki fark nedir? Rockçular genellikle üç akortla 10 bin kişinin önünde, jazz'cılar ise 10 bin akortla üç kişinin önünde çalarlar...***" (www.laurentcoq.com)

Akordu gibi izleyicisi, jazz'ı, başarısı bol ve hoş günlerde esen kalın...

Emre Memecan
ememecan@yahoo.com

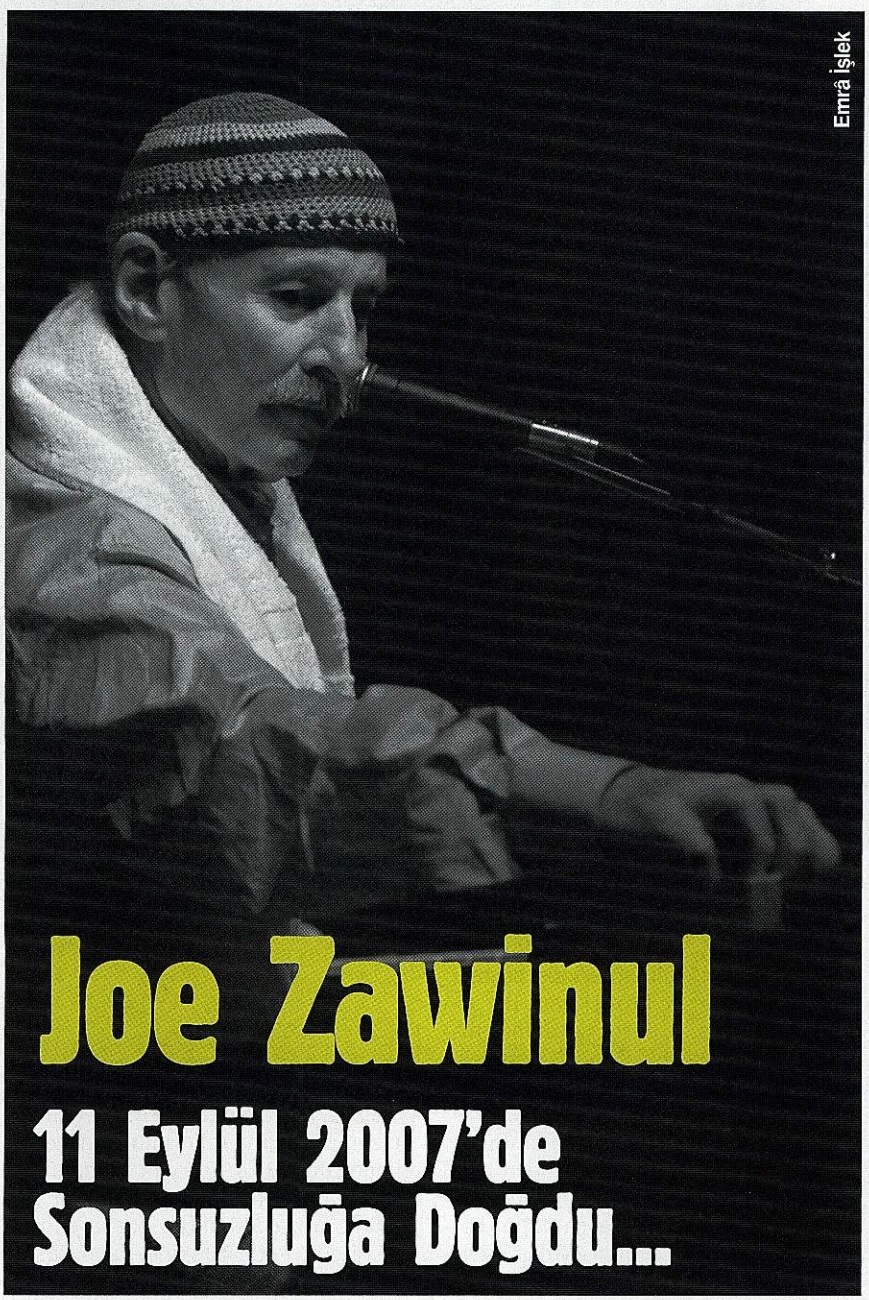
Emrâ İşlek

Joe Zawinul

11 Eylül 2007'de Sonsuzluğa Doğdu...

Hayır, ölümden korkmuyorum. Bunun sebebi, çok küçük yaşlarda her gün ölümle burun buruna bir ortamda yaşamış olmam olabilir. Gerçek bir savaşın ortasında, bomba saldırılarının altında yaşamak hiç bir şeye benzemez; herhalde bunlar beni ölüme hazırlamış olsa gerek. 11-12 yaşındaki bir çocuk normal olarak oyuncaklarıyla oynar sanırım; ben savaşta ölenlere mezar kazdığımı hatırlıyorum. Dolayısıyla, savaş bittikten sonra herşey bana biraz daha kolay gelmişti".

Joe Zawinul bu sözleri 1997 yılında yaptığı bir röpörtajda söylemiş. Aradan 10 yıl geçtikten sonra son nefesini verirken bu sözleri aklına gelmiş miydi bilemeyiz tabii ama zaten oğlunun onun ardından söylediklerine kulak verirsek Zawinul'un sadece başka bir boyuta geçtiğini düşünebiliriz: "Joe Zawinul 7 Temmuz 1932'de dünyaya geldi, 11 Eylül 2007'de de sonsuzluğa doğdu".

Geçen yıl Kasım ayında Lincoln Jazz Center'da kendisini ilk kez bir konserde izlerken, muhtemelen bunun son defa olduğunu da aklımdan geçirmiştim doğrusu (bu konserin kaydı LJC web sayfasında var). Dünyanın dört bir yanından gelen müzisyenlerle birlikte çalan Syndicate, Zawinul'un tuşlarından yayılan sonsuz enerjinin itici gücüyle grup emprovizasyonunun nelere kadir olduğunu gösterir gibiydi adeta. Bu konserin sonunda olanları bugün düşündüğümde sanki Zawinul'un Amerika'ya vedası gibi olmuş diye düşünmekten kendimi alamıyorum. Dinleyiciler arasında olan ve o gün doğum günü olduğunu söylediği oğlunu sahneye çağırdıktan sonra, "müzisyen olarak yaptıklarımı gerçekleştirmeme imkan veren bir ortam sağladığı için bu ülkeye teşekkür ediyorum" diyerek konseri tamamlamıştı. Konserden sonra, "bu yaşlardaki bir adamın hala turnelere çıkıp, torunu yaşındaki insanlarla müzik yapmasını sağlayan nedir?" şeklinde derin konulara girmiştik.

Hayatın her alanında olduğu gibi, Zawinul'u farklı kılan da hiç bir şeye benzememeyi istemesi, yeni denizleri keşfetme arzusu, sınırları değiştirme tutkusuydu sanırım. İşte adına ne derseniz deyin, doğaçlama müzikte yeni bir çığır açan Zawinul devriminin kendi sözleriyle arka planı: "Standart jazz formundan çok sıkılmıştım, herkesin bildiği A-A-B-B işte... Saksofon, trompet, bas solo, sonra davul, sonra tekrar melodi; yıllarca aynı şeyi çaldıktan sonra artık bu bana hiç bir anlam ifade etmiyordu. İşte o zaman yeni bir şeyler yapmaya karar verdim ve müziğim birdenbire yepyeni olasılıklara ve bir çok yetenekli müzisyene açılmış oldu. Wayne (Shorter) ile birbirimizi çok iyi anlamıştık. İlk tanıştığımızdan sonra bir gün birlikte çalacağımızı, bir grubumuz olacağını sanıyorum ikimiz de biliyorduk. Benden farklı bir geçmişten gelmesine rağmen, onun da yeni fikirlere sonuna kadar açık, sınır tanımayan bir müzikal anlayışı vardı" .

Bu meseleyi biraz daha açmak için yine bir röpörtajdan alıntı yaparak Zawinul'un nasıl düşündüğünü anlatmaya çalışmak en iyisi. Kendisine günümüzde jazz denilince artık ilk akla gelen isimlerin Wynton Marsalis ve Keith Jarrett gibi isimler olduğu hatırlatılarak, bununla ilgili ne düşündüğü soruluyor. "Benim için çoğunlukla bu çok sıkıcı bir müzik. Bu müzisyenler mükemmel bir teknikle ve olağanüstü bir tınıyla çalıyorlar fakat bunun jazz için bile iyi bir şey olduğu kanaatinde değilim. Onlara hayatta başarılar diliyorum ! Kendileri için de mutluyum esasında; çünkü, mesela ben bir isim yapmaya çalıştığım yıllarda çok zor şartlarda yaşadım, onlar için öyle olmadı. Bakmak zorunda olduğumuz ai-

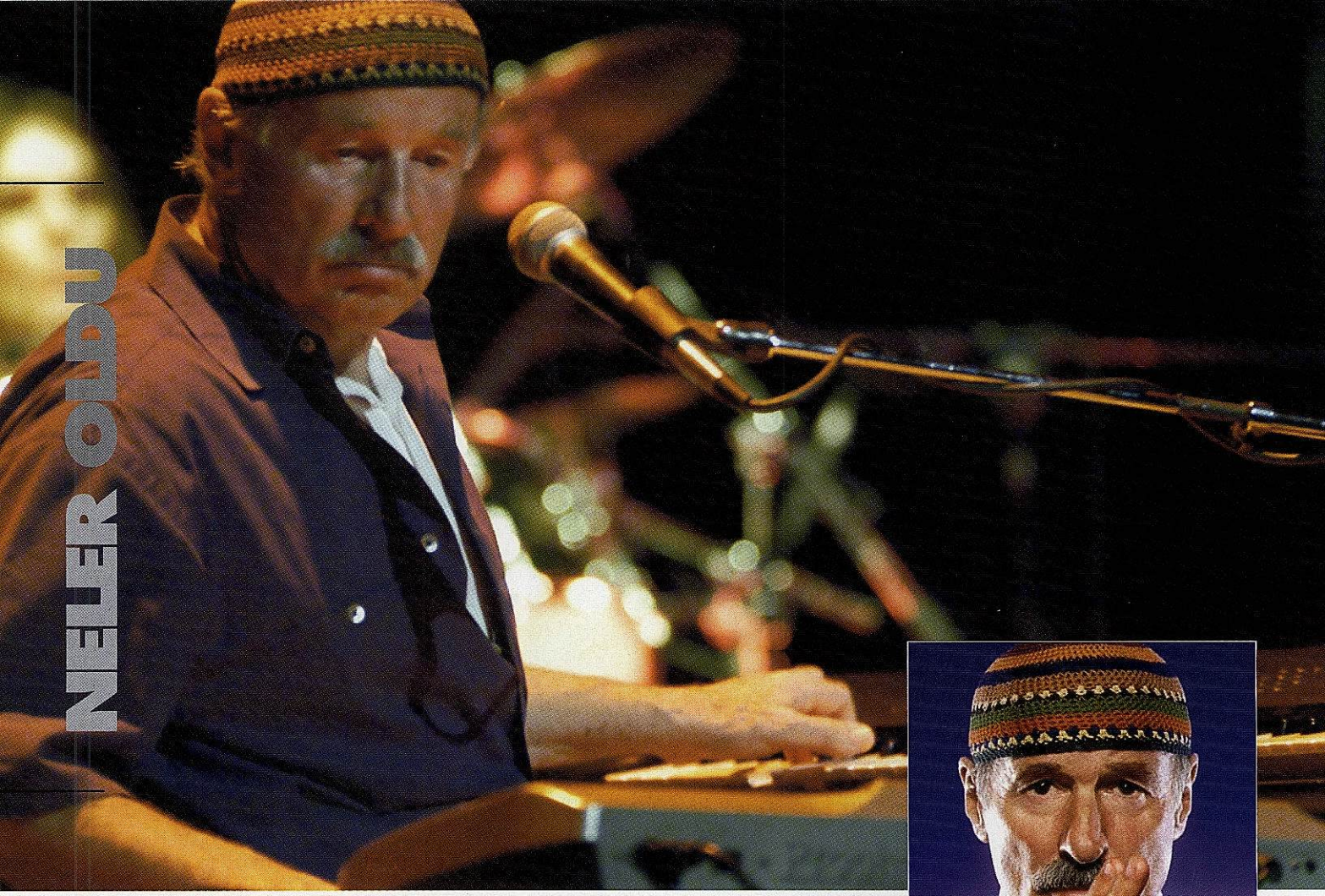

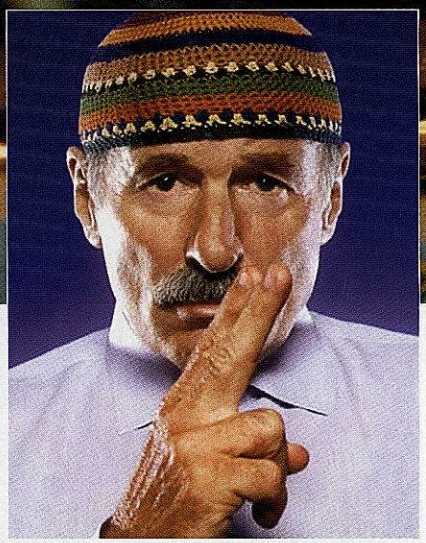

lelerimiz vardı filan... Aslında jazz'a emek vermiş müzisyenler için gösterdiği çabalarından dolayı Wynton'ı çok asil buluyorum, kendisine çok saygı duyuyorum ama müzik biraz kısa kalıyor... Bugün hala Cannonball, Horace Silver, Art Blakey, Miles gibi müzisyenlerin yaptıklarını dinledikçe onları çok ama çok daha üst düzeyde buluyorum, tamamen başka bir ligdeler. Yeniler farklı bir şekilde programlanmış gibiler ve yaptıkları benim işim değil. Eğer bugün yeniden başlıyor olsaydım yine o yöne gitmezdim diye düşünüyorum. Aslında bu söylediklerime onların yaptıklarını beğenmemek diyemeyiz, çünkü tamamen kendilerinin kontrolünde olan bir durum değil, sanatın her alanında böyle oluyor".

Joe Zawinul Viyana'da dünyaya gelmiş. Konservatuar eğitimi aldıktan sonra, Berklee Müzik Okulu'ndan aldığı bursla 1959'da Amerika'nın yolunu tutmuş. İlk yıllarında Maynard Ferguson ve Dinah Washington ile çalıştıktan sonra 1961 yılında Cannonball Adderley'nin grubuna girmiş. Dokuz yıl süren bu dönemde ilk hit parçası olan "Mercy, Mercy, Mercy"nin yanı sıra insan hakları savunucusu ünlü Amerikalı lider Jesse Jackson için de "Country Preacher" adlı parçayı bestelemiş. 1960'ların sonuna doğru Miles Davis ile çalışmaya başlayan Zawinul, bugün jazz fusion dediğim türün ortaya çıkmasına sebep olan müzisyenlerden biri olmuş. Miles Davis' gruplarında hiç bir zaman sürekli yer almasa da, "In a Silent Way" ve "Bitches Brew" albümlerinde besteci ve klavyeci olarak imzası var. İlk albüm ile aynı adlı parça ve ikinci albümdeki "Pharaoh's Dance" besteleri bugün dahi devrimci niteliğini kaybetmemiş, insana (en azından bana) o yıllarda yazılmış olduğuna inanılması güç, adeta başka bir gezegenden gelmiş hissi veren parçalar. Bu albümlerde Wayne Shorter'ın da çaldığını belirtmek gerekir . Zawinul, Miles Davis grubunda klavye çalan Chick Corea ve Herbie Hancock ile birlikte elektrik piyanı ve synth kullanan ilk müzisyenlerdendi. Ayrıca okuduğum bir yazılardan birinde Fender-Rhodes ile wahwah pedalını ilk kullananlardan biri olduğu da belirtiliyor.

Jo Zawinul 1970'de Wayne Shorter ile birlikte, jazz müziğinin seyrini sonsuza dek değiştirdiği söylenen Weather Report grubunu kurmuş. İnanılması güç bir şey ama 1977 tarihli "Heavy Weather" albümündeki efsanevi "Birdland" adlı parça Billboard pop listesinde 30 numaraya kadar yükselmiş !!! Bu parçanın Manhattan Transfer'den Quincy Jones'a kadar farklı müzisyenler tarafından yapılmış değişik versiyonlarının her birinin ayrı ayrı ticari başarı kazanmış olması efsanenin zaman içinde daha da güçlenmesine yol açtı sanıyorum. Bu parça Amerika'da radyolarda en çok çalınan jazz müziği olma rekorunu da açık ara elinde tutuyor. 1986 yılına kadar süren Weather Report çığır açan bir çok albüme imza atmaktan başka Miroslav Vitous, Peter Erskine, Jaco Pastorius, Omar Hakim, Airto Moreria, Alex Accuna gibi olağanüstü müzisyenleri de zaman içinde bünyesine barındırmış. Aslında 15 yıl içinde, Zawinul ve Shorter dışındaki müzisyenlerin sürekli değiştiğini söyleyebiliriz. Weather Report ile ilgili anlatılacak çok şey var ancak bunlar rahatlıkla başka bir yazı (dizisi) konusu olabilir.

Kariyerinin sonraki dönemini Syndicate adını verdiği değişken bir grupla sürdüren Zawinul, "Stories of the Danube"adlı bir senfonik eserden Salif Keita'nın "Amen" adlı albümüne kadar uzanan çalışmalara imza atmış. Birlikte çalıştığı müzisyenler arasında Arto Tunçboyacıyan ve Burhan Öçal'ın da olduğunu ekleyelim. Ayrıca yolunuz Viyana'ya düşerse sahibi olduğu Birdland adlı kulübe uğrayıp, bir zamanlar kendisinin geçtiği yerlerin havasını da teneffüs edebilirsiniz.

Ferit Odman – New York
info@feritodman.com

1924 - 2007

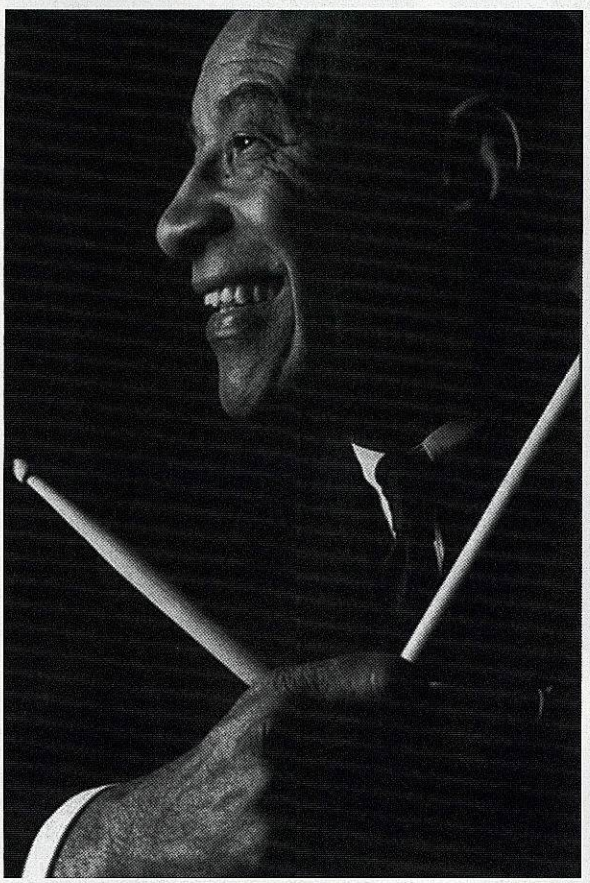

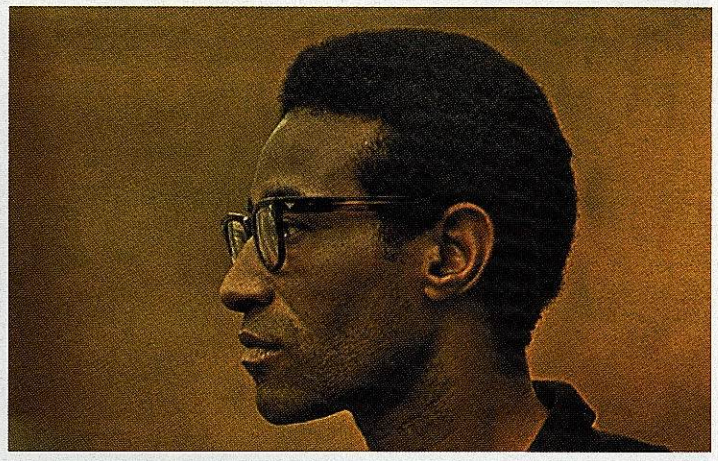

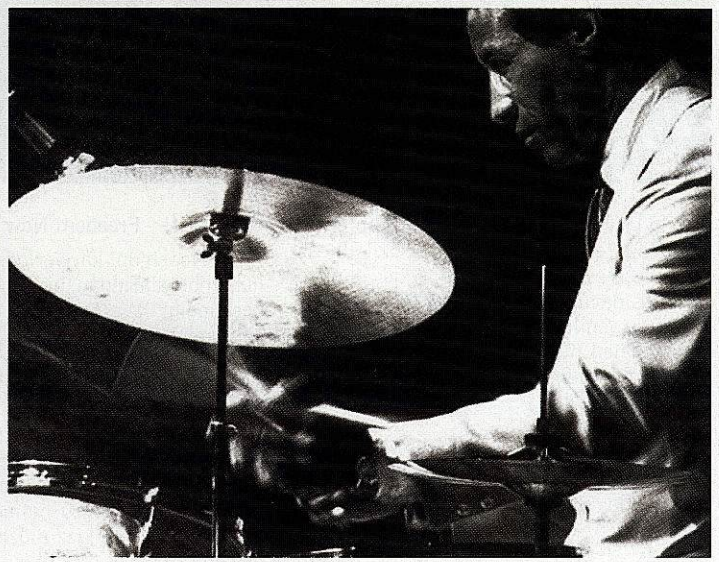

Max Roach

Modern jazz'ın yaratıcılarından ve çağımızın çığır açan davulcularından biri olan Maxwell L. Roach, 16 Ağustos sabahı bir kaç yıldır yattığı hasta yatağında aramızdan ayrıldı. Charlie Parker ve Dizzy Gillespie gibi önemli müzisyenler ile bebop stilinin yaratılmasında büyük rol oynayan Max Roach, genç yaşında tüm jazz davulcularının örnek aldığı büyük bir üstat olmuş ve idol haline gelmiştir.

Master tezimin de konusu olan bu önemli figürün; jazz dünyası için ne anlama geldiğini ve hayat hikayesini size sunmak benim için çok gurur verici ama bir o kadar da buruk olacak. Max Roach artık aramızda olmasa da, geride bıraktığı yüzlerce albümün onu hep canlı tutacağından ve daha binlerce müzisyene yol göstereceğinden hiç şüphem yok...

Modern davulculuğun babası

Davulculuk adına Kenny Clarke'ın başlattığı yeni fikirleri tam olarak uygulayabilen ve 1940'lı yıllarda bebop stilinin yaratılmasında büyük emeği geçen Roach'un stilistik buluşları, davulculuğun grup içindeki rolünü belirleyen ve modern davulculuğun önünü açan gelişmelere vesile olmuştur. Max Roach, aynı Miles Davis ve John Coltrane gibi her on yılda bir yeni bir fikirle dinleyicinin karşısına çıkan, hep ileriye bakan, çok yaratıcı bir müzisyendi. Davulculuğunun yanında, kompozitör, eğitmen, ve 60'lı yılların önemli bir politik figürü olan Roach'un hayat hikayesi, 10 Ocak 1924'te North Carolina'da dünyaya gözlerini açması ile başlar.

Dört yaşında ailesiyle Brooklyn'e taşındıktan sonra hayata zor şartlar altında başlayan Roach'un en büyük dayanağı, müzikle iç içe büyümüş olmasıdır. Gospel söyleyen bir anne ve piyanist bir teyze ile aynı evde büyüyen Roach'un çok geçmeden piyano çalmaya başlaması çok doğal bir gelişme, fakat sekiz yaşındayken taşındıkları bir evde bırakılmış ve içerisinde Jelly Roll Morton ve Fats Waller besteleri olan otomatik piyano, hayatının jazz ile içiçe devam etmesinde büyük rol oynamıştır. Parmaklarını otomatik olarak aşağı inip çıkan bu piyanonun tuşlarına koyarak öğrendiği jazz ve blues parçaları, geliştirdiği piyano becerisi ve müzisyen olma isteği, Roach'un çok geçmeden kilisede davul dersleri almasıyla devam etmiştir. Babasının ilkokul mezuniyet hediyesi olarak ona ilk davulunu alması ise, küçük yaşta müzisyen olma kararı almasında çok büyük etken olmuştur. Max Roach ve çocukluk arkadaşı piyanist Bud Powell, yaşları tutmadığı için New York'taki jazz kulüplerinin kapı aralarından ve bazen gizlice içeriye sızarak, 1930'lu yılların en iyi jazz'cılarını izlemiş ve bu konserlerden çok şey öğrenmişler. Jo Jones ve Sid Catlett gibi o dönemin önemli davulcularıyla bu sayede tanışan ve jazz'a olan merakını giderek arttıran Max Roach'un küçük yaştaki bu hevesi, bulunduğu ortam ve piyanonun Charlie Parker'ı olarak adlandırılan Bud Powell'ın çocukluk arkadaşı olması, doğru zamanda doğru yerde olduğunun bir göstergesidir. New York gibi bir yerde bu işin içine girmesi, hızla tanınmasını ve önünün açılmasını sağlamıştır.

1942 yılında liseden mezun olduktan sonra aktif olarak müzisyenlik hayatına atılan Roach, Manhattan'da 52. caddede Charlie Parker, Dizzy Gillespie, Thelonious Monk gibi müzisyenlerle tanışmış ve çok geçmeden bebop olarak adlandırılacak bu yeni müziğin yaratıcılarından biri haline gelmiştir. Charlie Parker'ın en önemli kayıtlarında hep karşımıza çıkan Max Roach, özellikle 1945 Savoy kayıtlarındaki performansı ve çaldığı sololar ile ne kadar müzikal ve zamanının ötesinde bir davulcu olduğunu sergilemektedir. 1940'larda stilistik olarak geliştirdiği konseptler ile davulcunun fonksiyonunu değiştiren Roach, swing dönemindeki gibi sadece arka planda zaman tutan davulculuk anlayışını tamamen değiştirerek, davulcunun müziğe olan katkısını arttıran ve bir solist haline gelmesine yardımcı olan yeniliklere imza atmıştır.

Bu yeniliklere uyum ancak enstrümana tam hakimiyet ile, yani el ve ayak koordinasyonunun en üst seviyelerde olması ile mümkündü. Max Roach davul tekniği açı-

sından kendini çok geliştirmişti ve buluşlarında bu teknik hakimiyetin müzikalitesi ile birleşmesinin çok büyük etkisi olmuştur. Bas davuldan çok, zilleri ön plana çıkaran bu yenilikler ve davula melodik yaklaşım, halen modern jazz davulculuğunun en önemli elementleri olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bebop'tan Hard bop'a

Bebop davulculuğunu dünyaya tanıtan Max Roach, çok geçmeden New York'ta en çok aranan davulcu haline geldi. 1949'da Miles Davis'in 'Birth Of The Cool' albümü gibi dönemin birçok önemli albüm kaydında çalan Roach, 1952'de Charles Mingus ile 'Debut Records'u kurdu. Charlie Parker, Dizzy Gillespie, Bud Powell ve Mingus ile çaldığı, kritikler tarafından gelmiş geçmiş en iyi jazz konseri olarak adlandırılan 'Jazz At Massey Hall' konseri, Debut Records'dan çıkan en önemli albümlerden biri olmuştur. Aynı yıllarda Manhattan School Of Music'te kompozisyon okumaya da vakit bulan Max Roach'un, Clifford Brown ile 1954'te kurduğu beşlisi başka bir yeniliğe imza atarak hard bop stilinin ilk örneklerini sergilemiştir. Harold Land, Richie Powell ve George Morrow'un da bulunduğu bu önemli grup, bir yıl sonra Sonny Rollins'in, Harold Land'in yerini almasıyla iki sene boyunca hiç durmadan turneler düzenlemiş, onlarca albüm kaydetmiş ve Amerika'da çok büyük bir başarı elde etmiştir. Brown ve Powell'ın 1956'da geçirdikleri bir trafik kazasında hayata veda etmeleri ise Max Roach'u bir süre depresyona ve alkole sürüklemiştir. Buna rağmen Roach, Kenny Dorham, George Coleman, Stanley Turrentine gibi isimleri grubuna alarak müzikal yolculuğuna kaldığı yerden devam etmiştir. Bu yıllarda hard bop repertuarını 3/4'lük ve 5/4'lük gibi alışılmamış zamanlarda çalarak yeniliklerine devam eden Max Roach'un 1957'de çıkardığı 'Jazz in 3/4 Time' albümü, kendisinin o yıllardaki davulculuğunu ve müzikal düşüncelerini çok iyi yansıtmaktadır.

We Insist! - Freedom Now

Max Roach'un kariyerindeki önemli dönüm noktalarından biri ise 1960 yılında bestelediği 'We Insist! - Freedom Now' süiti olmuştur. Sözlerini Oscar Brown Jr.'ın yazdığı bu çalışmanın vokallerini ise 1962'de Max Roach ile evlenen Abbey Lincoln seslendirmiştir. Bu süitin en önemli yanı politik olarak Amerika ve Afrika'da siyahlara yapılan eşitsizliğe karşı ağır mesajlar içermesidir. Kısa zamanda zencilerin politik bir figürü haline gelen Roach, bunu başaran ilk jazz müzisyeni olmuştur. Müziğini politik mesajlar vererek yapmaya devam ederken, davulun solo olarak da dinlenebileceğini kanıtlayan önemli denemelerde bulunmuştur. 1966'da kaydettiği 'Drums Unlimited' albümündeki belli formlar içinde sadece davulla çalınmış olan besteleri, Max Roach'un davulu melodik bir enstrüman gibi kullanabildiğinin en iyi örneği olmuştur.

1970'li yıllarda eğitmenliğe ağırlık veren Roach, University of Massachusetts'te tam zamanlı olarak görevine başlamış ve Mac-Arthur vakfından üstün yetenek ödeneği alan ilk jazz müzisyeni olmuştur. Performanslarına da devam eden Roach, sadece perküsyon ve davullardan kurulu M'Boom grubuyla turnelere başlamıştır. Bu noktadan sonra daha çok deneysel çalışmaları ile göze çarpmış ve 80'lerin başında solo ve düo konser serilerine ağırlık vermiştir. Cecil Taylor, Anthony Braxton, Archie Shepp ve Abdullah Ibrahim gibi müzisyenlerle düo olarak sergilediği ve avant-garde kategorisine giren bu konserlerin çoğu canlı olarak kaydedilmiş ve çeşitli plak şirketleri tarafından basılmıştır. Siyahlara yapılan eşitsizliğe tepkisini hep sürdüren Roach, Martin Luther King'in 'I have a dream' söylevinin ses kaydı ile konserler vermiş ve 1983'te bir hip-hop konserinde rapçi Fab Five Freddy ve NY Break-Dancers grubu ile çalarak genç siyah müzisyenlerin destekçisi olmuştur. 80 ve 90'lı yıllarda kurduğu çeşitli gruplarla konserlerine ve eğitmenliğe eskisi kadar çok olmasa da devam eden Roach, 2000

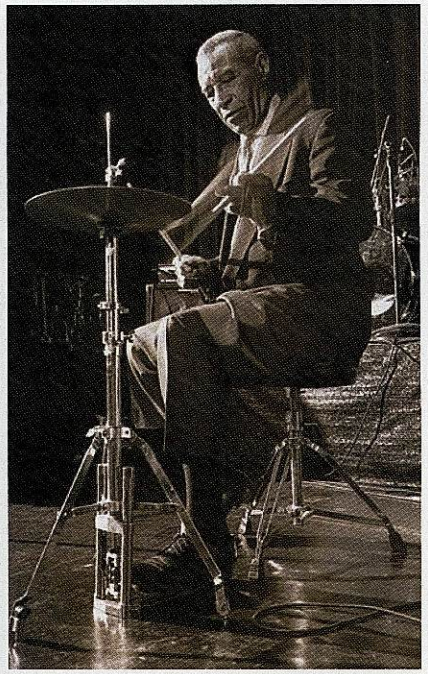

yılından sonra rahatsızlanarak aktif müzisyenlik hayatına son vermek zorunda kalmıştır.

Güle güle Max...

16 Ağustos sabahı hayata gözlerini yuman Roach, geride beş çocuk bıraktı. 24 Ağustos'ta Manhattan Riverside Kilisesi'nde iki-binin üzerinde kişinin katıldığı cenazeye; Bill Cosby, Maya Angelou, Amiri Baraka ve Phil Schapp gibi isimlerin konuşmaları ve Bill Clinton'ın gönderdiği başsağlığı mesajının yanında, Jimmy Heath, Cassandra Wilson, Randy Weston, Cecil Bridgewater, Reggie Workman, Billy Harper, Gary Bartz ve Billy Taylor gibi müzisyenlerin seslendirdiği parçalar damgasını vurdu.

Her ne kadar acı olsa da, Max sonunda Bird, Monk, Dizzy, Miles, Brownie ve Bud'ın yanına kavuştu. Bugünlerde yukarılarda bir yerlerde çok iyi müzik yapıldığı kesin...

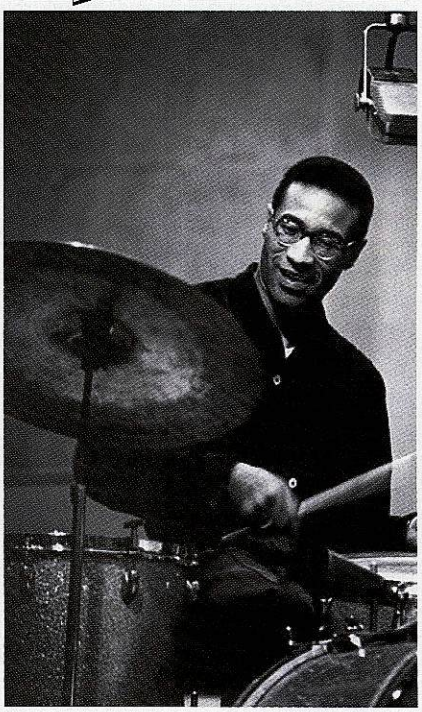

Derleyen: Viktor Bensusan
vbensusan@yahoo.com

Art Davis

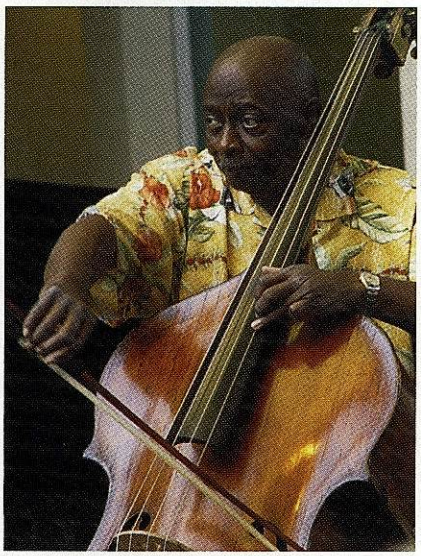

Başta John Coltrane olmak üzere birçok jazz deviyle birlikte çalan kontrbasçı ve aynı zamanda klinik psikolog Art Davis geçtiğimiz Ağustos ayında 73 yaşında yaşama veda etti. Davis, hem jazz gruplarında, hem senfoni orkestralarında, hem de Broadway show'larında çalışmıştı.

Davis'in en verimli dönemi hiç kuşkusuz "Ascension", "The Africa/Brass Sessions" ve "Ole Coltrane" albümlerinde yer aldığı John Coltrane ile oldu. İki müzisyen ilk defa 50'li yılların sonunda bir gece Harlem'deki bir jazz kulübünde karşılaştılar. O sırada Davis, davulcu Max Roach ile birlikte çalmaktaydı. Coltrane yorumunu beğendiği Davis'i ertesi sabah meşakkatli olmasıyla ünlü provalarından birine davet etti..

Birkaç yıl sonra Coltrane kendi dörtlüsünü kuracağı zaman kontrbas için ilk teklifini Davis'e yaptı. Turnelerde cefa çekmekten bıkmış olan Davis ise teklifi reddetti ama arasıra Coltrane ile yine de sahne aldı.

Art Davis'e göre kontrbas bir jazz grubunun belkemiğiydi; içerdiği ritmik dürtüler ve önerdiği armonik bilgilerle gruba ilham vermeliydi. Davis kariyeri boyunca Thelonious Monk, Duke Ellington, Rahsaan Roland Kirk, Louis Armstrong, Judy Garland, John Denver, "Peter, Paul and Mary" ve Bob Dylan gibi farklı müzik türlerinden birçok sanatçıya eşlik etti.

Özellikle ırkçılık konusunda sözünü hiç esirgemeyen ve bu yüzden müzik endüstrisi tarafından kara listeye alınan Davis'i piyanist Ahmad Jamal, "unutulmuş bir dahi " olarak nitelemişti.

1933 yılından Pennsylvania Eyaleti'nin Harrisburg şehrinde doğan Davis 5 yaşında piyano dersi almaya başladı. Okul bandosunda ise tuba çaldı.

1951 yılında müziği meslek olarak seçti ve enstrüman olarak daha çok iş olanağı sağlayacağına inandığı kontrbası seçti. 17 yaşında Philadelphia Senfoni orkestrasının baş kontrbasçısından ders almaya başladı. Ama seçici kurul ona o kadar sert ve talepkar davrandı ki şef Edwin MacArthur komitenin tarafsızlığından kuşku duymaya başladı. Kurul kararını açıklarken "Ama, o bir zenci..." diye başladığı açıklamasını bitiremeden MacArthur patladı: "Eğer onu istemiyorsanız beni de istemiyorsunuz demektir." Bu sözden sonra kurul Davis'i kabul ettiğini açıkladı.

Liseyi bitirdikten sonra Davis, burslu olarak Manhattan Scool of Music ve Juilliard'da klasik müzik eğitimi almaya başladı. Geceleri ise New York kulüplerinde jazz çalmaktaydı. "Herşey çok iyi gidiyordu ve klasik müzik ve jazz'ı sorunsuz bir şekilde birlikte yürütebilen ilk müzisyenlerdendim." demişti o günler için. Ama birlikte yürütebilmek o kadar kolay değildi. Deri renginin yetenekten çok daha önemli olduğu birçok olay yaşadı. 1970 yılında New York Filarmoni Orkestrasını ırkçılık yaptığı için dava etti ve davayı kaybetti. Birçok siyahi meslektaşı gibi o da hem işinden hem de sektördeki bağlantılarından oldu.

Eleştirmen Nat Hentoff, Art Davis için "Çok kişilik sahibi biriydi. Müzik endüstrisindeki insanların bilgisizliği ve önyargıları karşısında hiç bir zaman taviz vermedi." demişti.

Endüstrideki kapıların çoğunun kapaması karşısında Art Davis tekrar okula döndü ve 1981 yılında New York Üniversitesinden klinik psikoloji diploması ile mezun oldu. Artık gündüz hastalarına bakıyor geceleri ise müzisyenliğini sürdürüyordu.

Double Bassist dergisindeki röportajında "Büyük güçlere karşı mücadele ettim ve hayatımın 10 yılını kaybettim. Ama tüm bunlar olmasaydı Dr.Art Davis de olmayacaktı." diyerek geldiği noktadan duyduğu memnuniyeti ifade etmişti.

Açtığı davalar sonucu, orkestralara müzisyen seçimlerinin, seçici kurulun müzisyeni görmeden dinlediği "blind audition" denen yöntemle yapılması yaygınlaştı.

Davis, kendi geliştirdiği özel bir kontrbas çalma metodunu içeren "The Arthur Davis System for Double Bass" adlı bir kitap da yayınladı.

Bill Barber

Tubayı marching band'lerin bas ses sağlayıcılığından Miles Davis'in karmaşık melodi ve ritmlerine taşıyan Bill Barber geçtiğimiz 18 Haziran 2007 tarihinde 87 yaşında aramızdan ayrıldı.

Jazz'ın erken dönem enstrümanı olan tuba, kontrbasın yaygınlaşmasıyla 1930'lu yılların başında müzelik olmuştu. Ama 2. Dünya Savaşı sonrası dönemde Gil Evans'ın başını çektiği, modern arayışlar içinde olan bir grup aranjör tubanın ses rengine projelerinde yer vermeye başladılar. Özellikle jazz combo'larında ritm kadar melodiyi de güçlendireceğini savundular.

The New Grove Dictionary of Jazz'a göre Bill Barber, Gil Evans ve Miles Davis'in deneysel jazz çalışmalarına katılarak "jazz'ın modern stillerinde solo yapan" ilk tuba sanatçısıdır. Tuba sanatçılarının uluslararası derneğinin yayın organındaki (www.iteaonline.org) bir yazıda, Barber'ın modern Amerikan jazz'ı ve diğer müzik di-

siplinlerinde tuba'nın yüksek ifade gücü ile icra edilmesi konusunda bir efsane olduğu belirtilmişti.

John William Barber 21 Mayıs 1920 tarihinde New York eyaletinin Hornell şehrinde doğdu. Müzik kariyeri ilkokul bandosuna tubist aranmasıyla başladı. Barber 1993 yılındaki bir röportajında "Bando şefimiz tuba çalarsan çabuk büyürsün ve kuvvetli bir insan olursun demişti bana ama bu dedikleri henüz gerçekleşmedi." demişti.

Michigan'daki ünlü Interlocehen müzik kampına (www.interlochen.org/camp) katıldıktan hemen sonra Barber, New York'taki Juilliard müzik okuluna kabul edildi. Fakat, 1942 yılında orduya yazıldığı için okulu bitiremedi. Savaş sırasında General Patton'un 7. Ordusu ile Avrupa'da bulunan Barber o günlerle ilgili "Tubam ile kimseyi öldürmedim" derdi.

Savaş bitiminde Kansas City Filarmoni Orkestrasında çalmaya başladı. Aynı zamanda Claude Thornhill'in sıradışı big band'inde yer almaktaydı. Thornhill'in topluluğu 2 korno ve 1 tuba kullanarak romantik bir tınıya da sahip olabilen geleneksel bir swing orkestrasıydı. Ticari olarak büyük bir başarı elde edemese de müzisyenler ve eleştirmenler tarafından prestijli bir topluluk olarak nitelenmekteydi.

Topluluğun aranjörü Gil Evans sonraki yıllarda Miles Davis ile birlikte Thornhill tınısını daha az enstrüman kullanarak elde etmeye çalıştı. Bu çalışmaların meyvesi ise Miles Davis Dokuzlusunun 1949 yılındaki çığır açan albümü "Birth Of The Cool" olmuştu.

Bu dokuzlunun üyesi olan Bill Barber bu albüm dışında Miles Davis'in "Blue Miles," "Miles Ahead," "Porgy and Bess" ve "Sketches of Spain" albümlerinde de yer aldı. Leonard Feather ve Dick Hyman'ın 1957 yılında yayınlanan "The Hi-Fi Suite" albümünde yer alan "Woofer" parçasındaki solosuyla yıldızlaşan Barber bu dönemde Pete Rugolo, Gigi Gryce, John Coltrane ve Gerry Mulligan'ın albümlerinde de çaldı.

Barber bu katıksız jazz icralarının yanı sıra, Broadway'de sahne alan "The King and I" müzikalinin pit orkestrasında da 3 yıl boyunca çaldı.

1960'ların başında Long Island'da bir lisenin müzik öğretmeni oldu. Artık jazz ve senfoni orkestralarındaki performanslarının sayısını oldukça azaltmıştı. 1992 yılında Gerry Mulligan'ın Carnegie Hall'da verdiği tarihi "Rebirth of the Cool" konserinde yer aldı. Konserin başarısı üzerine topluluk bir dünya turnesine çıktı ve Istanbul'a da uğradı.

Bill Barber, yaşamı boyunca müzikten değişik şekillerde para kazanmaya çalıştı. Bu konuyla ilgili bir İngiliz dergisine şöyle demişti: "Hayatım boyunca her tür işi yaptım, Alman ve İtalyan lokantalarında masa masa dolaşarak tuba çaldım. Bu tip işleri çoğu müzisyen hayatlarının belli dönemlerinde yapar, birbirleriyle karşılaştıklarında da 'Beni burada gördüğünü kimseye söylemezsen ben de seni burada gördüğümü kimseye söylemem" durumu yaşanır.

Herb Pomeroy

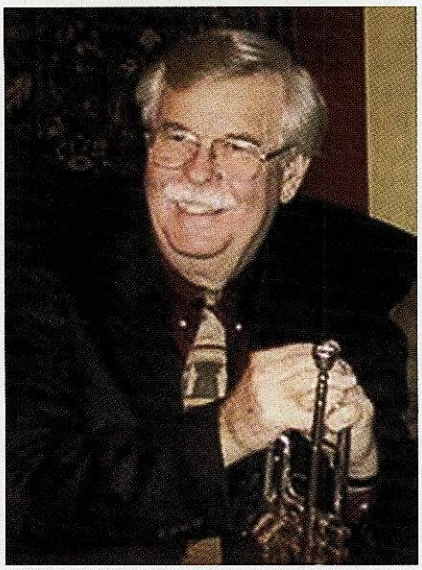

Charlie Parker, Stan Kenton ve Lionel Hampton topluluklarında trompet çalan ve daha sonra düzenli hayata geçmek için hemen hemen hiç ayrılmadığı Boston'un en prestijli üniversitelerinde 40 yıl boyunca eğitmen olan Herb Pomeroy 11 Ağustos 2007 tarihinde yaşama veda etti.

Teknik yeteneği ve akıcı tonuna rağmen, aktif müzisyenliği bırakması Pomeroy'un uluslararası arenada az tanınan ama genç nesiller üzerinde önemli etkileri olan bir müzik adamı olmasına neden oldu.

Jazz müzisyenleri Boston'u meslek öğrenilen, rahat iş bulunan ama yeteri kadar para kazanılmayan küçük bir şehir olarak nitelerler. Ama bu durum Pomeroy için aksine çok elverişliydi; hem sabit maaşlı akademik bir kariyeri olabiliyor, hem de haftada 2 gün big band, diğer günler combo'ların sahne aldığı müzisyenlere ait olan bir lokalde müzik yapabiliyordu. Kısacası gençlerle swing, Dixieland, bebop ve genelde mainstream olmak üzere her tür jazz'ı icra etme olanağı buluyordu.

Belli dönemlerde jazz yıldızları ile çalışma olanağı da buluyordu. Kimi zaman Newport Jazz festivaline big band'iyle çıkıyor, kim zaman da Frank Sinatra, Sarah Vaughan ve Dionner Warwick gibi ünlü şarkıcılara eşlik ediyordu.

Pomeroy için hayatının en gurur verici anı Duke Ellington'un kendisini birlikte ilk çalıştıkları akşam Tijuana Taxi adlı trompet solosuyla ünlü parça için solo yapmaya davet etmesiydi. Solosu o kadar başarılıydı ki seyirciler bu parçadan sonra Pomeroy'dan hemen bir bis talep ettiler.

Pomeroy bu jest karşısında tümüyle Ellington eserlerine adanmış dünyadaki ilk akademik ders programını hazırladı. Henüz isim verilmemiş yepyeni besteler bu sayede dinleyiciyle tanışıyor ve yorumlanıyordu. Ellington akademik bir çalışmanın konusu olmaktan büyük bir haz duyuyor bazen Pomeroy'un derslerine bizzat katılıyordu.

Babası ve dedesi diş hekimi olan Irving Herbert Pomeroy 1930 yılında Boston yakınlarındaki Gloucester şehrinde dünyaya geldi. Bir filmde seyrettiği Louis Armstrong'dan etkilenerek trompet çalmaya başladı.

Liseyi bitirdikten sonra Harvard Üniversitesinin diş hekimliği bölümüne girdi. Burada yalnızca bir yıl okudu; Harvard'ı terk edip, ilerki yıllarda adı Berklee College olarak değişecek olan Schillinger House'da müzik eğitimi almaya başladı.

İlk önemli performansını 1953 yılında yerel bir topluluk ile çalmak üzere Boston'u ziyaret etmekte olan Charlie Parker ile gerçekleştirdi. Bu performans ilerki yıllarda albüm olarak yayınlandı ve albümdeki Now's the Time yorumu Brad Pitt'in başrolünü oynadığı Seven filminin soundtrack'inde yer aldı.

Pomeroy ilk turnesine, sayıları çok az olmasına rağmen beyaz müzisyenlere oldukça fazla solo imkanı tanıyan Lionel Hampton'un orkestrası ile çıktı. Ama güney eyaletlerinde lokantaya alınmadıkları için dışarıda yemek zorunda kalan orkestra üyelerine yemek alma "ayrıca"lığına sahip olması onu bu işlerden soğuttu.

Hampton orkestrasından ayrıldıktan sonra Gloucester'a dönüp kurduğu 13 kişilik bir topluluk ile bir kaç ay çalıştı. Daha sonra trompetin yanında flügelhorn da çalacağı Stan Kenton Orkestrasına katılıp yine turneye çıktı. Kısa bir süre sonra ise kesin kararını akademisyen olma yönünde verdi.

Berklee'de ders vermeye başladı. 1963 yılında jazz orkestrasının kalitesi vasatın altına inen M.I.T., başına geçmesi için Pomeroy'u davet etti. O da, 22 yıl boyunca yöneteceği bu orkestrayı kısa sürede festivallerde konser verebilecek seviyeye çıkardı.

Herb Pomeroy Berklee'deki 41 yıllık akademik kariyerini 1995'te noktaladı. Artık yalnızca küçük gruplarla jazz çalıyordu. Gary Burton, Alan Broadbent, Toshiko Akiyoshi, ve Miroslav Vitous gibi virtüöz müzisyenlerin hocası olan Pomeroy hem öğrencilerine hem de meslektaşlarına müzik icra etmenin yalnızca bir zevk değil aynı zamanda bir ayrıcalık da olduğunu unutmamalarını hep vurguladı.

Fusun Levet
jazzzforever@yahoo.fr

Yaylaköy'de yaz ve jazz...

Her bakımdan sıcak bir yaz geçirdik. Kuşadası'nın o öğleden sonra hafiften çıkan rüzgarı bile yeterli değildi. Ama ben yine de şanslıydım. Yaylaköy, adını gayet güzel savundu. Hatta geceleri serin bile oldu denebilir.

Yaylaköy, kurduğumuz Düşünce ve Sanat Derneğinin merkezi. Kuşadası'na 10 dakikalık bir uzaklıkta zeytinliğin bol olduğu bir köy. Uzaktan Samos adasının ışıkları gözüküyor. Biz, jazz'ı seven bir avuç kişi (Bilge, Üzeyir, Alper, Mine ve Eser) böyle bir dernek kurmayı amaçladık. Bu arada gelecekteki faaliyetlerimiz arasında, jazz yaz kursları da olacak.

Bu yıl ilkini deneyebilirdik. Ama bir basit gibi görünen düşme sonucu ameliyat olup, 3 ay tekerlekli iskemle de yaşayacağımı düşünmemiştim doğrusu. Bu nedenle yalnız jazz konserleri organize edebildim.

Bunlardan ilki piyanist Bibi Louison eşliğinde şarkıcı Adele ile olanıydı. Bibi, Martinik adalarından. Uzun yıllardır Fransa'da yaşıyor. Kendi yerel müziğini jazz'a taşımış eski bir kilometre taşı. Gecenin diğer emektarı ise Cem (Baba) Bumin'in de şarkılarıyla sahnede yer almasıydı.

Ben bu ilk konserde ne olacağını doğrusu çok merak ettim. Bir zamanlar var olan 3 Boğa Jazz Kulübü'nü hiç unutmayanlar olduğunu biliyordum. Denemeden başarıyla geçtik. 50'den fazla dinleyicimiz vardı. Yeni yerimizin bence en önemli özelliği herşeyi bozan kent gürültüsünden uzak oluşu. Dolayısıyla gece içinde zaman zaman duyulan ağustos böceği seslerinden başka birşey yok. Özel bir kulüp sanki ve biz özel bir gece yaşıyor gibiyiz...

Basında ve televizyonda çıkan haberlere gelince; küçücük bir köyde "jazz okulu" açmış olduk. Hayır henüz değiliz dememize rağmen.

Yaylaköy'de yaşayan herkes, başta muhtar olmak üzere son derece mutlu. Hatta bizi ziyarete gelipte adresimizi soranlara "aaa, evet 'jazz evi' hemen şurada" deyip de bir güzel tarif ediyorlar.

Geçen yıl Maffy Falay konuğum olmuştu. Şortuyla bahçede trompetini çaldığında zaman zaman geçen traktörler yavaşlıyorlardı işitebilmek için, alıştılar güzel seslere...

İkinci konserimiz Tuna Ötenel ve grubuydu (Emre Topak (b), Erdinç Aktuğ (d). Brezilyalı şarkıcı Manu Le Prince'i de davet etmiştik. Bu kez daha da kalabalıktık. Bu arada limitli küçücük bir barımız olduğunu bile söyleyebilirim. Hani derneğiz ya dikkatli de olmak zorundayiz. Barımızı idare eden ise yine 3 Boğa'nın emektar barmeni Cahit. O da emekli olup bu yeni mekanımıza yerleşti. Yani ekip aynı.

Aramızda sevgili hemşirem Hülya Tunçağ da vardı. Bir haftalık beraberliğimizde gelecek için birlikte projeler hazırladık. Sonra müthiş bir Latin dalgası estirdik. Diego Pelaez en küçük formasyonuyla aramızdaydı. Danslar bile edildi.

Sonbaharın son konseri 22 Eylülde yine Tuna Ötenel ile olacak. Aslında ünlü tromboncu Raul de Souza davetlimiz di ama Eylül ayı son derece dolu olduğu için maalesef uçaklarda yer bulamadık. Onu ve diğer dostları gelecek bahardan itibaren aramızda göreceğiz. Baharın ilk ışıkları ve kokularıyla birlikte stajlarımıza da başlayabileceğimizi düşünüyoruz.

Yolu buralardan geçenleri bekliyoruz.Bir tepede denizi uzaktan kocaman gören mekanımızda konuklarımızı ağırlayabiliriz...

B&W Bowers&Wilkins B&W 685 EISA Ödülünü kazandı

Avrupa'nın en iyi Compact Hoparlörü 2007-2008

B&W, 685'in EISA* Avrupa'nın en iyi Compact Hoparlörü 2007-2008 ödülünü kazandığını memnuniyetle bildirir.

Bowers & Wilkins, en başarılı ve popüler hoparlör yelpazelerinden birisi olan 600 serisini yeniden tasarladı ve önemli ölçüde geliştirdi. Ödül kazanmış 800 Serisinden doğrudan alınmış mühendislik tekniklerini ve teknolojileri kullanan bu yeni 600 serisi ufak geliştirmelerle sınırlı olmayıp performansta büyük bir sıçrama ve bu fiyat seviyesinde daha önceden erişilebilir olmayan teknoloji seviyelerini sunmaktadır.

685, yelpazedeki iki, ayaklı/duvar tipi hoparlörden birisi olup, bir Flowport™-loaded mufazası içinde bir 165mm (6.5") Kevlar® koni bas/ortaseviye sürücüsü ve bir 25mm (1 ") alüminyum kubbe tiz ses hoparlörü içermektedir. Sürücü şasesini ve bağlantılarını gizleyen, profillenmiş, yumuşak dokunuşlu ön panel, 3 renk alternatifiyle birleştirilmiştir. Siyah kül, Açık meşe ve kiraz kırmızısı.

EISA dan alınan resmi yazıda bu compact fakat güçlü hoparlörün performansını şöyle özetlemektedir:

"B&W nun 685 modeli rakip tanımıyor.

16 cmç orta frekans sürücüsü özel tasarlanmış bir Kevlar çembere sahipken, B&W nun geliştirdiği son teknoloji eseri alümünyum tiz sürücüsü ise neomedyum mıknatıstan oluşmaktadır.

İki bileşen kasa içinde olabildiğince yakın konumlandırılarak daha geniş bir yatay açı ile daha uygun bir tepki sağlanmıştır.

Hoparlörün ön tarafındaki sürücüsünün hemen arkasına denk gelen kısmındaki refleks portuna değişik tiplerde özel köpük çemberleri takılarak bas tepkisi üstünde ince ayar yapılabilmekte ve böylece optimal tonlama dengesi sağlanarak, aynı zamanda odanın uzak köşesinde duvara yakın olan bölgelerde optimum alçak frekans kontrolü mümkün olmaktadır.

Hoparlör dizaynı güçlü, verimli ve oldukça dengeli yapılmış olup, dört renk seçeneği sunan çağdaş dış kaplamasıyla, iyi ses verdiği gibi iyi de görünmektedir."

• EISA Avrupadaki en büyük multimedya organizasyonu olup 18 Avrupa ülkesinden 52 Ses, Cep telefonu elektroniği, Video ve Fotoğraf dergileri üyesi bulunmaktadır.

Bilgi için ; SFRKD
Tel : 0212 257 75 00
Faks : 0212 265 91 56
www.sfrkd.com

Teknik nitelikler
Nautilus™ boru-yüklü alüminyum kubbe tiz ses hoparlörü
Kevlar'i' cinsi fiber koni bas/ortaseviye Flowporf"
Tarif
2-yollu yarıklı kutu sistemi
Sürücü üniteleri
1x 025mm (1 in) aluminium kubbe yüksek frekanslı
1x 0165mm (6.5 in) örgülü Kevlar'i' koni bas /ortaseviye
Frekans aralığı
-6dB at 42Hz and 50kHz
Frekans yanıtı
49Hz - 22kHz ±3dB referans ekseni üzerinde
Yayılım
Referans ekseninin 2dB i içerisinde
Yatay: 60' lik yay üzerinde
Dikey: 10' lik yay üzerinde
Hassasiyet
88dB spl (2.83V, 1m)
Armonik distorsiyon
2 inci ve 3üncü armonikler (90dB, 1m) <%1 100Hz - 22kHz
<%0.5 150Hz - 20kHz
Nominal empedans
80 (minimum 3.70)
Aktarma noktası
4kHz, 1 inci cins
Önerilen amplifikatör gücü
25W - 100W 80 içine kesilmemiş programda
Önerilen maksimum kablo empedansı
0.10
Boyutlar
340mm (13.4 in) (ayrılabilir ayaklar hariç) 198mm (7.8 in)
331mm (13.0 in)
Net ağırlık
7.0kg (15.4 Ib)
Renkler
Kiraz kırmızısı
Açık meşe
Siyah

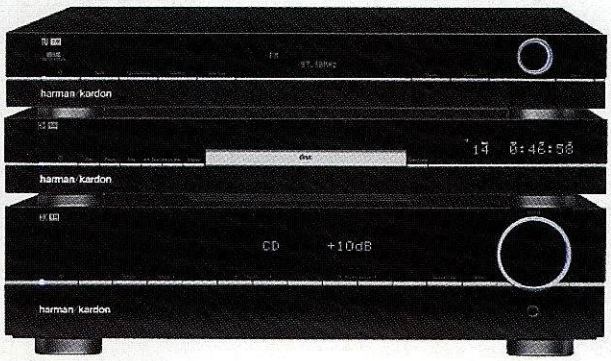

STEREO XL İLE MÜZİĞİN ZİRVESİNDE

Tartışmasız müzik dünyasının iki büyük ismi olan Harman Kardon ve JBL ürünlerinden oluşan Stereo XL, tüm müzik severleri kendisine hayran bırakacak. Harman Kardon'un son teknolojiyle üretilen amplifikatör, CD çalar ve radyosu ile JBL hoparlörlerinin mükemmel uyumu, müziği yeniden keşfetmenizi sağlayacak. Stereo XL sadece müzik kalitesi ile değil, tasarımındaki şıklık ile de göz dolduruyor.

2 * 70 Watt gücündeki amplifikatörü, 2006 yılında EISA Best Player ödülünü kazanan CD çaları, geniş frekans bandına sahip radyosu ve en temiz sesi veren JBL hoparlörleri ile mükemmel bir stereo sistemi olan Stereo XL, sizlere en iyi performansı vermek için tasarlandı.

Stereo XL içinde yer alan ürünler şunlardir;

- Harman Kardon HK 970 amplifikatör,
- Harman Kardon HD 970 CD çalar,
- Harman Kardon TU 970 radyo,
- 1 çift JBL L880 hoparlör.

Müziği zirvede yaşamak isteyenlerin tercihi olacak...

Perakende Satış Fiyatı 2999 $

Bilgi için ; SFRKD

Tel : 0212 257 75 00

Faks : 0212 265 91 56

Cem Tuncer - ct@cemtuncer.com
www.cemtuncer.com

Selamlar!

Geçen sayıda olduğu gibi bu sayımızda da phraseler var. Ab 7 li akoru için dominant scale kullanılarak oluşturulmuş bu cümlecikler her tona ve akor çeşidine uyarlanabilir.

İyi çalmalar...

Ab7 MATERIAL

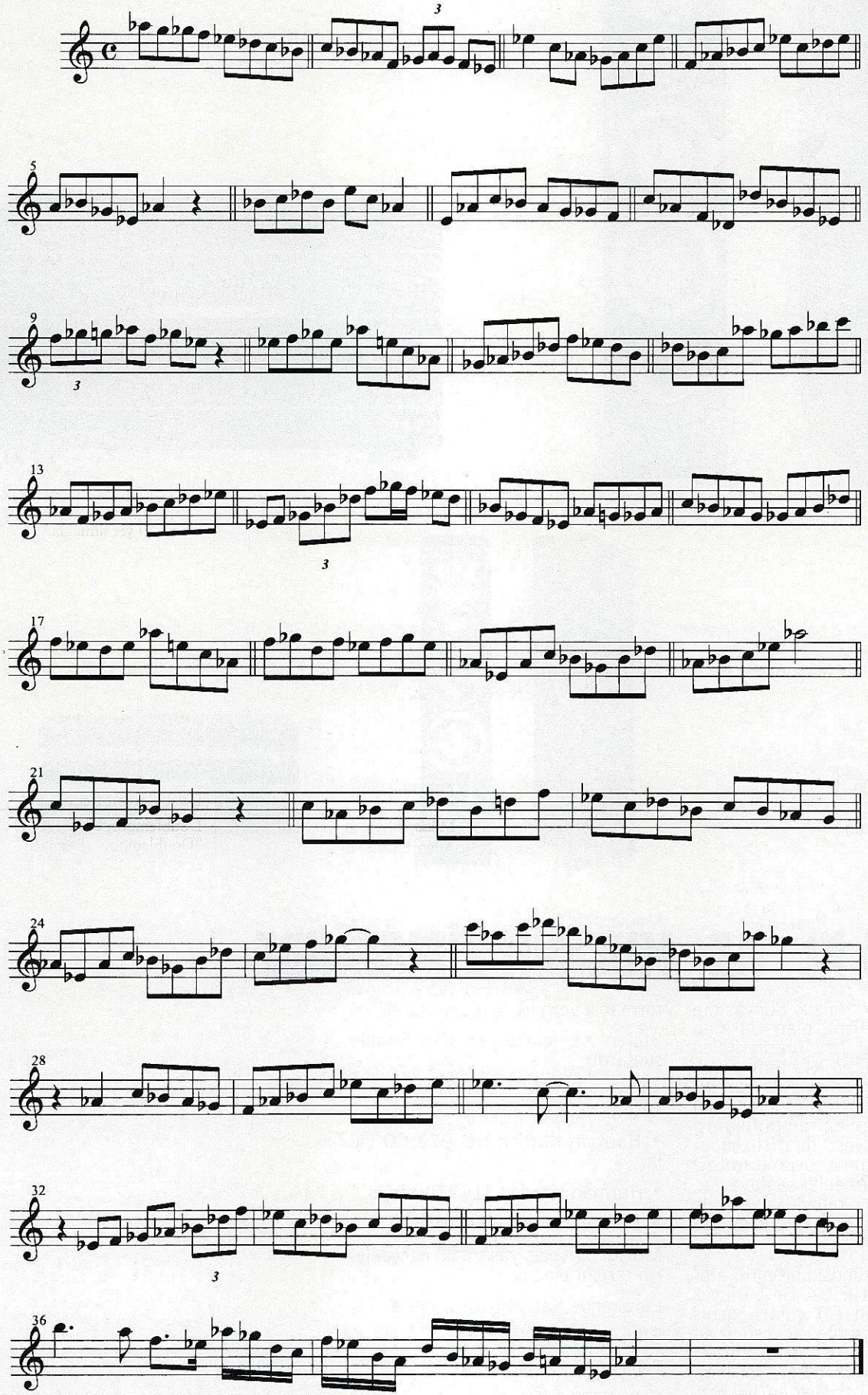

Önümüzdeki sayı transcriptionlar devam edecek. Yeni sene itibarı ile nefesli sazların en harikası olan trombon ile başlamak istiyorum. Tromboncu yakınlarımız için güzel transcription ve analitik incelemeler yeni senenin ilk kliniğinin konusu olacak, duyurulur!!!

Görüşmek üzere...

ULUSLARARASI KULLANILAN KISALTMALAR

acc	akordiyon	**el db**	elektrik double-bas	picc	piccolo
afl	alto flüt	eh	english horn	prg	programming
arr	aranjör	elb	elektrik bas	**r**	reeds
as	alto saksofon	elg	elektrik gitar	**sax**	saksofon
b	bas	elp	elektrik piyano	si	sitar
bar	bariton saksofon	els	elektrik sitar	sou	sousaphone
bcl	bas klarinet	eu	euphonium	ss	soprano saksofon
bfl	bas flüt	**fl**	flüt	str	strings
bgo	bongo	flh	flügel horn	synth	synthesizer
bjo	banjo	frh	french horn	**ta**	tabla
btb	bas trombon	**g**	gitar	tam	tambourine
bs	bassoon	**h**	horn	tb	trombon
c	kornet	har	harpsichord	timb	timbales
cb	kontrabas	hca	harmonika	tp	trompet
cbs	kontrabassoon	ho	hammond org	ts	tenor saksofon
cel	keleste	hp	harp	tu	tuba
cga	konga	**keyb**	keyboards	**v**	violin
cl	klarinet	**man**	mandolin	va	viola
clav	klavinet	mell	mellafon	vb	vibrafon
co	kougar	mrb	marimba	vc	cello
comp	kompözitör	**o**	obua	vo	vokal
cond	kondaktör	orch	orkestra	vtb	valve trombon
cy	simbal	org	org	**wbd**	washboard
d	davul	**p**	piyano	wdwd	woodwinds
dir	direktör	perc	perküsyon	**xyl**	xylophone

ÖnderFocan

Swing A La Turc
Kalan Müzik (2007)

Müzisyenler
Önder Focan (g)
A.Şenol Filiz (ney)
Şenova Ülker (tp)
Erdal Akyol (b)
Cem Aksel (d)
Ferit Odman (d)

Gitarist Önder Focan'ın 12. CD'si Ekim ayı içinde piyasada olacak. Daha önceki albümlerinde Türk bestelerini jazz disiplininde yorumlayan sanatçı buradaki ana yaklaşımını "melodinin yerel olmasına karşın armonizasyon ve form üzerine doğaçlama ile jazz disiplinine sadık kalarak yorumlamak" diye ifade etmekte. Fark ise ilk kez bir otantik Türk müziği enstrümanı olan ney'in de projede yer alması. Albüm ile ilgili geniş röportajımızı önümüzdeki sayıda bulacaksınız.

Fahir Atakoğlu

İstanbul Blue
Far&Here (2007)

Müzisyenler
Fahir Atakoğlu (p)
Bob Franceschini (ts, ss)
Horacio El Negro Hernandez (d, congas)
Anthony Jackson (b)
Wayne Krantz (g)
Mike Stern (g).

Sanatçının bu yeni çalışması hakkında Tunçel Gülsoy'un yaptığı röportajda çok geniş bilgi bulabilirsiniz.

A.Şenol Filiz & Birol Yayla

Mızrabın Nefesi
Kalan 392 (2007)

Müzisyenler
A Şenol Filiz (ney)
Birol Yayla (tanbur)

Yansımalar konsepti dışında sadece neyler, tamburlar ve vurmalı enstrümanlardan oluşan ve Türk müziğinin en üst düzeyde çalınmasından başka emprovizasyon özelliklerinin de çok yoğun olduğu yepyeni bir çalışma. Şenol Filiz ve Birol Yayla'nın yepyeni eserlere yepyeni yorumlarını bu CD'de dinleyebileceksiniz. Çalışmada sanatçılardan başka yer alan diğer müzisyenler ise; Volkan Yılmaz (ney), Salih Bilgin (ney), Murat Aydemir (tanbur), Türker Çolak (perc), Fahrettin Yarkın (perc), Mehmet Kemiksiz (kasidehan).

Kerem Görsev

Back Again
Rec.Jazz 20051 (2007)

Müzisyenler
Allan Harris (p)
Kerem Görsev (p)

Üretken piyanistlerimizden Kerem Görsev'in 2007 yılı başlarında kaydettiği albüm yeni elimize geçti. 1995 yılından beri birlikte çalıştığı Amerikalı vokalist Allan Harris ile birlikte kaydettikleri 16 parçadan oluşan albümde jazz standartlarının en keyifli olanlarından seçilmiş bir repertuarı dinleyebilirsiniz.

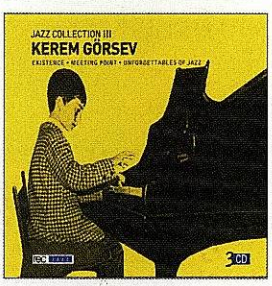

Kerem Görsev

Jazz Collection III
Rec.Jazz 20013 (2007)

Kerem Görsev'in albümlerini 3lü kutularda koleksiyonlerler için topladığı serinin üçüncüsü. Existance, Meeting Point ve Unforgettables of Jazz, Allan Harris ile yaptığı duo çalışmanın ilki olan CD yer almakta.

Doublemoon Remixed

Doublemoon 0039 (2007)
"Doublemoon Remixed" Burhan Öçal, Hüsnü Şenlendirici, Mercan Dede, Baba Zula, Orient Expressions gibi müzisyenlerin parçaları, dünya çapındaki elektronik müzik yapımcılarının ve ülkemizin gelecek vaat eden genç DJ'lerinin ortak çalışması. Bergama düğünlerinden Brezilya karnavallarına, Edirne çayırlarından Londra kulüplerine, Doğu Anadolu yaylalarından Bronx sokaklarına, İstanbul barlarından Arap çöllerine uzanan müzikal zenginliği bu albümde bulabilirsiniz.

Baba Zula

Kökler
Doublemoon 0041 (2007)

Müzisyenler
Murat Ertel (saz, g, vo)
Levent Akman (perc)
Coşar Kamçı (perc)

Kökler Baba Zula'nın, film müzikleri dahil 6. çalışması. Topluluk 11. yılını geride bırakırken,

başa dönüyor, köklerine iniyor, hatta Orta Asya'ya yaklaşıyorlar. Konuk olarak bir parçada Brenna Mc Crimmon yer alıyor. Türünden hoşlananlara öneriyoruz.

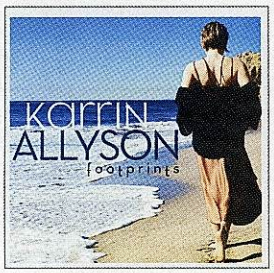

Karrin Allyson

Footprints
Concord 22912 (2007)

Müzisyenler
Karrin Allyson (vo)
Bruce Barth (p)
Peter Washington (b)
Todd Strait (d)

İki kez Grammy ödülüne aday gösterilen ve 1970'lerden beri müzik çevrelerinde beğeniyle karşılanan Karrin Allyson, eleştirmenler tarafından "özel bir ses" olarak nitelendiriliyor. Footprints çalışmasında çok fazla bilinmeyen 12 adet parçayı seslendirmiş. Ayrıca konuk olarak John Hendricks (vo) ve Nancy King (vo)'inde konuk olarak yer aldığı albümde Frank Wess (ts) ve Nick Philipps (tp) bazı parçalarda eşlik etmişler. Günümüz jazz şarkıcıları arasında özel bir yere sahip bu CD'yi vokal seven okurlarımıza öneriyoruz.

We All Love

Ella
Verve 337329 (2007)

Müzisyenler
Michael Buble (vo)
Natalie Cole (vo)
Etta James (vo)
Chaka Khan (vo)
Diana Krall (vo)
Linda Ronstad (vo)

Verve etiketiyle piyasada olan bu CD'yi sadece Ella ve vokal severler değil tüm müzik seviyo-

ruz diyen herkesin evinde mutlaka bulundurması gereken bir çalışma. Günümüzün önde gelen her türde söyleyen şarkıcılarının Ella'nın zamanında söylemiş olduğu 16 parçayı yorumladıkları bir CD. Kimler yok ki, yukarıda saydıklarımızdan başka; Dianne Reeves, Lizz Wright, Ledisi, Gladys Knight, k.d.Lang, Stevie Wonder, Dee Dee Bridgewater ve Nikki Yanofsky de bu CD'de dinleyebileceğiniz diğer isimler.

Matt Chamberlain

Floratone
Blue Note 938792 (2007)

Müzisyenler
Bill Frisell (g)
Matt Chamberlain (d)

Bir davulcu projesi olan bu çalışmada Tucker Martine ve Lee Towsend de yer alıyorlar. Ayrıca konuk olan müzisyenler de var. Viktor Krauss (b), Ron Miles (cornet), Eyvind Kang (vio) yer alıyorlar. Bill Frisell'in kendisini ağırlıklı olarak hissettirdiği bu çalışma davul ve gitar sevenleri memnun edecek.

Stan Kenton

Tha Jazz Compositions of Dee Barton
Blue Note 967322 (2007)

1961 yılında Stan Kenton Orkestrasında tromboncu olarak başlayan daha sonra davula geçen Dee Barton'un bestelerinden oluşan bir repertuarın büyük orkestra ile çalınmış parçaların CD olarak yeniden basımı bu CD. 7 parçanın yer aldığı albüm koleksiyonler için...

Stacey Kent

Breakfast on the Morning Tram
Blue Note 161126 (2007)

Müzisyenler
Stacey Kent (vo)
Graham Harvey (p)
John Paricelli (g)
Dave Chamberlain (b)
Matt Skelton (d)
Jim Tomlison (ts)

20 Kasımda İş Sanat'da geçen sefer iptal edilen konseri için İstanbul'a gelecek olan Stacey Kent'in yeni çalışması. 12 parça seslendirmiş. Bütün aranjmanlarını saksofoncu Jim Tomlison'un yaptığı albümde 2 tane de Fransızca sözlü parça yer alıyor.

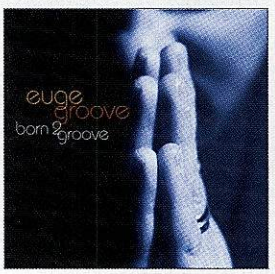

Euge Groove

Born 2 Groove
Narada 787632 (2007)

Müzisyenler
Euge Groove (s)
Cornalius Mims (synth bass)
Tracy Carter (p)
Jubu Smith (g)
Lenny Castro (perc)

Smooth jazz tarzından hoşlananlar için yepyeni bir CD.

Sevara Nazarkhan

Sen
Virgin 81982 (2007)

Müzisyenler
Sevara Nazarkhan (vo)
Shuhrat Mirusmanov (tabla)
Nargiza Yusupova (b)
Toir Kuziev (tanbur)
Timur Tahtaganov (g)

Özbek şarkıcı Sevara Nazarkhan söz yazarı, müzisyen. Özbekistan'ın Andijan (Andican) şehrinde doğmuş. Etnik vokalden hoşlananlara öneriyoruz.

Malia

Young Bones
BMG 75262 (2007)

Daha önce Roxy'ye gelen, şarkılarında jazz, soul ve gospel gibi farklı tarzları bir araya getiren Afrika kökenli İngiliz sanatçı Malia, Afrikalı bir anne ve İngiliz bir babanın altı çocuğundan biri olarak küçük bir Doğu Afrika ülkesi olan Malawi'de doğmuş. Yerel radyodan geleneksel Afrika müziği, babasının plak koleksiyonundan ise Beatles dinleyerek büyüdü. 1980 sonrası yerleştikleri Londra'da New Wave'in synthetic armonisinden uzak durarak Sarah Vaughan ve Billie Holliday dinleyerek jazz'ı keşfetti. İlerleyen yıllarda önce birçok farklı grupla söyleyerek, sonra da kendine şarkı yazıp eşlik edecek bir piyanist ve müzisyenler bularak, müzik piyasasında varolmaya çalışıp aynı zamanda da ses tekniğini iyice oturtup geliştirerek geçirdi. Hayatını değiştiren şey ise New York'ta bir restoranda duyduğu Liane Foly'nin söylediği Fransızca bir şarkı oldu.

Şarkının prodüktörü André Manoukian'la çalışmaya başlayarak Malia'yı genç jazz şarkıcısı yıldızları arasına sokan ilk albümü "Yellow Daffodils"ı çıkardı. Jazz kökleriyle oynayan, 40'ların jazz standartları havasının katılmış olduğu zamansız ve ultra melodik sofistike aranjmanlarla kotarılmış güncel bir tona sahip olan albüm büyük bir beğeni kazandı. Malia yeni çalışması Young Bones'da 13 parça seslendirmiş.

John Surman

The Spaces In Between
ECM 1956 (2007)

Müzisyenler
John Surman (ss, bs, bclt)
Chris Laurence (b)
Rita Manning (vi)
Patrick Kiernan (vi)
Bill Hawkes (vi)
Nick Cooper (cello)

John Surman'ın 11 parçadan oluşan bu yeni çalışmasında yaylılarla olan flörtünü dinleyebilirsiniz.

Gianluigi Trovesi

Vaghissimo Ritratto
ECM 1983 (2007)

Müzisyenler
Gianluigi Trovesi (aclt)
Umberto Petrin (p)
Fulvio Maras (perc)

İtalyan nefesli ustası Gianluigi Trovesi yeni çalışması ile piyasada.

John Abercrombie

The Third Quartet
ECM 1993 (2007)

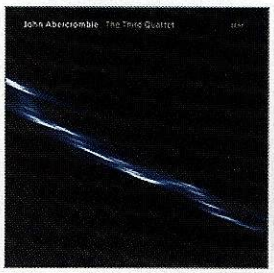

Müzisyenler
John Abercrombie (g)
Mark Feldman (vi)
Marc Johnson (b)
Joey Baron (d)

John Abercrombie'nin bu grubu pekçok dinleyicisi tarafından şimdiye kadarki en iyi grubu olarak tanımlanıyor. "Gelenekselci, özgür" tanımlamasına tam oturan gitarist kendi ağzından ise "emprovizasyonlar şimdi free jazz'dan çok oda müziğine benzedi" diyor. Albümde 10 parça seslendirilmiş; Banshee, Number 9, Vingt Six, Wishing Bell, Bred, Tres, Round Trip, Epilogue, Elvin, Fine.

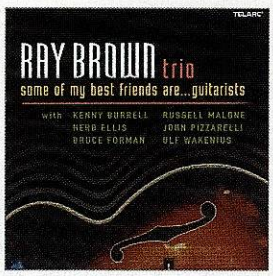

Ray Brown Trio

Some of my best friends; Guitarists
Telarc 83499 (2002)

Müzisyenler
Ray Brown (b)
Geoff Keezer (p)
Karriem Riggins (d)

Ray Brown'un ölümünden önce "en iyi arkadaşlarımla" serisi bascılar, trompetçilerle sürmüştü. Gitaristler ise nedense ithal edilmemişti. Ya da çok çabuk bitmişti. İşte şimdi geldi. Kenny Burrell, Herb Ellis, Bruce Forman, Russell Malone, John Pizzarelli ve Ulf Wakenius bu albümde. Bulursanız hemen alın deriz.

Tierney Sutton

On The Other Side
Telarc 83650 (2007)

Müzisyenler
Tierney Sutton (vo)
Christian Jacob (p)

Kevin Axt (b)
Trey Henry (b)
Ray Brinker (d)

Tierney Sutton ve grubu 2 yıldır Grammy'ye aday gösteriliyor. 2005'de "Best Jazz Vocal Album" kategorisinde gösterildi. Aynı yıl JazzWeek'de "Yılın Jazz Şarkıcısı" ödülünü aldı. Konserler ve workshop'larla dolu bir programla yaşarken bir de 13 parçadan oluşan bu albümü çıkardı. Jazz vokalden hoşlananlara öneriyoruz.

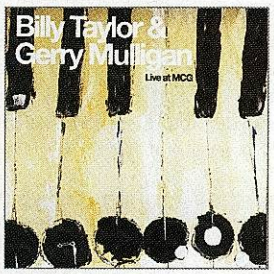

Billy Taylor & Gerry Mulligan

Live at MCG
Telarc MCG1025 (2007)

Müzisyenler
Billy Taylor (p)
Gerry Mulligan (bs)
Chip Jackson (b)
Carl Allen (d)

Manchester Craftsman's Guild'deki bir jazz programında live olarak kaydedilen ve daha sonra bir radyo programında da dizi olarak yayımlanan bu kayıtlar şimdi CD olarak basılarak yayınlanıyor. Kayıt tarihi 1-3 Ekim 1993. 13 parça yer alıyor. Özellikle koleksiyonerler ilgilencek.

Dave Brubeck

Indian Summer
Telarc 83670 (2007)

Müzisyenler
Dave Brubeck (p)

Dökümanter bir CD bu. Dave Brubeck 86 yaşında ve yaşından dolayı bildiğimiz kadarıyla da rahatsız. En son İş Sanat'da 80. Aralık 2000'de doğum gü-

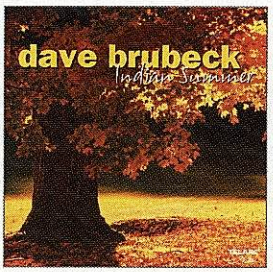

nünü sahnede hep birlikte kutladığımız sanatçı 8-9 Mart tarihlerinde stüdyoya giriyor ve toplam 72 dakikada bu solo kaydı tamamlıyor. Jazz'ı ülkesindeki gençlere ve tüm dünyaya sevdiren bu jazz iconunun umarız son kaydı olmaz. Bu arada sanatçıyı sevenlere ufak bir not olarak verelim; Güney Afrika'da yaşayan oğlu Mathius Brubeck Yıldız Teknik Üniversitesi'nde dersler vermek üzere Kasım ayında İstanbul'a gelecek diye duyduk.

Christmas Break

A Relaxing Classical Mix
Telarc 80687 (2007)

Telarc bu yıl Christmas hazırlıklarına erken başlamış, ve 16 parçadan oluşan CD'yi piyasaya sürmüş.

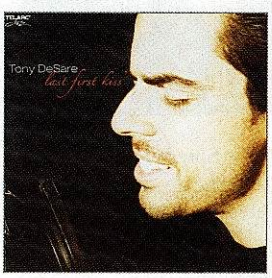

Tony DeSare

Last First Kiss
Telarc 83651 (2007)

Müzisyenler
Tony DeSare (vo, p)
Mike Lee (b)
Brian Czach (d)
Tedd Firth (B3 org)

Piyanist ve şarkıcı Tony DeSare'nin Want You'dan sonra

ikinci Telarc etiketli çalışması piyasada. Romantik müziklerden hoşlananların çok beğenecekleri bir çalışma. Prince'in "Kiss" ve Carole King'in "I Feel the Earth Move" gibi parçalarının yanısıra "You'd Be So Nice To Come Home To" gibi klasiklerin de yorumlandığı çalışmada toplam 13 parça yer alıyor.

Debbie Davies

Blues Blast
Telarc 83669 (2007)

Müzisyenler
Debbie Davies (g, vo)
Tan Benoit (g, vo)
Charlie Musselwhite (vo, har)
Bruce Katz (B3 org)
Rod Carey (b)
Per Hanson (d)

Blues severlere yeni bir çalışma. 9 parça var. Coco Montoya da konuk müzisyenler arasında yer alıyor.

Rolf Smedvig & Michael Murray

Ceremonial Music
Telarc 80341 (1993)

Müzisyenler
Rolf Smedvig (tp)
Michael Murray (org)

Bu CD'de klasik severleri memnun edecek bir çalışma.

Najee

Rising Sun
HeadsUp 3129 (2007)

Müzisyenler
Najee (ss, as)
John Grant (g)

Gary Grainger (b)
Blues Webb (d)
Nick Reider (tp, flghrn)

Smooth jazz severler için de piyasada yeni çalışma var. Jerome Najee Rasheed 1957 doğumlu. Alto ve soprano çalıyor. 1990'larda adı duyulmaya başladı. Freddie Jackson, Will Downing ve Jeffrey Osborne gibi şarkıcılarla ve Marcus Miller, Paul Jackson Jr. ve George Duke gibi müzisyenlerle çalıştı. İlk albümü Stevie Wonder anısına 1976'da kaydettiği albüm; Songs in the Key of Life. Ayrıca Prince ile 2001 turneler yaptı. En büyük sükseyi ise The Best of Najee ile 1998'de yaptı. Rising Sun'da 11 parça yer alıyor.

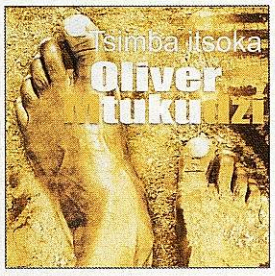

Oliver Mtukudzi

Tsimba Itsoka
HeadsUp 3124 (2007)

Müzisyenler
Oliver Mtukudzi (vo)
Clive Bobby (d)
Never Mpofu (bg)
Jairos Hambahamba (keyb)
Adam Chisvo (congas)
Oliver "Tuku" Mtukudzi Zimbabweli bir müzisyen. 1952'de Highfield, Harare'de doğmuş. Ülkesinin çok tanınan ve beğenilen sanatçısı. 1977'den beri çalıyor. Ayrıca Güney Afrika'nın süper grubu Mahube'de de yer alıyor. 5 çocuk, 2 torun sahibi bu 40'dan fazla albümü olan ödüllerinin sayısını hatırlamayan Afrikalı müzisyeni dinlemedi iseniz 12 orijinal parçanın yer aldığı albümü piyasada.

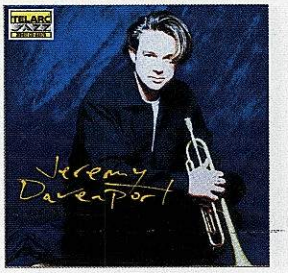

Jeremy Davenport

Jeremy Davenport
Telarc 83376 (1996)

Müzisyenler

Jeremy Davenport (vo, tp)
Peter Martin (p)
Christopher Thomas (b)
Shannon Powell (d)
Jeremy Davenport'un 11 yıl önceki çıkış albümü. Sheryl Crow ile yaptığı albüm ve daha sonra birlikte çaldığı Wynton Marsalis, Branford Marsalis, Eric Reed, Marcus Roberts ve Nicholas Payton'dan sonra adı daha da duyulmaya başlayan, o zamanlar genç ama artık 30'larında olan sanatçının albümü şimdi yine stoklarda.

Fredrik Lindborg

The General
Imogena 136 (2006)

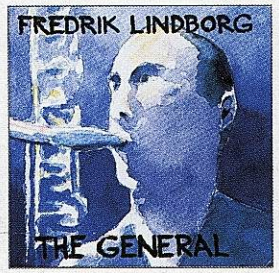

Müzisyenler
Fredrik Lindborg (ts),
Gustav Lundgren (g),
Kenji Rabson (b),
Moussa Fadera (d).

İsveçli tenor saksofoncu Fredrik Lindbord babasının jazz plakları ile Charlie Parker, Billie Holliday, Sonny Rollins dinleyerek büyümüş. Nacka'da jazz okuyup, sadece jazz çalmış. 10 yaşında iken okulun big-band'inde çalmaya başlamış. Üniversite'de Gothenburg'da Peter Burman'ın öğrencisi olup, festivallerde ve kulüplerde sahne almaya başlamış. İsveç'in en büyük orkestrası olan Bohuslän Big Band'in elemanı olarak çalışıyor ve Nardis'te Ekim ayında sahne alacaklar. "The General"i www.fredriklindborg.com dan dinleyebilir, edinebilirsiniz.

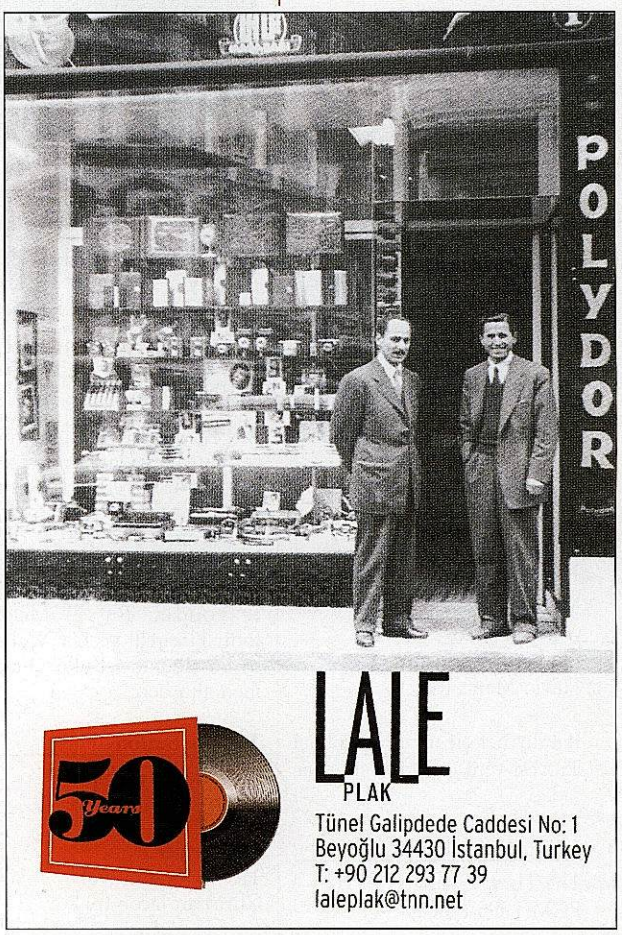

Seda Binbaşgil
esintiler@tnn.net

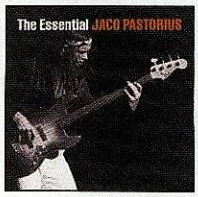

The Essential Jaco Pastorius
Jaco Pastorius
Jun 26, 2007
Epic/Legacy
Compilation

Vic Anesini	Mastering
Bob Babbing	Compilation Producer
Bobby Colomby	Producer
Manfred Eicher	Producer
Peter Erskine	Producer
Flea	Author
Herbie Hancock	Producer
Joni Mitchell	Producer
Jaco Pastorius	Producer
David Rubinson	Producer
Richard Seidel	Compilation Producer
Wayne Shorter	Producer
Sting	Author
Joe Zawinul	Producer

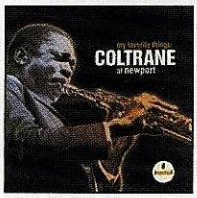

My Favorite Things: Coltrane at Newport
John Coltrane
Jul 3, 2007
Impulse

Joe Alper	Photography
John Coltrane	Sax (Soprano), Sax (Tenor)
Jimmy Garrison	Bass
Roy Haynes	Drums
Elvin Jones	Drums
Ashley Kahn	Liner Notes
Hollis King	Art Direction
Cameron Mizell	Production Coordination
Kevin Reeves	Mastering, Mixing
Bob Thiele	Producer
McCoy Tyner	Piano
Harry Weinger	Compilation Producer

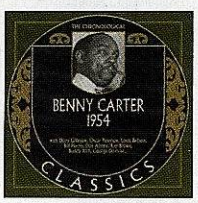

1954
Benny Carter
Jul 17, 2007
Classics France
Compilation

Louie Bellson	Drums
Ray Brown	Bass
George Duvivier	Bass
Herb Ellis	Guitar
Dizzy Gillespie	Trumpet
Bill Harris Quintet	Trombone
Oscar Peterson	Piano
Buddy Rich	Drums
Anatol Schenker	Liner Notes

Made in New Orleans: The Hurricane Sessions [CD/DVD]
Preservation Hall Jazz Band
Jul 24, 2007
Preservation Hall

Bruce Barielle	Mastering
Shannon Brinkman	Photography, Portraits
John Brunious	Trumpet, Vocals
Frank Demond	Banjo, Trombone
Josiah Cie Frazier	Drums
Skip Godwin	Engineer
Percy Humphrey	Trumpet
Willie Humphrey	Clarinet
Allan Jaffe	Tuba, Producer, Introduction
Benjamin Jaffe	Producer, Liner Notes, String Bass
Ralph Boyd Johnson	Clarinet
Narvin Kimball	Banjo
Carl LeBlanc	Banjo, Vocals
Clint Maedgen	Vocals
Sing Miller	Piano, Vocals
Stanton Moore	Drums, Guest Appearance
Walter Payton	String Bass
Billie Pierce	Piano, Vocals
De De Pierce	Cornet, Vocals

Stages of a Long Journey
Eberhard Weber
Jul 24, 2007
ECM

Jörg Becker	Photography
Rainer Bruninghaus	Piano
Gary Burton	Vibraphone
Wolfgang Dauner	Piano
Nino G.	Beatbox
Jan Garbarek	Sax (Soprano), Sax (Tenor)
Sascha Kleis	Design
Roland Kluttig	Conductor
Marilyn Mazur	Percussion
Martin Mühleis	Producer
Gert Rickman Wunderlich	Cover Photo
Michael Sandner	Tuning
SWR Stuttgart Radio Symphony Orchestra	Orchestra
Michael Tucker	Liner Notes
Eberhard Weber	Bass, Double Bass
Reto Weber	Drums
Wilfried Wenzel	Engineer

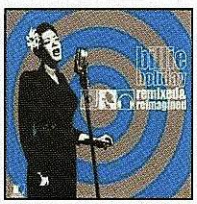

Remixed & Reimagined
Billie Holiday
Mar 27, 2007
Columbia/Legacy
Compilation

Louis Benedetti	Keyboards, Drum Programming
Steven Berkowitz	Executive Producer
DeAnna Cool	Producer, Remixing
James Cool	Producer, Remixing
Adam Deitch	Drum Programming
Didier C. Deutsch	Tape Research
DJ Logic	Turntables
Neil Evans	Piano, Moog Synthesizer
Charles Feelgood	Producer, Remixing
Tony Humphries	Engineer, Mixing
Steve Kelly	Guitar
Andre LaSalle	Guitar
Jessica Lizzio	Project Manager
Sandra Monteparo	Art Direction
Fabio Morgera	Trumpet
Takuya Nakamura	Trumpet, Keyboards, Engineer, Editing, Remixing, Mixing, Soloist, Re-Arranged, Reproduction, Piano (Grand)
Sultan Nasser	Producer, Remixing
Charles Peterson	Cover Photo
Roland Richards	Piano, Keyboards, Drum Programming
Scott Ritchie	Bass
Oli Rockberger	Piano
Scott Schlachter	Guitar, Keyboards, Executive Producer, Drum Programming
Phil Webb	Producer, Remixing
Mark Wilder	Mastering
Kirk Yano	Engineer, Mixing

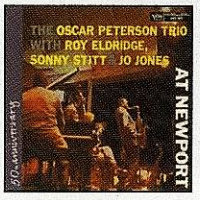

At Newport Live
Oscar Peterson Trio
Aug 7, 2007/Jul 7, 1957
Verve
Compilation

Sachico Asano	Graphic Design
Ray Brown	Bass
Roy Eldridge	Trumpet
Herb Ellis	Guitar
Burt Goldblatt	Photography, Cover Photo
Norman Granz	Producer
Jo Jones	Drums
Hollis King	Art Direction
Kazumi Matsumoto	Series Design
Cameron Mizell	Production Coordination
Oscar Peterson	Piano
Kevin Reeves	Mastering
Bill Simon	Liner Notes
Sonny Stitt	Sax (Alto), Sax (Tenor)
George Wein	Concert Producer
Harry Weinger	Reissue Supervisor

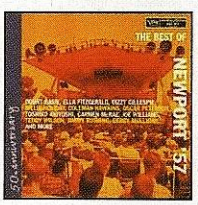

The Best of Newport '57: 50th Anniversary Collection
Various Artists
Aug 7, 2007
The Verve Music Group

Don Abney	Piano
Toshiko Akiyoshi	Piano
Buster Bailey	Clarinet
Count Basie	Piano
Joe Benjamin	Bass
Ruby Braff	Trumpet
Bob Brookmeyer	Trombone
Pete Brown Brooklyn Blues Blowers	Sax (Alto)
Ray Brown	Bass
Ray Bryant	Piano
Donald Byrd	Trumpet
Gene Cherico	Bass
Pete Clute	Piano
Henry Coker	Trombone
Cozy Cole	Drums
Al Conger	Tuba
Chuck Conner	Trombone
Eddie Costa	Piano
Johnny Cresci	Drums
Wendell Culley	Trumpet
Talib Dawud	Trumpet
Buzzy Drootin	Drums
Roy Eldridge	Trumpet
Don Elliot	Mellophonium
Herb Ellis	Guitar
Bill Evans	Piano
Ella Fitzgerald	Vocals
Frank Foster	Arranger, Sax (Tenor), Soloist
Charlie Fowlkes	Sax (Baritone)
Ernie Furtado	Bass
Dizzy Gillespie	Trumpet
Ira Gitler	Liner Notes
Benny Golson	Saxophone
Bill Graham	Sax (Alto)
Norman Granz	Producer, Liner Notes
Freddie Green	Guitar
Al Grey	Trombone
Gigi Gryce	Sax (Alto)
Jake Hanna	Drums
Coleman Hawkins	Sax (Tenor)
Ernie Henry	Saxophone
J.C. Higginbotham	Trombone
Milt Hinton	Bass
Billie Holiday	Vocals
Claude Hopkins	Piano
Bill Hughes	Trombone
Ike Isaacs Trio	Bass
Dick Johnson	Sax (Alto)
Osie Johnson	Drums
Eddie Jones	Bass
Hank Jones	Piano
Jo Jones	Drums
Reunald Jones	Trumpet
Thad Jones	Trumpet
Steven "Steven J." Jordan	Guitar
Wynton Kelly	Piano
Hollis King	Art Direction
Rolf Kuhn	Clarinet
Steve Lacy	Sax (Soprano)
Dick Lammi	Banjo
George Lewis	Clarinet
Melba Liston	Trombone
Sam Margolis	Sax (Tenor)
Wendell Marshall	Bass
Kazumi Matsumoto	Design
Al McKibbon	Bass
Carmen McRae	Vocals
Billy Mitchell	Saxophone
Cameron Mizell	Production Coordination
Pee Wee Moore	Saxophone
Gerry Mulligan	Sax (Baritone)
Turk Murphy	Trombone, Vocals
Bill Napier	Clarinet
Buell Neidlinger	Bass
Joe Newman	Trumpet, Soloist
Kid Ory	Trombone, Vocals
Walter Page	Bass
Joseph "Slow Drag" Pauageau	Bass
Sonny Payne	Drums, Soloist
E.V. Perry	Trumpet
Charlie Persip	Drums
Oscar Peterson	Piano
Nat Pierce	Piano
Benny Powell	Trombone
Specs Powell	Drums
Kevin Reeves	Mastering

Joe Robichaux	Piano
Marshall Royal	Sax (Alto)
Jimmy Rushing	Vocals
Leon Sash	Accordion
Arvell Shaw	Bass
Sonny Stitt	Saxophone
Cecil Taylor	Piano
Jack Teagarden	Trombone, Vocals
Bob Thomas	Trombone
Thad Vandon	Drums
Mal Waldron	Piano
Carl Warwick	Trumpet
Joe Watkins	Drums
George Wein	Producer
Harry Weinger	Compilation Producer
Jimmy Welch	Trombone (Valve)
Frank Wess	Sax (Tenor), Soloist
Paul West	Bass
Ernie Wilkins	Arranger
Joe Williams	Vocals
Ted Williams	Photography
Jack Willis	Trumpet
Specs Wright	Drums

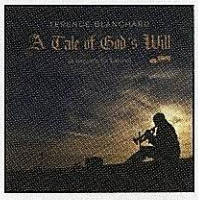

A Tale of God's Will (A Requiem for Katrina)
Terence Blanchard
Aug 14, 2007
Angel

Jenny Bagert	Photography
Terence Blanchard	Trumpet, Conductor, Producer, Liner Notes, Orchestration
Shanieka D. Brooks	Product Manager
Robin Burgess	Associate Producer
Howard Drossin	Orchestration, Music Preparation
Lolis Eric Elie	Liner Notes
Zachary Harmon	Tabla
Derrick Hodge	Bass (Electric), Liner Notes, Bass (Acoustic)
Simon James	Concert Master, Contractor
Gordon Jee	Creative Director
Keith Karwelies	A&R
Carla Leighton	Art Direction, Package Design
Bruce Lundvall	Executive Producer
Gavin Lurssen	Mastering
Aaron Parks	Piano, Liner Notes, Orchestration
Kendrick Scott	Percussion, Drums, Orchestration
Brian Valentino	Engineer
Seth Waldman	Assistant Engineer
Brice Winston	Sax (Soprano), Sax (Tenor), Liner Notes
Eli Wolf	A&R
Frank Wolf	Engineer

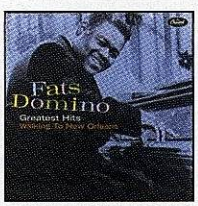

Greatest Hits: Walking to New Orleans
Fats Domino
Aug 14, 2007
Capitol
Compilation

Dave Bartholomew	Producer, Photo Courtesy
Bill Dahl	Liner Notes
Fats Domino	Producer, Photo Courtesy
Ron McMaster	Mastering
Sunja Park	Art Direction, Design
Mike Ragogna	Compilation Producer
Tom Recchion	Creative Director
Al Young	Producer

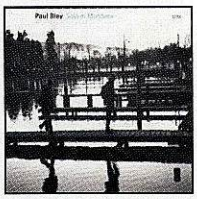

Solo in Mondsee
Paul Bley
Jun 25, 2007
ECM

Luca d'Agostino	Liner Notes
Manfred Eicher	Producer
Sascha Kleis	Design
Jan Erik Kongshaug	Engineer
Roberto Masotti	Cover Photo

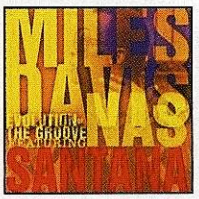

Evolution of the Groove
Miles Davis
Aug 21, 2007
Sony
Remix

Cannonball Adderley	Sax (Alto)
Geri Allen	Fender Rhodes
Victor Bailey	Bass
Khalil Balakrishna	Sitar (Electric)
Steven Berkowitz	Executive Producer
Niko Bolas	Engineer, Mixing
Doyle Bramhall II	Guitar, Soloist
Diego Carlin	Keyboard Programming
Ron Carter	Bass
Paul Chambers	Bass
Josh Cheuse	Art Direction
Jimmy Cobb Quartet	Drums
Billy Cobham	Drums
John Coltrane	Sax (Tenor)
Chick Corea	Piano (Electric)
David Creamer	Guitar (Electric)
Jason Dale	Assistant Engineer
Olu Dara	Trumpet
Miles Davis	Trumpet
Jack DeJohnette	Drums
Charley Drayton	Bass, Guitar, Bass (Electric), Drums, Programming, Kalimba, Producer, E-Bow, Editing, Remixing, Electric Cello, Tenor Banjo
Azize Faye	African Drums
Habib Faye	Bass
Al Foster	Drums
Jim Gaines	Engineer
Carlos Garnett	Sax (Soprano)
Herbie Hancock	Synthesizer, Piano, Piano (Electric), Clavinet
Billy Hart	Drums
Adam Hawkins	Engineer
Michael Henderson	Bass (Electric)
Dave Holland	Bass
John "Doctor John" Hoytt	Engineer, Remixing
Don Hunstein	Photography
Keith Jarrett	Piano (Electric)
Oren Karpovsky	Assistant Engineer
Wynton Kelly	Piano
Erik Kussio	Drum Programming
Todd Lea	Drum Programming
Teo Macero	Original Recording Producer
Bennie Maupin	Clarinet (Bass)
Ndongo Mbaye	Talking Drum
Michael McCoy	Engineer, Drum Engineering
John McLaughlin	Guitar, Guitar (Electric)
Airto Moreira	Percussion
Nell Mulderry	Project Director
Nas	Vocals
Badal Roy	Tabla
Carlos Santana	Guitar
Eddy Schreyer	Mastering
Wayne Shorter	Sax (Soprano), Sax (Tenor)
Pat Thrall	Guitar, Programming, Producer, Engineer, Editing, Remixing, Mixing
Lenny White	Producer
Vince Wilburn, Jr.	Drums, Programming, Producer, Engineer, Executive Producer
Harold "Ivory" Williams	Organ, Synthesizer
Tony Williams	Drums

The Very Best of the Duke Ellington Song Book
Ella Fitzgerald
Aug 21, 2007
Verve Labels
Compilation

Rolf Ambor	Photography
Cat Anderson	Trumpet
Ray Brown	Bass
Harry Carney	Clarinet, Clarinet (Bass), Sax (Baritone)
Willie Cook	Trumpet
Duke Ellington	Piano
Herb Ellis	Guitar
Ella Fitzgerald	Vocals
Frank Foster	Sax (Tenor)
James Gavin	Liner Notes
Dizzy Gillespie	Trumpet
Paul Gonsalves	Sax (Tenor)
Norman Granz	Original Recording Producer
Jimmy Hamilton	Clarinet, Sax (Tenor)
Johnny Hodges	Sax (Alto)
Quentin Jackson	Trombone
Barney Kessel	Guitar
Hollis King	Art Direction
Cameron Mizell	Production Coordination
Joe Mondragon	Bass
Ray Nance	Trumpet
Oscar Peterson	Piano
Russell Procope	Clarinet, Sax (Alto)
Kevin Reeves	Mastering
John Sanders	Trombone
Richard Seidel	Compilation Producer
Paul "Scooby" Smith	Piano
Stuff Smith	Violin
Alvin Stoller	Drums
Clark Terry	Trumpet
Ben Webster	Sax (Tenor)
Harry Weinger	Compilation Producer
Isabelle Wong	Design
Jimmy Woode	Bass
Britt Woodman	Trombone
Sam Woodyard	Drums

Spirit of the Moment
Michel Camilo
Apr 24, 2007
Telarc

Bob Blumenthal	Liner Notes
Michel Camilo	Piano, Arranger, Producer
Anilda Carrasquillo	Art Direction, Design
Frank Celenza	Photography
Charles Flores	Bass
Robert Friedrich	Engineer, Editing, Mastering, Mixing
Justin Gerrish	Assistant Engineer
Jim Keller	Assistant Engineer
Dafnis Prieto	Drums
Barbara Pease Renner	Photography, Piano Preparation
Robert Woods	Executive Producer

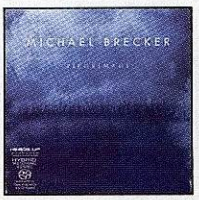

Pilgrimage
Michael Brecker
May 22, 2007
Heads Up

Michael Bishop	Mastering
Michael Brecker	Arranger, Sax (Tenor), Producer, EWI
Susan Brecker	Art Direction
Philip Calabresi	Tuning
Carolyn Chrzan	Guitar Technician
Ismael Cunha	Tuning
Jack DeJohnette	Drums
Joe Ferla	Engineer, Mixing
Gary Gold	Tracking
Gil Goldstein	Arranger, Producer
Herbie Hancock	Piano
Chris Hinderaker	Production Coordination
Hyomin Kang	Assistant Engineer
Dave Love	Associate Producer
Brad Mehldau	Piano
Pat Metheny	Guitar, Producer
Wolfgang Müller	Associate Producer
David Oakes	Technical Assistance
John Patitucci	Bass
Darryl Pitt	Executive Producer, Photography
Kevin Porter	Assistant Engineer
Brian Pugh	Assistant Engineer
Steve Rodby	Producer
Indhira Rojas	Graphic Design, Art Direction, Cover Art
Mark Wilder	Mastering

Night & the Music
The Fred Hersch Trio
May 1, 2007
Palmetto

Matt Balitsaris	Producer
Lindsay Brust	Production Assistant
Terry Coen	Production Assistant
Meg Cortright	Production Coordination
Drew Gress	Bass
Jason Grotrian	Design

Fred Hersch	Piano, Producer
A.T. Michael MacDonald	Producer, Engineer, Mastering, Mixing
Pat Rustici	Associate Producer
Nasheet Waits	Drums

The Enchantment
Chick Corea/Bela Fleck
May 22, 2007
Concord

Bernard Alexander	Piano Tuner
Brian Alexander	Piano Technician
Marc Bessant	Design
Jay Blakesberg	Photography
Evelyn Brechtlein	Project Coordinator
Sarah Jane Coleman	Lettering
Chick Corea	Piano, Producer
C. Taylor Crothers	Photography
Béla Fleck	Banjo, Producer
Bernie Grundman	Mastering
Bernie Kirsh	Engineer, Mixing
Julie Rooney	Graphic Consultant
Buck Snow	Assistant Engineer

Ma Fleur
The Cinematic Orchestra
Mar 26, 2007
Ninja Tune

Fontella Bass	Vocals
Tom Chant	Clarinet (Bass), Saxophone
Luke Flowers	Drums
Phil France	Double Bass, String Arrangements, Assistant
Maya Hayuk	Photography
Steve Hodge	Engineer, Mixing
Jote Osahn	Strings
Stella Page	Strings, String Arrangements
Dominic Smith	Assistant
J Swinscoe	Producer, Engineer, Mixing
Patrick Watson	Piano, Vocals

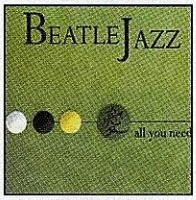

All You Need
Beatlejazz
Mar 20, 2007
Lightyear

John Abbott	Photography
Matt Baxter	Mastering
Richard Bona	Bass, Vocals
Hisao Ebine	Executive Producer
Larry Grenadier	Bass
Dave Kikoski	Synthesizer, Piano, Arranger, Producer
Joe Lovano	Saxophone
Michael Marciano	Engineer
Brian Melvin	Arranger, Drums, Tabla, Producer, Mixing
Toots Thielemans	Harmonica
Jonathan Townes	Engineer

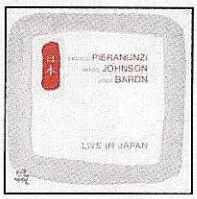

Live in Japan
Enrico Pieranunzi
May 22, 2007
C.A.M.

Joey Baron	Drums
Ermanno Basso	Artistic Producer
Thomas Conrad	Liner Notes
Goffredo Gibellini	Mixing
Marc Johnson	Bass
Enrico Pieranunzi	Piano, Arranger
Danilo Rossi	Engineer, Mastering
Yukihito Shiraishi	Engineer, Live Sound
Toshihiko Usami	Stage Production
Yuka Yamaji	Photography, Inlay Photography

Playful Virtuosity
Meral Guneyman and Dick Hyman
Jun 5, 2007
Ryko

John Esposito	Executive Producer
Meral Guneyman	Piano, Artistic Producer
Jamie Hoyt Vitale	Art Direction, Design
Dick Hyman	Piano, Arranger, Improvisation
Frank Veronsky	Photography
Earl Wild	Transcription

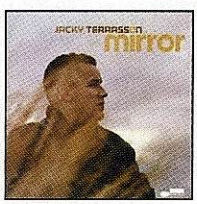

Mirror
Jacky Terrasson
Aug 28, 2007
EMI

Steve Fallone	Mastering
Joe Ferla	Engineer
Perry Greenfield	Product Manager, Marketing
Gordon Jee	Creative Director
Keith Karwelies	A&R
Cem Kurosman	
Carla Leighton	Art Direction, Design
Don Lucoff	
Kaysh Shinn	Photography
Jacky Terrasson	Piano, Arranger, Producer
Eli Wolf	A&R

Surrender
Jane Monheit
May 1, 2007
Concord Music Group

Nico Carmine Abondolo	Bass
Ari Ambrose	Saxophone, Soloist
Abbey Anna	Art Direction
Greg Bartheld	Synthesizer Engineer, Synthesizer Programming
Rebecca Bunnell	Violin
John Burk	Executive Producer
Jorge Calandrelli	Synthesizer, Arranger, Conductor, Producer, Vocal Arrangement, Orchestral Arrangements
Darius Campo	Violin
Dave Carpenter	Bass (Acoustic)
Kevin Connolly	Violin
Larry Corbett	Cello
Paulinho Da Costa	Percussion
Brian Dembow	Viola
Yue Deng	Violin
Thomas Dienner	Viola
Lisa Dondlinger	Violin
Assa Drori	Violin
Bruce Dukov	Violin
Stephen Erdody	Cello
Paul Ericksen	Engineer
Alma Fernandez	Viola
Ronald Folsom	Violin
Gary Foster	Woodwind
Steve Genewick	Mixing Assistant
Suzanna Giordono	Viola
Justin Hageman	French Horn
Tamara L. Hatwan	Violin
Mary Hogan	A&R
Carrie Holzman-Little	Viola
Alphonso Johnson	Bass
Michael Kanan	Piano, Fender Rhodes, Soloist
Roland Kato	Viola
Paul Klintworth	French Horn
Miran Kojian	Violin
Johana Krejci	Violin
Armen Ksadjikian	Cello
Ana Landauer	Violin
Timothy Landauer	Cello
Orlando LeFleming	Bass (Acoustic)
Daniel Leon	Engineer
Gayle Levant	Harp
Phillipe Levy	Violin
Ivan Lins	Vocals, Guest Appearance, Yamaha Keyboards
Dane Little	Cello
Sergio Mendes	Piano, Arranger, Producer, Guest Appearance
Victoria Miskolszy	Viola
Jane Monheit	Vocals, Vocals (bckgr), Vocal Arrangement
Rick Montalbano	Drums
Brian Montgomery	Assistant Engineer
Don Murray	Engineer, Mixing
Sangwook "Sunny" Nam	Mastering
Miles Okazaki	Guitar (Acoustic), Guitar, Arranger, Guitar (Electric), Soloist
Robin Olsen	Violin
Len Peltier	Design
Kazi Pitelka	Viola
Katia Popov	Violin
Seth Presant	Engineer, Mixing Assistant
Guilherme Reis	Engineer
Raphael Rishik	Violin
Anatoly Rosinsky	Violin
Randee Saint Nicholas	Photography
Doug Sax	Mastering
Elliot Scheiner	Engineer
Al Schmitt	Mixing
Mike Shapiro	Percussion, Drums
Harry Shirinian	Viola
Bill Airey Smith	Assistant Engineer
Paul "Scooby" Smith	Mixing Assistant
Joe Soldo	Music Contractor
Christina Soule	Cello
David Speltz	Cello
Ramon Stagnaro	Guitar, Soloist
Joseph Stone	Woodwind
Toots Thielemans	Harmonica, Guest Appearance
David Thomas	Stylist
Raymond Tischer	Viola
Richard Todd	French Horn
Michael Valerio	Bass
Irina Voloshina	Violin
James "Jim Daddy" Walker	Woodwind
David F. Walther	Viola
Dynell Weber	Violin
Peter Wolf	Synthesizer, Orchestral Arrangements
Margaret Wooten	Violin

On the Wing
Stephan Micus
Sep 11, 2006
ECM

Stephen Micus	Asian & Middle Eastern instruments

RADYO OXİ-GEN 96.0 NTV RADYO 102.8 AÇIK RADYO 94.9 TRT RADYO-3 88.2 RADYO ÜNİVERSİTE 91.5
İTÜ RADYOSU 103.8 RADYO ODTÜ 103.1 DİNAMO 103.8 RADYO BOĞAZİÇİ 107.9 RADYO BİLKENT 96.6

	PROGRAM SAATİ	PROGRAMIN ADI	HAZIRLAYAN SUNAN	RADYO ADI
PAZARTESİ	01:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	01:00-02:00	Caz Basamakları	Umut Pelit	TRT Radyo-3
	04:00-05:00	21.Yüzyılda Caz		TRT Radyo-3
	09:00-10:00	Jazzgate By Dockers' San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Dj Barthez	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Elektro-akustik	Groove Zone	Açık Radyo
	15:00-17:00	DJ Yakuza	DJ Yakuza	Radyo Oxi-Gen
	16:00-17:00	Caz Panoraması	Ahmet Berker	TRT Radyo-3
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Faruk Eczacıbaşı, Görgün Taner, Göver Kazancıoğlu	Açık Radyo
	17:00-21:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	20:00-22:00	Caz Mavisi	Batuhan Aytaç, Baraz Uran	Radyo Bilkent
	23:00-01:00	Nightgrooves	DJ Rick the Reeder	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Caz Kulübü	Hamdi Ünlü	TRT Radyo-3
SALI	01:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	01:00-02:00	Gece Feneri		TRT Radyo-3
	03:15-04:15	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Faruk Eczacıbaşı, Görgün Taner, Göver Kazancıoğlu	Açık Radyo
	04:00-05:00	Caz Panoraması	Ahmet Berker	TRT Radyo-3
	09:00-10:00	Jazzgate By Dockers' San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Dj Barthez	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Öğlen Açık	Deniz Koloğlu	Açık Radyo
	17:00-21:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	14:00-17:00	DJ Yakuza	DJ Yakuza	Radyo Oxi-Gen
	15:00-17:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	15:00-17:00	Basic Soul	Simon Harrison	Dinamo 103.8
	16:00-17:00	Yirmiyedinci Boylam	Ünal Gökaydın	TRT Radyo-3
	17:00-19:00	Jazz Corner		Radyo Boğaziçi
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Faruk Eczacıbaşı, Görgün Taner, Göver Kazancıoğlu	Açık Radyo
	21:00-22:00	Gitaresk	Jak Kohen	Açık Radyo
	22:00-23:00	Esintiler	Seda Binbaşıgil	Açık Radyo
	22:00-23:00	Blue Random	DJ Ngt	Radyo Oxi-Gen
	23:00-01:00	Nightgrooves	DJ Rick the Reeder	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Blues'un tonları		TRT Radyo-3
ÇARŞAMBA	01:00-02:00	Cazda Modern Kavramlar		TRT Radyo-3
	01:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	03:15-04:15	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Faruk Eczacıbaşı, Görgün Taner, Göver Kazancıoğlu	Açık Radyo
	04:00-05:00	Yirmiyedinci Boylam	Ünal Gökaydın	TRT Radyo-3
	09:00-10:00	Jazzgate By Dockers' San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	09:00-11:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	12:00-13:00	Dj Barthez	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	15:00-17:00	DJ Yakuza	DJ Yakuza	Radyo Oxi-Gen
	16:00-17:00	Pop Caz	Faruk Onur	TRT Radyo-3
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Faruk Eczacıbaşı, Görgün Taner, Göver Kazancıoğlu	Açık Radyo
	20:00-21:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	22:00-23:00	Ayın Karanlık Yüzü	Yosi Falay	Açık Radyo
	22:00-23:00	Bizzare Z	DJ Bizzare Z	Radyo Oxi-Gen
	23:00-01:00	Nightgrooves	DJ Rick the Reeder	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Caz Ustaları	Umut Pelit	TRT Radyo-3
	23:00-00:00	Caz Portreleri	Mustafa Aykın	Açık Radyo

Filiz Küçük
filizkucuk@yahoo.com

	PROGRAM SAATİ	PROGRAMIN ADI	HAZIRLAYAN SUNAN	RADYO ADI
PERŞEMBE	03:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	03:15-04:15	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Faruk Eczacıbaşı, Görgün Taner, Göver Kazancıoğlu	Açık Radyo
	04:00-05:00	Pop Caz	Faruk Onur	TRT Radyo-3
	09:00-10:00	Jazzgate By Dockers' San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Dj Barthez	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-17:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	15:00-17:00	DJ Yakuza	DJ Yakuza	Radyo Oxi-Gen
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Faruk Eczacıbaşı, Görgün Taner, Göver Kazancıoğlu	Açık Radyo
	20:00-21:00	Mavi Tren	Güven İlter	Açık Radyo
	20:00-21:00	Aksak	Mr.Pink	Dinamo 103.8
	22:00-23:00	Cazkolik		Açık Radyo
	23:00-01:00	Nightgrooves	DJ Rick the Reeder	Radyo Oxi-Gen
CUMA	01:00-02:00	Caz Koleksiyonu	Ali Güngör	TRT Radyo-3
	04:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	03:15-04:15	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Faruk Eczacıbaşı, Görgün Taner, Göver Kazancıoğlu	Açık Radyo
	04:00-05:00	Siyah Yolculuk		TRT Radyo-3
	09:00-10:00	Jazzgate By Dockers' San Francisco	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Dj Barthez	Dj Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:00	Caz Türbülans	Recep Şencan	Açık Radyo
	15:00-17:00	DJ Yakuza	DJ Yakuza	Radyo Oxi-Gen
	16:00-17:00	Caz Panoraması	Ahmet Berker	TRT Radyo-3
	17:15-18:00	TRT İstanbul Hafif Müzik ve Caz Orkestrası	Caner Beklim	TRT Radyo-3
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Faruk Eczacıbaşı, Görgün Taner, Göver Kazancıoğlu	Açık Radyo
	23:00-00:00	Şu Caz Dedikleri	Ali Sönmez	TRT Radyo-3
CUMARTESİ	03:15-04:15	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Faruk Eczacıbaşı, Görgün Taner, Göver Kazancıoğlu	Açık Radyo
	04:00-05:00	Cazın Panoraması		TRT Radyo-3
	05:00-11:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	10:00-12:00	DJ Barthez	DJ Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-15:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	13:10-14:00	Evde Çalamadıklarım	Tuncel Gülsoy	NTV Radyo
	14:00-15:00	Caz Atak	Nejat Emrah Yörük	Açık Radyo
	16:00-17:00	Sesler ve Düşler	Ünal Gökaydın	TRT Radyo-3
	17:00-18:00	Mavi Nota	Cengiz Işılay	Açık Radyo
	19:00-20:00	Latino Time	Ayhan Sicimoğlu	Radyo Oxi-Gen
	22:00-00:00	Gilles Peterson Worldwide	Gilles Peterson	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Günümüzde Caz	Hülya Tunçağ	TRT Radyo-3
PAZAR	04:00-05:00	Sesler ve Düşler	Ünal Gökaydın	TRT Radyo-3
	04:00-11:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	09:00-11:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	15:05-16:00	Caz'ın Ustalarından	Sevin Okyay	NTV Radyo
	16:00-17:00	21.Yüzyılda Caz		TRT Radyo-3
	17:15-18:00	Kırık Çerçeve	Hamdi Ünlü	TRT Radyo-3
	17:00-18:00	Aklımda Caz Var	Umut Asil	Radyo ODTÜ
	17:00-20:00	Fuji Sunday	Mehmet C.Garan	Radyo Oxi-Gen
	18:00-20:00	Beyond Jazz	Lennart Schoors & Jurriaan Persyn	Dinamo 103.8
	18:00-21:00	Jazz Müzik		İTÜ Radyosu
	19.00 -20.00	Caz Bistro	Banu Şahin	Radyo ODTÜ
	20:00-22:00	Dj Yakuza	Dj Yakuza	Radyo Oxi-Gen
	21:00-00:00	Jazzmatass	İ.Can Sezgin-Tuna Baycan	Radyo Üniversite
	23:00-00:00	Cazın Şarkısı	S.Teoman Baber	TRT Radyo-3

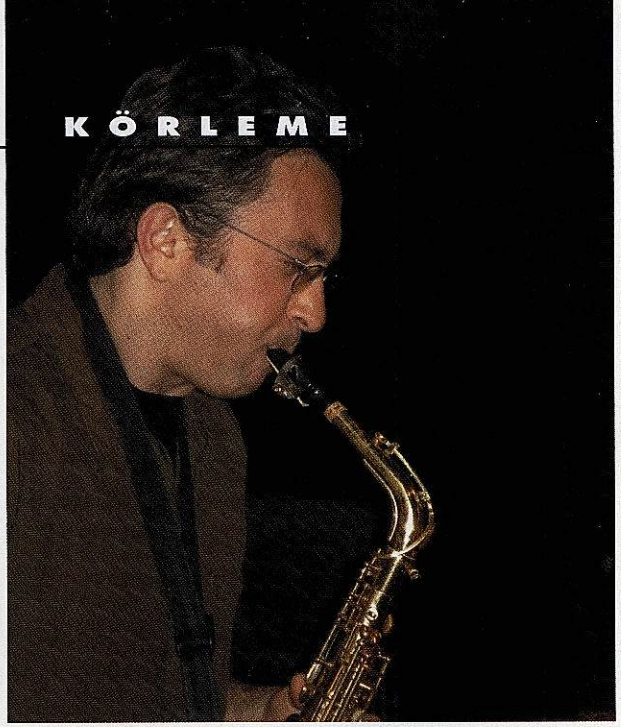

Zuhal Focan

Serdar Karabatı
skarabati@bilgi.edu.tr

Meriç Demirkol

Yılın son Körleme'sini Eylül ayı bitiminde, müzisyenin evinde gerçekleştirdik.

Lan Xang
Hidden Gardens | Naxos 2000
Free to Dream (David Binney)
Donny McCaslin (ts, ss), David Binney (as, cl), Scott Colley (b), Kenny Wollesen (d, perc)

Bilmediğim bir kayıt. David Binney'nin yeni albümü mü? Üç albümünü edindim bugüne kadar, Binney'yi takip ediyorum ve çok beğeniyorum. En son etkilendiğim isimdir, İstanbul'da Nardis'te canlı dinleme fırsatım da olmuştu... Ben alto saksofoncuyum, obuacı olmam sonrasında, ancak, bir enstrümantalistin önce müzisyen olduğunu düşünmesi gerekir bence. Dolayısıyla, önem verdiği konuları o gözle ayırdetmesi gerekiyor. David Binney bilerek çalıyor; önce müzisyen olduğunun farkında olduğuna inanıyorum. Müziğin içinde gittiği yerlerden neler hissedip, neler dinlediğini tahmin edebiliyorum. Bebop'ı düşünen ama ileriye doğru da bakan, çağdaş müziği de merak eden bir profil diyebilirim. Saksofon ve jazz için izlenecek çok yol var ama ağacın kökü bebop diyebiliriz. Sonra gövde, büyük dallar geliyor ve küçük dallarda da herkes kendini buluyor. David Sanborn, Eric Marienthal gibi isimleri ayrı bir havuza, David Binney gibi bebop köküne tutunduğunu hissettiğim isimleri bambaşka bir havuza koyuyorum.

Italian Instabile Orchestra
Litania Sibilante | Enja 2000
M 42 (Alberto Mandarini)
Eugenio Colombo (fl, ss), Gianluigi Trovesi (ss, as, cl), Carlo Actis Dato (bcl), Daniele Cavallanti (ts), Mario Schiano (sax, vo), Guido Mazzon, Enrico Rava, Alberto Mandarini, Pino Minafra (t), Giancarlo Schiaffini, Sebi Tramontana, Laura Rossi (tb), Martin Mayes (f. horn), Renato Geremia (v), Umberto Petrin (p), Giovanni Maier (b), Antonello Salis (accordion), Paolo Damiani (cello), Tiziano Tononi, Vincenze Mazzone (d),

Yaylıların ve nefeslilerin bir arada olduğu, modern yazılar da olan bir kayıt dinlememiştim son zamanlarda. Mingus'a tutunarak yapılan bir şey, ama açıkçası son zamanlarda bu müziğe bu şekilde yaklaşan kim olabilir, tam çıkartamadım. İlk başladığında Terence Blanchard mıdır diye düşündüm -son zamanlarda böyle bir kadro ile müzikler yapıyor olduğu için- ama müzik bambaşka bir tarafa gitti. Şu an dinlediğim kadarıyla kesin bir yargıda bulunamıyorum, albümü dinlemek lazım. Bu dinlediğimiz parça albümün içinde ayrı yeri olan, esprili bir şey de olabilir. (Gülerek) Fıkrayı duymamış, gülenleri duyuyor olabiliriz... Açığımdır bu tür müziğe, ancak yeni müzikteki figürleri içeren bazı eserlerin sağlam durmayan temeli olabiliyor. O zaman hoşuma gitmez... Çağdaş eserlerde enstrumanlar sonuna kadar kullanılıyor ve bunları ifade eden yazı şekilleri de var. Böyle zamanlarda oluşumu merak ederim, yani bu isimler nasıl bir araya gelmiş diye bakarım. Altocunun çalış şekli parlak geldi bana. Mesela Wayne Shorter'ın müziği olsaydı, son anda kalabalığın içinden beliren ses bu olmazdı herhalde.

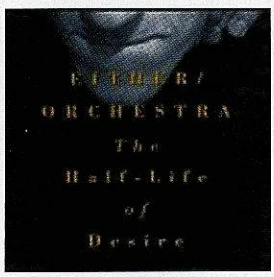

Either Orchestra
The Half-Life of Desire | Accurate 1990
The Half-Life of Desire (Russ Gershon)
Tom Halter, John Carlson (t), Russell Jewel, Curtis Hasselbring (tb), Douglas Yates (as, ss), Russ Gershon (ts, ss, fl), Charles Kohlhase (bs, as), John Dirac (g), John Medeski (p, org, DX7), Michael Rivard (b), Jerome Deupree (d)

Çok tanımadığım bir orkestra. Glissandoları Phil Woods kullanır, onun yeni bir şeyler yaptığını bildiğimden onlardan mıdır diye düşündüm. Enstrumandan çıkan tona enstrümantalist karar verir ve yönlendirir; mesela ben ağaç sesi severim, saksofonda buna kamış ve bek kombinasyonu karar verir. Ama bir gün bir proje olur başka bir ses de isteyebilirim. Körleme'yi yaparken altocunun böyle bir amacı olup olmadığını anlamaya çalıştım. Saksofon ön planda; sadece kabul etmiş değil kendi de istemiş gibi... Mesela, David Sanborn dinlemem ama tonuyla cümleleri tutarlıdır. Burada ne denmek istediğini tam anlayamadım. Ama dediğim gibi, albümü dinlemeden parçayı bir yere koymak zor. Konserlerde de öyledir, parçaların tansiyonu vardır, ama o gecenin de bir tansiyonu olması gerekir.

Charlie Parker & Dizzy Gillespie
Bird and Diz | Clef Records 1950
Leap Frog (Charlie Parker)
Charlie Parker (as), Dizzy Gillespie (t), Thelonious Monk (p), Curly Russell (b), Buddy Rich (d)

Charlie Parker tabii. Bebop ve Parker "ben buradayım" diyor. Çok fazla bir şey söylemeye gerek yok bence, Parker çok çok önemli bir kilometre taşıdır.

Türkiye'nin Tek Jazz Dergisi

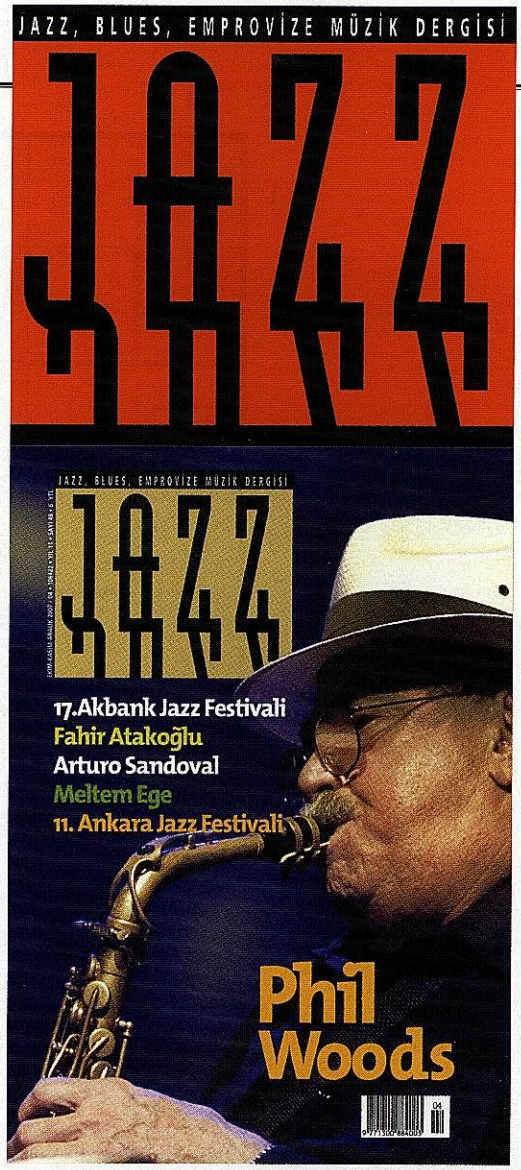

Jazz müziği, diğer müzik türlerinden farklı olarak kalıplara ve sınırlamalara kendini hapsetmemiş, özgürlükçü bir müziktir... Dinleyicisinin yaşı yoktur...

Jazz müziği ile ilgili Türkiye'de kaynak, bilgi ve belge kolay kolay, hatta hiç bulunamadığı için, bu alandaki boşluğu yine jazz müziğini ve dinleyicisini destekleyen kuruluşlarla birlikte **Jazz** dergisi kapatıyor...

ABONE FORMU

Yılda dört sayı yayınlanan **Jazz** dergisine abone olmak istiyorum.

ADI SOYADI

ADRESİ

POSTA KODU

ŞEHİR TEL FAKS

KREDİ KARTI İLE

Kredi kartı hesabıma 24 YTL'yi borç kaydediniz

❑ VISA ❑ MASTERCARD ❑ EUROCARD ❑ DINERS CLUB

Kredi Kartı No: _____

Adı Soyadı: _____

Geçerlilik Tarihi: ____ ____ İMZA:

Şirket ise vergi dairesi ve no.su:.....

HAVALE İLE

Abone bedeli olan 24 YTL'yi Boyut Yayıncılık A.Ş.'nin

❑ İŞ BANKASI HARBİYE ŞB. 396883 no.lu hesabına yatırdım; fotokopisi ektedir.

❑ YAPI KREDİ MASSİT ŞB. 1001177 no.lu hesabına yatırdım; fotokopisi ektedir.

❑ GARANTİ BANKASI YENİBOSNA ŞB. 6298375 no.lu hesabına yatırdım; fotokopisi ektedir.

■ Bu formu doldurduktan sonra 212.413 33 34 no'lu fax'a ya da Boyut Yayın Grubu Matbaacılar Sitesi, 1. Cad. No: 115 (Milliyet Gazetesi arkası) 34204 Bağcılar-İstanbul adresine gönderiniz. Tel.0212.413 33 33

SUBSCRIBE TO JAZZ

❑ Yes, I want to subscribe to the JAZZ

❑ One year (4 issues) 24.00 $

❑ Check enclosed

❑ Charge my ❑ VISA ❑ MASTERCARD ❑ EUROCARD ❑ DINERS CLUB

Account number: _____

Expiration Date: ____ ____

Signature:.....

PLEASE PRINT

NAME

STREET

CITY, STATE, PROVINCE

COUNTRY, ZIP/ POSTAL CODE

■ After filling completely, please send this form to the fax number or to the address mentioned below:
Adress: Boyut Yayın Grubu Matbaacılar Sitesi, 1. Cad. No: 115 (Milliyet Gazetesi arkası) 34560 Bağcılar-İstanbul
Phone: +90.212.413 33 33 - Fax: +90.212.413 33 34

BULMACA

Serdar Karabatı
skarabati@bilgi.edu.tr

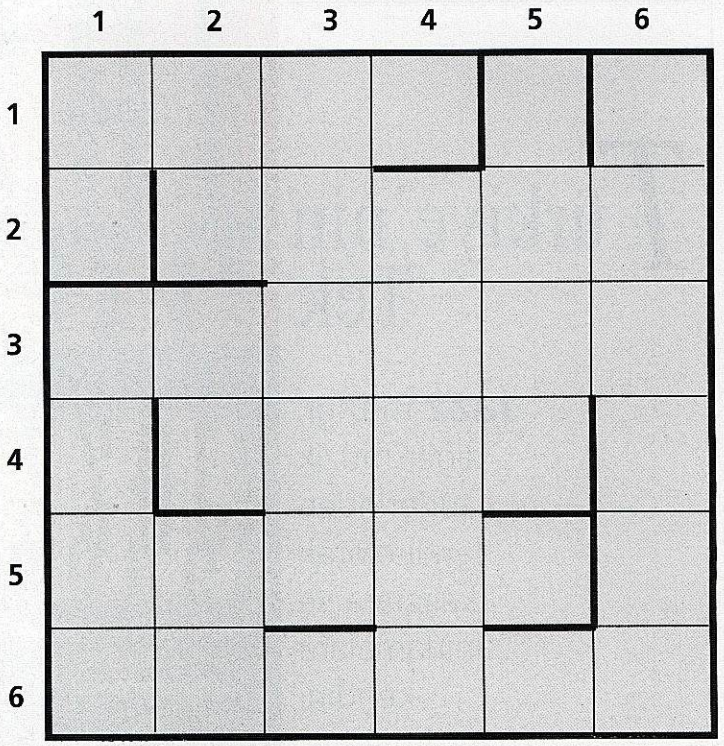

Soldan sağa:

1-Bir Sex Mob albümü: _____ Grind Palace/Fa notasının harf karşılığı/Bir Wynton Marsalis albümü: _____ Mood.

2-Take the _____ Train (Strayhorn/Ellington)/Peter Erskine'in Juni ve John Abercrombie'nin Sargasso Sea albümlerinde birer parça bu ismi paylaşır.

3-Gitarist Rez Abbasi'nin bir albümü.

4-Si notasının harf karşılığı/Bir Ben Monder albümü/Dave Kikoski'nin kendi ismini taşıyan albümünde bir parça.

5-Ünlü bir vurmalı çalgılar ustasının adı (tersi)/Yakın tarihli bir caz akımı: _____-Base.

6-Bir basçı: Scott _____.

Yukarıdan aşağıya:

1-Bir Herbie Hancock albümü: This is _____ Drum/Bir davulcunun soyadı (tersi).

2-Myriam Alter ve Fahir Atakoğlu'nun birer albümleri bu ismi paylaşır/Serbest ifade ve doğaçlamayı gösteren müzik terimi: _____ lib/İlhan Erşahin'in Love Trio albümünde (bir cümleye de ait olan) bir parça.

3- Ünlü bir vurmalı çalgılar ustasının soyadı/Bir Al Jarreau albümü: _____is for Lover.

4-Mi notasının harf karşılığı/Bir dönemin ünlü caz kulüplerindendir: Sweet _____.

5-Bir John Scofield albümü: _____ Out/_____ Love Supreme (Coltrane)/Bir Either/Orchestra albümü: Dial _____.

6-Bir trompetçi: _____ Pelt.

GEÇEN SAYININ DOĞRU CEVABI

	1	2	3	4	5	6
1	W	Y	N	T	O	N
2	I	O	U	U	M	O
3	N	Y	C	R	A	T
4	D	O	N	K	J	I
5	U	M	A	J	A	C
6	P	A	C	O	D	E

Bu sayıdaki bulmacayı doğru olarak yanıtlayanlar CD kazanıyor!

İsim, adres ve telefonlarınızı yazmayı e-mail'lerinizi u n u t m a y ı n !

Jazz/Bulmaca
Matbaacılar Sitesi
No. 115 Bağcılar
34560 / İstanbul

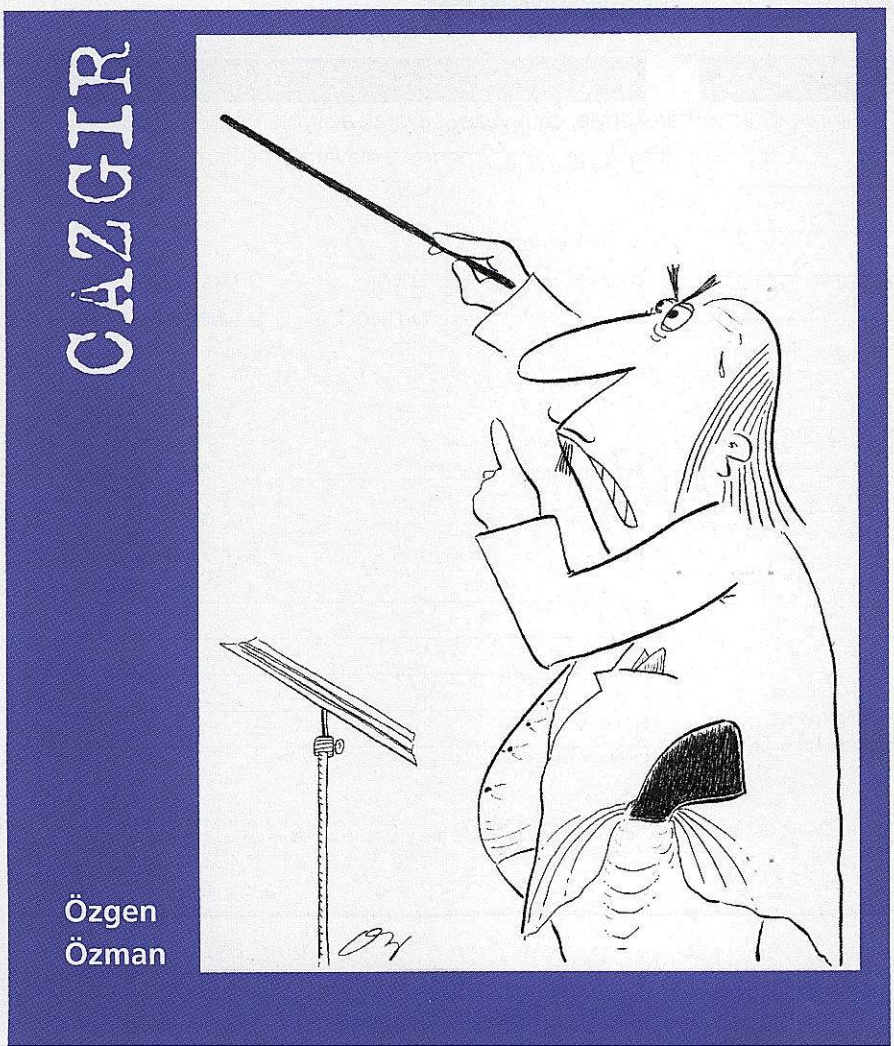

Bulmacamızı doğru olarak cevaplayan aşağıda isimleri olan okurlarımız bizden CD kazanmışlardır.

Hatice Başak Yıldırım / İçerenköy-İstanbul
Hazar Emre Tez / Kuyubaşı-İstanbul
Ayçin Balcıoğlu / Üsküdar-İstanbul
Ali Saran / Fatih-İstanbul

Dünyada benzeri olmayan bir ses sistemi. Başka gezegenlerde varsa, onu bilemeyiz.

Yalnız olmadığımızın kanıtı karşınızda. Elinizin ufak bir hareketiyle, cam yüzey kayarak açılıyor. Yüksek bir zekayı gözler önüne seriyor. CD çalar, FM radyo ve bunlardan dijital kayıt yapabilmenizi sağlayacak hafıza kartı girişi... Gerçeği bilenlere yabancı gelmeyecek bir teknoloji.

Yeni BeoSound 4 & BeoLab 4

İstinyePark Showroom Tel: 0212 345 54 66 * Caddebostan Showroom Tel: 0216 467 71 00
Nişantaşı Showroom-Beymen Tel: 0212 343 04 56 * İzmir Showroom Tel: 0232 388 19 90
Ankara Showroom Tel: 0312 437 61 20

Efsane Müzik ve Görüntü Sistemleri A.Ş. Türkiye'de tek yetkili Bang & Olufsen distribütörüdür.

www.bang-olufsen.com

BANG & OLUFSEN

marantz®

Kararınızı vermeden önce, test edin.

because music matters

SR 8001

extremeaudio

"Ses ve Görüntü Teknolojileri"

Merkez:
Eski Üsküdar İçerenköy Yolu Aydoğan Ap.
No:14/A 34752 İçerenköy, İstanbul
Tel: 0216 574 38 77 Faks: 0216 574 38 46

Showroom:
Büyükdere cad. Yeniçeri Sk. Hedef İş Mer.
No:2 Kat:5 34416 4.Levet, İstanbul
Tel: 0212 278 25 44 Faks:0212 317 93 76

EXTREME AUDIO By FE :
Hatboyu Cd. No:14 Kat:1 Yeşilköy, İstanbul
Tel: 0212 662 00 84

Bayilerimiz:

İstanbul: ACTIVO: 0216 428 81 13 AKMERKEZ BENTEK: 0212 282 10 17 AKMERKEZ-ÜÇEL: 0212 282 04 27
ALEV: 0216 567 93 74 ATA ELEKTRONİK: 0212 356 74 14 ATALAY ELEKTRONİK: 0212 352 80 75 CAN HI-FI: 0212 259 10 10
CUSTOM ELEKTRONİK: 0212 287 26 82 DERTEC: 0212 528 82 65 DİKMEN: 0212 512 19 10 EGESS SES: 0216 330 95 97
ELEKTRO HOME: 0216 413 43 27 MAVİ HI-FI: 0216 355 42 00 MODERN MÜZİK: 0212 248 29 42 OPTIMUS: 0212 280 31 70
PROKARE: 0216 363 09 90 SES ELEKTRONİK: 0216 546 08 63 STAGE HI-FI: 0212 263 88 02 TEKNİK SAAT: 0216 348 03 39
Ankara: DEMİR TİCARET: 0312 441 72 93 *İzmir:* BAYKAL: 0232 368 93 10 EGEMEN: 0232 482 10 10 PERSONA: 0232 463 00 07
Bursa: BURSA CD BANK: 0224 221 60 26 *Kocaeli:* SRC ELEKTRONİK: 0262 412 02 80
Eskişehir: ABACI 1: 0222 220 26 26 ABACI 2: 0222 220 20 20 *Adana:* OMEGA: 0 322 359 72 92

Serviste problem yaşamamak için aldığınız ürünün bandrollü ve garanti belgeli olmasına lütfen dikkat ediniz.

www.extreme-audio.com info@extreme-audio.com